

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΥΣ 1957

66.11-15

Ὑπὸ

ΧΡΙΣΤΟΥ Γ. ΘΗΒΑΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

1957

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ
ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΥΣ 1957

στ. 11-15

Υπό
ΧΡΙΣΤΟΥ Γ. ΘΗΒΑΙΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

1957

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

Εισαγωγή	Σελίς	5
 <i>I. Τò ἔθνηκόν εισόδημα :</i>		
Σχέσις δημοσίων καὶ ἔθνηκῃς οἰκονομίας	»	9
Περὶ ἔθνηκου εισοδήματος ἐν γένει	»	9
Σχέσεις ἔθνηκου εισοδήματος καὶ πληθυσμοῦ	»	10
Συμβολὴ τῆς δραστηριότητος τῶν τομέων τῆς ἔθνηκῃς οἰκονομίας ἐπὶ τῆς διχομορφώσεως τοῦ ἔθνηκου εισοδήματος	»	17
Γεωργικόν εισόδημα	»	18
Βιομηχανία καὶ βιοτεχνία	»	26
Ἐξαγωγαὶ ἑλληνικῶν προϊόντων	»	29
Ἴσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν	»	35
Νομισματικὴ σταθερότης	»	37
Συμπέρασμα	»	38
 <i>II. Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ κατὰ τὸ 1956 :</i>		
Εἰσαγωγή	»	41
Ἐπιβάρυνσις τοῦ ἔθνηκου εισοδήματος	»	41
Μορφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ	»	43
Πολιτικὴ ἰσοζυγίσεως τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	»	45
Ἐκτέλεισις προϋπολογισμοῦ 1955-56	»	50
Πορεία τῶν ἐσόδων κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1955-56	»	52
Πορεία τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1955-56	»	56
Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 ἀσκηθεῖσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ..	»	59
Ἰδιωτικὴ οἰκονομία	»	64
Γενομένη ρύθμισις τῶν δημοσιοὑπαλληλικῶν προβλημάτων	»	65
Διορισμοὶ	»	68
Ἐξέλιξις δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς τὸ ἔθνηκόν εισόδημα	»	71
Συμπέρασμα	»	72
 <i>III. Προϋπολογισμὸς 1957 :</i>		
Σύνθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957	»	75
Σύνθεσις ἐσόδων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	»	77
Ἄμεσος φορολογία	»	78
Ἐμμεσοὶ φόροι	»	80
Φόροι ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν	»	84
Μονοπώλια	»	85
Κατανομὴ ἐσόδων	»	85
Φορολογικὴ πολιτικὴ τοῦ 1957	»	88
Σύνθεσις ἐξόδων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	»	92

Ποσοστιαία κατανομή δαπανών	Σελίδς	93
Σύγκρισις κατανομῆς δαπανῶν	»	94
Στρατιωτικὰ δαπάνια	»	96
Δαπάναι σωμάτων ἀσφαλείας	»	98
Δαπάναι ὑγείας καὶ κοινωνικῆς προνοίας	»	98
Δαπάναι γεωργίας	»	99
Δαπάναι δημοσίων ἔργων	»	100
Ἐκπαίδευσις	»	101
Ἐκκλησίαι	»	102
Δαπάναι μισθολογίου	»	103
Αὐτοδιοικήσις	»	106
Συντάξεις	»	107
Κάλυψις ἐλλειμμάτων σιδηροδρομικῶν δικτύων	»	109
Δαπάναι ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων περιοχῶν	»	110
Λοιπὰ δαπάναι διοικήσεως	»	111
Ἀποθεματικὸν	»	111
 IV. Ἐπενδύσεις :		
Πρόγραμμα 1955-56	»	115
Πρόγραμμα 1957	»	118
Ὄρθολογικὸς προγραμματισμὸς ἐπενδύσεων	»	119
Τομὲς γεωργίας	»	120
Ἡλεκτρισμὸς	»	121
Βιομηχανία	»	122
Συγκοινωνίαι	»	122
Τουρισμὸς	»	123
Δημοσίαι ὑγείαι	»	123
Στέγη, ἐκπαίδευσις, δημόσια κτίρια	»	123
 V. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσις :		
Συνεδριάσις μῆ'.	»	129

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ε Π Ι

ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΥΣ 1957

Κατατεθείσα εις τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὴν 15 Φεβρουαρίου 1957

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. ΧΡ. Γ. ΘΗΒΑΙΟΥ

Π ρ ὶ ς

τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἀξιότιμοι κ. Βουλευταί,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 60 τοῦ Συντάγμα-
τος, νὰ καταθέσω τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ
ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957.

Ἡ κατάθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν γίνεται βεβαίως ἐντὸς
τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν, καίτοι ὁ τακτικὸς προϋπολογι-
σμὸς ἦτο ἤδη ἔτοιμος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Νοεμβρίου 1956. Ἡ
τοιαύτη καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐβράδυνε μέ-
χρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1957 ὁ καθορισμὸς τῆς διὰ τὸ ἔτος τοῦτο
παρασχεθησομένης ἀμερικανικῆς βοήθειας. Εἶναι δίκαιον ὁμῶς
νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ οἰ-
κονομικοῦ ἔτους κατάθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ ἀπό-
δειξιν τῆς προΐουσης εὐρυθμίας τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως τῆς
Χώρας. Ὁ χρόνος δέ, καθ' ὃν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς
τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον, παρέχει πλήρη χρονικὴν
ἀνεσιν διὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν του καὶ συνεπῶς καὶ
διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ κυβερνητικοῦ δημοσιονομικοῦ προγράμμα-
τος κατὰ τὸ ἀρξάμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1957.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

I.

Σχέσις δημοσίας και ἔθνικῆς οικονομίας.

Ἡ δημοσία οἰκονομία ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας. Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἔθνικῶν λογαριασμῶν, ἐκφραζόντων τὴν κίνησιν τῆς ὅλης μας ἔθνικῆς οἰκονομίας, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς ἐμφανίζων τὴν ἐτησίαν κίνησιν τῆς δημοσίας οἰκονομίας κατέχει ἰδιάζουσαν καὶ σπουδαίαν θέσιν. Αὐτονόητον εἶναι, ὅτι ἡ διαμόρφωσις τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ μὲν ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τοῦ ἐτησίου ἔθνικου εἰσοδήματος, τὸ δὲ διὰ τῆς τοιαύτης συσχετίσεως δημιουργεῖ ἀνταντακλαστικὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τούτου.

Ἡ τοιαύτη ὄθεν σχέσις τοῦ ἐτησίου κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς τὸ ἐτήσιον ἔθνικόν εἰσόδημα καθιστᾷ πρὸ παντὸς ἀναγκαίαν τὴν διαπίστωσιν τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Περαιτέρω δὲ ἡ τήρησις τῶν ἐνδεδεργμένων ἀναλογιῶν μεταξὺ κρατικῶν ἐσόδων καὶ τοῦ ἐτησίου κατὰ κλάδους ἔθνικου εἰσοδήματος ἀποτελεῖ τὴν ὑγιᾶ δημοσιονομικὴν πολιτικὴν πάσῃς Χώρας.

II.

Περὶ ἔθνικου εἰσοδήματος ἐν γένει.

Τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα, ἀποτελοῦν τὸ ἄθροισμα :

α.—τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους παραχθέντων ἀγαθῶν καὶ παρασχεθισῶν ὑπηρεσιῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποσβέσεων κλπ., καὶ

β.—τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εισρεόντων εἰσοδημάτων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκρεόντων, ἐμφανίζεται εἰς τὸν κάτωθι πίνακα.

Π Ι Ν Α Κ Ξ 1.

ἐμφαίνων τὸ καθαρὸν κατ' ἔτος ἐγχώριον προϊόν καὶ ἔθνικόν εισόδημα. *

(Εἰς ἑκατ. δραγμῶν)

Ἔτος	Καθαρὸν ἐγχώριον προϊόν		Καθαρὸν εισόδημα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς		Ἐθνικὸν εισόδημα			
	Εἰς τρε- χούσας τιμᾶς	Εἰς στα- θερὰς τιμᾶς τοῦ 1951	Εἰς τρε- χούσας τιμᾶς	Εἰς στα- θερὰς τιμᾶς τοῦ 1951	Εἰς τρε- χούσας τιμᾶς	Ποσοστὸν ἐτησίως αὐξήσεως	Εἰς σταθε- ρὰς τιμᾶς τοῦ 1951	Ποσοστὸν ἐτησίως αὐξήσεως
1950	24.680	27.220	204	185	24.884		27.405	
1951	29.116	29.116	324	324	29.440	18,30	29.440	7,42
1952	30.250	28.460	413	432	30.663	4,15	28.892	- 1,86
1953	41.000	32.675	529	355	41.529	35,44	33.030	14,32
1954	47.054	33.841	809	442	47.863	15,25	34.283	3,79
1955	54.066	35.838	956	480	55.022	14,95	36.318	5,93
1956	(α)							

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου διαπιστοῦται σταθερὰ αὐξήσις τῶσον τοῦ χρηματικοῦ (εἰς τρεχούσας τιμᾶς) ἔθνικοῦ εισοδήματος, ὅσον καὶ τοῦ εἰς σταθερὰς τιμᾶς τοῦ 1951, πραγματικοῦ τοιοῦτου.

III.

Σχέσεις ἔθνικοῦ εισοδήματος καὶ πληθυσμοῦ.

Μεγίστην σηµασίαν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς ἐξελιξέως τῆς ἔθνικῆς ἡµῶν οἰκονοµίας ἐνέχει καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας καὶ τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἔθνικοῦ εισοδήματος, διότι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ σύµμετρος πρὸς τὴν ἐτησίαν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας ἐτησία αὐξήσις καὶ τοῦ ἔθνικοῦ εισοδήματος εἰς τὸ ἐκάστοτε ἐνδεδειγµένον ὕψος πολιτισμοῦ καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ κίνησις αὕτη τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰκονίζεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα.

* Ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ τῆς Ἑλλάδος 1953-1955.

(α) Ἄτυχώς ἢ ἐπὶ τῶν ἔθνικῶν λογαριασµῶν ἀρµοδία ὑπηρεσία δὲν δύναται μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ μᾶς παράσχη στοιχεῖα διὰ τὸ ἔτος τοῦτο λόγω μὴ συγκεντρώσεως εἰσέτι τούτων.

Π Ι Ν Α Κ Σ 2.

εμφαίνων τὸν ὑπολογιζόμενον πληθυσμὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα.

	Ἔτος	Πληθυσμὸς (α)	Συνολικὸν ἀκαθάριστον εἰσοδήμα (β)	Ἔτησια ἀριθμητικὴ αὔξηση πληθυσμοῦ (εἰς χιλ. κατοίκων)	Ποσοστὸν ἐτησίας αὔξεσεως πληθυσμοῦ	Ποσοστὸν ἐτησίας μεταβολῆς εἰσοδήματος
Προπολε- μικὴ περίοδος	1928	6.210	46,13			
	1929	6.286	44,53	76	1,22	-3,46
	1930	6.367	42,70	81	1,29	0,38
	1931	6.463	39,40	96	1,51	-11,18
	1932	6.544	43,47	81	1,25	9,49
	1933	6.624	49,12	80	1,22	12,99
	1934	6.727	52,48	103	1,55	6,84
	1935	6.837	54,99	110	1,63	4,78
	1936	6.936	59,27	99	1,45	7,79
	1937	7.029	61,95	93	1,34	4,35
1938	7.122	64,63	93	1,32	4,49	
1939	7.222	67,30	100	1,40	4,13	

Ἔτος	Πληθυσμὸς (γ)	Συνολικὸν καθαρὸν εἰσοδήμα (δ)	Ἔτησια ἀριθμη- τικὴ αὔξηση πληθυσ- μοῦ	Ποσο- στὸν ἐτησίας αὔξε- σεως πληθυσ- μοῦ	Ποσο- στὸν ἐτησίας μεταβο- λῆς εἰσο- δήματος	Εἰσό- δημα κατὰ κεφα- λὴν	Ποσοστὸν ἐτησίας μεταβολῆς κατὰ κε- φαλὴν εἰ- σοδήματος
Μεταπο- λεμικὴ περίοδος	1948	7.772	22,65			2.914	
	1949	7.854	27,36	82	1,05	3.483	19,52
	1950	7.937	27,40	83	1,06	3.452	-0,89
	1951	8.036	29,44	99	1,25	3.663	6,11
	1952	8.122	28,89	86	1,07	3.557	-2,89
	1953	8.205	33,03	83	1,02	4.025	13,15
	1954	8.288	34,28	83	1,01	4.136	2,76
	1955	8.366	36,31	78	0,94	4.340	4,93

Ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως τοῦ πίνακος τούτου διαπιστοῦται, ὅτι ὑφίσταται συνεχῆ αὔξησης τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὴν τετραετίαν 1952-1955. Ἡ κατὰ μέσον ὄρον ἐτησια αὔξησης τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀνέρχεται εἰς 5,54%· εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐτησια αὔξησης τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος προσεγγί-

- (α) Στοιχεῖα Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (εἰς χιλιάδας κατοίκων).
 (β) Μὴ δημοσιευθέντα στοιχεῖα UNRRA εἰς σταθερὰς τιμὰς 1928 (εἰς δισεκατ. δραχμῶν).
 (γ) Στοιχεῖα Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Διεύθυνσις κοινωνικῆς πολιτικῆς.
 (δ) Στοιχεῖα ὕπηρεσίας ἐθνικῶν λογαριασμῶν εἰς σταθερὰς τιμὰς 1951 (εἰς δισεκατ. δραχμῶν).

ζει τὸ ποσοστὸν τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως, διότι ἡ κατὰ μέσον ὄρον ἐτησία αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διὰ τὸ 1955 ὑπολογίζεται εἰς 6%. Παρὰ ταῦτα διὰ τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα ἡ τοιαύτη αὐξήσις δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἐπαρκής, καθ' ὅσον τὸ ἐπίπεδον τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας ἐν σχέσει πρὸς τὰς χώρας τῆς Δύσεως εἶναι λίαν χαμηλόν.

Ἡ σημειουμένη κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐξήσις εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν γενομένων ἐπενδύσεων κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, αἱ ὁποῖαι ἐχρηματοδοτήθησαν κατὰ τὸ μείζον μέρος ὑπὸ τῶν κεφαλαίων τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας.

Ἡ ἀνοδικὴ αὐτὴ τάσις τῆς οἰκονομίας μας θέλει συνεχισθῆ, ἐφ' ὅσον ὁ ρυθμὸς τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων ἤθελεν ἐξακολουθήσει εἰς ὅμοια ἐπίπεδα, ὥστε νὰ ὑποβοηθηθῆ τὸ ἔργον τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας, κύριος σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς πρὸς περαιτέρω αὐξήσιν αὐτῆς κατ' ὄγκον καὶ κατ' ἀξίαν ἐτησίως.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως ταύτης διαπιστοῦται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ἡμεδαποῦ κατὰ κεφαλὴν ἐτησίου χρηματικοῦ εἰσοδήματος ἔναντι τοῦ τοιούτου τῶν κατοίκων τῶν ἀλλοδαπῶν οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένων χωρῶν, ἣν καταδεικνύει ὁ ἐπόμενος πῖναξ.

Π Ι Ν Α Κ Σ 3. (α)

ἐμφαίνων τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἔτους 1954 εἰς \$ Η.Π.Α. ἀγοραστικῆς δυνάμεως 1951.

Χῶραι	Ποσόν
Ἑλλάς	182
Πορτογαλία	227
Ἰταλία	340
Γαλλία	630
Ὀλλανδία	759
Δανία	1.043
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	1.803

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος προκύπτει, ὅτι παρὰ τὴν σημειουμένην κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸς τὰ ἄνω πορείαν τῆς οἰκονομίας μας, τὸ κατὰ κεφαλὴν ἐν τούτοις εἰσόδημα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ χαμηλότερον ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀνεπαρκές διὰ τὴν ἐξασφάλισιν

(α) Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Διεύθυνσις ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

ένός, ἂν μὴ συγχρονισμένου, τοῦλάχιστον ἀνεκτοῦ βιοτικοῦ διὰ τὸν Ἑλληνα ἐπιπέδου.

Ἡ σύγκρισις τοῦ ἑλληνικοῦ, κατὰ κεφαλὴν, εἰσοδήματος εἶναι δυστυχῶς τοσοῦτον χαμηλὴ, ὥστε ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀμερικανικὸν νὰ φθάσῃ τὴν ἀναλογία 1 : 10. Ἡ διαπίστωσις αὕτη μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ πράξωμεν τὸ πᾶν καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας πρὸς αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ μᾶς εἰσοδήματος.

Ἡ ἀνεπάρκεια ὅμως αὕτη τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν μὴ πλήρη ἀπασχόλησιν τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου καὶ δὴ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μὴ παράλληλον πλήρη ἀπασχόλησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ αὐτῆς, διότι ἐνῶ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ, ἦτοι τοῦ δυναμένου νὰ ἐργασθῇ ἡλικίας 15 ἕως 65 ἐτῶν, ἀνέρχεται εἰς 48,8% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1956, τοῦτο πρᾶγματι εἶναι πολὺ μικρότερον.

Συνήθης εἰς πᾶσαν οἰκονομίαν εἶναι ἡ ὑπαρξίς ἀριθμοῦ ἀνέργων, ὅστις, ὅταν δὲν ὑπερβαίνει τὸ 3% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ, θεωρεῖται, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δυσμενεῖς διαταραχὰς εἰς τὴν κκονομικὴν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς Χώρας. Παρ' ἡμῖν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀνεργοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἀπασχολουμένων ὑπερέβη κατὰ τὴν τριακονταετίαν 1920 - 1950 τὰ 9%. Ἡ τοιαύτη διαφορὰ μαρτυρεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς, ὅπως ἀπορροφήσῃ τὸ ἐργατικὸν δυναμικὸν τῆς Χώρας.

Πλήρη καὶ ἡλεγκμένα στοιχεῖα περὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ μὴ ἀπασχολουμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας, δὲν ὑπάρχουν ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν, οὔτε καὶ περὶ τῶν ἐκάστοτε μεταβολῶν αὐτοῦ. Τὰ μόνα δημοσιευόμενα στοιχεῖα ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἀνέργους τῶν ἀστικῶν κέντρων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας. Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ, περιλαμβάνονται τὸν ἀριθμὸν 130 ἀστικῶν καὶ ἡμι-αστικῶν κέντρων, σημειοῦται κατὰ τὸ 1954 μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιδοτουμένων κατὰ 20.862, τὸ 1955 κατὰ 16.108 καὶ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1956 κατὰ 7.076. Δέον ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸ 1956 ἐπεξετάθη ἡ ἀσφάλισις εἰς 38 νέα κέντρα καὶ κατέστησαν εὐμενέστεραι αἱ δυνατότητες τῆς ἐπιδοτήσεως, ὅπερ σημαίνει, ὅτι ἄνευ τῆς μεταβολῆς ταύτης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων θὰ ἐμειούτο ἐτι περαιτέρω. Παράλληλως ὅμως θὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐξ Ἑλλάδος μετανάστευσις, ἣτις ἀφαιρεῖ τὸ πλεόν ὑγιᾶς τμήμα τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς

Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος μετρηάστεισαν ἐξ Ἑλλάδος :

	Ἔτος	Ἄτομα
κατὰ τὸ	1951	15,854
» »	1952	8,182
» »	1953	10,035
» »	1954	21,199
» »	1955	29,787
» »	1956	34,000 (προσωρινοὶ ἀριθμοὶ)

Ἐκ τῆς συγκρίσεως ἐξ ἄλλου τῶν ἐν τῷ πίνακι 2 παρατιθεμένων μεγεθῶν καὶ τοῦ ἐκ τούτου ἐξαγομμένου κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος προκύπτει :

α.—ὅτι ἡ ἐτησία αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ κατῆλθεν ἀπὸ 1,25 % τοῦ 1951 καὶ 1,07 % τοῦ 1952, εἰς 0,94 % κατὰ τὸ 1955 καὶ προβλέπεται εἰς 0,88 % διὰ τὸ 1956. Ὁ μέσος ὅρος αὐξήσεως τῆς προπολεμικῆς περιόδου (1928—1939) ἀνήρχετο εἰς 1,38 %.

β.—ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἀπὸ 7.400 δραχμῶν τοῦ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 9.300 κατὰ τὸ 1939 (ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ 1928), ἦτοι κατὰ 26 % περίπου. Τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τοῦ 1948 (εἰς τιμὰς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ 1951) ἀνῆλθεν εἰς 2.915 δραχμῶν, τὸ δὲ εἰς ὁμοίως ἀγοραστικῆς δυνάμεως δραχμῶν εἰσόδημα τοῦ 1955 εἰς 4.341, ἦτοι ηὔξθη κατὰ 49 % περίπου. Παρὰ ὅμως τὴν κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦτο αὐξήσιν τοῦ κατὰ κεφαλὴν μεταπολεμικοῦ εἰσοδήματος, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τοῦτο ἐξακολουθεῖ καὶ πάλιν νὰ εἶναι τὸ μικρότερον ἐν Εὐρώπῃ.

Πάντως ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ποσοστῶν τούτων συνάγεται τὸ αἰσιδοῦρον συμπέρασμα, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἤθελε συνεχισθῆ ὁ αὐτὸς ρυθμὸς τῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ αὐτὴ ἀπόδοσίς των, ἡ παραγωγὴ θὰ βαίνει προοδευτικῶς αὐξοῦσα καὶ κατ' ἀναλογίαν θὰ σημειοῦται ἀντίστοιχος αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς ἀπασχολήσεως ἀμφοτέρων τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς (κεφαλαίου καὶ ἐργασίας).

Εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς τοιαύτης αἰσιδοῦρου προοπτικῆς ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι σπουδαίως συνέβαλεν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προγραμματισθείσης δημοσιονομικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῆς πολιτικῆς.

Ἀποτέλεσμα ταύτης ἦτο ἡ αὐξήσις τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων αἵτινες παρουσιάζουν τὴν ἐξῆς πορείαν :

τὴν 31	Δεκεμβρίου 1954	ἀνῆλθον εἰς	2,815
» »	»	1955	» » 3,707
» »	»	1956	» » 5,188

Ἰδιαιτέραν ἀξίαν ἔχει ἡ σημαντικὴ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ

τῶν παρὰ τραπεζίας καταθετῶν ὡς ἐμφαίνεται κατωτέρω :

Ἔτος	1955 ἀνῆλθεν εἰς	95,000
»	1956 » »	175,000

Ὑπογραμμίζεται ἐπίσης ὅτι ἀνεξωογονήθη τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου διὰ τὰς τραπεζιτικὰς καταθέσεις, ὡς ἀποδεικνύει ἡ αὐξήσις τῶν καταθέσεων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἥτις μεταξὺ 30 Ἀπριλίου καὶ 30 Νοεμβρίου 1956 ἀπὸ 4 ἑκατ. ἀνῆλθεν εἰς 45 ἑκατ. δραχμῶν.

Ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν καταθέσεων εἰς τὰς τραπεζὰς γενικῶς ηὐξήθη περαιτέρω κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Ἰανουαρίου κατὰ τὰς ὁποίας, συμφώνως πρὸς τὰ προσωρινὰ στοιχεῖα, ἐπραγματοποιήθη αὐξήσις κατὰ 220 ἑκατ. δραχμῶν περίπου ἔναντι μινικίου μέσου ὅρου αὐξήσεως 123 ἑκατ. κατὰ τὸ 1956. Ἡ τοιαύτη αὐξήσις τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων διηκούλυε τὸν ρυθμὸν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν δὲ τῆς συμβολῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, παραθέτομεν συγκριτικὸν πῖνακα τῶν ἀπὸ τοῦ 1947 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1956 γενομένων πιστοδοτήσεων ὅλων τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μέσῳ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (πίναξ 4).

Π Ι Ν Α Κ 4.

έμφραίνων τὴν συνολικὴν τραπεζικὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκονομίας κατὰ κλάδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος.*

(Εἰς ἔκκτ. τρεμῶσων δραχμῶν)

Τέλος περιόδου, Δάνεια ὑφιστάμενα εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου	Γεωργία (α, β, γ)		Βιομηχανία		Ἐμπόριον (γ)		Καπνεμπόριον		Κτηματικὴ πίστις		Διάφορα (δ)		
	Σύνολον	Ποσο- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν	Ποσό- στόν			
1947.....	4.538,4	955,6	62,44	421,6	7,90	231,-	15,04	139,9	9,09	19,1	1,24	71,2	4,62
1948.....	2.074,2	964,1	46,48	262,3	12,64	410,3	19,78	285,4	13,74	47,-	2,26	105,4	5,08
1949.....	3.388,-	1.562,2	46,10	366,3	10,81	840,3	24,80	373,4	11,10	80,4	2,37	165,4	4,88
1950.....	4.560,4	2.007,8	44,02	501,1	10,98	1.227,3	26,91	388,5	8,52	99,1	2,17	336,3	7,37
1951.....	5.612,-	2.302,9	41,03	849,2	15,13	1.381,7	24,80	503,5	8,97	167,7	2,98	397,-	7,07
1952.....	5.428,1	2.570,1	47,35	913,2	16,82	893,6	16,46	445,4	8,20	216,6	3,99	406,6	7,49
1953.....	5.978,-	2.659,2	44,48	1.400,3	23,42	979,9	16,39	335,-	5,60	249,5	4,17	356,4	5,92
1954.....	8.035,9	3.467,4	43,14	2.140,2	26,63	1.133,6	14,10	451,6	5,62	342,7	4,26	500,4	6,22
1955.....	8.433,3	3.785,8	44,89	2.157,2	25,57	1.103,5	13,08	479,7	5,69	396,-	4,69	511,4	6,06
1956 .. (ε)	10.677,7	3.975,3	37,33	2.399,7	22,47	1.513,1	14,17	4.542,7	14,55	433,7	4,06	813,2	7,61

* Στοιχεῖα ληφθέντα ἀπὸ Μηνιαίων Στατιστικῶν Δελτίων Τραπεζικῆς Ἐκδόσεως σελῆς 15.

(α) Περιλαμβάνονται αἱ ἐνὸς προγράμματος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς χορηγήσεις πρὸς τὸν γεωργικὸν τομέα.

(β) Εἰδικὰ χορηγήσει πρὸς ἱερασιακὸς προστασίας γεωργικῶν προϊόντων, προήθηται: γεωργικῶν ἐφοδίων κ.λ.π.

(γ) Μὴ συμπεριλαμβανόμενου τοῦ καπνεμπορίου.

(δ) Χορηγήσεις πρὸς τὴν βιομηχανίαν, ἡλεκτρικὰς, συγκοινωνιακὰς, νοσηρονομακὰς, ἐκπαιδευτικὰς, ξηνοδογησιακὰς ἐπιχειρήσεις, κατασκευαστικὰς συνεταξιακὰς, αἰσιμαπλήκτους κ.λ.π.

(ε) Εἰς τὰ ποσὰ τῆς πρὸς τὴν Γεωργίαν πιστοδοτήσεως περιλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα πίνακα καὶ τὰ διατεθέντα διὰ τῆς συγμενέσεως γεωργικῶν προϊόντων. Ἐνεσθῆεν ἡ διαφορά τὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης τῆς πρὸς τοὺς ἐν τῷ πίνακι 14 ἀναφερομένου.

(ζ) 10 μῆνες.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου διαπιστοῦται, ὅτι ἡ κατανομή τῶν πιστώσεων κατὰ τὸ δεκάμηνον τοῦ 1956 ἐγένετο κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν :

Γεωργία	37,23 %
Βιομηχανία	22,47 %
Ἐμπόριον	14,17 %
Καπνεμπόριον	14,45 %
Κτηματικὴ πίστις	4,06 %
Διάφοροι πιστωτήσεις	7,61 %

IV.

Συμβολὴ τῆς δραστηριότητος τῶν τομέων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς τὸν πίνακα 1 σημειοῦται, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1955 τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα ἀνῆλθεν εἰς 55.022 ἑκατ. εἰς τρεχούσας τιμὰς καὶ εἰς 36.318 ἑκατ. εἰς σταθερὰς τιμὰς 1951, ἠϋξήθη τοῦτέστιν ἔναντι τοῦ 1954 κατὰ 15% εἰς τρεχούσας τιμὰς καὶ κατὰ 6% εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1951, ἢ ἄλλως ἢ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς τρεχούσας τιμὰς κατὰ τὸ 1955 ἔναντι τοῦ 1954 ὀφείλεται κατὰ 60% εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν τιμῶν καὶ κατὰ 40% εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς. Διὰ τὸ 1954 ἡ ἀναλογία αὕτη ἀνῆλθεν εἰς 73% ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν καὶ 27% ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς.

Ἡ κατανομή τοῦ ἐτησίου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν τριῶν τομέων τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Χώρας ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα, μετὰ τῆς ποσοστιαίας αὐτῶν κατανομῆς ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη.

Π Ι Ν Α Ξ 5.

ἐμφανίων τὴν κατανομὴν τοῦ ἐτησίου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

(Εἰς χιλιάδας ἑκατ. δραχμῶν, εἰς τιμὰς 1951).

Τομεῖς παραγωγικῆς δραστηριότητος	1938	1951	1952	1953	1954	1955
Φυσικὴ παραγωγή :						
γεωργία - κτηνοτροφία .	9,700	10,045	9,718	12,525	12,111	12,583
δάση - ἀλιεία - μεταλλεία	745	797	861	931	1,077	1,179
	<u>10,445</u>	<u>10,842</u>	<u>10,579</u>	<u>13,456</u>	<u>13,188</u>	<u>13,762</u>
Μεταποιήσις :						
βιομηχανία	3,912	5,818	5,689	6,464	7,093	7,654
λοιπὰ	885	1,290	1,243	1,516	1,713	1,881
	<u>4,797</u>	<u>7 108</u>	<u>6,932</u>	<u>7,980</u>	<u>8,806</u>	<u>9,535</u>
Ἑπιπλέον :						
ἐμπόριον - μεταφορὰ . . .	10,297	11,490	11,381	11,594	12,289	13,021
Σύνολον	<u>25,539</u>	<u>29,440</u>	<u>28,892</u>	<u>33,030</u>	<u>34,283</u>	<u>36,318</u>

Π Ι Ν Α Ξ 5α.

(Ποσοστιαία κατανομή)

Τομεῖς παραγωγικῆς δραστηριότητος	1938	1951	1952	1953	1954	1955
Φυσικὴ παραγωγή :						
γεωργία - κτηνοτροφία -	37,98	34,12	33,64	37,92	35,33	34,64
δάση - ἀλιεία - μεταλλεία	2,92	2,71	2,98	2,81	3,14	3,25
	<u>40,90</u>	<u>36,83</u>	<u>36,62</u>	<u>40,73</u>	<u>38,47</u>	<u>37,89</u>
Μεταποιήσις :						
βιομηχανία	15,32	19,76	19,69	19,57	20,69	21,07
λοιπὰ	3,46	4,39	4,30	4,59	4,99	5,18
	<u>18,78</u>	<u>24,15</u>	<u>23,99</u>	<u>24,16</u>	<u>25,68</u>	<u>26,25</u>
Ἑπιπλέον :						
ἐμπόριον - μεταφορὰ . . .	40,32	39,02	39,39	35,11	35,85	35,86
Σύνολον	<u>100.—</u>	<u>100.—</u>	<u>100.—</u>	<u>100.—</u>	<u>100.—</u>	<u>100.—</u>

V.

Γεωργικὸν εἰσόδημα.

Τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα (μόνον γεωργία καὶ κτηνοτροφία) κατὰ τὸ 1955 ἀνῆλθεν εἰς 12.583 ἑκατ. δραχμῶν (σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1951) ἢ 34,6 % τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ τοιαύτη ὑψηλὴ συμμετοχὴ τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ ὅλον ποσὸν

τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος μαρτυρεῖ, ὅτι ἡ Ἑλλάς παρὰ μὲν Χώρα οὐσιωδῶς γεωργικῆ, καίτοι κατὰ τὸ 1938 τὸ ποσοστὸν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος (ἐκ γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας μόνον) ἀνήρχετο εἰς 38 % . Τὸ εὐχάριστον ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ τοιαύτη ποσοστιαία μεταβολὴ τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 3,4 % κυρίως ἐγένετο πρὸς ὄφελος τοῦ μεταποιητικοῦ τομέως, ὅστις, ἐνῶ κατὰ τὸ 1938 μετεῖχε τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 18,8 % καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βιομηχανία κατὰ 15,3 % , κατὰ τὸ 1955 μετεῖχε κατὰ 26,3 % καὶ ἰδιαιτέρως ἡ βιομηχανία κατὰ 21,1 % .

Πρὸς ἀποσαφήνισιν προσθέτομεν, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ ποσοστοῦ τῆς συμμετοχῆς τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ ἔθνικόν δὲν σημαίνει, ὅτι ἠλαττώθη τὸ γεωργικόν εἰσόδημα, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι ἐνῶ ἠϋξήθη τὸ γεωργικόν, ἠϋξήθη ἀκόμη περισσότερον τὸ βιομηχανικόν, ἥτοι τὸ μὲν γεωργικόν ἀπὸ 12.111 τὸ 1954, ἀνῆλθεν εἰς 12.583 τὸ 1955, ἥτοι ἠϋξήθη κατὰ 472 ἑκατ., τὸ δὲ βιομηχανικόν ἀπὸ 7.093 τὸ 1954, ἀνῆλθεν εἰς 7.654 τὸ 1955, ἥτοι ἠϋξήθη κατὰ 561 ἑκατ. Σημειοῦται πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ βιομηχανικοῦ εἰσοδήματος ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἴδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἐπεξεργασίας γεωργικῶν προϊόντων.

Ἴνα ἐκτιμηθῇ ἡ σημασία τοῦ ἐκ τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας μόνον γεωργικοῦ εἰσοδήματος διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, ἀναγκαῖον παρίσταται ὅπως γνωρίζωμεν τὴν σχέσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ μέσον κατὰ κεφαλὴν ἀγρότου γεωργικὸν εἰσόδημα ὡς κάτωθι :

ΠΙΝΑΞ 6.
ἐμφαινῶν τὴν σχέσιν γεωργικοῦ καὶ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος.
(Εἰς σταθερὰς τιμὰς 1951)

Ἔτος	Ἐθνικὸν εἰσόδημα (εἰς ἑκατ. δραχμῶν).	Γεωργικὸν εἰσόδημα (εἰς ἑκατ. δραχμῶν).	Σχέσις γεωργικοῦ εἰσοδήματος πρὸς ἔθνικόν.	Κατὰ κεφαλὴν γεωργικὸν εἰσόδημα.
1938	25.539	9.700	38,0%	2.167
1951	29.440	10.045	34,1%	2.117
1952	28.892	9.718	33,6%	2.028
1953	33.030	12.525	37,9%	2.587
1954	34.283	12.111	35,3%	2.477
1955	36.318	12.583	34,6%	2.549*

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἔχομεν δύο σχετικῶς εὐχάριστους διαπιστώσεις:

α. — ὅτι ἐπῆλθε μείωσις τῆς ποσοστιαίας συμμετοχῆς τῆς γεωρ-

* Ἐθνικὰ λογαριασμοὶ τῆς Ἑλλάδος 1953-1955 σελ. 192. Πληθυσμὸς Ὑπουργεῖου Συντονισμοῦ Διεύθυνσις κοινωνικῆς πολιτικῆς.

γιας εις τὸ ἅλον ἔθνικόν εισόδημα ἐπ' ὠφελεία τῆς μεταποιητικῆς δραστηριότητος (βιομηχανίας), καὶ

β.-ὅτι ηὐξήθη τὸ κατὰ κεφαλὴν ἐτήσιον γεωργικόν εισόδημα.

Ὅγκος παραγωγῆς.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει ἡ παρακολούθησις τοῦ ὄγκου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κτηνοτροφίας), ὅστις ἐμφανίζεται πλήρως, κατ' ὄγκον μὲν εἰς τοὺς ἐπομένους πίνακας 7 καὶ 9, κατὰ δείκτην δὲ μὲ βάσιν 100 τὸ 1938 εἰς τοὺς πίνακας 8 καὶ 10.

Π Ι Ν Α Ξ 7.
ἐμφαίνων τὸν ὄγκον γεωργικῆς παραγωγῆς.
(Εἰς χιλιάδας τόννων)

Ὅμαδες προϊόντων	1938	1951	1952	1953	1954	1955
Σιτηρά	1.672	1.697	1.774	2.304	2.027	2.018
ἐξ ὧν σίτος	980	930	1.050	1.400	1.219	1.200
Ὅσπρια	64	83	70	107	107	97
Κτηνοτροφία	2.537	2.942	2.909	3.472	3.245	3.271
Νωποὶ καρποὶ	474	794	749	891	949	854
Γλεύκος	465	380	370	420	459	403
Σταφίς :						
ἤτοι: κορινθιακὴ	150	80	77	77	78	65
σουλτανίνα	32	27	37	46	38	42
Ἐηροὶ καρποὶ	89	92	82	107	96	96
Ἐλαιον	103	140	70	158	112	104
Λοιπὰ ἐλαιώδη	179	272	160	344	231	217
Λαχανικὰ	478	1.212	1.265	1.322	1.449	1.426
ἐξ ὧν γεώμηλα	158	413	454	431	442	438
Βάμβαξ	45	90	77	94	128	189
Καπνός	48	53	42	63	67	97
Λοιπὰ	6	21	18	26	25	27

Π Ι Ν Α Ξ 8.
ἐμφαίνων τοὺς δείκτας ὄγκου γεωργικῆς παραγωγῆς ἐν συγκρίσει μὲ 1938=100.

Ὅμαδες προϊόντων	1938	1951	1952	1953	1954	1955
Σιτηρά	100	101,1	106,1	137,7	121,2	120,7
Ὅσπρια	100	129,7	109,3	167,1	167,1	153,1
Κτηνοτροφία	100	115,9	114,7	136,8	127,9	128,9
Νωποὶ καρποὶ	100	167,5	158,-	187,9	200,2	180,2
Γλεύκος	100	81,7	79,5	90,3	98,7	86,6
Σταφίς	100	58,8	62,6	67,6	63,7	58,7
Ἐηροὶ καρποὶ	100	103,3	92,1	120,2	107,8	107,8
Ἐλαιον	100	135,9	79,6	153,4	108,7	100,9
Λοιπὰ ἐλαιώδη	100	151,9	89,3	192,2	129,-	121,2
Λαχανικὰ	100	253,6	264,6	276,6	303,1	298,3
Βάμβαξ	100	200,-	171,1	208,8	284,4	420,-
Καπνός	100	110,4	87,5	131,2	139,5	202,-
Λοιπὰ	100	350,-	300,-	433,3	416,4	450,-

Π Ι Ν Α Ξ 9.

εμφαίνων τὸν ὄγκον κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς τοῦ 1938 καὶ 1951-1955.
(Εἰς χιλιάδας τόνων)

Προϊόντα	1938	1951	1952	1953	1954	1955
Κρέας ἐν γένει	112	76	89	97	107	113
Σύνολον γάλακτος	590	475	501	649	686	762
Ψά	27	21	25	27	30	33
Ἐριον	8	8	9	10	11	11
Λοιπά	16	10	11	12	13	13

Π Ι Ν Α Ξ 10.

εμφαίνων τοὺς δείκτας ὄγκου κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς μὲ βᾶσιν 1938=100.

Κρέας ἐν γένει	100	67,8	79,5	86,6	95,5	100,9
Σύνολον γάλακτος	100	80,5	84,9	110.-	116,3	129,1
Ψά	100	77,7	92,6	100.-	111,1	122,2
Ἐριον	100	100.-	112,5	125.-	137,5	137,5
Λοιπά	100	62,5	68,7	75.-	81,2	81,2

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται σταθερὰ αὔξεις τοῦ ὄγκου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς τρόπον ὥστε πλὴν ἐλαχίστων περιπτώσεων, ἴσως ἐπωφελές καὶ τοῦτο, ἡ κατ' ὄγκον γεωργικῆ παραγωγῆ εἰς τὰς πλεῖστας τῶν λοιπῶν περιπτώσεων ὑπερέβη τὰ ἐπίπεδα παραγωγῆς τοῦ 1938, εἰς τινὰς δὲ ἀνῆλθε μέχρις αὐτῶν.

Ἀνάλογος δὲ εἶναι καὶ ἡ αὔξεις τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων τῆς φυτικῆς καλλιέργειας, ὡς αὕτη καταφαίνεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Π Ι Ν Α Ξ 11.

εμφαίνων τὴν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν εἰς χιλιόγραμμα τῶν κυριωτέρων προϊόντων.

Προϊόντα	1938	1951	1952	1953	1954	1955
	(μέσος ὅρος)					
Σίτος	90	98	109	134	119	115
Κριθή	96	110	99	120	110	108
Ὄρυζα	202	287	349	376	409	339
Φασόλοι	65	88	56	93	111	94
Βάμβαξ	71	103	97	111	117	113
Καπνός	66	63	55	70	63	75
Πεπονοειδή	806	1.254	1.054	1.290	1.384	1.470
Γεώμηλα	693	1.093	1.148	1.142	1.110	1.086

Ἡ τοιαύτη ἀνάπτυξις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς μηχανικῆς καλλιέργειας, τὴν χρησιμοποίησιν λιπασμάτων εἰς μεγάλου-

τέραν κλίμακα, νέων καταλλήλων σπόρων, νέων φαρμάκων, καλυτέρων μεθόδων καλλιέργειας, ως και εις την άρξαμένην εκτέλεσιν μικρών έγγειοβελτιωτικών έργων.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν εὐθυνῶν λιπασμάτων, διὰ τῆς ἐπανδρώσεως τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ γεωπόνων, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐξειλιγμένων μεθόδων καλλιέργειας καὶ τῆς δημιουργίας περισσοτέρων ἐγγειοβελτιωτικῶν έργων, αἱ στρεμματικαὶ ἀποδόσεις θ' ἀνέλθουν ἀναμφιβόλως εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα. Πρὸς τοῦτο δὲ προεκήρυξε διεθνῆ διαγωνισμόν, διὰ τὴν κατασκευὴν ἐργοστασίου ἄζωτου διὰ νὰ καλυφθοῦν ἅπασαι αἱ εἰς λιπάσματα ἀνάγκαι τῆς Χώρας, ἐξ ἑτέρου, ὡς ἀναπτύσσομεν εἰς τὸ περὶ ἐπενδύσεων τμῆμα τῆς παρουσίας, ἡ Κυβέρνησις διέθεσε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν έργων μικρῶν καὶ μεγάλων δραχ. 258 ἑκατ. ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957, ὧν ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἔχη λίαν εὐμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων τῆς Χώρας, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Ἑλλήνων γεωργῶν.

Σημειοῦται ἡ ἀποκατάστασις τοῦ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καὶ τὸν συμμοριτοπόλεμον καταστραφέντος κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου τῆς Χώρας, ἥτις καταφαίνεται εἰς τὸν ἐπόμενον ὑπ' ἀριθ. 12 πίνακα.

Π Ι Ν Α Κ Ε 12.

ἐμφαίνων τὴν κατάστασιν τῆς κτηνοτροφίας προπολεμικῶς καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1951 καὶ 1955 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν (1934—1938).

Εἶδος ζώου	1934—1938	1951		1955	
	Κεφαλαὶ μέσος ὄρος	Κεφαλαὶ	Σχέσις ἐπὶ % ἐναντι τοῦ προπολεμικοῦ 1934—1938= 100	Κεφαλαὶ	Σχέσις ἐπὶ % ἐναντι τοῦ προπολεμικοῦ 1934—1938= 100
Ἴπποι	364.046	292.222	80,27	308.942	84,86
Ἡμίονοι	182.810	184.524	100,94	199.887	109,34
Ὄνοι	401.900	466.496	116,07	506.170	125,24
Βόες	986.428	845.750	85,74	1.014.308	102,83
Βούβαλοι	64.198	69.317	107,97	70.000	109,94
Πρόβατα	8.334.944	7.348.008	88,16	8.400.000	100,70
Αἰγες	5.127.196	4.003.692	78,08	4.500.000	87,77
Χοῖροι	534.731	635.791	118,90	670.000	125,30
Πτηνὰ	11.929.160	10.010.546	83,92	14.000.000	117,36
Κύνες	638.638	344.451	53,94	350.000	54,—
	Μέσος ὄρος.....		<u>88,67</u>		<u>100,71</u>

Ἐπίσης ἡ ἐξέλιξις τῆς μεταλλευτικῆς παραγωγῆς εἶναι ἱκανοποιητικὴ, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἐπόμενον ὑπ' ἀριθ. 13. πίνακα.

Π Ι Ν Α Κ 13. (α)

έμφανίων τήν παραγωγή των κυριωτέρων μεταλλευτικών προϊόντων, λιγνίτου, προϊόντων ορυχείων και άλατος.

Προϊόντα	1938	1951	1952	1953	1954	1955	Αύξηση ή μείωση σε % 1955 έναντι 1938
I. Μεταλλεύματα έν φασική κατάσταση							
Βαρυτίνη	34.700	28.836	24.502	26.903	34.171	28.903	- 16,5
Ρωζίτη	179.886	163.656	284.913	328.254	354.019	500.171	+ 178,-
Μαροσιτίτης	168.243	60.878	79.391	106.938	103.791	90.363	- 46,3
Μαγγάνου	7.075	16.185	19.646	14.131	16.962	24.628	+ 248,-
Νικέλου	50.306	52.825	158.254	88.333	77.165	196.871	- 43,5
Σιδηρομεταλλεύματα	348.613	181.263	194.652	237.323	299.816	252.255	+ 3,4
Σιδηροπυρίτης	244.000	6.500	6.000	10.000	8.000	9.000	+ 42,5
Σιμόνης	8.000	6.500	6.000	36.759	44.828	36.813	- 13,3
Χρυσίτης	42.464	25.333	32.162	64,-	237,-	297,-	-
Χρυσός ΚΙΓ
Έμπολισμένα	5.084	4.852	5.554	6.487	5.654	9.507	+ 87,-
Έμπολισμένα ψευδαργύρου	10.338	8.436	9.061	11.198	10.357	16.480	+ 59,4
II. Λιγνιτωρυξία	108.010	191.851	257.790	453.747	851.798	909.996	+ 742,5
Λιγνίτης
III. Όρυχεία	16.609	17.950	19.000	25.000	25.613	33.877	+ 103,97
Γύψος	149.729	45.000	48.723	62.603	75.982	94.599	- 44,7
Θραυκτή γή	8.000	8.762	12.000	10.550	16.021	-
Καολίνη	50.300	31.081	62.546	106.141	101.012	116.516	+ 131,6
Κίσαρης Μ3	934	4.639	2.900	8.000	6.504	6.504	+ 596,4
Μάμαρα Μ3
IV. Άλλα	95.797	81.602	95.000	78.400	80.500	69.740	- 27,2
Άλας

(α) Έμπορευθέν Συντονησιμιά, Διεύθυνσις έθνικών λογιστησιμιάν.

Ἡ τοιαύτη ἀξιόλογος ἐξέλιξις τῆς μεταλλευτικῆς παραγωγῆς ὀφείλεται εἰς τὰς γενομένας ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου ἐπενδύσεις, τὴν βελτίωσιν καὶ τὸν συγχρονισμόν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν μεταλλείων, εἰς τὰς δημοσιονομικὰς καὶ πιστωτικὰς αὐτῶν διευκολύνσεις, ὡς καὶ εἰς τὴν σημειουμένην ζήτησιν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ (βωξίται, σιδηροπυρίται, σιδηρομεταλλεύματα).

Οὕτω εἰσῆχθησαν μηχανήματα μεταλλείων :

1953	ἀξίας 26,9	έκκτ.	δραχμῶν
1954	» 51,8	»	»
1955	» 77,6	»	»

ἐξήχθησαν μεταλλεύματα :

1953	ἀξίας 224,2	έκκτ.	δραχμῶν
1954	» 252,3	»	»
1955	» 313,1	»	»

Ἦσχολήθη εἰς τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἐργατοῦπαλλήλικόν προσωπικόν :

Ἔτος	Ἄτομα
1954	10.530
1955	11.300

Ἐπενδύσεις.

Τὸ ὕψος τῶν γενομένων γεωργικῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἀνέρχεται εἰς τὰ κάτωθι ποσὰ κατὰ τὸν παρατιθέμενον ὑπ' ἀριθ. 14 πίνακα.

Π Ι Ν Α Κ Ε 14. (α)

ἐμφαίνων κατὰ ἡμερολογιακὰ ἔτη τὰς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν πραγματοποιηθείσας ἀκαθάρστους ἐπενδύσεις εἰς τὴν γεωργίαν (β).

(Εἰς ἑκκτ. δραχμῶν τρεχουσῶν)

Ἔτος	Ποσόν
1951	546
1952	398
1953	425
1954	558
1955	500

(α) Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Διεύθυνσις ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

(β) Ἡ διαφορὰ τοῦ ποσοῦ πρὸς τὰ ἐν σελ. 119 ἀναγραφόμενα τοιαῦτα χρηματοδοτήσεως πρὸς τὸν τομέα ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ μικρῶν κοινοπραγῶν ἔργων ὀφείλεται εἰς τὸ, ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς οἰκονομικὰ ἔτη καὶ ἀφορᾶσι μόνον τὰς κρατικὰς ἐπενδύσεις.

Πιστοδότησις.

Εἰς τὴν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας
μεγάλως συνέβαλεν ἡ μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς γεννομένη
πιστοδότησις αὐτῆς, ἥτις ἐμφαίνεται εἰς τὸν πίνακα 15.

Π Ι Ν Α Ξ 15.

ἐμφαίνων τὰς πιστοδοτήσεις τῆς γεωργίας μέσῳ Ἀγροτ. Τραπεζῆς.

Ἔτος	Ποσόν	(Εἰς τρεχούσας τιμὰς ἐτήσια ἀξήσεις)
1953	2.186	
1954	2.775	+ 589
1955	2.910	+ 135
1956	3.886	+ 976

Ἐξαγωγαί.

Ἐπίσης αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων βαί-
νουσιν ἀξιοῦσαι κατὰ τὸν παρατιθέμενον ὑπ' ἀριθ. 16 πίνακα.

Π Ι Ν Α Ξ 16.

ἐμφαίνων τὰς ἐξαγωγὰς ἀγροτικῶν προϊόντων.

	1951		1952		1953		1954		1955	
	ἀξία	%	ἀξία	ἀξία	ἀξία	ἀξία	ἀξία	ἀξία	ἀξία	%
Καπνός.....	611,4	40,1	790,4	1291,2	1839,2	2310,6	42,2			
Σταφίς.....	297,8	19,6	315,-	539,7	757,-	822,7	15,-			
Σύκα.....	33,9	2,2	40,8	85,8	68,9	73,6	1,3			
Ἐλαιόλαδον...	3,4	0,2	3,2	94,3	247,9	104,2	1,9			
Ἐλαῖα.....	45,3	3,-	42,4	59,6	103,-	118,8	2,2			
Οἶνοι-ποτά....	42,9	2,8	42,2	99,5	109,5	103,7	1,9			
Ἐπιπλοῦσα.....	39,4	2,6	23,5	77,5	131,6	120,6	2,2			
Ἐπιπλοῦσα.....					18,7	5,3	0,1			
Λαχανικά.....				126,1	1,-	10,1	0,2			
Ἄμυρα.....										
Ἄμυρα.....	86,-	5,6	52,7	149,7	218,3	643,1	11,7			
Βάμβαξ.....	33,1	2,2	17,-	56,3	28,-	56,8	1,-			
Σπόγγοι.....	331,-	21,7	471,-	816,-	1,033,-	1114,-	20,3			
Λοιπὰ προϊόντα										
Σύνολον...	1523,9	100,-	1798,2	3395,7	4556,1	5483,5	100,-			

VI.

Βιομηχανία και βιοτεχνία.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας κατὰ τὰ ἔτη 1951-1955 καὶ ἐν συγκρίσει μὲ τὸ 1938 ἐμφανίζεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα 17 καὶ εἰς ἑκατ. δραχμῶν. (α)

Π Ι Ν Α Κ Ε 17. (β)

ἐμφαίνων τὸ βιομηχανικὸν καὶ βιοτεχνικὸν εἰσόδημα.

Ἔτος	Εἰσόδημα βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας (εἰς τιμὰς 1951)	Ποσοστὸν ἐν σχέσει πρὸς 1938	Σύνολον ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς τιμὰς 1951	Σχέσις α πρὸς γ
	α	β	γ	
1938	3.912	= 100	25.539	15,3%
1951	5.818	149	29.440	19,8%
1952	5.689	145	28.892	19,7%
1953	6.464	165	33.030	19,6%
1954	7.093	181	34.283	20,7%
1955	7.654	196	36.318	21,1%

Ἐξ ἄλλου ἡ μεταβολὴ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ἀξίας τῆς βιομηχανικῆς καὶ βιοτεχνικῆς παραγωγῆς ἐμφανίζεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα 18.

Π Ι Ν Α Κ Ε 18. (β)

ἐμφαίνων τοὺς δείκτας ὄγκων καὶ τιμῶν.

Εἰσόδημα

Ἔτος	Εἰς τρεχοῦσας τιμὰς	Εἰς τιμὰς 1951	Δείκτης ἀξίας	Δείκτης ὄγκου	Δείκτης τιμῶν
	1951	5.818	5.818	100	100
1952	5.636	5.689	97	98	99
1953	7.771	6.464	133	111	120
1954	9.246	7.093	159	122	130
1955	10.645	7.654	183	132	139

Διαπιστοῦται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος 17 πρόοδος εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ὄγκου τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας καὶ τῆς ἐναντι τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος σχέσεως αὐτῆς.

Ἐκ τοῦ πίνακος 18 προκύπτει, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1951 ἡ βιομηχανικὴ καὶ βιοτεχνικὴ παραγωγή ἠῤῥξήθη καὶ κατ' ὄγκον (ἀπὸ

(α) Τὰ στοιχεῖα διὰ τὸ 1956 λόγω τῆς προσφάτου λήξεως αὐτοῦ δὲν κατηρτίσθησαν εἰσέτι καὶ συνεπῶς δὲν κατέστη δυνατὴ καὶ ἡ ὀλοκληρωτικὴ αὐτῶν συγκέντρωσις.

(β) Ἰπουργεῖον Συντακτικοῦ. Διεύθυνσις ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

100 τοῦ 1951 εἰς 132 τὸ 1955) καὶ κατ' ἀξίαν (ἀπὸ 100 τοῦ 1951 εἰς 183 τοῦ 1955). Ἡ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν πρὸς τὰ ἄνω διαφορά ἀνέρχεται εἰς 39% (183:132).

Σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει πράγματι ὀργανικῶς διηρθρωμένου προγράμματος ἀνάπτυξης τοῦ κλάδου τούτου τῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ μεταβληθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μειώσει κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ τομέως τῆς παραγωγῆς ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς φυσικῆς ἐν συνεχείᾳ παραγωγῆς, τὸ ποσοστὸν αὐτοῦ ἔναντι τοῦ συνόλου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἐργατικά ἡμερομίσθια.

Ταῦτα ἀκολούθησαν τὴν γενικὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν ἠδὲξήθησαν βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαιοτηρίου διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἐκδοθείσης κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1956 κατὰ δραχ. 5 διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ κατὰ δραχ. 3 διὰ τὰς γυναῖκας, τῆς αὐξήσεως χορηγηθείσης καὶ ἐπὶ τῶν πραγματικῶς καταβαλλομένων ἡμερομισθίων, ἅτινα εἶναι ἀνώτερα τῶν ὑπὸ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ὀριζομένων. Εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις ἐγένοντο αὐξήσεις τῶν καταβαλλομένων βάσει τῶν συλλογικῶν συμβάσεων κατωτάτων ὁρίων τῶν ἡμερομισθίων, ἅτινα κατέστησαν ἀνώτερα τῶν πρότερον καταβαλλομένων τοιαύτων καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν τῶν 5 καὶ 3 δραχμῶν.

Πιστοδοτήσεις βιομηχανίας.

Ἡ πιστοδότησις τῆς βιομηχανίας ἐμφανίζεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα 19.

Π Ι Ν Α Κ Η 19. (α)

ἐμφαίνων τὰ ποσὰ πιστοδοτήσεως εἰς βιομηχανίας.

(Εἰς ἑκατ. τρεχουσῶν δραχμῶν)	
Ἔτος	Ποσὸν
1951	849
1952	913
1953	1.400
1954	2.140
1955	2.157
1956 (10 μῆνες)	2.400

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς δὲν περιλαμβάνονται :
 α.-αί εἰς δολλάρια χρηματοδοτήσεις τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. αἵτινες ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956, ἀνῆλθον εἰς τὰ ἐξῆς ποσά :

διὰ δάνεια παγίων ἐγκαταστάσεων βιομηχανιῶν	\$	2.960.206
διὰ δάνεια κεφαλαίου κινήσεως	»	2.169.973
Σύνολον	»	5.130.179

β.— τὰ ὑπὸ τῶν βιομηχάνων διατεθέντα ἐξ ἰδίων ποσά, ὡς καὶ τὰ ἐξωτραπεζιτικά δάνεια, καὶ

γ.— τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντα κεφάλαια.

Θὰ ἔδει ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μετὰ τὰ κατ' Ἀπρίλιον 1956 ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα ὀργανώσεως τῆς τραπεζιτικῆς πίστεως συνεκεντρώθησαν ὑγιᾶ ἐξ ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως κεφάλαια, δι' ὧν αἱ τράπεζαι ἠδυνήθησαν νὰ καλύψουν τὰς λελογισμένας πιστωτικὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν ἐπαχθεστάτην δρᾶσιν τῆς ἐξωτραπεζιτικῆς ἀγορᾶς χρήματος. Ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ πίνακος 19 προφανῆς καθίσταται, ὅτι ἡ πιστοδότησις τῆς βιομηχανίας, ἰδίᾳ διὰ τῆς τραπεζιτικῆς χρηματαγορᾶς, βαίνει ἱκανοποιητικῶς αὐξοῦσα χάρις εἰς τὴν ἠϋξημένην ἰδιωτικὴν ἀποταμίευσιν μέσω τῶν τραπεζῶν.

*Ἐξαγωγὰι καὶ εἰσαγωγὰι βιομηχανοποιημένων εἰδῶν.

*Ἡ κίνησις τούτων δεικνύεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα 20.

Π Ι Ν Α Κ Σ 20.

ἐμφαίνων τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς.

(Εἰς ἑκκτ. δραχμῶν)

Ἔτος	*Ἀξία εἰσαγωγῶν	% τοῦ συνόλου	*Ἀξία ἐξαγωγῶν	% τοῦ συνόλου
1953	3.333,8	46,6	325,5	9,6
1954	5.434,8	54,9	450,4	9,9
1955	6.099.-	53,2	405,2	7,4
1956 (11 μῆνες)	6.993.-	54,9	466.-	10.-

*Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν εἰσαγωγῶν πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς καταδεικνύεται, ὅτι αἱ ἐξαγωγὰι παραμένουν λίαν χαμηλαὶ ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν ἔλασσον τῶν 10% τῶν εἰσαγωγῶν.

*Ἐτήσιον βιομηχανικὸν καὶ βιοτεχνικὸν εἰσοδήμα.

Τοῦτο ἀκολουθεῖ τὴν ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι 21 κίνησιν ἔναντι τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (εἰς τιμὰς 1951).

Π Ι Ν Α Ξ 21.

έμφαίνων τὸ ἐτήσιον βιομηχανικὸν καὶ βιοτεχνικὸν εἰσόδημα.

	1951	1952	1953	1954	1955
Ἐπιχειρήσεις τροφίμων-ποτῶν-καπνοῦ	1.035	972	1.230	1.262	1.363
Τρανζιουργικαὶ	1.995	1.908	2.098	2.189	2.262
Τιματισμοῦ	612	621	685	701	701
Ξύλου	412	398	434	502	552
Ξύλου	205	187	233	293	330
Χάρτου	614	630	632	672	780
Χημικαὶ	191	224	279	339	430
Οἰκοδομικαὶ	55	62	74	106	120
Μεταλλουργικαὶ					
Μηχανουργικαὶ καὶ ἐπιξεργασίας μετάλλου	442	386	469	655	720
Μεταφορικῶν μέσων	25	23	56	57	50
Διάφορα	232	278	274	317	326
Σύνολον	5.818	5.689	6.464	7.093	7.651
Σύνολον ἔθνικοῦ εἰσοδήματος	29.440	28.892	33.030	31.283	36.318
Ποσοστὸν βιομηχανικοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ συνόλου ἔθνικοῦ εἰσοδήματος	19,76 %	19,69 %	19,57 %	20,69 %	21,07 %
Ποσοστιαία κατ' ἔτος αὐξήσις ἢ μείωσις εἰσοδήματος βιομηχανίας		- 2,22 %	+ 13,62 %	+ 9,73 %	+ 7,90 %

VII.

Ἐξαγωγαὶ ἑλληνικῶν προϊόντων.

Σημαντικῶς συνέβαλον εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος αἱ ἐξαγωγαὶ ἑλληνικῶν προϊόντων, αἵτινες κατὰ τὰ παρασχεθέντα στοιχεία τῆς διευθύνσεως ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἐμφαίνουσι εἰς ἕκατ. δολλαρίων τὴν ἐξῆς κίνησιν :

Ἔτος	Ποσὸν	Ἐν σχέσει πρὸς 1952-53
1952-53	116,3	+ 15,1 %
1953-54	133,9	+ 38,5 %
1954-55	161,1	+ 71,2 %
1955-56 (12μηνος περίοδος)	199,8	

Ἡ συνεχὴς αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν ἀποτελεῖ εὐδαίμων στοιχεῖον διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομίας. Προφανῆς δὲ καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀνυψωτικῆς ταύτης κινήσεως κατὰ πάντα τρόπον.

Ἄξιον σημασίας τυγχάνει, ὅτι παρὰ τὴν κατ' ἔτος αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν καπνοῦ ἡ ἀναλογία τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπὸ 42,9% ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν περιωρίσθη ἐπ' ὠφελεία τῶν ἐξαγωγῶν ἄλλων ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς 36,3%, 38,7% καὶ 35,7% κατὰ σειρὰν ἐτῶν.

Ἐπίσης χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐξαγωγῶν κατ' ὄγκον, ὡς τοῦτο καταδεικνύεται ἐκ τοῦ πίνακος 22.

Π Ι Ν Α Κ Σ 22.

ἐμφαίνων τὸν ὄγκον ἐξαγωγῶν τῶν κυριωτέρων προϊόντων.

(Εἰς τόνους)

Εἶδος	1938	1952-53	1953-54	1954-55	1955-56
Καπνός.....	48.894	42.019	44.123	50.509	51.731
Κορινθιακὴ.....	74.276	52.066	46.826	69.424	57.298
Σουλτανίνα.....	29.986	36.734	46.442	37.322	45.558
Σῦκα.....	19.123	12.709	14.349	14.896	14.153
Οἶνοι-ποτά.....	44.479	20.053	30.302	30.793	24.574
Ἐλαίαι.....	14.347	6.774	10.935	11.963	12.234
Ἐλαιόλαδον.....	20.525	313	14.894	10.515	2.216
Πυρηνέλαιον.....	2.245	5.406	4.122	11.380	7.031
Ἑσπεριδοειδῆ-σταφυλαί.....	25.305	10.148	25.646	31.446	32.882
Βάμβαξ.....	—	5.537	6.540	14.868	39.484
Μεταλλεύματα-ὄρυκτά.....	959.083	628.611	675.024	719.441	1.107.967
Κολλοφῶνιον-τερεβινθέλαιον.....	24.726	20.774	22.823	23.255	27.884
Τσιμέντα.....	—	109.981	114.260	231.345	166.154
Δέρματα.....	3.088	2.355	2.378	2.754	3.798
Σπόγγοι.....	48	97	131	124	83
Σύνολον.....	1.266.125	953.577	1.058.795	1.260.035	1.593.047
Μεταβολαὶ ἐν σχέσει πρὸς 1938		- 24,68%	- 16,37%	- 0,48%	+ 25,82%
» » » » 1952-53			+ 11,03%	+ 32,13%	+ 67,06%

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν προέρχεται ἐκ γεωργικῶν προϊόντων ἀνελθόν κατὰ τὸ 1955-56 εἰς 73% περίπου τῶν ἐκ τούτων εἰσπράξεων, τὰ ὑπόλοιπα δὲ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς μεταλλευτικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ παραγγελιῶν τοῦ NATO. Τῶν παραγγελιῶν τούτων σημειοῦται σημαντικὴ ἀνάπτυξις (ἀπὸ 0,4 ἑκατ. δολλάρια τοῦ 1952-53 εἰς 3,2 ἑκατ. δολλάρια διὰ τὸ 1953-54, 13,3 ἑκατ. διὰ τὸ 1954-55 καὶ 18,4 ἑκατ. διὰ τὸ 1955-56), τῶν δὲ μεταλλευτικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἀπὸ 31,3 ἑκατ. δολλάρια τοῦ 1952-53, εἰς 40,1 ἑκατ. τοῦ 1955-56.

Πρωταρχικήν συνεπῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῆς Χώρας θέσιν, κατέχει ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐξαγωγῶν τῆς καὶ δὴ τῶν ἐξαγωγίμων αὐτῆς γεωργικῶν προϊόντων καὶ πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς πρὸς ταύτην ἔχει στρέψει ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς εὐρείας χρηματοδοτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τοῦ ποιοτικοῦ τῶν ἐξαγομένων γεωργικῶν προϊόντων, ἐλέγχου καὶ συσκευασίας καὶ διὰ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἀξίσεως τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν καὶ μεταλλευτικῶν προϊόντων, ὧν ἔχει ἤδη σημειωθῆ ζήτησις ἐν τῇ διεθνείᾳ ἀγορᾷ.

Τὸ ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν δὲ συνάλλαγμα θέλει ἐνισχυθῆ ὑπὸ τοῦ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ τοιοῦτου, ὡς καὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ.

Πράγματι σημαντικαὶ πηγαὶ ἐνισχύσεως τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Χώρας εἶναι τὸ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ εἰσκαγόμενον συνάλλαγμα, ὡς καὶ τὸ ναυτιλιακόν.

Τουρισμός.

Ἡ Ἑλλὰς διαθέτουσα σπουδαιότατα τουριστικὰ κεφάλαια, ὡς ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος ἱστορία τῆς, ἡ πληθώρα τῶν ἱστορικῶν μνημείων τῆς, αἱ φυσικαὶ τῆς καλλοναὶ κ.λ.π., ἐπιβάλλεται νὰ προαγάγῃ τόσον τὸν ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ τὸν ἐξωτερικόν αὐτῆς τουρισμόν.

Τὸ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ προσπορισθὲν ἐξωτερικόν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949 μέχρι σήμερον συνάλλαγμα καταδεικνύεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα 23.

Π Ι Ν Α Κ Η 23.

ἐμφανίων τὴν κατ' ἔτος κίνησιν ταξιδιωτικοῦ συναλλάγματος ἐλευθέρου καὶ clearing.

(Εἰς δολλάρια)

Ἔτος	Σύνολον εἰς ἐλεύθερα δολλάρια	Σύνολον εἰς δολλάρια clearing	Γενικὸν σύνολον εἰς δολλάρια	Ποσοστὸν % ἐτήσιας ἀξίσεως ἐν σέσει μετ' 1949	Ποσοστὸν % ἐν σέσει πρὸς 1953
1949.....	2.969.327		2.969.327		
1950.....	4.734.311		4.734.311	+ 59,44	
1951.....	5.933.311		5.933.311	+ 100.	
1952.....	8.243.244	1.342.000	9.585.244	+ 222,81	
1953.....	18.863.169	3.862.000	22.725.169	+ 665,41	
1954.....	19.625.238	5.699.100	25.324.338	+ 852,94	+ 11.-
1955.....	22.667.854	6.455.328	29.123.182	+ 880,90	+ 28,07
1956.....			31.213.782	+ 951,50	+ 37,40

Ἐξ αὐτοῦ καταδεικνύεται, ὅτι τὸ εἰσαγόμενον συνάλλαγμα βραίνει ἀξανόμενον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, σημειῶσαν σημαντικὴν διὰ τὸ 1953 καὶ τὰ ἐφεξῆς ἔτη αὐξήσιν. Χαρακτηριστικὸν τῆς αὐξήσεως ταύτης τῆς τουριστικῆς κινήσεως εἶναι καὶ τὸ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1956, παρὰ τὴν γενομένην καὶ συνεχιζομένην συστηματικὴν ἐκ μέρους ὀρισμένης πλευρᾶς δυσφήμισιν τῶν ἐλληνικῶν τουριστικῶν συνθηκῶν, τὸ εἰσαχθὲν τουριστικὸν συνάλλαγμα ἠϋξήθη κατὰ 7,17% ἔναντι τοῦ 1955 ἀνελθὼν εἰς 31.213.782 δολλάρια. Πέραν τούτου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἠϋξήθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσελθόντων τουριστῶν κατὰ 5,18% ἀνελθὼν εἰς 206.015 τουρίστας κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα :

Π Ι Ν Α Κ Ε 24.

ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν περιηγητῶν κατὰ τὰ κάτωθι ἔτη.

Χῶραι προελεύσεως	1956	1955	1954	1953	1952	1951	1950
Γιουγκοσλαβία	38.769	29.246	21.325	1.666	475	118	55
U.S.A.	32.791	34.181	25.807	23.548	15.741	12.705	11.459
*Ἑλληνες ἐξωτερικοῦ	25.064	24.379	23.745	18.487	13.370		
Γαλλία	19.881	19.130	15.551	12.402	10.718	3.821	1.782
Γερμανία	18.167	16.910	10.963	3.340	1.624	954	479
Τουρκία	13.507	12.355	15.798	8.565	5.942	3.776	2.942
*Ἡνωμένον Βασίλειον	11.985	17.948	14.495	9.710	7.625	7.902	6.686
Ἰταλία	7.176	5.787	4.946	4.150	2.968	2.066	1.624
Αὐστρία	5.658	4.862	3.279	958	636	538	222
*Ἑλβετία	4.968	4.979	3.039	1.489	1.064	873	628
Βέλγιον—Λουξεμ- βούργον	3.080	3.493	2.347	1.677	1.514	1.069	441
*Ἀσία—*Ἀπὸ Ἀνατολῆ Σουηδία	2.333	730	24	517	235	349	207
Σουηδία	2.269	2.710	1.788	1.081	592	395	287
*Ὀλλανδία	2.230	2.107	1.381	700	433	439	274
Αἴγυπτος—Σουδάν	1.875	2.069	1.893	750	744	948	740
*Ἰσραήλ	1.804	1.315	1.126	662	320	224	280
Λατινικὴ Ἀμερική	1.285	1.336	456	787	548	574	400
Καναδάς	1.253	1.372	1.029	486	469	388	308
Δανία	1.150	1.342	1.350	481	272	237	212
Λίβανος	953	652	575	240	246	231	97
Ἀυστραλία	908	1.178	768	373	324	270	310
Νότιος Ἀφρική	825	1.135	779	358	158	241	202
Νορβηγία	547	524	383	175	128	153	136
*Ἰσπανία	534	553	341	184	288	194	169
Φινλανδία	442	468	355	170	110	41	36
Πορτογαλλία	156	247	83	69	52	53	39
*Ἰρλανδία	126	153	102	48	16	37	6
Μονακό	17	11	4	2	4	2	
Διάφοροι Χῶραι	6.262	4.681	4.386	1.333	1.570	1.520	3.312
Σύνολον	206.015	195.853	157.618	94.408	68.186	40.118	33.333
Ποσοστία ἔτησι αὐξήσεως	5.18	24.26	66.95	38.45	69.96	20.35	

Ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ἐξόχου διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου σημασίας τοῦ τουρισμοῦ, ἐχάραξε σταθερὰν τουριστικὴν πολιτικὴν, ἣτις χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἠϋξημένην πιστοδότησιν διὰ τὰ ἔργα τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Π Ι Ν Α Ξ 25.

ἐμφαίνων τὰς γενομένας ἐπιχορηγήσεις Ε.Ο. Τουρισμοῦ.

<u>Οικον. ἔτος</u>	<u>Πιστώσεις προϋπολο- γισμοῦ</u>	<u>Ποσοστιαία αὔξησις κατ' ἔτος</u>
1950-51.....	1.000.000	
1951-52.....	1.000.000	
1952-53.....	1.500.000	50%
1953-54.....	3.000.000	100%
1954-55.....	6.050.000	101,66
1955-56 (12 μῆνες).....	10.922.000	80,53

Ἀνάλογος αὔξησις ἐγένετο διὰ τὸ δεκαοκτάμηρον τοῦ 1955-56.

Τέλος διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν πληροφοριῶν παραθέτομεν καὶ τὸν ἐπόμενον πίνακα μηνιαίας κινήσεως τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος.

Π Ι Ν Α Ξ 26.

ἐμφαίνων τὴν κατὰ μῆνα κίνησιν τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος.

(Εἰς δολλάρια)

<u>Μῆνες</u>	<u>1956</u>	<u>1955</u>
Αὐγούστος.....	5.011.410	4.163.181
Ἰούλιος.....	3.383.834	3.619.700
Σεπτέμβριος.....	3.167.097	3.114.000
Μάιος.....	2.952.084	2.434.000
Μάιος.....	2.725.108	2.813.785
Ἰούνιος.....	2.670.390	2.395.300
Ὀκτώβριος.....	2.402.397	2.331.000
Ἀπρίλιος.....	2.131.992	2.002.691
Νοέμβριος.....	2.072.663	1.767.600
Μάρτιος.....	1.746.511	1.821.642
Δεκέμβριος.....	1.590.800	1.490.452
Ἰανουάριος.....	1.359.496	1.169.831
Φεβρουάριος.....		
	<u>31.213.782</u>	<u>29.123.182</u>

Ὡς δὲ κατωτέρω εἰς τὸ περὶ δημοσίων ἐπενδύσεων τμήμα τῆς παρούσης ἐκθέτομεν λεπτομερέστερον, διὰ τὸ ἔτος 1957

ἡ Κυβέρνησις διέθεσε διὰ τουριστικὰς ὁδοὺς πᾶσιν ἐκ δραχ. 57 ἑκατ., ἐξ ὧν 46 διὰ συνεχιζόμενα ἔργα καὶ 11 διὰ νέας ὁδοὺς. Ἐπίσης διαθέτει καὶ 50 ἑκατ. διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς διὰ ferry - boat συνδέσεως Ἑλλάδος-Ἰταλίας, τὴν διαμόρφωσιν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐγκατάστασιν κέντρων ἀναψυχῆς καὶ τὴν ἵδρυσιν ὀδικοῦ σταθμοῦ κλπ. καὶ διὰ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ 40 ἑκατ. δι' ἐπιχορήγησιν εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Τουρισμοῦ.

Ἐμπορικὴ ναυτιλία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν σημειοῦται ἡ ἱκανοποιητικὴ αὔξησις τῆς συνολικῆς χωρητικότητος τῶν ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν πλοίων, ἣτις καταστραφεῖσα κατὰ τὸν πόλεμον ἀνῆλθε κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1956 εἰς 1.424.000 τόνους ἔναντι 1.837.000 τοῦ 1939 καὶ 1.296.000 κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1955. Τὰ ναυτιλιακὰ ἐμβάσματα ἀπὸ 28,5 ἑκατ. δολλαρίων τοῦ 1952 ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1955 εἰς 34,2 ἑκατ. καὶ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 εἰς 47,5 ἑκατ. δολλάρια.

Μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα.

Αὔξησιν ὁσαύτως ἐμφανίζουσι καὶ τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα ἀπὸ 18 ἑκατ. τοῦ 1952, εἰς 45,6 ἑκατ. τὸ 1953, εἰς 47 ἑκατ. τὸ 1954, εἰς 50,6 τὸ 1955 καὶ 60,9 κατὰ τὸ 1956.

Εἰσαγωγή κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν κεφαλαίων, αὕτη σημειοῖ ἱκανοποιητικὴν ἐμφάνισιν.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 2687/1953 περὶ εἰσαγωγῆς κεφαλαίων :

	Διὰ μικροπροθέσμους ἐπενδύσεις		Διὰ βραχυπροθέσμους ἐπενδύσεις	
	Ἀριθμὸς	Ποσὸν δολλαρίων	Ἀριθμὸς	Ποσὸν δολλαρίων
ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις	100	62.518.000	63	15.310.000
ἐνεκρίθησαν ἐκ τούτων	35	26.225.000	30	9.500.000
ἐνεκρίθησαν μὴπω ἐκτελεσθεῖσαι	14	6.411.000	7	1.406.000
εἶναι ἔγκριμεῖς	16	10.326.000	6	734.000
μὴ ἔγκριθεῖσαι	35	19.526.000	20	3.670.000

VIII.

Ἴσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Τοῦτο εἰκονίζεται εἰς τόν παρατιθέμενον πίνακα 27.

Π Ι Ν Α Ξ 27.

ἐμφαίνων τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. (α)
(Εἰς ἑκατ. δολλαρίων)

	1953	1954	1955	1956
Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον :				
ἐξαγωγὰι	134,7	161,2	206,6	209,6
εἰσαγωγὰι	-253,1	-333,3	-386,1	-482,3
ἔλλειμμα	-118,4	-172,1	-179,5	-272,7
Ἴσοζύγιον ἀδήλων συναλλαγῶν :				
ἄδηλοι πόροι καὶ μεταφορὰ κεφαλαίων...	119,3	143,4	180,-	213,-
ἄδηλοι δαπάναι καὶ μεταφορὰ κεφαλαίων.	-30,1	-37,1	-43,3	-49,9
καθαρὸν ὑπόλοιπον	+89,2	+106,3	+136,7	+163,1
Ἴσοζύγιον τρεχουσῶν συναλλαγῶν	-29,2	-65,8	-42,8	-109,6
Κίνησις κεφαλαίων :				
εἰσπράξεις	15,8	22,-	19,5	29,4
πληρωμαὶ	-2,5	-5,1		-0,5
	+13,3	+16,9	+19,5	+28,9
Τρόποι καλύψεως :				
ἀμερικανικὴ βοήθεια	58,7	51,5	76,9	82,6
ἐπανορθώσεις	7,6	7,2	0,9	0,7
Σύνολον βοηθείας καὶ ἐπανορθώσεων	66,3	58,7	77,8	83,3
Αὔξησις διαθεσίμων Τ.Ε.	-46,9	-6,5	-52,5	-4,8
Χρυσὸς	-0,6			1,5
Τακτοποιητέα στοιχεῖα	-2,9	-3,3	-1,9	0,7
Ἐθροισμα ἐνεργητικοῦ-παθητικοῦ	336,1	385,3	483,9	537,5

(α) Στοιχεῖα Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου μαρτυρεῖται μία διόγκωσις τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον :

Αἱ εἰς συνάλλαγμα εἰσπράξεις ἐξ ἐξαγωγῶν καὶ ἀδήλων πόρων ἠϋξήθησαν ἐν σχέσει μὲ τὸ 1953 :

1953	254,-	ἐκατ. δολλ.		
1954	304,6	»	κατὰ	+ 19,9 %
1955	386,6	»	»	+ 52,2 %
1956	422,6	»	»	+ 66,4 %

Ἐν τούτοις παρὰ τὴν σημειωθεῖσαν προϊούσαν ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν, τὴν αὐξήσιν τῶν ἐκ τῶν λοιπῶν πηγῶν συναλλαγματικῶν πόρων καὶ τὴν ἐκ τούτων βελτίωσιν τῶν συναλλαγματικῶν τῆς Χώρας διαθεσίμων, ἡ κατ' ἔτος ὡσαύτως σημειουμένη αὐξήσις τῶν εἰσαγωγῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν συναλλαγματικοῦ ἀνοήγματος.

Οὕτω αἱ πληρωμαὶ ἐσημείωσαν τὴν ἐξῆς αὐξήσιν :

1953	283,2	ἐκατ. δολλ.		
1954	370,4	»	κατὰ	+ 30,9 %
1955	429,4	»	»	+ 51,6 %
1956	532,2	»	»	+ 87,9 %

Τὰ ἑλλείμματα ἐκαλύφθησαν ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ ἐκ τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ αὐξήσις τῶν εἰσαγωγῶν ὀφείλεται κυρίως μὲν εἰς τὴν κατάργησιν τῶν περιορισμῶν τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προσθήκην 75.000 περίπου νέου πληθυσμοῦ, βελτίωσιν τινα τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ τὴν εἰσαγωγὴν κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἀναπτυσσομένων παραγωγικῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας. Παράκολουθεῖται ὁμως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ πᾶσαν αὐτῆς πορείαν, ὥστε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης, ἄνευ ἀδρανείας τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας, καὶ μὲ ὁμαλὴν τὴν λειτουργίαν τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν, νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ δημιουργία ἀνησυχῶν περὶ τὴν συναλλαγματικὴν τῆς Χώρας ἀσφάλειαν. Τὸ σημερινὸν τῆς Χώρας συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα, ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1956, εἰς 206,5 ἐκατ. δολλάρια (9,4 ἐκατ. εἰς χρυσὸν καὶ 197,1 εἰς συνάλλαγμα).

Νομισματική σταθερότης.

Ἐντὶ πάσης ἀναπτύξεως παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ σχετικὸν τμήμα τῶν κατὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1957 γενομένων σχετικῶν δηλώσεων τοῦ ἀξιότιμου ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ συναδέλφου κ. Δ. Χέλμη, αἵτινες ἔχουν ὡς ἑξῆς :

«Μία ἀπὸ τὰς βασικώτερας τῶν προϋποθέσεων τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας ἦτο ἡ ἀποκατάστασις νομισματικῆς σταθερότητος. Τὸ ἐξ αὐτῆς ὄφελος δὲν εἶναι μόνον, ὅτι διασφαλίζεται ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις καὶ τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν ἐχόντων ἐν γένει σταθερὰ εἰσοδήματα, ἀλλὰ ἐπίσης, ὅτι ἄνευ αὐτῆς θὰ ἐματαιοῦτο ἡ προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῶν ἀποταμιεύσεων καὶ διοχέτευσίν των εἰς σκοπίμους ἐπενδύσεις πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ παραγωγικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Χώρας. Ἡ νομισματικὴ σταθερότης ἀποτελεῖ πάντοτε τὴν ἀφετηρίαν διὰ τὴν προώθησιν προγραμμάτων εὐρύτερων παραγωγικῶν ἐπενδύσεων.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν αἱ ἐπιτεύξεις ὑπῆρξαν ἰδιαίτερος σημαντικαὶ καὶ τὸ 1956. Ἴδου αἱ μεταβολαὶ τῶν τιμαριθμῶν. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956, ὁ τιμαριθμὸς ἀκριβείας ζωῆς ὑψώθη κατὰ 1.3%, τῆς χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ 4.7% καὶ τῆς λιανικῆς πωλήσεως κατὰ 2.2%, ἐνῶ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1955 ἠυξήθησαν ὁ τιμαριθμὸς ἀκριβείας ζωῆς κατὰ 5.9%, τῆς χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ 8.0% καὶ τῆς λιανικῆς πωλήσεως κατὰ 6.4%.

Ἐὰν ὅμως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ περίοδος ἀπὸ 31 Μαρτίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀνελήθη συστηματικὴ προσπάθεια σταθεροποιήσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, αἱ μεταβολαὶ τῶν τιμαριθμῶν ὑπῆρξαν πραγματικῶς ἀσήμαντοι. Ἡ αὔξησίς των κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνεάμηνον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τιμαριθμὸς ἀκριβείας ζωῆς 0, χονδρικῆς πωλήσεως (ἑσωτερικῆς καταναλώσεως) 1.1%, λιανικῆς πωλήσεως 1.1%.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸν Νοέμβριον 1956 αἱ τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως ἐδέχθησαν τὸν ἀντίκτυπον τῶν ὑψώσεων τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς, ὡς καὶ ὅτι καθ' ὅλον τὸ ὡς ἄνω ἐνεάμηνον ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς συνεχοῦς ὑψώσεως τῶν ναύλων. Παρὰ ταῦτα ὁ ἑλληνικὸς τιμαριθμὸς κόστους ζωῆς παρέμεινε σταθερὸς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἀντίστοιχους τιμαριθμοὺς ἄλλων χωρῶν, οἱ ὅποιοι ἐνεφάνισαν αὔξησιν.

Οὕτω μεταξύ Μαρτίου καὶ Νοεμβρίου 1956, τελευταίου

μηνός διὰ τὸν ὅποιον ὑπάρχουν στοιχεῖα, ὁ τιμάρθμος κόστους ζωῆς ἐσημείωσεν αὐξήσιν κατὰ 3% εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, 2.9% εἰς τὸν Καναδᾶν, 2% εἰς τὴν Ἑλβετίαν, 1.9% εἰς τὸ Βέλγιον καὶ 1.8% εἰς τὴν Ἀγγλίαν».

X.

Συμπέρασμα.

Ἐκ τῆς ὅλης ἐπισκοπήσεως τῆς κινήσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας διεπιστώθη ἀναμφισβητήτως, ὅτι αὕτη ἀκολουθεῖ ἀνοδικὴν πορείαν καὶ εἰδικώτερον, ὅτι παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Χώρα ἔχει ἔντονον γεωργικὸν χαρακτῆρα, παρατηρεῖται ἀξία λόγου καὶ ἐνθαρρυντικὴ αὐξήσις τῆς βιομηχανικῆς προόδου εἰς τρόπον ὥστε, τὸ μὲν ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς γεωργίας εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα νὰ μειοῦται, τὸ δὲ ποσοστὸν τῆς μεταποιητικῆς δραστηριότητος καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας νὰ αὐξάνεται.

Περαιτέρω συνέπεια τῆς ἀνοδικῆς κινήσεως τῆς ὅλης οἰκονομίας εἶναι ἡ σταθερὰ καὶ ἀξιόλογος αὐξήσις κατ' ἔτος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ σταθερὸν θεμέλιον, ἐφ' οὗ τοποθετεῖται ἀρραγῆς τὸ οἰκοδόμημα τῆς δημοσίας ἡμῶν οἰκονομίας.

Τὸ αὐξανόμενον ἐθνικὸν εἰσόδημα μᾶς παρέχει τὴν ἐγγύησιν τῆς αὐξήσεως τῶν κρατικῶν ἐσόδων καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν εὐλόγως ἀναμενομένην εὐχέρειαν τοῦ Κράτους, τὸ μὲν νὰ ἐκπληρῶσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, τὸ δὲ διὰ μέσου τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ν' ἀσκήσῃ καὶ εὐρυτέραν οἰκονομικὴν πολιτικὴν.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1954

Εισαγωγή

Εκείνη την εποχή που η Ελλάδα βρισκόταν ακόμη στην κατάσταση της μεταπολεμικής κρίσης, η δημοσιονομική πολιτική του κράτους είχε ως στόχο να εξασφαλίσει την οικονομική σταθερότητα και να προετοιμάσει το έδαφος για την ανάπτυξη. Η δημοσιονομική πολιτική της εποχής αυτής (1945-50) χαρακτηρίστηκε κυρίως από την αυστηρή διατήρηση του προϋπολογισμού εντός των ορίων που καθόριζε η κυβέρνηση, με τη βοήθεια των ελλείψεων της Κελεύουσας πολιτικής, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την επέκταση του 1957.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1956

Επιχειρήματα για δημοσιονομική σταθερότητα

Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1954-56, η δημοσιονομική πολιτική του κράτους είχε ως στόχο να εξασφαλίσει την οικονομική σταθερότητα και να προετοιμάσει το έδαφος για την ανάπτυξη. Η δημοσιονομική πολιτική της εποχής αυτής (1954-56) χαρακτηρίστηκε κυρίως από την αυστηρή διατήρηση του προϋπολογισμού εντός των ορίων που καθόριζε η κυβέρνηση, με τη βοήθεια των ελλείψεων της Κελεύουσας πολιτικής, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την επέκταση του 1957.

Το κράτος είχε ως στόχο να εξασφαλίσει την οικονομική σταθερότητα και να προετοιμάσει το έδαφος για την ανάπτυξη. Η δημοσιονομική πολιτική της εποχής αυτής (1954-56) χαρακτηρίστηκε κυρίως από την αυστηρή διατήρηση του προϋπολογισμού εντός των ορίων που καθόριζε η κυβέρνηση, με τη βοήθεια των ελλείψεων της Κελεύουσας πολιτικής, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την επέκταση του 1957.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Επιχειρήματα για δημοσιονομική σταθερότητα
(σε εκατ. δραχμές, σε τιμήματα του 1954)

Έτος	Καθαρή επιχομ. ελλείψεις	Κέρδη επι- κομιών	Υπομ. επι- κομιών	Άλλες επι- κομιές	Σύνολο επι- κομιών	Επι- χομ. ελλείψεις	Ποσοστό επι- χομ. ελλείψεων στο σύνολο
1954	25.284	2.401	177	240	2.818	22.466	81,9%
1955	27.011	2.004	231	310	2.545	24.466	89,9%
1956	24.280	2.714	220	1.207	4.141	20.139	83,1%
1957	24.280	2.714	220	1.207	4.141	20.139	83,1%
1958	24.280	2.714	220	1.207	4.141	20.139	83,1%
1959	24.280	2.714	220	1.207	4.141	20.139	83,1%
1960	24.280	2.714	220	1.207	4.141	20.139	83,1%

1) Σύνολο ελλείψεων της Κελεύουσας πολιτικής από 1945-1950: 22.000 εκ. 72 εκ. 71.

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1956

I.

Εισαγωγή.

Είς τήν διαμόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος σπουδαίαν ἀσκει ἐπίδρασιν ἡ ἐφαρμοζομένη ἐκάστοτε δημοσιονομική πολιτική, ἥτις προωθεῖ ἢ ἀναστέλλει τήν πρόδον τῆς οἰκονομίας. Ἡ διαπίστωσις συνεπῶς τῆς κατὰ τὸ λῆξαν οἰκον. ἐτος 1955-56 ἀσκηθείσης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ γενομένη ἐκτέλεσις τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποβαίνει ἀναγκαία τὸ μὲν διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, τὸ δὲ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1957.

II.

Ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τὸ καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα εἰς τρεχοῦσας τιμὰς ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1955 εἰς 55.022 ἑκατ. δραχμῶν.

Τὸ ἐθνικὸν τοῦτο εἰσόδημα ἐπεβαρύνθη διὰ τῶν φορολογικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν πάσης φύσεως ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου δικαιοῦμένων κατὰ νόμον εἰς ἐπιβάρυνσιν τῆς κοινωνίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι 28 ἐκτιθέμενα.

Π Ι Ν Α Κ Σ 28. (α)
ἐμφαίνων τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.
(Εἰς ἑκατ. δραχμῶν εἰς τρεχοῦσας τιμὰς)

Ἔτος	Καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα	Κρατικὸς προ- υπολο- γισμὸς	Τοπικὴ αὐτο- διοική- σις	Ἀσφα- λιστικοὶ ὀργα- νισμοὶ	Λοιπὰ Ν.Π. Δ.Δ.	Σύνολο ἐπιβα- ρύνσε- ων	Ποσοστὸν ἐπιβαρύν- σεως ἐπὶ ἐθνικοῦ εἰ- σοδήματος %
1948	15.284	2.402	177	546	152	3.277	21,44%
1949	21.031	2.903	219	740	257	4.119	19,58%
1950	24.884	3.726	228	942	316	5.212	20,94%
1951	29.440	4.724	345	1.207	190	6.466	21,96%
1952	30.663	5.139	398	1.699	219	7.445	24,28%
1953	41.529	6.314	461	1.768	441	8.984	21,63%
1954	47.863	7.656	500	2.073	344	10.573	22,09%
1955	55.022	8.925	444	2.760	267	12.396	22,53%

(α) Ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ τῆς Ἑλλάδος 1946-1953 καὶ 1953-1955 σελ. 73 καὶ 77.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου διαπιστοῦται :

α.—ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1955 εἰς 22,5%. Ὑπολογισμὸς τῆς ἐπιβαρύνσεως διὰ τὸ 1956 δὲν εἶναι δυνατός, μὴ συγκεντρωθέντων εἰσέτι τῶν στοιχείων ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν λοιπῶν πλὴν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως φόρων.

β.—ὅτι ἀπὸ τοῦ 1948 ἡ ποσοστικὴ μὲν ἐπιβάρυνσις τοῦ καθαροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος βαίνει συνεχῶς αὐξουσα ἀπὸ 21,44% εἰς 22,53%, πλὴν ἡ αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος τοῦ 1955 ἀνερχομένου εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1951 εἰς 36,318 δισεκατ., προπορεύεται τοῦ τοιοῦτου τοῦ 1948 ἀνερχομένου εἰς ὁμοίας δραχμὰς εἰς 22.653 δισεκατ. μὲ κλοσσικὴν διαφορὰν (22653 : 36318), ἧτοι κατὰ 60,5%.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, (ἧτοι τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μετὰ τῶν ἀποσβέσεων) ἐπιβάρυνσις, (α) αὕτη ἀνῆλθεν εἰς 19% διὰ τὸ 1955 ἔναντι ὁμοίας :

τῆς Ἰταλίας	ἔξ 21,8%
" Γαλλίας.....	" 21,8%
τῶν Η.Π.Α.....	" 21,9%
τῆς Μεγάλης Βρετανίας	" 26,9%

Τὸ μειωμένον διὰ τὴν Ἑλλάδα ποσοστὸν σχετικὴν ἀξίαν ἔχει, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν διὰ τὸν Ἕλληνα εἰσόδημα εἶναι τὸ κατώτερον τοῦ τῶν ἀνωτέρω χωρῶν, κατεργόμενον καὶ εἰς τὸ δέκατον τοῦ τῶν Η.Π.Α. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως καθαρὸν προσωπικὸν εἰσόδημα μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μιᾶς στοιχειώδους διαβιώσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τέλος τὴν κατὰ κάτοικον φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν παραθέτομεν τὸν κάτωθι πίνακα 29.

Π Ι Ν Α Κ Σ 29.

ἐμφαίνων τὴν κατὰ κάτοικον φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν.

Ἔτος	Πληθυσμὸς (εἰς χιλιάδας)	Φόροι Κράτους (εἰς ἑκατ. δραχμῶν)			Φορολογία κατὰ κεφαλὴν		
		*Ἀμέσοι	*Ἐμμεσοί	Σύνολον	*Ἀμέσοι	*Ἐμμεσοί	Σύνολον
1954	8.288	1.994	5.662	7.656	240	683	923
1955	8.366	2.171	6.754	8.925	260	806	1.066

Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἡ κατὰ κάτοικον ἐπιβάρυνσις ἐξ ἀμέσων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρων ἧτοι κατὰ

(α) Βλ. σελ. 9 ὅπου δίδεται ὁ ὅρισμός τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ ποσοστιαία ἀναλογία ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος ἐγένετο, ἵνα καταστή δυνατὴ ἡ σύγκρισις μετὰ τὰς λοιπὰς χώρας, εἰς ἃς ὁμοίως λαμβάνεται τὸ ἀκαθαρίστον ἐθνικὸν προϊόν.

μὲν τὸ 1954 δραχ. 240, κατὰ δὲ τὸ 1955 δραχ. 260. Λαμβανομένου ὁμοῦς ὑπ' ὄψιν ὅτι σημαντικώτατον τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ὑπῆχθη εἰς φόρον εισοδήματος, διὰ τοὺς εἰδικώτερον ἐν σελίδι 53 τῆς παρούσης ἐκτιθεμένους λόγους, οὐσιαστικῶς ἡ φορολογία ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου φορολογουμένου πληθυσμοῦ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάλογον αὐξήσιν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν. Εἶναι ἐπίσης αὐτοῦσητον, ὅτι τὰ ποσὰ ἐπιβαρύνσεως κατὰ κάτοικον ἐξ ἐμμέσων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρων εἶναι οὐσιαστικῶς διάφορα ἐν τῇ πραγματικότητι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ ἀγαθὰ, ἰδίως τὰ ὑποκείμενα εἰς βαρυτέρους δασμούς καὶ φόρους καταναλώσεως, καταναλίσκονται εἰς ποσότητας μεγαλυτέρας ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων εισοδηματικῶν τάξεων καὶ συνεπῶς ἡ ἐπιβαρύνσις ἐνῶ μειοῦται διὰ τὰ χαμηλὰ εισοδήματα αὐξάνεται ἀναλόγως τοῦ καταναλισκομένου εἴδους διὰ τὰ μεγαλύτερα εισοδήματα.

III.

Μορφή τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Παρ' ἡμῖν σταθερὰ καὶ ἔντονος εἶναι ἡ πίεσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ αὐτῶν ἐπιπέδου. Ἡ πίεσις δὲ αὕτη εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον δεδικαιολογημένη, καθ' ὅσον ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς, μὲ ἔμφυτον λόγῳ μακρᾶς ὑψηλῆς ἐκπολιτιστικῆς παραδόσεως διάθεσιν πρὸς διαμόρφωσιν ἀνωτέρου βίου, ἀγωνίζεται ν' ἀνέλθῃ βιοτικῶς, νὰ προσεγγίσῃ τοὺς προοδευμένους λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ὑφισταμένην διαφορὰν ἕνεκα τῆς μακρᾶίνου δουλείας, εἰς ἣν ἔζησε κατὰ τὸ παρελθόν.

Μοιραία συνέπεια τῆς κοινωνικῆς ταύτης πιέσεως εἶναι ἡ σταθερὰ παρ' ἡμῖν τάσις πρὸς αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως. Ἡ πίεσις αὕτη εἶναι ἐκδηλὸς εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς προϋπολογισμοὺς, οὔτινες ἐμφανίζουσι μορφήν ἐντόνως καταναλωτικῆν. Περαιτέρω συνέπεια τοῦ καταναλωτικοῦ χαρακτῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ μας εἶναι, ὅτι οὗτος συμβάλλει οὐσιωδῶς διὰ τῆς διαθέσεως τῶν δαπανῶν εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν χρηματικῶν καταναλωτικῶν εισοδημάτων τῶν κατοίκων τῆς Χώρας.

Χαρακτηριστικὸν τῆς καταναλωτικῆς μορφῆς τῶν δαπανῶν τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν εἶναι ὁ ἐπόμενος ὑπ' ἀριθ. 30 πίναξ.

έμφαινών τὰς καταναλωτικὰς δαπάνας καὶ τὰς ἐπενδύσεις.

(Εἰς ἑκατ. δρχημῶν)

	Σύνολον εἰσπράξεων (α)	Σύνολον ἐξόδων (β)	Καταναλω- τικὰ δαπάναι	% δαπάναι ἐπὶ τῶν ἐξόδων	Ἐπεν- δύσεις	% ἐπὶ τῶν ἐξόδων	Ἐλλειμμικ	% ἐπὶ τῶν ἐξόδων
1952-53	6.706	8.063	6.604	81,9%	1.459	18,1%	1.357	20,2%
1953-54	8.429	9.795	8.520	86,3%	1.275	13,7%	1.366	16,2%
1954-55	9.625	11.337	9.940	87,6%	1.397	12,4%	1.712	17,8%
1955-56 (γ) (18 μῆνες)	16.490	18.790	16.923	89,1%	1.867	10,9%	2.300	13,9%
1957	11.090	12.925	11.025	85,3%	1.900	14,7%	1.835	16,5%

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἀποδεικνύεται :

α.— ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1953-54, 1954-55, 1955-56 τὸ μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐμφανιζόμενον ἔλλειμμα εἶναι μεῖζον τοῦ διαιθεμένου ὑπὸ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν τούτων ποσοῦ ἐπενδύσεων, ὅπερ σημαίνει, ὅτι τὰ τακτικὰ ἔσοδα αὐτῶν δὲν ἐπαρκοῦν νὰ καλύψουν τὰς τακτικὰς δαπάνας καὶ, ὅτι αὐταὶ (αἱ τακτικαὶ δαπάναι) ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ, ἤτοι ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια ἐκάλυπτεν ὄχι μόνον τὰς ἐπενδύσεις ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀλλὰ καὶ μέρος τῶν τακτικῶν δαπανῶν, καὶ

β.— ὅτι ὁ κατατιθέμενος προϋπολογισμὸς 1957 ἀντιθέτως προβλέπει πρόγραμμα ἐπενδύσεων μεῖζον κατὰ 65 ἑκατ. τοῦ ἐλλείμματός του, ὅπερ σημαίνει συμβολὴν τῶν τακτικῶν ἐσόδων εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56, ὡς οὗτος τελικῶς διευμορφώθη (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ NATO χρηματοδοτουμένων δαπανῶν), δίδει τὴν ἐξῆς εἰκόνα :

σύνολον πιστώσεων	Δρ. 19.744 ἑκατ.
μετὸν ἀδιάθετα ὑπόλοιπα	» 954 »
προβλεπόμενον σύνολον πληρωμῶν.....	» 18.790 »

(α) Πλὴν βοθητικῶν εἰσφορῶν NATO καὶ δανείων.

(β) Πλὴν χρηματοδοτουμένων ἔργων NATO.

(γ) Προβλέψεις μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀδιάθετων πιστώσεων.

Ἐκ τούτων αἱ καταναλωτικαὶ δαπάναι ἀναλύονται ὡς ἑξῆς :

	Μισθοί	Λοιπὰ δαπάναι	Σύνολον
Ἐπιχειρήσεων Ἐθν. Ἀμύνης..	1.397	3.286	4.683
Σώματα ἀσφαλείας.....	1.010	375	1.385
Πολιτικὴ διοίκηση.....	2.998	5.152	8.150
	5.405	8.813	14.218
Συντάξεις.....	2.226		2.226
	7.631	8.813	16.444
			781
			15.663

Μείον ἀδιόθητοι πιστώσεις..

Αἱ παραγωγικαὶ δαπάναι ἀνέρχονται :

πρὸς ἀποκατάστασιν σεισμοπλήκτων...	Δρ. 2.040	ἑκατ.	Δρ. 1.260	ἑκατ.
εἰς ἐκτέλεσιν προγράμματος ἐπενδύσεων.	» - 178	»	» 1.867	»
προβλεπόμεναι ἀνεκτέλεστοι πιστώσεις.		»	» 3.127	»
Σύνολον.....				

IV.

Πολιτικὴ ἰσοζυγίσεως τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας καὶ ἡ διαπιστωθεῖσα καταναλωτικὴ μορφή τῶν προϋπολογισμῶν δὲν κατέστησε δυνατὴν τὴν ἰσοσκελίσειν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Ἀποτελέσματα προηγουμένων χρήσεων.

1. Κατὰ τὰ δημοσιευθέντα στοιχεῖα ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν χρήσεων μέχρι καὶ τοῦ 1954-55 κατέλιπεν ἔλλειμμα ἐκ δραχ. 10.553 ἑκατ., ὅπερ ἐκαλύφθη ὡς ἑξῆς :

ἐξ ἐσωτερικῶν δανείων, δημοσίας ἐγγραφῆς κατὰ.....	Δρ. 295	ἑκατ.		
ἐκ δανεισμοῦ ἀπὸ τῆν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν κατατεθειμένων κεφαλαίων τῶν Ν.Π. Δ.Δ.....	» 468	»		
» 681	»			
ἐκ δωρεῶν βοήθειας διεθνῶν ὀργανώσεων	» 6.347	»	Δρ. 7.791	ἑκατ.
ἐξ ἀποδεσμεύσεως ἀμερικανικῆς βοήθειας.....			» 2.762	»
Τὸ ὑπόλοιπον ἔλλειμμα ἐκ.....			» 2.659	»
καλύπτεται κατὰ.....				
ἐκ μὴ ἀποδεσμεύσεως εἰσῶν βοήθειας, κατατεθειμένης εἰς εἰδικὸν παρὰ τῆ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν δραχμῶν βοήθειας I.C.A.....				
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ.....				
ἐκαλύφθη ἐκ πιστωτικῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπολοίπων παρὰ τῆ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος λογαριασμῶν αὐτοῦ.				103

Προϋπολογισμός 1955-56 (δωδεκάμηνος).

2. Κατά τὸν κατταθέντα εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Δεκέμβριον 1955 προϋπολογισμὸν τῆς δωδεκαμήνου χρήσεως 1955-56 ἐγένοντο αἱ ἐπόμεναι προβλέψεις:

Ἐξόδα	Δρ. 13.511	ἐκστ.
Ἔσοδα	» 11.069	»
ἄνοιγμα	Δρ. 2.442	ἐκστ

Τὸ ἄνοιγμα τοῦτο θὰ ἐκαλύπτετο :

ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας κατὰ	Δρ. 1.400	»
ἐκ τῆς δανειακῆς χρησιμοποίησεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.....	» 400	»
ἐκ τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐσόδου ἐξ ἐπιστροφῶν χρημάτων κατὰ	» 642	» 2.442 »

Κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας (Ἰούλιος 1955 - Ἰούνιος 1956), ἄνευ τούτέστι τοῦ διμήνου τῆς παρατάσεως τῆς χρήσεως, ὅπερ ἤδη, κατόπιν τῆς μεταβολῆς τῆς χρονικῆς περιόδου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δὲν πρόκειται νὰ προσαυξήσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἐξῆς εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56, τόσον αἱ ἐμφανισθεῖσαι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, ὅσον καὶ αἱ ἐκτὸς προϋπολογισμοῦπραγματοποιηθεῖσαι.

Π Ι Ν Α Ξ 31.

ἐμφαινῶν τὰς γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς.

	Εἰσπράξεις			(Εἰς ἑκατ. δραχμῶν)			Πληρωμαὶ		Ἄνοιγμα
	Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ	Διὰ λογαριασμῶν ἐκτὸς προϋπολογισμοῦ	Σύνολον	Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ	Διὰ λογαριασμῶν ἐκτὸς προϋπολογισμοῦ	Σύνολ.	Ἄνοιγμα		
Τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	10.266	23	10.289	9.232	1.278	10.510	-221		
Προϋπολογισμοῦ σεισμοπλήκτων.....	328		328	522	319	841	-513		
Προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων	110	81	191	302	734	1.036	-845		
Σύνολον.....	10.704	104	10.808	10.056	2.331	12.387	1.579		

Τὰ ἀνοίγματα ταῦτα ἐκαλύφθησαν ἐκ τῶν προβλεφθεισῶν ὑπὸ τοῦ κατατεθέντος προϋπολογισμοῦ 1955-56 εἰδικῶν, ὡς ἄνω, ἐνισχύσεων αὐτοῦ, ὡς ἀκολούθως :

Τακτικὸς προϋπολογισμὸς :			
ἄνοιγμα	Δρ. —	221	ἐκατ.
τοῦτο ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ἐναντι τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ κατατεθέντος τμήματος τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας ἐκ.....	» +	671	»
μεταβληθὲν οὕτω εἰς πλεονάσματα.....	» +	450	»

Προϋπολογισμὸς σεισμοπλήκτων :			
ἄνοιγμα	» —	513	»
τοῦτο ἐκαλύφθη ἐκ τῆς εἰδικῆς, ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπλήκτων, ἀμερικανικῆς βοήθειας κατὰ ἓν τμήμα ἐκ.....	Δρ. +	186	ἐκατ.
καὶ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω πλεονάσματος τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ.....	» +	327	»
	» +	513	»

Προϋπολογισμὸς ἐπενδύσεων :			
ἄνοιγμα	» —	845	»

Τοῦτο ἐκαλύφθη :

α. — ἐκ τῆς ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1954-55 διατεθείσης ἀμερικανικῆς βοήθειας, ἣτις ὁμῶς εἰσῆχθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 1955-56 διατεθείσα ὑπὲρ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων τοῦ ἔτους τούτου ἐκ.....	» +	79	»
β. — ἐκ τῆς ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 διατεθείσης ὁμοίως βοήθειας ἐκ.....	» +	18	»
γ. — ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ὡς ἄνω πλεονάσματος τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 ἐκ (450-327).....	» +	123	»
δ. — ἐκ τῆς δανειακῆς χρησιμοποίησεως διαθεσίμων κεφαλαίων ΝΠΔΔ ἐκ.....	» +	400	»
	» +	620	»
περιορισθὲν οὕτω εἰς.....	» —	225	»

ποσόν, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἔλλειμμα τῆς δωδεκαμῆνου διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56.

Δέον ὁμῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐναντι τῆς προβλεφθείσης διὰ τὸ 1955-56 βοήθειας ἐκ 1.400 ἐκατ. ἣτις, ὡς γνωστόν, κατὰ νεωτέραν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 συμφωνίαν, περιορίσθη διὰ τὸ δωδεκάμηνον τοῦ 1955-56 εἰς 1.000 ἐκατ., ἀπεδεσμευθῆ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1956 ποσόν 875 ἐκατ., ἦτοι κατὰ ποσόν 125 ἐκατ. ἐπὶ ἔλαττον. Τὸ ποσόν τοῦτο ἀποδεσμευθὲν καὶ εἰσαχθὲν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς Ἰουλίου 1956 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1955-56 ἀνήκει οὐσιαστικῶς εἰς τὰ ἔσοδα τῆς δωδεκαμῆνου αὐτοῦ περιόδου. Λαμβαν-

νομένου συνεπώς ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, τὸ ἀνωτέρω ἐκ 225 ἑκατ. ἀνοιγμα περιορίζεται εἰς 100 ἑκατ., ὅπερ, ἐὰν δὲν μετεβάλλετο ἡ χρονικὴ διάρκεια τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955-56, θὰ ἐκαλύπτετο ἀσφαλῶς κατὰ τὴν δίδμηνον αὐτοῦ παράτασιν.

Τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα τῆς μέχρι τέλους Ἰουνίου 1956 ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ὁποίου συνέβαλεν ἡ ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας ἐξ 954 ἑκατ. καὶ ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐκ 400 ἑκατ. προβλεφθεῖσα ἐνίσχυσις αὐτοῦ, κρίνεται ἀπολύτως ἱκανοποιητικόν, ἐὰν ἤθελε ληφθῆ ὑπ' ὄψιν :

α.—ὅτι οὐδὲν νέον, ἀπὸ φορολογικῆς πλευρᾶς, βᾶρος ἐπεβλήθη, τοῦναντίον καὶ δασμολογικαὶ μειώσεις ἐγένοντο ἐπὶ εἰδῶν τινῶν διατροφῆς καὶ ἄλλων χρησίμων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς.

β.—ὅτι αἱ ἐξ εἰσαγωγῶν βενζίνης προβλεφθεῖσαι εἰσπράξεις ὑπελείφθησαν κατὰ 104 ἑκατ. λόγω τῆς ἐπὶ ἔλαττον εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ δωδεκάμηνον 33.000 τόννων ἐπὶ συνόλου προβλεφθείσης τοιαύτης 180.000 τόννων καὶ τῆς μετατροπῆς τῶν αὐτοκινήτων εἰς πετρελαιοκίνητα, ἅτινα οὕτω ἐπωφελήθησαν τῆς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου διαφορᾶς, καὶ

γ.—ὅτι κατόπιν τῆς ἀλλαγῆς ἀπὸ τοῦ 1955-56 τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐνιαίου φόρου ἐπ' αὐτοῦ ἀντὶ τῆς παλαιᾶς ἀναλυτικῆς φορολογίας, φυσικὸν ἦτο νὰ παρουσιασθοῦν δυσχέρειαι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου καὶ ἀναπόφευκτοι συνέπειαι εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς ὑποβολῆς τῶν δηλώσεων τῶν ὑποχρέων καὶ συνεπῶς καὶ εἰς τὴν καθυστέρησιν τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τῆς ταμιακῆς αὐτοῦ ἀποδόσεως. Ἡ καθυστέρησις αὕτη ἐξουδετερώθη ἐντὸς τοῦ ἐν συνεχείᾳ τρίτου ἔξαμήνου τῆς γενομένης παρατάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955-56.

Προϋπολογισμός 1955-56 (δεκαετήμηνος).

3. Ως γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 21 Μαΐου 1956 ἐχώρησεν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1957 καὶ ἐφεξῆς, συνταυτίσασα αὐτὸ πρὸς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος καὶ ἔνεκα τούτου παρέτεινε τὸ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1956 λήξαν δωδεκάμηνον οἰκονομικὸν ἔτος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 (18μηνον). Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τῆς τῆς τῆς ἐπιμηκύνσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955-56 ἐνεφανίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 18μηνου πλέον περιόδου καὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀκολουθητέας ἐφεξῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἐγράξαεν ὡς θεμελιώδη οἰκονομικὴν πολιτικὴν τὴν πάσῃ θυσίᾳ αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς καὶ παραγωγικότητος τῆς Χώρας καὶ διὰ μέσου τῶν προσδωκομένων ἐκ τούτου ἀποτελεσμάτων τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ ὑποαπασχολουμένου πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Πρὸς τὴν θεμελιώδη ταύτην πολιτικὴν κατεύθυνσιν προσήρμοσε καὶ τὴν δημοσιονομικὴν αὐτῆς πολιτικὴν.

Αἱ διὰ τῆς προσαρμογῆς ταύτης ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ εἶναι αἱ ἐξῆς :

α. — ἡ ἐξασφάλισις πρὸ παντὸς τοῦ δημοσιονομικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὴν διασφάλισιν ταύτην ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ θεμελιώδη προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου, τὸ μὲν διότι ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς ὅλης οἰκονομίας ἀπὸ τὰ ἐλλείμματα τῶν προϋπολογισμῶν διασφαλίζει τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, ἐμπεδώνει τὴν πίστιν τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ ἐδράζει τὸ σύστημα τῆς ἀποταμίευσως, τὸ δὲ διότι δὲν ἀφαίρει ἀπὸ τὴν ἀποταμίευσιν πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος κεφάλαια χρήσιμα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.

β. — ἡ μείωσις τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν τῆς διοικήσεως ὥστε μεγαλύτερον κατὰ τὸ δυνατὸν μέρος τῶν ἐσόδων νὰ διατίθεται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς παραγωγικοὺς σκοπούς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον διὰ σειρᾶς ἀντιδημοτικῶν νομοθετικῶν μέτρων καὶ διοικητικῶν ἀποφάσεων, ἅτινα τόσον ἐντόνως ἀπησχόλησαν τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1956 ἐπεδιώξαμεν τὴν μείωσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, τῶν δαπανῶν τῶν σωμάτων ἀσφα-

λείας καὶ λιμενοφυλακικῆς, τῶν δαπανῶν διοικήσεως κοινωνικῆς προνοίας, τὴν περικοπήν τῶν ὑπὲρ τρίτων εἰσφορῶν.

γ.—πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπεδίωξε τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ δαπάνας, αἵτινες ἔδει νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' εἰδικῶν πόρων, ὡς αἱ δαπάναι τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἑφημεριακοῦ κλήρου, ἀγροφυλακῆς, μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

Βεβαίως τὰ μέτρα ταῦτα ληφθέντα λίαν βραδέως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποδώσουν σοβαρὰ ἀποτελέσματα κατὰ τὸ λήξαν οικονομικὸν ἔτος. Προσδοκῶμεν ὅμως σοβαρὰν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιδιωκομένης δημοσιονομικῆς μεταβολῆς ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν κατὰ τὸ 1957.

V.

Ἐκτέλεσις προϋπολογισμοῦ 1955 - 56 (δεικοκταμήνου).

Κατὰ τὰ συγκεντρωθέντα προσωρινὰ στοιχεῖα ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 διὰ τὴν 18μηνον αὐτοῦ περίοδον ἐμφανίζει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

Π Ι Ν Α Ξ 32.

ἐμφαίνων τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προϋπολογισμοῦ οἰκ. ἔτους 1955-56.

Τακτικὸς προϋπολογισμός :

Εἰσπράξεις :

ἐξ ἑλληνικῆς πηγῆς	Δρ.	15.950	ἑκατ.
ἐξ στρατιωτικῆς βοήθειας	»	1.396	»
ἐξ εἰσφορῶν κρατῶν-μελῶν NATO	»	694	»
		<u>18.040</u>	»
Πληρωμαί	»	16.242	»
πλεόνασμα	»	+ 1.798	»

Προϋπολογισμὸς σεισμοπλήκτων :

Εἰσπράξεις :

ἐξ ὑπὲρ αὐτῶν εἰδικῶν ἐσόδων	Δρ.	418	ἑκατ.
ἐκ βοήθειας	»	186	» Δρ. 604 ἑκατ.
		<u>1.193</u>	»
Πληρωμαί	»	— 589	»
ἔλλειμμα	»	— 589	»
καλυφθὲν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πλεονάσματος τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	»	+ 589	»

Προϋπολογισμός επενδύσεων :

Είσοπραξείς :	
εξ ειδικών εσόδων	Δρ. 259
εκ δανεισμού κεφαλαίων Ν.Π.Δ.Δ.	325
εκ μη χρησιμοποίηθεις βοθηείας κατά τὸ 1954-55. "	94
εκ βοθηείας 1955-56 διὰ τὸ κέντρον παραγωγικότητος "	18 Δρ. 696 ἑκατ.

Πληρωμαί	"	1.874	"
Ἐλλειμμα	"	- 1.178	"
καλυφθὲν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου πλεονάσματος τοῦ πρέγοντος προϋπολογισμοῦ	"	+ 1.178	"
"Ἦτοι καὶ ἄνευ τῆς στρατιωτικῆς βοθηείας αἱ εἰσπράξεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάλυψαν τὰς πληρωμαῖς αὐτοῦ καὶ κατέλειπον καὶ πλεόνασμα ἐκ			
ὅπερ μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοθηείας ἐκ	Δρ. +	402	"
ἀνῆλθεν εἰς	"	+ 1396	"
.....	"	+ 1798	"

Τὸ πλεόνασμα τοῦτο διετέθη :

α.-διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ προγράμματος τῶν σεισμοπλήκτων τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰδικοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τμήματος τῆς βοθηείας καὶ ἀνερχόμενον εἰς Δρ. + 589 ἑκατ.			
β.-διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων επενδύσεων τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰδικοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τμήματος τῆς βοθηείας καὶ ἀνερχόμενον εἰς "	- 1.178	"	- 1767
ἀπέμεινε δ' οὕτω τελικῶς καὶ ὑπόλοιπον πλεόνασμα ἐκ ..	"	"	+ 31

"Ἦτοι ἄνευ τῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων καὶ τῶν δημοσίων επενδύσεων ὑποχρεώσεων τοῦ ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἐκ τῶν ἐξ ἐλληνικῆς καὶ μόνον πηγῆς ἐσόδων τοῦ θὰ κατέλιπε πλεόνασμα 402 ἑκατ.

Προβλέπεται, ὅτι κατὰ τὴν δέμηνον παράτασιν τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ ἔτους 1955-56 τὸ ἀνωτέρω πλεόνασμα τῶν 31 ἑκατ. θέλει ἀπορροφηθῆ σχεδὸν ἐκ τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς μεταξὺ τῶν κατ' αὐτὴν πραγματοποιηθησομένων πληρωμῶν καὶ εἰσπράξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου.

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἰσοσκελίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 ὑφείλεται :

α.-εἰς τὴν συνετὴν διαχείρισιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

β.-εἰς τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο τμήμα τῶν πραγματοποιηθεισῶν διὰ τῶν τελευταίων νομοθετικῶν μέτρων οικονομῶν, καὶ

γ.-εἰς τὴν λελογισμένην ἐπιδίωξιν τῶν εἰσπράξεων καὶ τὴν ὑπερ-ἀπόδοσιν αὐτῶν λόγῳ βελτιώσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας.

Πορεία τῶν ἐσόδων κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1955-56.

Χάρις εἰς τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῆς ὀρθῆς εφαρμογῆς τῶν κειμένων φορολογικῶν νόμων καὶ τὴν ἀρξαμένην πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς, τὰ ἐπελθόντα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἱκανοποιητικὰ καὶ πέραν τούτου κατεχόμεθα ἀπὸ τὴν αἰσιόδοξον ἐλπίδα, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἔνεκα σειρᾶς ἐτοιμαζομένων μέτρων ἄνευ νέων φορολογιῶν, ἢ ἀπόδοσις τῶν ἐσόδων θ' ἀνέλθῃ ἔτι περισσότερο.

Φόρος εἰσοδήματος.

Ἐκ τῆς ἀνασκοπήσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐνιαίου φόρου εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων προκυψάντων ἀποτελεσμάτων προκύπτει, ὅτι οὗτος, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ὄχι μόνον ἀπέδωσε τὰ προβλεφθέντα ἔσοδα, ἀλλὰ καὶ ὑπερέβη ταῦτα κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν δεδομένου, ὅτι ἐνῶ δι' ὀλόκληρον τὴν περίοδον τοῦ δεκαοκταμήνου εἶχε γίνεαι πρόβλεψις διὰ ποσὸν δραχμῶν 1.575 ἑκατ., μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 εἶχε βεβαιωθῆ ἐν συνόλῳ ποσὸν φόρου δραχμῶν 1822 ἑκατ., ἡ δὲ εἰσπραξις αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 1608 ἑκατ. ἔναντι προβλέψεως 1575 ἑκατ., ἤτοι ἐβεβαιώθησαν ἐπὶ πλεόν τῶν προϋπολογισθέντων 247 ἑκατ. καὶ εἰσπράχθησαν ἐπὶ πλεόν 33 ἑκατ. Ἡ εἰσπραξις θέλει συνεχισθῆ καὶ κατὰ τὴν διμήνον παράτασιν (Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου) τῆς χρήσεως.

Διὰ τὸ πρῶτον ἔτος εφαρμογῆς τοῦ ρηθέντος φόρου τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψει πόσον βαθεῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐπελθοῦσα διὰ τῆς καθιερώσεώς του μεταβολὴ εἰς τὸ φορολογικὸν μας σύστημα καὶ αἱ πολλαπλαῖ δυσχέρειαι, αἵτινες ἔδει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν, ὄχι μόνον ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων λόγω μὴ ἐξοικειώσεως αὐτῶν πρὸς τὸ νέον σύστημα φόρου, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἡ μεταρρύθμισις εὔρε χωρὶς τὴν προσήκουσαν προπαρασκευὴν καὶ ὀργάνωσιν.

Διὰ νὰ κριθῆ ὁμως, ἐὰν ἡ φορολογία αὕτη ἐξεπλήρωσε τοὺς δημοσιονομικοὺς τῆς σκοποὺς πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει καὶ ὁ κοινωνικὸς τῆς χαρακτήρ λόγω τῆς μειωτικῆς ἐπιδράσεώς της ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος τοῦ φόρου, καθὼς καὶ αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι, ὑφ' ἃς τελεῖ ἡ Χώρα μας ἀπὸ ἀπόψεως βαθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας της, τρόπου κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ.

εισοδήματος (ἀναλογία κατὰ κεφαλὴν), ἐπιπέδου τῆς φορολογικῆς ἠθικῆς καὶ τέλος βαθμοῦ ὀργανώσεως τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὡς γνωστὸν δὲ αἱ συνθήκαι αὗται εἶναι κατὰ πολὺ δυσμενέστεραι ἐν Ἑλλάδι ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας καὶ συνεπῶς ἡ συμβολὴ τοῦ φόρου εἰσοδήματος εἰς τὰ ἐκ τῆς φορολογίας ἐν γένει ἔσοδα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν οἰκονομικῶς προηγμένων κρατῶν, ὅπου ἄλλως τε ὁ φόρος εἰσοδήματος ἔχει δημιουργήσει παράδοσιν πλέον τοῦ αἰῶνος.

Εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐκτιμῇσει τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων δεόν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τὰ ἑξῆς :

α.—ὅτι κατόπιν τῆς καθιερώσεως τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου συντηρήσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ὡς καὶ ἄλλων τινῶν δαπανῶν, ἔμειναν ἀφορολόγητα περὶ τὰ 220.000 πρόσωπα ἡλαττωμένης οἰκονομικῆς δυναμικότητος, ἰδίως τῆς τάξεως τῶν μικρεπιτηδευματιῶν καὶ τῆς τάξεως τῶν μισθωτῶν, ἅτινα κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρχον εἰς φόρον.

β.—ὅτι ἡ ὀλότης σχεδὸν τῶν ἀποζώντων ἐκ τῆς γεωργίας ὑπὸ τὴν εὐρύτεραν αὐτῆς ἔννοιαν ἀπηλλάγη τελείως τοῦ φόρου λόγῳ τῆς εἰδικῆς μεταχειρίσεως τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ γεωργικὸς χαρακτήρ τῆς Χώρας καὶ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα ἀποτελεῖ τὰ 36% τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

γ.—ὅτι διὰ τῆς καθιερώσεως προοδευτικῆς κλίμακος εὐνοούσης τὰ χαμηλὰ εἰσοδήματα καὶ ἰδίως τῶν μισθωτῶν καὶ ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν λόγῳ τῆς παρεχομένης εἰδικῆς μειώσεως τοῦ εἰσοδήματος κατὰ 25% σημαντικὸς ἀριθμὸς προσώπων, ὑπαγομένων κατ' ἀρχὴν εἰς τὸν φόρον ἀνεκουφίσθη αἰσθητῶς, αὐξήθεισες οὕτω τῆς ἀγοραστικῆς του δυνάμεως.

δ.—ὅτι μεγάλως βοηθεῖται διὰ τῆς φορολογίας ἡ ἐπαρχιακὴ βιομηχανία καὶ βιοτεχνία χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὲρ αὐτῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εὐεργετικὰ μέτρα, συνιστάμενα εἰς τὴν παροχὴν ἀφορολογήτου ἀποθεματικοῦ διὰ τὰς νέας παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀποσβέσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, κτιρίων κλπ., εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἀφορολογήτου ἀποθεματικοῦ πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένων ζημιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰ ἐπόμενα τοῦ σχηματισμοῦ του ἔτη κλπ.

Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις δὲν ἄγουν βεβαίως εἰς τὸ συμπέρα-

σμα, ὅτι ἡ νέα αὐτῆ φορολογία ἔφθασεν εἰς τὸ μέγιστον σημεῖον τῆς δυνατῆς ἀποδόσεώς της, ὅτι ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν ὑπάρχει φορολογητέα ὕλη διαφεύγουσα τὸν ἔλεγχον τῆς φορολογουμένης Ἀρχῆς. Τὸ φαινόμενον τῆς φοροδιαφυγῆς εἶναι διεθνές, μεταπολεμικῶς δὲ παρουσιάζει μεγαλυτέραν ἔντασιν καὶ εἰς ἐκεῖνας ἀκόμη τὰς χώρας, ὅπου ἡ φοροδιαφυγή ἦτο ἄλλοτε ἀνεπαίσθητος. Τοῦτο κατὰ γενικὴν παραδοχὴν ὀφείλεται εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἠθῶν καὶ εἰς ἄλλους λόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ αὐξησις τοῦ φορολογικοῦ βάρους, φθάνοντας εἰς τινὰ κράτη (π.χ. Ἀγγλία, Η.Π.Α.) μέχρι δημεύσεως σχεδὸν τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων.

Καθῆκον πάσης κυβερνήσεως εἶναι ἡ λήψις παντὸς προσφόρου μέτρου διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ φαινομένου τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ ἐπιπέδου τῆς φορολογικῆς συνειδήσεως, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δὲ ταύτην στρέφονται αἱ προσπάθειαι μας. Πρὸς τοῦτο ἔχομεν ἤδη προγραμματίσει καὶ λάβει σειρὰν μέτρων, ἅτινα ἀναπτύσσομεν κατωτέρω ἐν σελίδι 88 κλπ., ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων συντόμως θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀποδίδῃ τοὺς ἀναμενομένους καρπούς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου τῶν νομικῶν προσώπων, ἔναντι ἀρχικῶν προβλέψεων τῆς δωδεκαμῆνου περιόδου τοῦ 1955-56 ἐκ 405 ἑκατ. ἐβεβαιώθησαν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1956 357 ἑκατ. καὶ εἰσεπράχθησαν 327 ἑκατ. καὶ ἔναντι προβλέψεων τῆς δεκαοκταμῆνου περιόδου τοῦ 1955-56 ἐκ 597 ἑκατ. ἐβεβαιώθησαν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 546 ἑκατ. καὶ εἰσεπράχθησαν 525 ἑκατ. Ἡ εἰσπραξις αὐτῆ θέλει ἀυξηθῆ διὰ τῶν κατὰ τὴν δίμηνον παράτασιν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1957 πραγματοποιηθησομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ 1955-56 εἰσπράξεων.

Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.

Ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς περιουσίας ἔναντι τῆς ἀρχικῆς δωδεκαμῆνου προβλέψεως ἐξ 167 ἑκατ. ἐβεβαιώθησαν κατ' αὐτὸ 230 ἑκατ. καὶ εἰσεπράχθησαν 183 ἑκατ., εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ δεκαοκταμῆνου ἐβεβαιώθησαν 336 ἑκατ. καὶ εἰσεπράχθησαν 304 ἑκατ. με αὐξησιν τοῦ ποσοῦ τούτου ὁμοίως διὰ τῶν κατὰ τὴν δίμηνον παράτασιν τοῦ 1955-56 πραγματοποιηθησομένων εἰσπράξεων.

Δασμοί.

Τὰ ἔσοδα ἐκ δασμῶν διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1955-56 εἶχον προϋπολογισθῆ εἰς 1300 ἑκατ., τὰ δὲ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου σακχάρους καὶ πετρελαισιδῶν εἰς 1270 ἑκατ. καὶ εἰς 30 ἑκατ. τὰ ἐξ εἰδικῶν τινῶν εἰσφορῶν. Μετὰ τὴν παράτασιν τοῦ

οικονομικοῦ ἔτους μέχρι τέλους τοῦ 1956 τὰ ὡς ἄνω ἔσοδα ὑπελογίσθησαν διὰ τὸ δεκαοκτάμηνον χρονικὸν διάστημα ὡς ἑξῆς :

ἐκ δασμῶν.....	Δρ.	2160	ἑκατ.
ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου.....	»	1838	»
καὶ τὰ ἐξ εἰδικῶν εἰσφορῶν.....	»	52	»
Σύνολον.....		<u>4050</u>	»

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ δεκαοκταμήνου (Ἰούλιος 1955 μέχρι Δεκεμβρίου 1956) ἔδωκε τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα :

ἔσοδα ἐκ δασμῶν.....	Δρ.	2.256	ἑκατ.
» ἐξ εἰδικοῦ φόρου.....	»	1.893	»
» ἐξ εἰδικῶν εἰσφορῶν.....	»	57	»
Σύνολον.....	»	<u>4.206</u>	»

ἐπραγματοποιήθησαν συνεπῶς ἐπὶ πλέον εἰσπράξεις ἐκ δραχ. 156 ἑκατ. λόγω τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν εἰδικὸν φόρον ἡ αὐξήσις ὀφείλεται εἰς τὰς ἐπὶ πλέον εἰσαγωγὰς σακχάρους καὶ ἀκαθάρτου πετρελαίου. Αἱ εἰσπράξεις αὗται θὰ ἦσαν κατὰ πολὺ ἀνώτεροι, ἐὰν δὲν παρουσίαζε κάμψιν ἡ εἰσαγωγή τῆς βενζίνης λόγω μετατροπῆς πολλῶν φορτηγῶν καὶ λεωφορείων αὐτοκινήτων εἰς πετρελαιοκίνητα.

Φόροι καταναλώσεως.

Ἡ κατὰ τοὺς πρώτους δέκα μῆνας τοῦ 1955-56 σημειθεῖσα ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1954-55 ἐλαφρὰ κάμψις τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, ἐξουδετερώθη κατὰ τὸ τρίτον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους τούτου, καθ' ὃ μάλιστα ἐσημειώθη καὶ βελτίωσις αὐτῆς κατὰ 100.000 κιλά περίπου.

Βελτίωσιν ἰδίᾳ κατὰ τὸ τρίτον ἐξάμηνον τοῦ 1955-56 ἐσημείωσαν ὡσαύτως ἐν σχέσει μετὰ τὰς προβλέψεις καὶ αἱ ἐκ λοιπῶν φόρων καταναλώσεως εἰσπράξεις (καταναλώσις βύνης 7.915.000 χιλιόγραμμα ἔναντι ἀναλογούσης βάσει τῆς καταναλώσεως τοῦ 1954-55 7.500.000, ζύθου 45.000.000 χιλιόγραμμα ἔναντι ὁμοίως ἀναλογούσης 43.300.000), αἱ ἐκ μονοπωλιακῶν εἰδῶν τοιαῦται καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐκ λοιπῶν τακτικῶν ἐσόδων.

Καθυστερούμενοι φόροι.

Βελτίωσιν ἐσημείωσαν ὡσαύτως αἱ ἐκ παρελθόντων ἐτῶν εἰσπράξεις. Ἐναντι προϋπολογισθεισῶν ἀρχικῶς διὰ τὴν δωδεκάμηνον περίοδον τοῦ 1955-56 εἰσπράξεων ἐκ 410 ἑκατ., ἐπραγματοποιήθησαν τοιαῦται κατ' αὐτὴν ἐκ 433 ἑκατ. καὶ μάλιστα ἄνευ τῶν πο-

σών, ἅτινα θὰ εἰσεπράττοντο μὲ τὴν δίμηνον παράτασιν τῆς χρήσεως, ἂν δὲν ἐγένετο ἡ μεταβολὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Γενικῇ δηλονότι ἐμφανίζεται κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ βελτίωσις τῆς ἀποδόσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὀφειλομένη καὶ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς εἰσπράξεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας.

VII.

Πορεία τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1955-56.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ἢ ἐκτέλεισις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 ἐχώρησεν ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν προβλεφθεισῶν πιστώσεων, ὡς αὗται διεμορφώθησαν ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἀποθεματικῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπενεχυθεισῶν μεταβολῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς περικοπῆς τῶν πιστώσεων τῶν κατηγοριῶν ἐκείνων τῶν δαπανῶν, ἐφ' ὧν ἐπηρέχθησαν αἱ διὰ τῶν τελευταίων νομοθετικῶν μέτρων ἐγκριθεῖσαι οἰκονομίαι.

Διὰ τῆς ἀσκηθείσης λελογισμένης διαχειρίσεως τῶν ἀποθεματικῶν κατέστη δυνατὴ οὐ μόνον ἡ ἱκανοποίησις τῶν συνήθων ἐτησίων ἀναπληρώσεων τῶν πιστώσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀναμορφωθέντος προϋπολογισμοῦ 1955-56 διὰ τὴν δεκαοκταμῆνον αὐτοῦ περίοδον αὐξήσις κατὰ 37 ἑκατ. τῶν πιστώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ προγράμματος τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν. Τὸ σύνολον τῶν χορηγηθεισῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1955-56 πιστώσεων δι' ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 1.260 ἑκατ. Εἰς βάρος δὲ τούτων συνετελέσθη τὸ ἐξῆς ἔργον :

* Ἴονιοι νῆσοι.

Διετέθησαν ἐν συνόλῳ πιστώσεις δραχ. 711,4 ἑκατ., δι' ὧν ἐγένοντο ἔργασίαι :

εἰς οἰκήματα σεισμοπλήκτων :

Ἐναρξίς ἐκτελέσεως :	
εἰς Κεφαλληνίαν οἰκίαι	9.644
» Ζάκυνθον »	7.958
» Ἰθάκην »	1.457
	<u>19.059</u>
ἔξ ὧν ἐπερκευώθησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 :	
εἰς Κεφαλληνίαν οἰκίαι	5.815
» Ζάκυνθον »	5.852
» Ἰθάκην »	1.419
	<u>13.086</u>

εις ἔργα κοινῆς ὠφελείας :

Ἐγένετο ἄρσις ἐρειπίων καὶ συνεπληρώθησαν λιμενικὰ ἔργα Ἀργοστολίου, Ληξουρίου, Σάμης, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης.

Ἀνηγέρθησαν τὰ διοικητήρια Ἀργοστολίου καὶ Ζακύνθου, τὸ δημαρχεῖον Ἀργοστολίου, τὸ γυμνάσιον ἀρρένων Ἀργοστολίου, τουριστικὸν ξενοδοχεῖον Ἀργοστολίου, γενικὸν νοσοκομεῖον Ἀργοστολίου (μὲ λυόμενα οἰκήματα σουηδικῆς δωρεᾶς) καὶ 57 σχολικὰ κτίρια.

Ἐγένετο βελτίωσις ὀδικοῦ δικτύου τῶν νήσων καὶ ὁδοστρωσία τῶν κεντρικῶν τμημάτων τῶν ὁδῶν τῶν πόλεων Ἀργοστολίου, Ζακύνθου, Ληξουρίου, Σάμης, Ἰθάκης. Ἐγένετο μέρος τῶν ὑπονόμων τῶν πόλεων Ἀργοστολίου, Ληξουρίου, Ζακύνθου καὶ κατὰ μέγα μέρος ἡ ὕδρευσις τῶν πόλεων Ἀργοστολίου, Ζακύνθου, Σάμης, Ἰθάκης.

Μαγνησία.

Διατέθησαν ἐν συνόλῳ πιστώσεις δραχ. 527,9 ἑκατ.,* δι' ὧν ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἐργασίαι :

εις οἰκήματα σεισμοπλήκτων :

ἑναρξίς ἐκτελέσεως :

διὰ κατασκευῆς ἐν Βόλῳ οἰκιῶν	3.255
» » » ὑπαίθρῳ »	4.736
» ἐπισκευῆς » Βόλῳ »	3.571
» » » ὑπαίθρῳ »	6.532
	<u>18.094</u>

ἐξ ὧν ἐπερτώθησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 :

κατασκευῆς ἐν Βόλῳ οἰκιῶν	3.022
» » » ὑπαίθρῳ »	4.538
ἐπισκευῆς » Βόλῳ »	3.115
» » » ὑπαίθρῳ »	5.990
	<u>16.665</u>

εις ἔργα κοινῆς ὠφελείας :

Ἐγένετο ἄρσις ἐρειπίων, διανοίξεις ὁδῶν, συμπλήρωσις τοῦ δικτύου ὕδρευσεως πόλεως Βόλου.

Ἐπίσης κατασκευάσθησαν ἡ ἐπεσκευάσθησαν 16 σχολικὰ κτίρια καὶ ἐγένετο καταδάφισις καὶ ἑναρξίς ἀνοικοδομήσεως νέας ἐμπορικῆς σχολῆς.

* Εἰς ταύτας περιλαμβάνονται τὸ διατεθὲν ὑπὸ ΑΣΑΘΜ ποσὸν δραχ. 27,3 ἑκατ. διὰ τὸν Νομὸν Μαγνησίας καὶ δραχ. 40,7 ἑκατ. διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους Θεσσαλίας-Φθιώτιδος.

Θήρα.

Διετέθησαν ἐν συνόλῳ πιστώσεις δραχ. 20,7 ἑκατ., δι' ὧν ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἐργασίαι :

εἰς οἰκήματα σεισμοπλήκτων :

ἐναρξίς ἐκτελέσεως :

κατασκευῶν οἰκιῶν.....	157
ἐπισκευῶν » 	173
	<hr/>
	330

ἐξ ὧν ἐπερατώθησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 :

κατασκευαὶ οἰκιῶν.....	2
ἐπισκευαὶ » 	69
	<hr/>
	71

εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας :

Ἐγένετο κατεδάφισις καὶ ἄρσις ἐρειπίων, προσωρινῆ στέγασις διὰ τοὺς κατοίκους, τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὰ σχολεῖα, ὡς καὶ διάνοιξις ὁδῶν κ.λ.π.

Ἐσαύτως κατέστη δυνατὴ κατὰ 22 ἑκατ. αὐξήσις τῶν πιστώσεων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταξιοδοτικοῦ κώδικος τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν κανσίμων, ἡ κατὰ 28 ἑκατ. ἐνίσχυσις τῶν δαπανῶν ἐθνικῆς ἀμύνης, ἡ ἐγγραφὴ πιστώσεως 103 ἑκατ. διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων μας εἰς τὸ NATO μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956, ἐξ ὧν 38 ἑκατ. διὰ τὰς μέχρι τοῦ 1954-55 μὴ ἐξοφληθείσας τοιαύτας καὶ ἡ ἐγγραφὴ πιστώσεως 60 ἑκατ. διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὀφειλομένων τόκων τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον προκαταβολῶν αὐτῆς. Ἔτι δὲ, κατέστη δυνατὴ ἡ κάλυψις τοῦ ἐλλείμματος τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου κατὰ 39 ἑκατ. καὶ τῆς ἀγροφυλακῆς κατὰ 57 ἑκατ. λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τελευταίων περὶ αὐτῶν νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν θέλει περιορισθῆ τὸ ἐξ αὐτῶν βῆρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν κατέστη δυνατὴ κατὰ τὴν προβλεφθεῖσαν διὰ τὸ 1955-56 ἑκτασιν συνεπείᾳ τῆς καθυστέρησεως τῆς δημοσιεύσεως τῶν μέτρων τούτων καὶ ἐπομένως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Τὰ ὑπόλοιπα ἀποθεματικὰ διετέθησαν κατὰ 200 ἑκατ. διὰ τὴν πληρωμὴν δαπανῶν παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, δι' ἧς δὲν

ἐπῆρκεσαν αἱ σχετικαὶ πιστώσεις ἢ δὲν κατέστη δυνατὴ ἢ ἔγκαιρος αὐτῶν ἐξόφλησις ἐκ τῶν οἰκείων πιστώσεων τῶν ἐτῶν τούτων καὶ κατὰ 125 ἑκατ. διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πιστώσεων τοῦ προσωπικοῦ κατόπιν τῆς παροχῆς εἰς αὐτὸ τοῦ ἐπιδόματος ἀκριβείας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιδόματος καὶ ἄλλων τινῶν εἰδικῶν ὑπὲρ ὠρισμένων κλάδων ἐπιδομάτων. Ἐ' ἀπομένοντα 540 ἑκατ. περίπου διετέθησαν διὰ τὴν κατὰ τοὺς 18 μῆνας τοῦ ἔτους συνήθη ἀναπλήρωσιν ὅλων τῶν ἄλλων πιστώσεων τῶν Ὑπουργείων καὶ δι' ὠφελίμους νέας τινὰς δαπάνας, ὡς ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδείσεως διὰ διορισμοῦ, πέραν τῶν ἀρχικῶν προβλέψεων, 1.049 νέων δημοδιδασκάλων, τῆς μέσης κατὰ 177 νέων καθηγητῶν, τῶν ἀνωτάτων σχολῶν κατὰ 43, τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ 205 καὶ τῆς δικαιοσύνης κατὰ 153.

Οὕτω ἐξετελέσθη ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς 1955-56 διὰ τὴν καταλήξει εἰς τὸ εὐχάριστον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας ἀποτέλεσμα τῆς ἰσοσκελίσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἀνελύσαμεν.

VIII.

Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 ἀσκηθεῖσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ.

Εἶναι γνωστὸν (καὶ ἀναπαοκρίνεται τοῦτο πλήρως πρὸς τὰ διδάγματα τῆς λειτουργικῆς δημοσιονομικῆς ἐπιστήμης), ὅτι τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀσκουμένης παρ' αὐτοῦ δημοσιονομικῆς πολιτικῆς ἐνδείκνυται, ὅπου τοῦτο εἶναι κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς ὠφέλιμον, ν' ἀσκήσῃ οὐσιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου οἰκονομίας τῆς Χώρας. Ἀναγκαῖον συνεπῶς θεωροῦμεν πρὸς κατατοπισμὸν τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Βουλευτῶν τὴν ἀδρομερῆ ὑπογράμμισιν τῶν διὰ τοῦ ἐκτελεσθέντος προϋπολογισμοῦ 1955-56 σημειωθεισῶν ἐπιδράσεων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.

Ρόλος τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ὄργανου τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς.

Ἡ ἀσκηθεῖσα δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεκατέστησε τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ θέσιν ὡς ὕγιους ὄργανου ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς. Μεθ' ἰκανοποιήσεως σημειοῦται ἡ ἀπὸ τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1955 καὶ ἐφεξῆς ἐπιτυγχανομένη κάλυψις τῶν πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὸ ὅλον σχεδὸν μέρος ἐκ τῶν εἰσπρά-

ξων αὐτοῦ καὶ ἄνευ σοβαρᾶς καὶ μονίμου ἐκτάσεως προκαταβολῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δυναμένων νὰ ἐπιδράσουν πληθωριστικῶς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας. Οὕτω ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως (30 Δεκεμβρίου 1955) μικρὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρήσις τοῦ παρεχομένου εἰς αὐτὸ δικαιώματος, ὅπως χρησιμοποιοῖ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ προκαταβολὰς τῆς Τραπεζῆς μέχρι 500 ἑκατ. δραχμῶν ἑτησίως, μὴ ὑπερβάσῃ μέχρι τέλους μὲν Σεπτεμβρίου 1956 τὸ ποσὸν τῶν 173 ἑκατ., περιορισθεῖσα δὲ κατ' Ὀκτώβριον 1956 εἰς 55 ἑκατ. Εἰς τὸ τέλος Νοεμβρίου 1956 τὸ χρεωστικὸν τοῦτο ὑπόλοιπον μετετράπη εἰς πιστωτικὸν ἐξ 23 ἑκατ., κατὰ δὲ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1956 μετετράπη εἰς χρεωστικὸν ἐξ 81,5 ἑκατ., ἦτοι κατὰ 18,5 ἑκατ. ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1955 χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τῶν 63 ἑκατ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὕψος τῶν εἰδικῶν πρὸς τὸν Δῆμόσιον προκαταβολῶν τῆς Τραπεζῆς, αἵτινες ἐν τῇ συνόλῳ των σχεδὸν κινουῦνται διὰ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, περιορίσθησαν κατὰ τὸ τέλος 1956 ἀπὸ 1024,4 εἰς ὃ ποσὸν ἀνήρχοντο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1955 εἰς 733,5, ἦτοι περιορίσθησαν κατὰ 290,9 ἑκατ. Συνεπῶς τὰ χρεωστικὰ ὑπόλοιπα ἀμφοτέρων τούτων τῶν λογαριασμῶν, οἵτινες οὐσιαστικῶς χρηματοδοτοῦν τὸν προϋπολογισμὸν ἐμειώθησαν κατὰ τὸ 1956 κατὰ 272,4 ἑκατ. Ἀντιθέτως τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ἠυξήθη κατὰ τὸ 1956 κατὰ 507 ἑκατ., ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο καλύπτεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος διὰ τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων ἐφοδίων, μὴ δυνάμενον οὕτω νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἐπιδρᾷ πληθωριστικῶς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

Οὕτω ὁ προϋπολογισμὸς, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς κινήσεως τῶν ἀνωτέρω κατὰ τὸ 1956 δύο λογαριασμῶν «εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ» καὶ «εἰδικαὶ προκαταβολαὶ» οὐ μόνον δὲν ἐπεβάρυνεν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1956 τὴν κυκλοφορίαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἔστω καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἐπετράπη εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ρηθείσης συμβάσεως, ἀλλὰ τὸναντίον καὶ διηκόλυε τὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ μὴ χρησιμοποιοῦν, ὡς συνέβαινε κατὰ τὸ παρελθόν, ποσὸν καὶ ἐπὶ πλέον τούτου καὶ κατὰ τὸ ἐπιστραφέν ἐκ 272 ἑκατ. τοιοῦτο.

Τὴν γραμμὴν ταύτην θέλει ἀκολουθήσει ἡ Κυβέρνησις καὶ κατὰ τὸ νέον, εἰς ὃ εἰσῆλθομεν, ἔτος οὐ μόνον βάσει τῆς προβλεπομένης τελικῆς ἰσοσκελίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν βάσει καὶ τῆς κατὰ μῆνα ἐκτελέσεως αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ

τουλάχιστον ὁ προϋπολογισμὸς ν' ἀρχίσῃ ν' ἀποτελῆ μόνιμον στοιχείον τῆς νομισματικῆς σταθερότητος ἄνευ πληθωριστικῆς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας ἐπιδράσεως.

Πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦναντίον τῆς κυκλοφορίας ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπεφασίσθη ἡ καθιέρωσις συστήματος τῆς δι' ἐπιταγῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς πληρωμῆς τῶν συναλλασσομένων μετὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1 Μαρτίου 1957 διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν ὑπὲρ τὰς 3.000 δραχμῶν μηνιαίως ἀπολαυῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μὲ ἐπέκτασιν μετὰ δίμηνον καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τῶν λοιπῶν περιφερειῶν. Διὰ τοῦ μέτρου πλὴν τῆς ἀντιπληθωρικῆς βοήθειας, ἣν τὸ Δημοσίον Ταμεῖον παρέχει εἰς τὴν κυκλοφορίαν, θέλει διευκολυνθῆ χρηματικῶς καὶ ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία.

Ὡσαύτως ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1957 πληρωμὴ τῶν διαφόρων ἐργολάβων, προμηθευτῶν καὶ ἄλλων δικαιούχων διὰ τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἀντὶ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, θέλει ὑποβοηθῆσθαι χρηματικῶς καὶ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς καὶ τὴν ταχυτέραν κίνησιν τοῦ τραπεζιτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας.

Τὸ ὄψος ἐξ ἄλλου τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν μεγεθῶν τῶν παρὰ τραπεζαῖς ὑγιῶν διαθεσίμων τῆς οἰκονομίας, τῶν ἐξ ἐξαγωγῶν εἰσπράξεων, τῆς κατ' ἔτος αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς πληθυσμιακῆς τοιαύτης, τῶν ἀναγκῶν μιᾶς λογικῆς καὶ οὐχὶ ὑπερμέτρου καταναλώσεως, τῆς σταθερότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἐξισωθεῖσης δημοσιονομικῆς δοσοληψίας, ὡς καὶ τῆς ἐπανάδου τοῦ τραπεζικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν οὐδένα κίνδυνον δύναται νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματος, αἱ κατὰ τοὺς μῆνας δὲ τῆς συγκεντρώσεως σιτηρῶν καὶ τῶν ἐορτῶν σημειούμεναι αὐξήσεις τῆς κυκλοφορίας εἶναι ἐποχιακαί, ὑποχωροῦσαι ἀμέσως διὰ τῆς ἐκλείψεως τῶν λόγων, οἵτινες προὔκλεσαν ταύτας.

Οὕτω χάρις εἰς τὴν χαραχθεῖσαν κυβερνητικὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1955-56, ὡς καὶ ὁ ἤδη κατατιθέμενος τοῦ 1957, ὄχι μόνον ἀποκλείουν τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον καὶ τὴν δι' αὐτῆς δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος, ἀλλ' ἔτι πλέον ἀποβαίνουν μέσα ἐνισχύσεως αὐτῆς καὶ ἐμπεδώσεως τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτήν.

Ρόλος τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ὄργανου τῆς πίστεως.

Ἡ ἐπιτυγχανομένη διὰ πρώτην φοράν μεταπολεμικῶς πραγματικῆ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνέχει ἀξίαν, κρινομένη καὶ

ἀπὸ τοῦ ρόλου αὐτοῦ ὡς ὄργανου ὑποβοηθούντος τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως, δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς. Ἡ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πόρων κάλυψις τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν του, καὶ ὅφ' οὖν μάλιστα ἐμφανίζονται σύνθεσιν, ἀνευ οὐδεμιᾶς χρησιμοποίησεως τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, ἐνθαρρύνουν ταύτην καὶ ὑποβοηθοῦν τὴν παραγωγικὴν αὐτῆς τοποθέτησιν. Ἡ κατὰ τὸ 1956 αὐξήσις τῶν καταθέσεων δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι δὲν ἀνήκει καὶ εἰς τὴν συντελουμένην δημοσιονομικὴν τῆς Χώρας ἐξυγίανσιν, ἥτις ὡς στοιχείον σταθερότητος τοῦ νομίσματος ἐμμέσως ἀποτελεῖ καὶ στοιχείον τῆς τραπεζικῆς πίστεως. Ἐν παραλλήλῳ δὲ δράσει ὑγιοῦς δημοσίας οἰκονομίας καὶ παραγωγικῆς χρησιμοποίησεως τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων δημιουργοῦνται αἱ συνθήκαι τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαίου.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς Χώρας, ὅταν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ διάθεσις ἐπαρκῶν ὑπὸ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ κεφαλαίων, ταῦτα ἐξευρίσκονται διὰ δανεισμοῦ, ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, προϋπόθεσις πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ὑπαρξις τῆς δημοσίας πίστεως. Εἰς ἐκ τῶν κυρίων συντελεστῶν τῆς δημιουργίας τῆς πίστεως αὐτῆς εἶναι βεβαίως ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δανειζομένου κράτους. Δέον ἡμῶς νὰ ἐκτιμᾶται ἐνίοτε ἡ ἀδυναμία αὐτοῦ, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ταύτας, ὅταν μάλιστα αὕτη ἔρχεται ὡς συνέπεια οἰκονομικῆς ἐκ πολεμικῶν αἰτίων καταστροφῆς, ὡς συνέβη διὰ τὴν Χώραν ἡμῶν μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

Διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν καὶ δι' ἀποκατάστασιν καὶ περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς καταβάλλονται ἔκτοτε τεράστια προσπάθειαι καὶ ἐκ τῶν ἰδίων τῆς ἀνεπαρκῶν πόρων, ἀλλὰ καὶ διὰ συμμαχικῆς συνδρομῆς, δανειακῆς καὶ δωρεᾶν, ὁμοίας ἐκείνης, ἧς ἔτυχον καὶ τυγχάνουν καὶ ἀσυγκρίτως εἰς καλυτέραν κατάστασιν εὐρισκόμεναι οἰκονομίαι ἄλλων χωρῶν, ἵνα δημιουργηθοῦν αἱ οἰκονομικαὶ ἐκεῖναι δυνατότητες, αἵτινες θέλουν καταστήσει εὐχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοὺς δανειστάς ὑποχρεώσεων τῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἑλλάς παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν, ὅπως ἐξυπηρέτησῃ τὸ Δημόσιον αὐτῆς χρέος, ἐσωτερικόν τε καὶ ἐξωτερικόν, ὑποχρεωμένη νὰ διαθέτῃ ὅλους τοὺς πόρους τῆς διὰ τὴν ἀνορθωτικὴν αὐτῆς προσπάθειαν. Διάθεσις τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δημοσίου αὐτῆς χρέους ἐτησίως, βάσει τῶν συμβάσεων, θ' ἀνέκοπτε λίαν ἐπιζημίως τὴν προσπάθειάν τῆς ταύτην. Διὰ τοῦτο ἐλπίζει, ὅτι ἡ θέσις τῆς αὕτη θέλει τύχει τῆς

δεούσης κατανοήσεως ὑπὸ τῶν πιστωτῶν τῆς, συμφέρον πραγματικὸν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ταχύτερα οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας μας, ἵνα αὕτη ἐπαναρχίση τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεων τῆς. Ἡ Κυβέρνησις δὲ χάρις εἰς τὴν ὑφισταμένην πολιτικὴν σταθερότητα, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη προϋπόθεσιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου, διὰ τὴν ἀνιοῦσхан πορεῖαν τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας, μετ' αἰσιοδοξίας προβλέπει, ὅτι θὰ διασφαλισθῇ ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν κρατικῶν πόρων τῆς, ὅποτε θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ προπολεμικοῦ δημοσίου χρέους, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρξῃ κατανόησις καὶ ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν.

Ρόλος τοῦ προῦπολογισμοῦ ὡς ὄργανον ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ὄργανον ἀναπτύξεως τῆς παραγωγῆς ὁ προῦπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ μετέχων εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας παρὰ τὴν ἀντιμετώπισιν σοβαρᾶς ἐκτάσεως κατηγοριῶν τιμῶν δαπανῶν, ἀνεπιδέκτων περιουσιῶν καὶ τὴν ἐπιδιωκομένην καὶ μήπω συντελεσθεῖσαν εἰσέτι ἀνάπτυξιν τῶν πόρων αὐτοῦ.

Διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, διὰ τῆς παρεχομένης ἀτελείας εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν λιπασμάτων καὶ τῆς ἐπιδοτήσεως αὐτῶν πρὸς μείωσιν τῆς τιμῆς των, διὰ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ διὰ τῆς ἐπανδρώσεως τῶν γεωπονικῶν ὑπηρεσιῶν παρέχει ὑπὲρ τῆς γεωργίας πάσας τὰς σημερινὰς δυνατότητας αὐτοῦ.

Διὰ τῶν μέτρων δὲ προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας καὶ τὴν μελετωμένην συμπλήρωσιν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς βιομηχανίας, ὁ προῦπολογισμὸς καὶ ἀπὸ τῆς φορολογικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων καὶ ἐπιστροφῆς δασμῶν βιομηχανοποιηθεῖσῶν πρώτων ὑλῶν, ἀναλόγως προσφέρει δυνατότητας ὑπὲρ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Ὡς πρὸς τὴν τριτογενῆ δὲ παραγωγὴν σοβαρωτάτην συνδρομὴν παρέχει εἰς τὸν κλάδον τῶν μεταφορῶν διὰ τῆς ἐκ 335 ἐκατ. καλύψεως τῶν ἐλλειμμάτων τῶν κρατικῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων, καὶ διὰ τῆς ἐκ 12,5 ἐκατ., ἐπιχορηγήσεως τῶν ἀγόνων θαλασσιῶν γραμμῶν.

Ρόλος τοῦ προῦπολογισμοῦ ὡς ὄργανον τῆς κοινωνικοπολιτικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἰσοσκέλισις τοῦ προῦπολογισμοῦ 1955-56 (18μῆνου περιόδου) δὲν ἀπέβη ἐπὶ θυ-

σία τῶν κοινωνικοπολιτικῶν υποχρεώσεων τοῦ Κράτους, ἃς τοῦτο ἐξεπλήρωσε προσηκόντως καὶ πέραν τούτου προήγαγεν εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα τὴν ἐξυπηρέτησιν των.

Αἱ διατεθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ πιστώσεις ἀνῆλθον :

Διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν εἰς δραχμὰς 1.041 ἑκατ.

καὶ ἀναλυτικώτερον :

διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτῶν.....	Δρ.	74.—	ἑκατ.
διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ἀπόρων.....	»	437.—	»
διὰ τὴν περιθαλψίν τῶν ὄρφανῶν.....	»	118.—	»
διὰ τὴν μέσῳ τοῦ ΠΗΚΠΑ περιθαλψίν τοῦ παιδιοῦ καὶ διὰ παιδικῆς ἐξοχῆς καὶ συσσίτια.....	»	127.—	»
διὰ τὴν ἐνίσχυσιν φιλανθρωπικῶν καὶ νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων ἰδιωτικοῦ δικαίου.....	»	43.—	»
διὰ τὴν περιθαλψίν ἀναξιοπαθούντων.....	»	41.—	»
διὰ προμήθειαν ὑγειονομικοῦ ὕλικου.....	»	11.—	»
διὰ λοιπὰς δαπάνας προνοίας καὶ ὑγείας.....	»	64.—	»
διὰ δαπάνας προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου.....	»	126.—	»

Διὰ τὴν δικαιοσύνην εἰς δραχμὰς 363 ἑκατ.

καὶ ἀναλυτικώτερον :

διὰ τὰ δικαστήρια.....	Δρ.	211.—	»
διὰ τὰς φυλακὰς.....	»	109.—	»
διὰ τὴν διοίκησιν ἐν γένει.....	»	43.—	»

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς δραχμὰς 1.541 ἑκατ.

καὶ ἀναλυτικώτερον :

διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν.....	Δρ.	919.—	»
διὰ τὴν μέσῃν ἐκπαίδευσιν.....	»	350.—	»
διὰ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν.....	»	61.—	»
διὰ λοιπὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου.....	»	211.—	»

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων 1.260 ἑκατ.

ἐξ ὧν : ὑπὲρ τῶν Ἰονίων Νήσων.....	Δρ.	711.—	»
» Μαγνησίας.....	»	487.—	»
» Φθιώτιδος—Θεσσαλίας.....	»	41.—	»
» Θήρας.....	»	21.—	»

Διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν 56 ἑκατ.

ἐξ ὧν διὰ καταβολὴν εἰς τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν στεγάσεως προσφύγων τῆς ἀξίας ἀγορασθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀγρῶν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.....	Δρ.	18.—	»
δι' ἀπόσβεσιν εἰς τὸν αὐτὸν λογαριασμὸν εἰδικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσπραττομένων ἐσόδων.....	»	37,4	»
καὶ δι' ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ τοῦ προγράμματος στεγάσεως.....	»	0,6	»

IX.

Ἰδιωτικὴ οἰκονομία.

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἡ Κυβέρνησις ἐχώρησε διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 27 Νοεμβρίου 1956 εἰς τὴν ἀναπροσαρμο-

γὴν τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς τακτοποιήσις θέλει ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους κατὰ μὲν τὸ 1957 ἐξ 25 ἑκατ., κατὰ δὲ τὸ 1958 ἐκ 50 ἑκατ. τοῦλάχιστον δι' ἰσοπόσου μειώσεως τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος.

X.

Γενομένη ρύθμισις τῶν δημοσιούπαλληλικῶν προβλημάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα βαθύτατα τὴν μεγάλην καὶ πολύτιμον συμβολὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ ἔθνους θεωρεῖ αὐτοὺς πολυτίμους συνεργάτας τῆς καὶ περιβάλλει αὐτοὺς μετὰ πάσης στοργῆς. Ἐπιθυμῶν δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως νὰ καταδείξῃ καὶ ἐμπράκτως ταύτην ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1956 μέχρι σήμερον τὰ ἑξῆς μέτρα :

1. Εἰς τοὺς τακτικοὺς μετ' οἰκογενειακῶν βαρῶν δημοσίους ὑπαλλήλους τῶν ὁποίων ὁ βασικὸς μισθὸς ἀνέρχεται μὲν μέχρι δραχμῶν 1.155 ἔδωκεν ἐπίδομα ἐκ δραχ. 200 μηνιαίως, μέχρι δὲ 1.220 δραχμῶν, 80 μηνιαίως. Ἡ ἐντεῦθεν ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνῆλθεν εἰς δραχμάς 15 ἑκατ.

2. Ἐπίδομα ἀκριβείας ὀρισθὲν διὰ μὲν τοὺς ὑπηρετούντας εἰς τὰς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης 9% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον δραχμάς 250 μηνιαίως καὶ 6% καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον δραχμάς 170 μηνιαίως διὰ τοὺς λοιπούς. Ἡ ἐντεῦθεν ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τοῦ ἀναλόγου βάρους τῶν συντάξεων καὶ ἐπιχορηγουμένων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὀργανισμῶν ἀνῆλθεν εἰς δραχμάς 300 ἑκατ. ἐτησίως.

3. Παρεσχέθη εἰς κατηγορίαν δημοσίων ὑπαλλήλων ἑκτακτον ἐπίδομα διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1956 ἐκ δραχ. 15 ἑκατ.

4. Παρεσχέθη ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1956 καὶ ἐφεξῆς δωρεὰν νοσοκομειακὴ περίθαλψις εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἐντεῦθεν ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπολογίζεται εἰς 20 ἑκατ. ἐτησίως περίπου.

5. Διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 5 ἑκατ. ἐτησίως, ὡς καὶ ἡ ὀφειλομένη ἀξία τοῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ ἐκ δραχ. 22 ἑκατ.

6. Ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης (Ἰδρυμα ἐράνου Βορείων Ἐπαρχιῶν) τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσά, ἀνερχόμενα εἰς 30 ἑκατ. ἐτησίως, διὰ τὴν ἴδρυσιν οἰκοτροφείων διὰ τὰ σπουδάζοντα τέκνα τῶν εἰς ἐπαρχίας ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Προχωρεῖ δὲ ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἔργου.

7. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς 2 Φεβρουαρίου 1956 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 3605/1956 διεσφραγίσθησαν θέσεις καὶ ἀπολαύσιαι διαφόρων πολιτικῶν ὑπαλλήλων (οἰκονομικῶν, Τ.Τ.Τ., δικαστικῶν κλπ.) μετ' ἀνάθεσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τὰ 60 ἑκατ. ἐτησίως.

8. Ἐχορηγήθη εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μηνιαῖον ἐπίδομα δι' ἐξόδα κινήσεως ἐκ δραχ. 300, μετ' ὑπολογισμένην ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ 19 ἑκατ.

9. Ἡυξήθη τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν σωμάτων ἀσφαλείας καὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας μετ' ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν ἐκ 35 ἑκατ.

10. Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπῆρχε κατηγορία, ἥτις δὲν ἀπελάμβανέ τι πλέον τοῦ ὑπαλληλικοῦ μισθοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς λοιπούς, οἵτινες ἀπολαύουν καὶ προσθέτων ἀμοιβῶν ἀνερχομένων κατὰ μέσον ὅρον εἰς 18% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἀγομένη ἐκ πνεύματος χρηστῆς διοικήσεως ἐχορήγησε πρὸς αὐτοὺς ὑπερωριακὸν ἐπίδομα κυμαινόμενον ἀπὸ 160 δραχ. μηνιαίως διὰ τοὺς κλητῆρας καὶ περαιτέρω κλιμακούμενον κατὰ βαθμοὺς εἰς 200, 250, 300 καὶ 350 μηνιαίως. Ἡ ἐντεῦθεν ἐτησία ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπολογίζεται εἰς δραχ. 22 ἑκατ.

Ἐκ πάντων τούτων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους 1956 ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς διαφόρους παροχὰς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 500 ἑκατ. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ ἐν γένει τμῆμα ὑπολογίζεται εἰς 370 ἑκατ. ποσόν, ὅπερ ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ πρὸ τῶν ἀνωτέρω παροχῶν συνολικοῦ ὕψους τοῦ μισθολογίου ἐκ 3270 ἑκατ., ἀντιπροσωπεύει ἀύξησιν 11,3%. Ἄλλ' ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέρμιννα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τὰς παροχὰς ταύτας, διότι ἐμελέτησε σειρὰν μέτρων βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἅτινα ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τῆς νέας Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καὶ ἐν συνεννοήσει μετ' αὐτῆς θέλει χωρήσει εἰς πραγματοποιήσιν των. Εἰδικωτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῶν ποιούμεθα κατωτέρω ἐν σελίδι 105 κλπ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐχώρησεν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ βασικοῦ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν αἰσιάνεται τὴν ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπραξε, διότι ἡ ἐξέλιξις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο ἄνευ γενικωτέρας βλάβης τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ τόπου. Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ σήμερον καταβαλλόμενοι μισθοὶ μετὰ τῶν προσθέτων ἀπολαυῶν εἶναι ὑψηλότεροι τῶν τιμαριθμικῶς προσηρμοσμένων

μισθῶν τοῦ 1938 καὶ τῶν κατὰ τὸ 1950 καταβαλλομένων μισθῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς κατ' Ἀπρίλιον 1953 τῆς τιμῆς τῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ ξένον συνάλλαγμα διαμορφωθέντος τιμαριθμοῦ, ἐν τούτοις εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ δημιουργοῦν πρόβλημα πρὸς λύσιν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆται, ὅτι αἱ δαπάναι μισθῶν καὶ συντάξεων βαρύνουν καταθλιπτικῶς τὸν ἑλληνικὸν προϋπολογισμόν κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Π Ι Ν Α Κ Σ 33.

ἐμφαικῶν τὴν ἐπιβάρυνσιν προϋπολογισμοῦ ἐκ μισθῶν καὶ συντάξεων.

	Μισθοὶ
Ἰπουργεῖον Ἐθν. Ἀμύνης	Δρ. 1.397 ἑκατ.
Σώματα ἀσφαλείας	» 1.010 »
Πολιτικὴ διοίκησης	» 2.998 »
	5.405 »
Συντάξεις	» 2.226 »
Σύνολον.....	» 7.631 »

Ἡ λύσις ὅμως τοῦ προβλήματος τοῦ μισθοῦ διὰ νὰ εἶναι πραγματικὴ δέον νὰ εἶναι οικονομικῶς ὑγιής. Τοιαύτη δὲ λύσις δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον διὰ τῆς βασίμως προσδοκωμένης, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντα, αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ κατ' ἀκολουθίαν αὐξήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Ἡ δι' ἄλλης μεθόδου, ὡς ἡ ἐκδοσις χαρτονομίσματος ἢ ἡ αὐξησης τῆς φορολογίας, ἥτις καὶ δὲν εἶναι ἀνεκτὴ λύσις τοῦ προβλήματος, ἀποτελεῖ ἀπλῶς φενάκην, διότι αὐξάνει πρὸς στιγμὴν τὰ χρηματικὰ εἰσοδήματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δι' αὐτῶν προωθεῖ τὴν ζήτησιν ὑπὲρ τὴν προσφοράν, ἀνυψώνει τὰ τιμὰς καὶ δημιουργεῖ νομισματικὰς διαταραχάς. Αἱ ἐπιβλαβεῖς αὗται συνέπειαι ὄχι μόνον δὲν λύουν τὸ πρόβλημα, ἀλλ' ὅπως ἀντιθέτως μειώνουν τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν καὶ τοῦ σημερινοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ βλάπτουν ὀλόκληρον τὴν κοινωνίαν.

Συνεπῶς μία μόνον ὑφίσταται ὁδὸς πραγματικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος ἢ αὐξησης τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν κρατικῶν ἐσόδων καὶ ἡ λύσις ἀπόκειται πρὸ παντός εἰς τὸ σῶμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Οὗτοι ἀποτελοῦν τὸν κορμὸν τοῦ Κράτους καὶ δι' αὐτῶν προάγονται οἱ σκοποὶ αὐτοῦ, πραγματοποιεῖται ὀλόκληρος ἢ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ του καὶ ἐμπεδοῦται ἡ οικονομικὴ πρόοδος τοῦ τόπου. Αἱ εὐθύναι τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι μέγιστα. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι θὰ ἐκτιμῆσουν τὴν ὀρθότητα τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς τῆς καὶ θὰ συμβάλλουν δι' ὅλων

τῶν δυνάμεων των εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὁποίας θὰ τοποθετήσουν καὶ τὴν ἰδικὴν των.

XI.

Διορισμοί.

Ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθοῦσα πολιτικὴν περισυλλογῆς τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἐπομένων πινάκων ἀπέφυγε τὴν πρόσληψιν νέων ὑπαλλήλων ὅπου τοῦτο δὲν ἦτο ἐπιτακτικῶς ἀναγκαῖον καὶ κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἐπιωφελέες. Οὕτω οἱ γενόμενοι διορισμοὶ ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν πρόσληψιν διδασκάλων, μηχανικῶν, γεωπόνων, δασολόγων καὶ κτηνιάτρων.

Π Ι Ν Α Κ 34.

ἐμφαίνων τὴν κίνησιν τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1955 μέχρι
31 Δεκεμβρίου 1956.

	Διορισμοί			Ἀπολύσεις		
	1955 Ἰούλιος - Ὀκτώβριος	Νοέμβριος 1955 - Δεκέμβριος 1956	Σύνολον	1955 Ἰούλιος - Ὀκτώβριος	Νοέμβριος 1955 - Δεκέμβριος 1956	Σύνολον
Βουλὴ.....						
Προεδρία Κυβερνήσεως.....	4	30	34	8	20	28
Οἰκονομικῶν ...	29	68	97	68	158	226
Συντονισμοῦ....	4	3	7	22	16	38
Ἐξωτερικῶν ...	10	74	84	9	27	36
Δικαιοσύνης ...	82	129	211	34	130	164
Ἐσωτερικῶν ...	290	63	353	24	84	108
Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων..	46	269	315	40	175	215
Παιδείας.....	449	1201	1650	180	749	929
Ἐμπορίου - Βιομηχανίας.....	26	180	206	60	36	96
Ἔργασίας.....	2	10	12	1	16	17
Γεωργίας.....	19	592	611	25	62	87
Προνοίας.....	19	39	58	19	64	83
Ἐθν. Ἀμύνης .	21	75	96	66	130	196
Ἐμπ. Ναυτιλίας	1	3	4		3	3
	<u>1.002</u>	<u>2.736</u>	<u>3.738 (α)</u>	<u>556</u>	<u>1.670</u>	<u>(α)2.226</u>
Ἐπὶ πλέον διορισμοί	<u>446</u>		<u>1.066</u>		<u>1512</u>	

(α) Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς δὲν περιλαμβάνονται τὰ λόγω θανάτου κενὰ καὶ αἱ μεταβολαὶ μικροῦ τινος ἀριθμοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ, δι' ἧς ἡ δημοσίευσίς τῶν σχετικῶν διοικητικῶν πράξεων εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

Ειδικότερον οί κατά τὸ δεκαοκτάμηνον τοῦ 1955-56 ἐγκριθέντες
 νέοι διορισμοὶ ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας :

	1955 Ἰούλιος - Ὀκτώβριος	Νοέμβριος 1955 - Δεκέμβριος 1956	Σύνολον
Δικαιοσύνης :		15	15
Πρόεδροι πρωτοδικῶν	2	2	4
Ἐπαναδιορισμὸς δικαστικῶν λειτουργῶν		78	78
Εἰρηνοδίκαι	74	13	87
Ἐπάλληλοι γραμματεῖας δικαστηρίων	3	11	14
Φύλακες φυλακῶν	3	5	8
Δικαστικοὶ κλητῆρες		5	5 (α)
Μετακλητοὶ γραφείου ὑπουργοῦ			
Σύνολον	82	129	211
Ἐσωτερικῶν :			
Διοικητικοί		16	16 (α)
Νομάρχαι		2	2
Ἐπιθεωρηταὶ Νομαρχιῶν		3	3 (α)
Γενικὸς γραμματεὺς	166	16	182
Γραμματεῖς - γραφεῖς - δακτυλογράφοι	11	12	23
Ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων - κλητῆρες		7	7
Ἐργαζομένων			
Γεν. Δ/σεως Χωρ/κῆς	113	7	120
Πολιτικοὶ ὑπάλληλοι			
Σύνολον	290	63	353

(α) Εἰς ἀντικατάστασιν ἀποχωρησάντων.

Δημοσίων Έργων και Συγκοινωνιών :	1955 Ιούλιος- Οκτώβριος	1955 Νοέμβριος- Δεκέμβριος 1956	Σύνολον
Άρμοδιότητος δημ. έργων.			
Τεχνικοί	16	15	31
Διοικητικοί		17	17
Μετακλητοί γραφείων ύπουργών.	4	11	15 (α)
Γενικός γραμματεὺς		2	2 (α)
Άρμοδιότητος ταχυδρομείων.			
Ταχυδρομικοί.....	26	197	223
Φορτωταί κλπ		27	27
Σύνολον	46	269	315
Θρησκευμάτων-Παιδείας :			
Σχολάτριοι		14	14
Δημοδιδάσκαλοι.....	266	1086	1352
Καθηγηταί μ. εκπαιδεύσεως.....	161	19	180
Καθηγηταί-έπιμεληταί άν. σχολών	19	24	43
Κλητήρες-φύλακες αρχαιοτήτων	2	42	44
Διοικητικοί	1	14	15
Μετακλητοί γραφείου ύπουργού.....		2	2 (α)
Σύνολον	449	1201	1650
Έμπορίου-Βιομηχανίας :			
Έμπορίου.			
Διοικητικοί διαφόρων ειδικοτήτων	5	32	37
Έπαναδιορισμός άπολυθέντων εκτάκτων		120	120
Βιομηχανίας.			
Τεχνικοί.....	7	13	20
Φύλακες άλυκών	7	2	9
Μεταλλειολόγοι	1	1	2
Διερμηνεῖς		3	3
Στατιστικοί		3	3
Διοικητικοί	1	6	7
Κλητήρ	1		1
Μετακλητοί γραφείου ύπουργού	4		4 (α)
Σύνολον	26	180	206
Γεωργίας :			
Έξ ών γεωπόνοι		434	434
δασολόγοι.....		63	63
κτηνίατροι		25	25
διάφοροι	19	70	89
Σύνολον	19	592	611

(α) Εἰς ἀντικατάστασις άποχωρησάντων.

XII.

Ἐξέλιξις δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ σύγκρισις αὐτῶν
πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

Διὰ τὴν χάραξιν ὀρθῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἐδραζομένης ἐπὶ ὑγιῶν οικονομικῶν βάσεων δεόν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ σχέσεις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἰδιαίτερώς τοῦ βιομηχανικοῦ τοιοῦτου, ὡς καὶ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ τῆς δημοσίας καταναλώσεως. Βεβαίως αἱ σχέσεις αὗται δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν τὰς μόνας βάσεις, ἐφ' ὧν ἀπολύτως θὰ ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ ἡ δημοσιονομικὴ αὕτη πολιτικὴ. Ἀποτελοῦν ὅμως θετικὰ στοιχεῖα, χρήσιμα διὰ τὴν μορφοποίησιν τῶν πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Θέτομεν ὑπ' ὄψιν πίνακα συγκριτικὸν τῶν στοιχείων τούτων :

Π Ι Ν Α Κ Σ 35.

Ἐξελίξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

	1952-53 (α)	1953-54 (α)	1954-55 (α)	1955-56 (α)	1957 Προβλέψεις
Καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα	30.663	41.529	47.863	55.022	
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 35,4%	+ 56,4%	+ 79,4%	
Βιομηχανικὸν εἰσόδημα	3.313	4.792	5.799	6.537	
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 44,6%	+ 75%	+ 97,3%	
Ἐμπορικὸν εἰσόδημα	3.092	4.413	5.503	6.369	
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 42,7%	+ 78%	+ 105,8%	
Καταναλώσις	33.410	44.268	52.496	58.704	
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 32,5%	+ 57,1%	+ 75,7%	
Εἰσπράξεις προϋπολογισμοῦ	6.267	8.033	9.294	10.700	11.025
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 28,2%	+ 48,3%	+ 70,7%	+ 75,9%
Πληρωμαὶ προϋπολογισμοῦ	6.605	8.522	9.949	11.190	11.025
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 29 %	+ 50,7%	+ 69,4%	+ 66,9%
Εἰσπράξεις ἀμέσων φόρων	1.409	1.683	1.932	2.156	2.355
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 19,6%	+ 37,1%	+ 53 %	+ 67,1%
Εἰσπράξεις ἐμμέσων φόρων	4.200	5.514	6.418	7.774	7.753
αὐξήσις ἐν σχέσει πρὸς 1952.		+ 31,3%	+ 52,6%	+ 85%	+ 84,6%

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτει, ὅτι :

α. — τὰ δημόσια ἔσοδα ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν (πλὴν δανείων)
καὶ τὰ δημόσια ἔξοδα ἐμφανίζονται κατ' ἔτος ἐν σχέσει μὲ τὸ

(α) Τρέχουσαι τιμαὶ

1952-53 μικρότεραν αύξησιν τῆς ἀντιστοίχου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

β.-ὅτι τὰ δημόσια ἔξοδα ἐμφανίζουσι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη 1955-56 καὶ 1957 μικρότεραν αύξησιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον αύξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

γ.-ὅτι οἱ ἄμεσοι φόροι ἐμφανίζουσι μικρότεραν κατ' ἔτος αύξησιν ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον αύξησιν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μεμονωμένον βιομηχανικὸν εἰσόδημα καὶ τὸ μεμονωμένον ἐμπορικὸν τοιοῦτον.

XIII.

Συμπέρασμα.

Ἐκ τῆς ὅλης ἐπισκοπῆσεως τῆς γενομένης ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955-56 καθίσταται δῆλον, ὅτι ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιονομικὴ πολιτικὴ ἤρξατο ἀποδίδουσα τοὺς ἐπιδιωκομένους καρπούς της καὶ δῆ :

α.-ἐπιτυγχάνεται ὑγιῆς ἐξισορρόπησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

β.-διὰ τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ προωθήθη σπουδαίως ἡ ἀποκατάστασις τῶν σεισμοπλήκτων.

γ.-ἐμπνέεται ἡ πίστις, ὅτι ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς δὲν ἀποτελεῖ παράγοντα ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1957

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1957

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1957.

I.

Σύνθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957.

Προβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν εἰσήγησιν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀρξαμένου οικονομικοῦ ἔτους 1957 καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν βάσεων καὶ προβλέψεων αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτυγχανομένη ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου εἶναι κατὰ τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἱκανοποιητικὴ ἐν σχέσει μὲ τὴν τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ ἔτους, καθ' ὅτι καθιστᾶ δυνατὴν τὴν πραγματοποίησιν διαθεσίμων ὑπὲρ τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν τοῦ ἔτους τούτου, ἐνῶ κατὰ τὸ 1955-56 διετέθη ὑπὲρ τῶν ἐπενδύσεων μόνον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ διατεθὲν τμήμα τῶν δημιουργηθέντων διαθεσίμων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ προγράμματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν.

Βεβαίως εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ 1957, συνετέλεσαν, πλὴν τῶν τελευταίων μέτρων δηλαδὴ τῶν οικονομιῶν καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν εἰσπράξεων, καὶ ἡ ἐν ἀναλογία πρὸς τὴν δωδεκάμηνον περίοδον τοῦ 1955-56 κατὰ 580 ἑκατ. ἐλάττωσις τῶν πιστώσεων αὐτοῦ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ προγράμματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ Μαγνησίας, ἣτις συνετελέσθη κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς μέρος· διὰ τὸ 1957 προβλέπεται πρὸς ἐκτέλεσιν τὸ ἀπομένον μικρότερον μέρος τοῦ οἰκείου προγράμματος. Δέον ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐναντι τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ὁ κατατιθέμενος προϋπολογισμὸς προβλέπει ἠϋξημένας πιστώσεις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ μισθολογίου καὶ τῶν συντάξεων, λόγω τοῦ ὑπολογισμοῦ διὰ πλῆρες ἔτος τῶν παρασχεθεισῶν κατὰ τὸ 1955-56 αὐξήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐγκριθεισῶν ὑπὲρ διαφόρων κλάδων εἰδικῶν παροχῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἀσφαλίσεως τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτῶν καὶ δι' ἄλλας κατηγορίας, ὡς κατωτέρω θέλω παράσχει ἀναλυτικώτερα στοιχεῖα.

Αἱ προβλέψεις τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἐστηρίχθησαν: ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔσοδα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος βάσει τῆς ὑφισταμένης φορολογικῆς νομοθεσίας μὲ τὰς ἐπ' αὐτῆς προβλεπομένας μεταβολὰς καὶ βάσει τῆς πραγματο-

ποιουμένης ανάπτυξεως τῆς δραστηριότητος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα βάσει τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως καὶ ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων, ἅτινα κατὰ τὸ δημοσιονομικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι καταστήσει δυνατὴν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὸ 1957 ὀρισθέντος προγράμματος τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ἢ μορφῆ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς τὰ γενικὰ αὐτοῦ σύνολα :

Τακτικὸς προϋπολογισμός :

Ἔσοδα :

ἐξ ἑλληνικῆς πηγῆς	Δρ.	11.025	ἑκατ.	
ἐξ εἰσφορῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ NATO	»	225	»	
στρατιωτικὴ βοήθεια	»	1.400	»	Δρ. 12.650 ἑκατ.

Ἔξοδα :

πολιτικῶν ὑπουργείων	Δρ.	6.923	»
ὑπουργείου ἐθνικῆς ἀμύνης	»	2.940	»
σωμάτων ἀσφαλείας	»	932	»
σεισμοπλήκτων	»	260	»
ἀποθεματικά	»	570	»
ἔργων χρηματοδοτουμένων ὑπὸ NATO	»	225	»
	»	11.850	»

*Εκπίπτουντι ἀδιάθετοι πιστώσεις

καὶ ἐπιστροφὰ χρημάτων	Δρ.	- 600	»	»	11.250	»
πλεόνασμα	»			+	1.400	»

Προϋπολογισμὸς δημοσίων ἐπενδύσεων :

Ἔσοδα :

ἐξ εἰδικῶν πόρων	Δρ.	65	»
ἐκ δανεισμοῦ εἰς συνάλλαγμα	»	435	»
			Δρ. 500

Ἔξοδα

ἔλλειμμα	-	1.400	»
πλεόνασμα τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ..	+	1.400	»

Σύγκρισις τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων διὰ τὸ 1957 ἐσόδων καὶ ἐξόδων μετὰ τὰς τελικὰς προβλέψεις αὐτῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1955-56 δὲν δύναται νὰ γίνη, ὥστε ἐξ αὐτῆς νὰ συναχθοῦν θετικὰ συμπεράσματα τὸ μὲν, διότι αἱ συνθηκαὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ μιᾶς παρατεινομένης εἰς δεκακοκτὰμηνον περιόδου εἶναι διάφοροι τῶν συνθηκῶν μιᾶς δωδεκαμῆνου τοιαύτης, τὸ δὲ διότι κατ' ἀναλογίαν σύγκρισις τῶν 2/3 τῆς πρώτης δὲν ἀποτελεῖ ὁμοειδὲς στοιχεῖον συγκρίσεως πρὸς τὴν δευτέραν.

II.

Σύνθεσις ἐσόδων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

1. Εἰς τὰς κυριωτέρας αὐτῶν κατηγορίας τὰ ἔσοδα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναλύονται ὡς ἑξῆς :

* Ἄμεσοι φόροι :

φόροι εἰσοδήματος	Δρ.	1.759	ἑκατ.
φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας	»	215	»
πρόσθετοι φόροι κλπ.	»	81	»
φόροι ὑπὲρ σεισμοπλήκτων	»	103	»
φόροι ἐκ παρελθόντων ἐτῶν	»	197	Δρ. 2.355 ἑκατ.

* Ἐμμεσοὶ φόροι :

τελωνειακοὶ δασμοὶ καὶ εἰσφοραὶ	Δρ.	2.661	»
φόροι κύκλου ἐργασιῶν	»	946	»
φόροι καταναλώσεως καπνοῦ	»	1.374	»
φόροι ἐπὶ τοῦ οἴνου πνεύματος καὶ οἴνου πνευμα- τωδῶν ποτῶν	»	202	»
λοιποὶ φόροι καταναλώσεως	»	145	»
φόροι ἐπὶ τῆς ψυχαγωγίας	»	141	»
φόροι ἐπὶ τῆς πολυτελείας	»	110	»
τέλη μεταφορῶν	»	147	»
φόροι ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως κεφαλαίων	»	242	»
τέλη χαρτοσήμου	»	1.022	»
ἔσοδα ἐκ μονοπωλιακῶν εἰδῶν	»	442	»
λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι	»	203	»
ὁμοίως ἐκ παρελθόντων ἐτῶν	»	118	» 7.753 »

Διάφορα τακτικὰ ἔσοδα :

τέλη ταχυδρομικὰ	Δρ.	238	»
λοιπὰ	»	419	»
ἐκ παρελθόντων ἐτῶν	»	85	» 742 »

* Ἐκτακτὰ ἔσοδα :

ἀποζημιώσεις ὑπὸ Βρετανικῆς Κυβερνήσεως δι' ἀξίαν κατασχεθέντων ὑπ' αὐτῆς ἐλληνικῶν φορ- τίων κατὰ τὸν πόλεμον	Δρ.	50	»
ἔρανος ὑπὲρ σεισμοπλήκτων	»	10	»
διάφορα	»	115	» 175 »
			» 11.025 »

* Ἔσοδα ἐκ βοήθειας :

ἔξ εἰσφορῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ NATO	»	225	»
ἐκ στρατιωτικῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας	»	1.400	»
Σύνολον	»	12.650	»

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ 1957, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἐγένετο μετὰ πάσης συντηρητικότητος, ὥστε ἡ πρα-

γματοποιήσις αὐτῶν νά εἶναι ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη, ἐφ' ὅσον ἔκτακτα καί ἀπρόβλεπτα γεγονότα δέν διαταράξουν τήν ὀμαλήν πορείαν τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τῆς ὅλης οἰκονομίας.

2. Κατά τήν ἀνωτέρω ἀνάλυσιν τῶν ἐσόδων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 ἀποτελοῦν :

οἱ ἄμεσοι φόροι	τά 21,36 %	τῶν ἐξ ἐλληνικῆς πηγῆς ἐσόδων.
οἱ ἔμμεσοι φόροι	» 70,32 %	» » » »
τά λοιπά τακτικά ἐσοδα	» 6,73 %	» » » »
καί τά διάφορα ἔκτακτα ἐσοδα	» 1,59 %	» » » »

100.

III.

Ἄμεσος φορολογία.

Ἐν σχέσει μέ τά ἐσοδα τῆς ἀμέσου φορολογίας ἀνερχόμενα, ὡς εἴρηται, εἰς 2355 ἑκατ. δραχμῶν ἀναγκαῖον εἶναι νά τεθοῦν ὑπ' ὄψει τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Βουλευτῶν καί τά ἐξῆς :

Φορολογία εἰσοδήματος.

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων, εἰσαχθέντος εἰς τήν Χώραν μας διὰ τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καί ὑποκαταστήσαντος τὸν ἐπὶ 35 περίπου ἔτη ισχύσαντα φόρον τῶν καθαρῶν προσόδων.

Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου τούτου συμπίπτει μέ τήν ἐπελθοῦσαν μεταβολήν εἰς τά χρονικά ὄρια ἐνάρξεως καί λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καί τήν συνεπεία τούτου παράτασιν κατὰ τήν μεταβατικὴν περίοδον τοῦ οἴκον. ἔτους 1955-56 ἐπὶ ἔν εισέτι ἐξάμηνον, ἦτοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1956.

Ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους προέκυψαν διάφορα ζητήματα διὰ τήν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας ταύτης, τὰ ὁποῖα καί ἐρρυθμίσθησαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 3516/1956. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐλήφθη πρόνοια, ὅπως τὰ εἰσοδήματα τοῦ δευτέρου ἐξαμήνου τοῦ ἔτους 1956 φορολογηθοῦν χωρὶς οἱ φορολογούμενοι νά ὑποχρεωθοῦν εἰς τήν ὑποβολὴν δηλώσεων καί χωρὶς νά ἐπιβαρυνθοῦν λόγῳ τῆς προσθήκης τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἐξαμήνου. Διὰ τοῦτο ἐγένετο οἰκοθεν βεβαίωσις ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων τοῦ 50 % τοῦ φόρου τῶν δηλώσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955-56, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ φόρου διὰ τῆς ὑποβληθησομένης κατὰ Φεβρουάριον 1957 δηλώσεως, ἡ ὁποία θά περιλαμβάνῃ τὸ εἰσόδημα τὸ κτηθὲν ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1955 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 δεκαοκταμήνου χρονικοῦ διαστήματος.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἰσεπράχθη ἐγκαίρως καὶ ἄνευ διαδικαστικῶν ἐνεργειῶν ἀνάλογον ἔσοδον, παρεσχέθη ἅμα καὶ ἡ δυνατότης εἰς τὰς φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας, ὅπως ἀσχοληθῶν ἐντατικῶς μὲ τὴν περαιώσιν τῆς διαδικασίας ὀριστικῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ ἔτους, ἐξοικονομηθέντος οὕτω πολυτίμου χρόνου πρὸς παραγωγικὴν ἐργασίαν.

Αἱ προβλέψεις ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκ τοῦ ἐνιαίου φόρου ἔσοδα, ἅτινα θὰ πραγματοποιηθῶν κατὰ τὸ οἶκ. ἔτος 1957, στηρίζονται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ ἔτους μὲ προοπτικὴν αὐξήσεως τούτων συνεπείᾳ τῆς σημειουμένης αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς καταβαλλομένης προσπάθειάς διὰ τὴν καλυτέραν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας.

Φορολογία καθαρῶν προσόδων.

Ἡ φορολογία αὕτη ἐξακολουθεῖ ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων, ἦτοι ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τῶν συνεταιρισμῶν τοῦ Ν. 602 καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ ἐσόδου κατὰ τὸ νέον οικονομικὸν ἔτος ἐλήφθησαν ὡς βάσις τὰ ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος οἴκον. ἔτους, μὲ προοπτικὴν βελτιώσεως τούτων λόγῳ τῆς σημειουμένης αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς καλυτέρας ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας.

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐνιαίου φόρου τοῦ ἐφαρμοζομένου ἤδη ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἰδιαίτερας μελέτης ἡμῶν, κατηρτίσθη δὲ ἤδη, ὡς κατωτέρω εἰδικώτερον ἐκθέτομεν, νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ ἀχθῆ ταχέως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1958. Οὕτω θὰ παρασχεθῆ ἀρκετὸν περιθώριον χρόνου εἰς τοὺς ὑποχρέους καὶ τὰς φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν πλήρη κατατόπισίν των ἐπὶ τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ τῆς φορολογίας καὶ τὴν ὀργανωτικὴν προετοιμασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς.

Φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων.

Ἡ φορολογία αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ἕτερον σκέλος τῆς ἀμέσου φορολογίας, ὑστερεῖ δέ, ὡς εἶναι φυσικόν, τῆς φορολογίας εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ὡς ἐκ τοῦ περιωρισμένου πεδίου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς.

Ἡ φορολογία αὕτη παρουσιάζει τελευταίως σημαντικὴν βελτίωσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως, ὀφειλομένην ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς

τὴν αὐξησιν τῆς ἀξίας τῶν μεταβιβαζομένων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ κυρίως τῶν ἀκινήτων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν περαιώσεως τῆς διαδικασίας ὀριστικῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποθέσεων παλαιότερων ἐτῶν.

Κατόπιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐκρίθη ὅτι ἡ διέπουσα τὴν φορολογίαν ταύτην νομοθεσία χρῆζει πλήρους ἀναμορφώσεως οὐ μόνον πρὸς ἐναρμόνισιν αὐτῆς πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ Κώδικος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπλούστευσιν τοῦ ὅλου φορολογικοῦ μηχανισμοῦ. Ὡσαύτως ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ προσαρμογὴ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν εἰς τὰς παρούσας νομισματικὰς συνθήκας διὰ τὴν δικαιότεραν φορολόγησιν τῶν κληρονομικῶν περιουσιῶν, ὡς καὶ ἡ ἰδιαιτέρα μεταχειρίσις τῶν μικρῶν προικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνετέθη εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἡ μελέτη τοῦ ὅλου θέματος μετὰ τὴν εἰδικωτέραν ἐντολὴν τῆς πλήρους ἀναμορφώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς ὅλης νομοθεσίας ἐλπίζομεν δέ, ὅτι ταχέως θὰ φέρωμεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

IV.

Ἐμμεσοὶ φόροι.

Τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα ὑπελογίσθησαν ὡς ἀκολούθως :

Τελωνειακοὶ δασμοί.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διαπιστωθέντων ἀποτελεσμάτων κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1955-56 καὶ ἐπὶ τῇ προύψει, ὅτι ὁ ρυθμὸς τῶν εἰσαγωγῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ, ὅπως κατὰ τὸ 1956, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957 προεβλέφθησαν τὰ ἐξῆς ἔσοδα :

ἐκ δασμῶν.....	Δρ.	1.451	ἐκατ.
ἐκ τοῦ εἰδικοῦ φόρου	»	1.175	»
ἐκ τῶν εἰδικῶν εἰσφορῶν	»	35	»
Σύνολον.....	»	<u>2.661</u>	»

Πέραν ὅμως τῆς ταμειευτικῆς ἀπόψεως οἱ δασμοί, ὡς γνωστόν, ἐκπληροῦν καὶ ἄλλους σημαντικοὺς σκοποὺς, κοινωνικοὺς, προστατευτικοὺς κ.λ.π.

Ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς πλευρᾶς ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν λαϊκῶν τάξεων, προβάσασα εἰς κατάργησιν τοῦ δασμοῦ τῶν σπορελαίων, τῶν κατεψυγμένων κρεάτων, τοῦ βακαλάου καὶ μείωσιν τοῦ δασμοῦ ἐτέρων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἐλήφθησαν διάφορα μέτρα ἐνισχύσεως τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν κλάδων τῆς Χώρας, οἵτινες ἠπειλοῦντο ἀμέσως ἐκ τοῦ ξένου συναγωνισμοῦ.

Γενικώτερον αἱ κατεθύνσεις τῆς δασμολογικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ νέον οικονομικὸν ἔτος συνίστανται :

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τῆς μὲν γεωργικῆς διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν δασμῶν τῶν χημικῶν λιπασμάτων, τῶν σπόρων, τῶν γεωργικῶν φαρμάκων καὶ ἐτέρων εἰδῶν ὑποβοηθούτων τὴν παραγωγὴν τῆς καλλιιεργείας καὶ τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως, τῆς δὲ βιομηχανικῆς διὰ τῆς λελογισμένης προστασίας τῶν βιομηχανικῶν, αἵτινες παρουσιάζουν ἀναμφισβήτητον βιωσιμότητα καὶ τῆς διευκολύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Πρὸς τοῦτο παραλλήλως πρὸς τὴν γενικωτέραν μελέτην τῶν βιομηχανικῶν προβλημάτων ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς, τὰ ἀπασχολοῦντα ἕκαστον κλάδον βιομηχανίας θέματα ἐρευνῶνται καὶ μελετῶνται ὑπὸ τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς δασμολογίου καὶ ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Δοθέντος, ὅτι τὸ δασμολόγιον ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον ὄργανον τῆς ἐμπορικῆς μας πολιτικῆς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς δασμολογικῆς πολιτικῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ ἐκ τῆς γενικῆς συμφωνίας δασμῶν καὶ ἐμπορίου δεσμεύσεις τῆς Χώρας. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῶν ὑφισταμένων ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης θέλει ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ὀρισμένων ὑποχρεώσεων, ἵνα δοθῆ ἡ δέουσα ἐνίσχυσις εἰς τοὺς κλάδους ἐκείνους τῆς βιομηχανίας, οἵτινες παρουσιάζουν σοβαρὰν ἀνάπτυξιν καὶ ἰκανότητα ἐξυπηρετήσεως τῆς καταναλώσεως.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω μέτρων βασικὴν ἐπιδιώξιν τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἡ κατάρτισις νέου δασμολογίου βασιζομένου ἀπὸ τεχνικῆς μὲν ἀπόψεως ἐπὶ τῆς διεθνοῦς ὀνοματολογίας τῶν Βρυξελλῶν, ἀπὸ οὐσιαστικῆς δὲ ἀπόψεως ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος εἰς τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ ἀποτελέσῃ τὸ κύριον ὄργανον ἀναπτύξεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς καταναλώσεως.

Φόροι καταναλώσεως.

Φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Ὁ φόρος οὗτος διακρίνεται :

α.—εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν τραπεζικῶν, ἀσφαλιστικῶν καὶ μεταφορικῶν τοιούτων.

β.—εις τὸν φόρον τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ ἐνίων πρώτων ὑλῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων παραγομένων προϊόντων, καὶ

γ.—τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ὅστις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως ἐπιτευχθῆ ἴση φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐγχωρίων καὶ ἀλλοδαπῶν προϊόντων καὶ διατηρηθῆ οὕτω τὸ προστατευτικὸν καθεστῶς τῆς ἡμεδαπῆς βιομηχανίας, τὸ ὅποιον θὰ διαταράσσεται ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου μόνον ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀποδόσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν προσδοκωμένης τριαύτης.

Κατὰ τὸ ληξάν οἶκον. ἔτος 1955-56 ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐσόδου τούτου ἀπέφερον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, πραγματοποιηθέντος ἐσόδου αἰσθητῶς ἀνωτέρου τοῦ προβλεφθέντος κατὰ τὴν τελικὴν διαμόρφωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου.

Ἡ ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσις τοῦ ἐσόδου τούτου ὑφείλεται βεβαίως κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ταῦτο ἔτος ἐπελθοῦσαν αὐξήσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ ἐν γένει τῶν συναλλαγῶν εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους τῶν ὁποίων τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπάκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην. Ἐπὶ τούτοις εἰς τὴν βελτιουμένην ἀπόδοσιν συνετέλεσεν ἡ καλυτέρα παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας ταύτης, ὡς καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα τῆς συγκεντρώσεως τῶν φορολογικῶν στοιχείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οἰκείου κώδικος, κατόπιν τῶν ὁποίων δυσχερεστάτη καθίσταται ἡ ἐκ τοῦ φόρου τούτου διαφυγή.

Περαιτέρω ἄνοδος τοῦ ἐσόδου προβλέπεται καὶ ἐκ τῆς μελετωμένης ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ σκοπῶ δικαιοτέρας καὶ καθολικῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου.

Φόροι καταναλώσεως καπνοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ λόγους γενικωτέρας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ τὰς τιμὰς τῶν σιγαρέττων εἰς λίαν χαμηλὰ ἐπίπεδα, παρ' ὅλον ὅτι αὐταὶ κατὰ μοναδικὴν δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐξάίρεσιν, ὑπολείπονται αἰσθητῶς τοῦ τιμακρίθμου.

Καίτοι ὅμως ἡ διατήρησις τῶν τιμῶν τῶν σιγαρέττων εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν καθήλωσιν τῆς ἀποδόσεως

τοῦ ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης ἐσόδου, ἐν τούτοις διὰ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ συστηματικώτερης καταδιώξεως καὶ καταστολῆς τοῦ λαθρεμπορίου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων, ἧτις ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπετεύχθη ὄχι μόνον ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς σημειωθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν μερικῆς κάμψεως τῆς καταναλώσεως σιγαρέττων, ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις ταύτης καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐσόδου.

Εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἅτινα συστηματοποιοῦνται καὶ ἐντείνονται συνεχῶς, θὰ βασισθῇ καὶ ἡ πραγμάτωσις τοῦ προϋπολογιζομένου διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1957 ἐσόδου ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, τυγχάνει ἐν τῶν σημαντικωτέρων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Φόρος πολυτελείας.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ φόρου τούτου ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικῇ, καλύψασα τὸ προβλεφθὲν ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1955-56, ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 κατηργήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3570/1956 ὁ φόρος πολυτελείας ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐμφιαλωμένου ζύθου, ὅστις ἀπέδιδε περὶ τὰ 2,5 ἑκατ. μηνιαίως, δύναται βασίμως νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ πραγματοποιηθὲν ἔσοδον ὑπερέβη τὰς προβλέψεις.

Κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1957 τὸ ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἔσοδον προβλέπεται εἰς ποσὸν μειωμένον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ πραγματοποιηθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1955-56 λόγῳ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη, τῆς καταργήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐμφιαλωμένου ζύθου ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1956, κατόπιν τῆς ἀντιστοίχου αὐξήσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως τῆς βύνης, εἰς ὃν ἐνεσωματώθη ἡ σχετικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις.

Σημειωτέον, ὅτι εὐρίσκεται ὑπὸ μελέτην ἡ ἐπὶ νέων βάσεων διαρρυθμίσις τῆς ἰσχυροῦσης νομοθεσίας ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως ὁ φόρος οὗτος τεθῇ ἐπὶ δικαιότερων βάσεων καὶ καταστῇ περισσότερον, παραγωγικός.

Τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων.

Τοῦ ἐσόδου τούτου ἡ ἀπόδοσις ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικῇ, ὑπερβᾶσα κατὰ σημαντικὸν ποσὸν τὴν γενομένην σχετικὴν πρόβλεψιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήξαντος οἴκον. ἔτους 1955-56.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν συνεχιζομένην εἰσαγωγὴν αὐτοκινήτων εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς φοροδιαφυγῆς συνεπείᾳ τῆς συντόνου παρακολουθήσεως τῆς νομίμου κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων δι' εἰδικῶν συνεργείων.

Ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων αὐξησις τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ φόρου τούτου προβλέπεται, ὅτι θὰ συνεχισθῇ καὶ διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1957, καθ' ὅσον ἐλπίζεται, ὅτι ἡ συνεπεία τῶν τελευταίων περιοριστικῶν μέτρων τῆς καταναλώσεως βενζίνης σημειωθεῖσα ἀνάσχεσις τοῦ ρυθμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας νέων αὐτοκινήτων θὰ εἶναι προσωρινή καὶ θέλει ἐκλείψει εὐθὺς ὡς ἀρθοῦν τὰ μέτρα ταῦτα.

Φορολογία δημοσίων θεαμάτων.

Ἡ κατὰ τὸ λήξαν οἶκον. ἔτος 1955-56 ἀπόδοσις τοῦ ἐσόδου ἐκ τῶν τελῶν δημοσίων θεαμάτων ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικῆ καλύψασα τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους τούτου προβλεφθὲν ποσόν, παρὰ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα γενομένην διαρρυθμισιν τῆς φορολογίας διὰ τοῦ Ν. 3279/1955, κατόπιν τῆς ὁποίας καθιερώθησαν ἀπαλλαγὰὶ καὶ μειώσεις τοῦ φόρου διὰ τὰ εἰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία τελούμενα θεάματα καὶ ἐμειώθησαν οἱ συντελεσταὶ φορολογίας ὄλων σχεδὸν τῶν κατηγοριῶν δημοσίων θεαμάτων.

Διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1957 προβλέπεται, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐσόδου ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης θὰ εἶναι ἐλαφρῶς ἀνωτέρα τῆς τοιαύτης τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους λόγω τῆς σημειουμένης ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θεατῶν, ἰδίᾳ εἰς τοὺς κινηματογράφους, λόγω τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ διὰ τὰ θεάματα καὶ τῆς ἀνάδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν τάξεων.

V.

Φόροι ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν.

Τὰ ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν ἔσοδα εἶναι τὰ ἐξῆς :

Φόρος ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου τούτου βαίνει συνεχῶς αὐξανόμενη λόγω τῆς σημειουμένης σταθερᾶς αὐξήσεως τόσοσιν τῆς ἀξίας ὅσον καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων.

Ὁ ἐπὶ τῆς φορολογίας ταύτης ἰσχύων φορολογικὸς συντελεστής εἶναι πάγιος 9 % καὶ εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἃς λειτουργεῖ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία 11 %. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν καλυτέρας λειτουργίας καὶ ἐπεκτάσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐνεκρίθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3563/1956 ἡ αὐξησις τοῦ ποσοστοῦ ἀπὸ 9 % εἰς 11 % διὰ τὰς ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας

μεταβιβάσεις ακινήτων κειμένων εις τὰς περιοχὰς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων, εις ἃς ὑφίσταται πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία, καὶ αἵτινες ἀναφέρονται ἐν τῷ νόμῳ. Διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ συντελεστοῦ προβλέπεται αὐξήσις τοῦ ἐσόδου κατὰ ποσὸν 40 ἑκατ. περίπου, ὅπερ καλύπτει ἐν μέρει τὰς δαπάνας τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

Τέλη χαρτοσήμου.

Ὡς πρὸς τὰ τέλη χαρτοσήμου αἱ προβλέψεις διὰ τὰ ἐκ τούτων ἔσοδα ἐστηρίχθησαν εις τὴν ἀπόδοσιν τοῦ 1955-56.

Ἡ ὑξημένη κατὰ 50 ἑκατ. πρόβλεψις γίνεται εις τὰ ἔσοδα ταῦτα, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς συνήθους κατ' ἔτος φυσιολογικῆς αὐξήσεως τούτων καὶ ἀφ' ἑτέρου καὶ κυρίως κατόπιν τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1956 γενομένης αὐξήσεως τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἀντιγράφων διὰ τοῦ Ν. Δ. 3563/1956 «περὶ τῶν πόρων τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας».

VI.

Μονοπώλια.

Ἡ γραμμὴ, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν, ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς εις τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν τούτων εις χαμηλὰ ἐπίπεδα κατὰ πολὺ κατώτερα τοῦ γενικοῦ τιμαριθμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου εις τὴν κανονικὴν διακίνησιν τούτων πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως ἐπιεικῆ τιμῇ.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὴν ἔγκαιρον προμήθειαν τῶν ἀναγκαιουσῶν ποσοτήτων μονοπωλιακῶν εἰδῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ φωτιστικοῦ πετρελαίου, καὶ οὕτω ἐπετεύχθη παρὰ τὰς ἀντιξοότητας, αἵτινες προεκλήθησαν ἐκ τῶν προσφάτων γεγονότων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τοῦ κλεισίματος τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, νὰ ἀνταποκριθῇ τὸ κρατικὸν μονοπώλιον εις τὴν σημειωθεῖσαν ἠϋξημένην ζήτησιν τοῦ εἴδους.

Συνεπεῖα τῶν ἀνωτέρω καὶ παρ' ὅλον, ὅτι οὐδεμία αὐξήσις τιμῶν ἐγένετο, πιστεῦεται, ὅτι τὸ προβλεφθὲν ἔσοδον ἐκ πωλήσεως μονοπωλιακῶν εἰδῶν θέλει πραγματοποιηθῆ.

VII.

Κατανομὴ ἐσόδων.

Πρὸς τελειοτέραν ἀξιολόγησιν τῆς κατανομῆς ταύτης τῶν ἐσόδων παραθέτομεν πίνακα εις ἑκατ. δραχμῶν τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη γενομένης εις τοὺς ἀντιστοίχους προϋπολογισμοὺς κατανομῆς αὐτῶν.

Π Ι Ν Α Ξ 36.
έμφραίνων τήν κατανομήν τῶν ἐσόδων.

"Εσοδα	Εισπράξεις			1955-56	1957
	1952-53	1953-54	1954-55	Προβλέ- ψεις (18μηνου)	Προβλέ- ψεις
*Άμεσοι φόροι :					
φόρος εισοδήματος	867,6	1.141,4	1.425,5	2.172,1	1.758,7
» ἐπὶ τῆς περιουσίας	60,3	110,1	138,3	327	215
πρόσθετοι φόροι κλπ.	164,4	105,9	114,1	153,4	81,1
φόρος ὑπὲρ σεισμόπληκτων ..	47,2	47,2	10,9	226,5	103
φόροι ἐκ παρελθόντων ἐτῶν ...	317,3	278,3	243	355,6	197
Σύνολον (α)	1.409,6	1.682,9	1.931,8	3.234,6	2.354,8
*Έμμεσοι φόροι :					
τελωνιακοὶ δασμοὶ καὶ εἰσφοραὶ..	1.394,7	1.819	1.863	4.200	2.660,8
φόρος κύκλου ἐργασιῶν	486,3	693,5	837,6	1.436	946
φόροι καταναλώσεως καπνοῦ ...	847,6	948,7	1.105,6	1.910	1.374
φόροι ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Λοιποὶ φόροι καταναλώσεως	146	157,5	176,9	456	347,4
φόροι ἐπὶ τῆς ψυχαγωγίας-φόροι ἐπὶ τῆς πολυτελείας	146,3	200	246,4	393	251
τέλη μεταφορῶν	34	88,2	108,5	211,8	147,1
φόροι ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως κεφα- λαίων	102,5	139,5	174,8	304,4	242
τέλη χαρτοσήμου	457,9	667	813,7	1.530	1.021,6
ἐσοδα ἐκ μονοπωλιακῶν εἰδῶν...	321,2	380,6	397,7	630,2	442
λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι.....	222,1	257,2	468,2	261,3	203,3
ἐκ παρελθόντων οἰκ. ἐτῶν	41,2	110,9	156,1	137,3	118,
σεισμόπληκτοί.....		52	69,1	175	
Σύνολον (β)	4.199,8	5.514,1	6.417,6	11.645,-	7.753,2
Διάφορα τακτικὰ ἐσοδα :					
τέλη ταχυδρομικὰ	97,7	130,4	150	313	238
λοιπὰ.....	320,6	395,6	456	568,9	419
ἐκ παρελθόντων ἐτῶν	70,2	84,9	44,4	167,7	85
σεισμόπληκτοί.....		6,2	11,8	2	
Σύνολον (γ)	488,5	617,1	662,2	1.051,6	742
*Έκτακτα ἐσοδα :					
ἀποζημίωσις ὑπὸ Βρετ. Κυβερ- νήσεως δι' ἀξίαν κατασχεθέντων φορτίων		119,6	—	50	50
σεισμόπληκτοί.....		12,6	120	24	10
διάφορα	169,3	86,3	162,8	224,6	115
Σύνολον (δ)	169,3	218,5	282,8	298,6	175
*Εσοδα ἐκ βοηθείας :					
ἐξ εἰσφορῶν κρατῶν-μελῶν NATO	28	49,2	391,5	866,5	225
ἐκ στρατ. ἀμερικανικῆς βοηθείας.	683	1.456,8	1.321,3	1.900(α)	1.400
» » »					
διὰ λογαριασμῶν οἰκ.ἐτους 1951-52	854,4				
Σύνολον (ε)	1565,4	1.506	1.712,8	2,766.5	1.625
Γεν. σύνολον (α+β+γ+δ+ε)	7.832,6	9.538,6	11.007,2	18.996,3	12.650

(α) 'Εξ ὧν ἀπεδρασεύθησαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 Δρ. 1694 ἑκατ.

Π Ι Ν Α Ξ 37.

έμφαίνων την ποσοστιαίαν κατανομήν των εσόδων.

Έσοδα	Εισπράξεις			1955-56	1957
	1952-53	1953-54	1954-55	Προβλέ- ψεις (18μήνου)	Προβλέ- ψεις
	%	%	%	%	%
*Άμεσοι φόροι :					
φόρος εισοδήματος	11,08	11,97	12,95	11,43	13,90
» επί της περιουσίας	0,77	1,15	1,26	1,72	1,70
πρόσθετοι φόροι κλπ.	2,09	1,11	1,04	0,81	0,64
φόρος υπέρ σεισμόπληκτων		0,49	0,09	1,19	0,82
φόροι εκ παρελθόντων οικ. ετών ..	4,05	2,92	2,21	1,87	1,56
Σύνολον (α)	17,99	17,64	17,55	17,02	18,62
*Έμμεσοι φόροι :					
τελωνειακοί δασμοί και εισφοραί .	17,81	19,07	16,93	22,41	21,03
φόρος κύκλου εργασιών	6,21	7,27	7,61	7,56	7,48
φόρος καταναλώσεως καπνού	10,82	9,95	10,04	10,05	10,86
φόροι επί του οίνοπνεύματος και οι- νοπιδίων ποτών. Λοιποί φόροι κα- ταναλώσεως	4,86	1,65	1,61	2,40	2,75
φόροι επί της ψυγαγωγίας-φόροι επί της πολυτελείας	1,86	2,11	2,24	2,07	1,98
τέλη μεταφορών	0,43	0,92	0,99	1,11	1,16
φόροι επί της μεταβιβάσεως κεφα- φαλαίων	1,31	1,46	1,59	1,60	1,91
τέλη γαρτσήμου	5,85	6,99	7,39	8,05	8,08
έσοδα εκ μονοπωλιακών ειδών ..	4,10	3,99	3,60	3,32	3,50
λοιποί έμμεσοι φόροι	2,84	2,70	4,25	1,38	1,61
εκ παρελθόντων οικονομ. ετών ... σεισμόπληκτοι	0,53	1,16	1,42	0,73	0,93
		0,55	0,63	0,92	
Σύνολον (β)	53,62	57,82	58,30	61,30	61,29
Διάφορα τακτικά έσοδα :					
τέλη ταχυδρομικά	1,25	1,37	1,37	1,65	1,88
λοιπά	4,09	4,45	4,14	2,99	3,31
εκ παρελθόντων οικ. ετών	0,90	0,89	0,40	0,88	0,67
σεισμόπληκτοι		0,06	0,10	0,02	
Σύνολον (γ)	6,24	6,47	6,01	5,54	5,86
*Έκτακτα έσοδα :					
αποζημιώσεις υπό Βρετ. Κυβερνήσεως δι' άξίαν καταγεθέντων φορτίων		1,25		0,26	0,39
σεισμόπληκτοι		0,13	1,09	0,13	0,08
διάφορα	2,16	0,91	1,48	1,18	0,91
Σύνολον (δ)	2,16	2,29	2,57	1,57	1,38
*Έσοδα εκ βοήθειας :					
έξ εισφορών κρατών-μελών NATO .	0,36	0,51	3,56	4,56	1,78
εκ στρατ. άμερικανικής βοήθειας .	8,72	15,27	12,01	10,01	11,07
» » » » »					
δια λογαριασμόν οικ. έτους 1951-52.	10,91				
Σύνολον (ε)	19,99	15,78	15,57	14,57	12,85
Γεν. σύνολον (α+β+γ+δ+ε) .	100.-	100.-	100.-	100.-	100.-

Ἡ ποσοστιαία αὕτη κατανομή τῶν ἐσόδων τῶν ἐλληνικῶν προϋπολογισμῶν εἶναι μοιραία καὶ προσδιορίζεται ἐκ τῆς διαρθρώσεως τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς Χώρας, ἣτις συντεθειμένη ἐκ μικρῶν κατὰ κεφαλὴν εἰσοδημάτων ὑπαναπτύξιτου οἰκονομίας δὲν ἐπιτρέπει μεγάλην περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς ἀμέσου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φορολογίας εἰς σημεῖον παρέχον τὴν δυνατότητα μειώσεως τῆς ἐμμέσου φορολογίας. Γνωστὴ εἶναι ἡ κατὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀποδοκιμασία, ὡς παραβιαζούσης τὰς ἀρχὰς τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης. Παρὰ ταῦτα σοβαρῶς ἤρξατο μελετωμένη ἀλλαχού ἢ ἐγκατάλειψις τῆς ἀμέσου φορολογίας ὑπὲρ τῆς ἐμμέσου.

VIII.

Φορολογικὴ πολιτικὴ τοῦ 1957.

Ὡς εἶπον εἰς τὰς γενομένας τὴν 12 Ἰανουαρίου 1957 δηλώσεις μου διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπανῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν ἐξυτηρητομένων σκοπῶν ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ καταφύγῃ εἰς νέους φόρους τὸ μὲν, διότι στερεῶς πιστεύει, ὅτι τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα εἶναι ἀπολύτως ἐπαρκῆ πρὸς κάλυψιν τῶν προϋπολογισθειῶν δαπανῶν, τὸ δὲ διότι νομίζει, ὅτι περαιτέρω φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις δὲν εἶναι ἀνεκτὴ, θέλει δὲ ἐπιγρεῖσαι τὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν, τὰς ἀποταμιεύσεις καὶ τὰς ἐπενδύσεις. Θεωροῦμεν ἡμῶς, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λήψις σειρᾶς νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ ἐπέλθῃ ριζικὴ μεταβολὴ τῆς νομοθεσίας, ἣτις καὶ τοὺς φορολογουμένους θὰ διευκολύνῃ καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, θὰ βελτιώσῃ. Τοιαῦτα μέτρα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Νομίζομεν, ὅτι ὑφίστανται σημαντικὰ περιθώρια ἐλέγχου μὴ δηλωθέντων εἰσοδημάτων, ἢ σύλληψις τῶν ὁποίων θέλει ἀνιψώσει τὰ ἔσοδα εἰς τὰ πραγματικὰ των ἐπίπεδα. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐκινήθη καὶ κινεῖται συστηματικῶς ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Φορολογίας διὰ τῶν ἀκολουθῶν μεθόδων.

α. διὰ τῶν φοροτεχνικῶν ὀργάνων τῆς ἐπέτυχε τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους νέων, διαφυγόντων μέχρι τοῦδε, φορολογουμένων ἀνελλθόντων εἰς 30928.

β. δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας χωρεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου 1956 εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ μητρώου τῶν φορολογουμένων, ὡς καὶ τῶν ἀναπτυσσόντων οἰκονομικῶν δραστηριότητα. Διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν δύο μητρώων θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸ μητρώον τῶν φορολογου-

μένων τους μέχρι σήμερα διαφυγόντας. Το έργο έχει μέχρι τούδε προχωρήσει σοβαρώς, ώστε τ' αποτελέσματα αυτού να μη βραδύνουν να εκδηλωθούν.

γ.—συνκεντρώσαμεν άπάσας τας καθιερούσας άτελείας και φορολογικάς άπαλλαγάς διατάξεις τής κειμένης φορολογίας επί τῶ τέλει νέας διερευνήσεως του δεδικαιολογημένου και σκοπίμου αυτών ή μή. Είναι γνωστόν, ότι διά μέσου αυτών γίνεται διαρροή του έθνικου εισοδήματος και έντονος φοροδιαφυγή. Προς τούτο συνεστήθη έπιτροπή και εξετάζει ταύτας διά να καταλήξωμεν εις την λήψιν σχετικῶν αποφάσεων.

δ.—διά τής μεταρρυθμίσεως τής νομοθεσίας φορολογικῶν στοιχείων, τὸ μὲν ἀπηλλάξαμεν τους φορολογουμένους άσκόπων και ένοχλητικῶν διατυπώσεων, τὸ δὲ διερρυθμίσαμεν ταύτας επί τὸ έπιτυχέστερον πρὸς σύλληψιν του φορολογητέου εισοδήματος.

ε.—διά διαταγῶν μας καθωρίσαμεν προσέτι την διαδικασίαν του έλέγχου τῶν φοροτεχνικῶν ὀργάνων κατά την εκτίμησιν τῶν φορολογικῶν βιβλίων.

ς.—περαιτέρω πρὸς δημιουργίαν ειλικρινῶν βιβλίων τῶν άνω-νύμων εταιρειῶν και διά τους άνωτέρω εκτεθέντας σκοπούς διά του Β.Δ. τής 14/27 Νοεμβρίου 1956 καθωρίσθησαν τὰ τής άναπροσαρμογῆς τῶν ίσολογισμῶν, ὡστε οὔτοι ν' αποδίδουν πραγματικὴν αξίαν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων και να συμβάλλουν εις την δικαιότεραν φορολογίαν. Ἡ τοιαύτη άναπροσαρμογή θά στοιχίση εις τὸ Κράτος 25 εκατ. διά τὸ 1957 και περαιτέρω 50 εκατ. έτησίως, πλην έθεωρήσαμεν άναγκαίαν την θυσίαν ταύτην.

2. Ἐτοιμάσαμεν διάταξιν, δι' ἧς θά πληγῆ κατά βάσιν τὸ άδίκημα τής φοροκλοπῆς. Αί μέχρι τούδε νενομοθετημένα ποινικαί φορολογικαί διατάξεις δέν έφηρμόσθησαν ή και εφαρμοσθεΐσαι οὐδέν απέδωκαν, διότι ή διατύπωσις αυτών και τὰ δι' αυτών καθοριζόμενα ὡς συστατικά του άδικήματος στοιχεία είναι συγκεχυμένα, διευκολύνοντα δὲ την διαφυγήν τῶν ενόχων ὀδηγοῦν εις έπιβλαβῆ και πέραν του επιδιωκομένου σκοπού αποτελέσματα. Δι' ὃ διά τής έτοιμασθείσης διατάξεως καθορίζεται τὸ μὲν διαδικασία κυρώσεων βαθμηδόν και λόγω ύποτροπῆς καθισταμένη άυστηροτέρα, τὸ δὲ τὰ συστατικά στοιχεία του άδικήματος κατά τρόπον σαφῆ και περιοριζόμενον μόνον εις την άπόκρυψιν τῶν εσοδῶν ή την άναγραφὴν ψευδῶν δαπανῶν.

3. Σπουδαῖος παράγων διά την δημιουργίαν φορολογικῆς συνειδήσεως, ἥτις θά δημιουργήσῃ σχέσεις ειλικρινοῦς συνεργασίας μεταξύ φορολογουμένων και Κράτους, είναι ή λειτουργία φορολογικῶν δικαστηρίων ἐξ ίσοβίων δικαστῶν. Ἡ σημερινή άπο-

νομή φορολογικῆς δικαιοσύνης διὰ τῶν φορολογικῶν ἐπιτροπῶν, συντιθεμένων ἐκ προσώπων παρέργως ἀπασχολουμένων, προφανῶς δὲν διασφαλίζει τὸ αἶτημα τῆς δικαιοσύνης κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ πρὸ παντός δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε ἐμπνεύσει εἰς τοὺς φορολογουμένους τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου. Πέραν τούτου μεταξύ ἄλλων μειονεκτημάτων τὸ ἰσχύον σύστημα ἀπασχολεῖ σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ σῶμα τῶν ἐφοριακῶν ἐπιθεωρητῶν, χρησιμοποιουμένων ὡς μελῶν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ οὕτω ἡ ἔντονος ἀσκῆσις τῆς ἐπιθεωρήσεως ἔχει ἀρκοῦντως χαλαρωθῆ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῶν φορολογουμένων. Ἡ Κυβέρνησις ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸ ἔντονον αἶτημα τῆς ἰδρύσεως φορολογικῶν δικαστηρίων. Δι' ὃ καί :

α.— ἐνεγράφη ἡ ἀπαιτούμενη διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1957,

β.— ἐτοιμάσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ προσλήψεως καὶ μετεκπαίδευσως τῶν πρώτων φορολογικῶν δικαστικῶν, καὶ

γ.— συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ συμβούλων ἐπικρατείας, νομομαθῶν καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ἧτις ἀπὸ ἐξαμήνου ἐργάζεται εἰς τὴν κατάρτισιν δύο κωδίκων, ἧτοι, τοῦ περὶ ὄργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ περὶ φορολογικῆς δικονομίας. Τὴν σύνταξιν καὶ περαιοσιν παρακολουθοῦμεν μὲ ὄλιως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐλπίζομεν νὰ μᾶς δοθῆ ἡ εὐχαρίστησις, ὅπως φέρωμεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς ψήφισιν ἀμφοτέρω τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἐντὸς βραχέος διαστήματος

4. Ἡ κειμένη φορολογικὴ νομοθεσία πεπαλαιωμένη καὶ διάτρητος ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ἐπαλλήλων τροποποιήσεων κατέστη καὶ δύσχρηστος διὰ τὰς ὑπηρεσίας καὶ δυσνόητος διὰ τοὺς φορολογουμένους. Ἡ τοιαύτη ἀπαράδεκτος κατάστασις ὄχι μόνον δημιουργεῖ δυσφορίαν εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ καὶ θάλλει ἐντόνως πνεῦμα δυσπιστίας αὐτῶν ἐναντι τοῦ Κράτους. Ἐνεκα τούτου ἀναγκαία παρίστατο τόσον ἡ ἀνακάθαρσις τῆς κειμένης νομοθεσίας ὅσον καὶ ὁ συγχρονισμὸς αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει οὐχὶ μείζονος ἐπιβαρύνσεως τῶν φορολογουμένων, ἀλλὰ διευκολύνσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν φορολογικῶν τῶν ὑποχρεώσεων, ἀπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας καὶ προσαρμογῆς τῆς φορολογίας εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τῆς Χώρας.

Πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ Ν.Δ. 3603/1956 συνεστήθησαν συν-

τακτικά επιτροπαι από τοῦ Ὀκτωβρίου 1956 πρὸς σύνταξιν τῶν ἐξῆς κωδίκων :

- α. — ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας,
- β. — τελωνειακοῦ καὶ δασμολογικοῦ,
- γ. — δημοσίου λογιστικοῦ,
- δ. — δικῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ
- ε. — ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Εὐελπιστῶ, ὅτι οἱ κώδικες οὗτοι θὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ἰδρυόμενα φορολογικά δικαστήρια μετὰ τῶν κωδίκων τούτων ν' ἀποτελέσουν ἀφετηρίαν νέας πολιτισμένης καὶ πλήρως ἐξυπηρετικῆς τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ πολίτου κατευθύνσεως τοῦ Κράτους.

5. Διὰ τοῦ Ν. Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» καθιερώθη ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν φυσικῶν προσώπων καὶ ἀντ' αὐτῆς εἰσῆχθη ἡ νέα φορολογία τοῦ εἰσοδήματος αὐτῆς, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὁποίας διὰ τὴν ἐπὶ ἐν ἔτος ἐφαρμογὴν τῆς ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω.

Παραμένει ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπεκτάσεως τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ νέου φορολογικοῦ θεσμοῦ. Πρὸς τοῦτο καθηρτίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς κωδικοποιήσεως ἐπιτροπῆς τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας τρία νομοσχέδια :

- α. — περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων,
- β. — περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, αἵτινες διεπιστώθη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του, ὅτι ἐχρῆζον τροποποιήσεως, καὶ

- γ. — περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῆς ὅλης φορολογίας εἰσοδήματος, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ κώδικος περὶ ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας.

6. Ἡρξάτο ἡ σύνταξις στατιστικῶν τοῦ εἰσοδήματος τῶν φορολογουμένων κατὰ ἐπίπεδα διὰ νὰ μελετήσωμεν τὰς δυνατότητας ἐλαφρύνσεως τῶν ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φορολογικῶν βαρῶν, ἵνα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνδεχομένης μειώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἀποφασίσωμεν περὶ μεταβολῆς τῶν κλιμακίων καὶ τῶν ποσοστῶν τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, διότι κοινὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ σημερινὴ κλιμάκωσις δημιουργεῖ δυσανάλογον ἐπιβάρυνσιν.

IX.

Σύνθεσις ἐξόδων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὰς κυριωτέρας αὐτῶν κατηγορίας τὰ προβλεπόμενα ἐξόδα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἑκάτ. δραχμῶν ἀναλύονται ὡς ἐξῆς :

	Πιστώσεις					Σύνολον
	Διὰ μισθοῦς καὶ τακτικὰ ἐπιδόματα παρακολουθούντα τὸν μισθόν	Δι' ἐπιδόματα καταβαλλόμενα μετὰ τῶν μισθῶν	ἄλλων	Διὰ λοιπὰς προσηθέτους παροχάς	Λοιπαὶ δαπάναι	
Ἐπιχειρήματα Ἐθνικῆς Ἀμύνης . . .	894	72	966	15	1.959	2.940
Σώματα δημοσίας ἀσφαλείας	652	34	686	114	132	932
Δημόσιον χρέος					225	225
Δαπάναι προνοίας καὶ υγείας :						
ἀγροτικὴ ἀσφάλις	80		80		5	85
νοσήλια ἀπόρων					290	290
πρόνοια καὶ υγεία	95		95	2	234	331
Δαπάναι γεωργίας	116		116	24	152	292
Δαπάναι δημοσίων ἔργων	77		77	42	240	329
Δαπάναι σεισμοπλήκτων	11		11	4	245	260
Ἐλλείμματα σιδηροδρομικῶν δικτύων					333	333
Δαπάναι ἀπαλλοτριώσεων					78	78
Δαπάναι ἐκπαιδεύσεως :						
στοιχειώδους	583	33	616	3	44	663
μέσης	216	1	217	1	34	252
ἀνωτάτης	11	1	12		32	44
λοιπῶν ὑπηρεσιῶν	27		27	6	32	65
Δαπάναι ἐκκλησίας	45		45			45
Δαπάναι δικαιοσύνης	166	15	181	8	67	256
Δαπάναι ταχυδρομείων	124		124	7	94	225
Δαπάναι ἐμπορικῆς ναυτιλίας	24	1	25	3	47	75
Δαπάναι μονοπωλιακῶν εἰδῶν					157	157
Δαπάναι βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως φόρων				82	112	194
Δαπάναι λοιπῆς διοικήσεως	558	3	561	25	658	1.244
Συνδρομὴ εἰς αὐτοδιοίκησιν					240	240
	3.679	160	3.839	336	5.380	9.555
Δαπάναι συντάξεων	1.500		1.500			1.500
Ἀποθεματικά					570	570
						11.625
Δαπάναι ἔργων χρηματοδοτουμένων ὑπὸ ΝΑΤΟ					225	225
	5.179	160	5.339	336	6.175	11.850

X.

Ποσοστιαία κατανομή δαπανών.

Ἡ ποσοστιαία κατανομή τῶν δαπανῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀπεικόνισιν τῆς ἱεραρχήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴν ἐφ' ἐκάστου τομέως τῆς διοικήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν πίνακα τῆς ποσοστιαίας κατανομῆς τῶν δαπανῶν τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ 1957.

Ἐν σχέσει μετὰ καλύπτοντας τὰς δαπάνας ἔσοδα ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν (11.025)

αἱ δαπάναι	ἐθνικῆς ἀμύνης	ἀποτελοῦν	τὰ	26,66 %
»	σωμάτων ἀσφαλείας	»	»	8,45 %
»	δημοσίου χρέους	»	»	2,04 %
»	ὑγείας καὶ προνοίας	»	»	6,40 %
»	γεωργίας	»	»	2,65 %
»	δημοσίων ἔργων	»	»	2,98 %
»	σεισμοπλήκτων	»	»	2,36 %
»	σιδηροδρομικῶν δικτύων	»	»	3,02 %
»	ἀπαλλοτριώσεων	»	»	0,71 %
»	παιδείας	»	»	9,29 %
»	ἐκκλήσιας	»	»	0,41 %
»	δικαιοσύνης	»	»	2,32 %
»	ταχυδρομείων	»	»	0,04 %
»	ἐμπορικῆς ναυτιλίας	»	»	0,68 %
»	μονοπωλίων	»	»	1,42 %
»	βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως φόρων	»	»	1,76 %
»	αὐτοδιοικήσεως	»	»	2,18 %
»	λοιπῆς διοικήσεως	»	»	11,25 %

Ὅσον ἀφορᾷ, μεμονωμένως, τὰς δαπάνας τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν συντάξεων, αὗται ἀνέρχονται ὡς ἑξῆς :

Δαπάναι μισθολογίου	Δρ. 3.679 ἑκατ.	ἢ 33,37%	ἐπὶ τῶν ἐξ ἑλλ. πηγῆς ἔσοδων
» προσθέτων παροχῶν	» 496	» 4,50%	» » » »
Σύνολον δαπανῶν προσωπικοῦ	» 4.175	» 37,87%	» » » »
Δαπάναι συντάξεων	» 1.500	» 13,60%	» » » »
Σύνολον ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων	» 5.675	» 51,47%	» » » »
Ἐάν εἰς τὰς δαπάνας ταύτας προστεθῶσιν :			
αἱ πέραν τοῦ μισθολογίου δαπάναι ἐθνικῆς ἀμύνης ἐκ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἐκ αἱ τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἐκ καὶ αἰδαπάναι τοῦ δημοσίου χρέους	Δρ. 1.959 ἑκατ.	ἢ 17,77%	ἐπὶ τῶν ἐξ ἑλλ. πηγῆς ἔσοδων
»	» 132	» 1,22%	» » » »
»	» 200	» 1,81%	» » » »
»	» 225	» 2,04%	» » » »
	» 8.191	» 74,31%	» » » »
ἀπῆλθον οὕτω ποσὴν	» 2.834	» 25,69%	» » » »

διὰ τὰς δαπάνας ἑλῶν τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐκ τῆς κατανομῆς ταύτης προκύπτει, πόσον βαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς μὲ τὰς ἐκ τοῦ μισθολογίου καὶ συντάξεων δαπάνας, ὡς καὶ μὲ τὰς δαπάνας ἀμύνης, εἰς ἃς μάλιστα δὲν περιλαμβάνονται αἱ τοιαῦται διὰ προμηθείας πολεμικοῦ ὕλικου καὶ ἐξηγεῖται ἡ ἀδυναμία αὐτοῦ, ὅπως ἀναπτύξῃ τοὺς λοιποὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς ἐκδηλώσεως.

Περὶ τὰ 480 ἑκατ. ἢ 4,35% διατίθενται διὰ δαπάνας ὑποβοηθούσας ἀμέσως τὴν ὀργανικὴν ἱκανότητα καὶ ἀξιοποίησιν τῆς παραγωγῆς (ἐπιδότησιν λιπασμάτων, σχηματισμὸν ἀποθεματικῶν διὰ τὴν προστασίαν τῆς καπνοπαραγωγῆς, ἀπαλλοτριώσεις δι' ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν καὶ ἐν γένει τεχνικῶν ἔργων καὶ ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων, ἀνανέωσιν ἐγκαταστάσεων σιδηροδρομικῶν δικτύων, συντήρησιν ὀδικοῦ δικτύου, συντήρησιν ἐκτελεσθέντων ὑδραυλικῶν ἔργων, ἐπιχορήγησιν εἰς τὸν τουρισμὸν, ἐνίσχυσιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐκθέσεων).

Βεβαίως ἡ μετ' αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν διαχειρίσις τῶν πιστώσεων καὶ ἡ πραγματοποιήσις καὶ ἄλλων ὀργανικῶν οἰκονομιῶν ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ μέλημα καὶ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ὑφισταμένης πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, τὰ ἐκ τῆς περιπτώσεως ταύτης ὀφέλη, οὔτε ἄμεσα δύνανται νὰ εἶναι οὔτε καὶ ἀξιόλογα, ὥστε νὰ καταστήσουν ταῦτα καὶ μόνον δυνατὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους εἰς εὐρύτεραν κλίμακα.

Τοῦτο θὰ καταστῇ δυνατόν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, τὸ μὲν διὰ τῆς πλήρους ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Κράτος φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐξαρτωμένης ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερου προγράμματος παραγωγικῶν ἐπενδύσεων.

XI.

Σύγκρισις κατανομῆς τῶν δαπανῶν.

Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι παρ' ἡμῖν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐλαχίστην ἔχει διακριτικὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν κατανομήν τῶν δαπανῶν, διότι αὗται θεραπεύουν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν τμήμα ὑποχρεωτικὰς ἐκ τοῦ νόμου δαπάνας, ἐν τούτοις

διὰ τὴν δικαίαν κρισεολογίαν ἐπὶ τῆς γενομένης εἰς τὸν κατα-
τιθέμενον προϋπολογισμόν κατανομῆς παραθέτομεν πίνακα τῆς
κατὰ τὰ προγενέστερα ἔτη γενομένης κατανομῆς.

Π Ι Ν Α Ξ 38.

ἐμφαίνων τὴν κατανομὴν τῶν δαπανῶν.

	Πληρωθέντα			1955—56	1957
	1952—53	1953—54	1954—55	Προβλέ- ψεις (18μῆνες)	Προβλέ- ψεις
* Ὑπουργεῖον ἔθν. ἀμύνης.....	1,992,8	2,577,3	2,629,7	4,682,6	2.940
Σώματα δημ. ἀσφαλείας.....	574,9	667,9	728,7	1.384,7	932
Δημόσιον χρέος.....	73,8	184,4	235,3	396.—	225
Δαπάναι προνοίας καὶ υγείας :					
α.— ἀγροτικὴ ἀσφάλις.....				73,7	85
β.— νοσήλεια ἀπόρων.....	81,1	103,9	241,8	437,6	290
γ.— πρόνοια καὶ υγεία.....	371,1	416,3	316,6	567.—	331
Δαπάναι γεωργίας.....	103,2	177,8	247,5	422,6	292
Δαπάναι δημοσίων ἔργων.....	133,3	213,8	289,3	470,8	329
Δαπάναι σεισμοπλήκτων.....		179,1	475,4	1.259,9	260
* Ἐλλείμματα σιδηροδρομικ. δικτύων	148,4	204,9	305,2	497,1	333
Δαπάναι ἀπαλλοτριώσεων.....	41,6	57,5	132.—	114,1	78
* Ἐξαγορὰ κτήματος Κοπυτίδος...		151,2			
Δαπάναι ἐκπαιδεύσεως.....	496,1	629,6	755,9	1.431,6	1.024
Δαπάναι ἐκκλησίας.....	43	43	95,3	109.—	45
Δαπάναι δικαιοσύνης.....	162,8	187,9	207,6	363,5	256
Δαπάναι ταχυδρομείων.....	111,7	137,7	211,8	310,4	225
Δαπάναι ἐμπορικῆς ναυτιλίας.....	45,5	53,1	64,6	107,9	75
Δαπάναι μονοπωλιακῶν εἰδῶν...	94,4	142,7	137,5	230,5	157
Δαπάναι βεβαιώσεως καὶ εἰσπρά- ξεως φόρων.....	102,5	135,4	164,5	337,7	194
Δαπάναι λοιπῆς διοικήσεως.....	843,2	946.—	1.165,7	1.901,7	1.244
Συνδρομὴ εἰς αὐτοδιοίκησην.....	240.—	240.—	240.—	360.—	240
Δαπάναι συντάξεων.....	944,8	1.071,1	1.295,4	2.226.—	1.500
* Ἀποθεματικά.....				20.—	570
Δαπάναι ἔργων χρηματοδοτουμέ- νων ὑπὸ ΝΑΤΟ.....	27,9	49,3	391,5	866,5	225
Γενικὸν σύνολον.....	6.632,1	8.569,9	10.331,3	18.570,9	11.850
* Ἐκπίπτουνται αἱ προβλεπόμεναι νὰ παρᾶμεινωσι ἀδιάθετοι πιστώ- σεις.....				-781,9	-600
	6.632,1	8.569,9	10.331,3	17.789.—	11.250

Ειδικώτερον δὲ αἱ δαπάναι διὰ μισθοῦς καὶ λοιπὰς τοιαύ-
 τας ἀναλύονται ὡς κάτωθι :

	Πληρωθέντα			1955-56	1957
	1952-53	1953-54	1954-55	Πιστώσεις (18μήνου περιόδου)	Προβλέ- ψεις
Ἐπιχειρ. Ἐθνικῆς Ἀμύνης :					
μισθοί.....	625,4	744,1	780,7	1.397,3	966,3
λοιπὰ δαπάναι	1.394,6	1.880,7	2.190,1	4.022,4	2.098,7
Σύνολον	2.020,-	2.624,8	2.970,8	5.419,7	3.065,-
Σώματα ἀσφαλείας :					
μισθοί.....	422,1	495,8	553,6	1.010,-	686,-
λοιπὰ δαπάναι	152,8	172,1	175,1	374,7	245,9
Σύνολον	574,9	667,9	728,7	1.384,7	931,9
Σεισμόπληκτοι :					
μισθοί.....		4,2	7	32,7	10,7
λοιπὰ δαπάναι		174,9	468,4	1.227,2	249,3
Σύνολον		179,1	475,4	1.259,9	260,-
Πολιτικὴ διοίκησης :					
μισθοί.....	(α)1.238,8	(α)1.421,2	(α)1.618,2	(α)2.998,2	(α)2.176,-
λοιπὰ δαπάναι	2.798,4	3.676,9	4.538,2	7.508,4	5.417,1
Σύνολον	4.037,2	5.098,1	6.156,4	10.506,6	7.593,1
Γενικὸν σύνολον	6.632,1	8.569,9	10.331,3	18.570,9	11.850

XII.

Στρατιωτικὰ δαπάναι.

Αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι, ὡς καὶ αἱ διεθνεῖς ἡμῶν ὑποχρεώσεις καθιστοῦν ἀτυχῶς ἀναγκαίαν τὴν διατήρησιν μεγάλων δυνάμεων καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας δι' ὑψηλῶν καὶ ἐπαχθῶν δι' αὐτὴν βαρῶν. Ἀντιστάθμισμα τῆς τοιαύτης ἐπιβαρύνσεως ἡμῶν ἀποτελεῖ ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια, ἥτις διὰ τὸ

(α) Περιλαμβάνονται αἱ δαπάναι διὰ μισθολόγιον προσωπικοῦ ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων, αἱ τοιαῦται καλύψεως ἐλλείμματος λογαριασμοῦ μισθοδοσίας ἐφημεριακοῦ κλήρου καὶ αἱ τοιαῦται τῶν διοικητικῶν δαπανῶν ἐπενδύσεων.

1957 προβλέπεται εις δραχ. 1.400 εκατ. Πραγματοποιουμένης τῆς ἀμερικανικῆς ταύτης βοήθειας αἱ στρατιωτικαὶ ἡμῶν δαπάναι θὰ καλυφθοῦν κατὰ τὰ 7/15 αὐτῶν περίπτου, εις ἃ ἀντιστοιχεῖ αὕτη (1.400 ἔναντι τῶν 2940).

Ὡς προείπομεν, τὸ σύνολον τῶν προβλεπομένων διὰ τὸ 1957 πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀνέρχεται εις 2.940 εκατ. ἐξ ὧν 966 εκατ. δι' ἀποδοχὰς καὶ 1.974 εκατ. διὰ τὰς λοιπὰς πλὴν τῶν χρηματοδοτουμένων ἔργων ὑπὸ τοῦ NATO δαπάνας. Αἱ ὅμοιαι δαπάναι διὰ τὸ δεκαοκτάμηρον οἰκονομικὸν ἔτος 1955-56 (πλὴν μισθολογίου) ἀνῆλθον εις 3.125 εκατ., ἤτοι τὰ 2/3 αὐτοῦ εις 2.084 εκατ. Περιορίζονται συνεπῶς ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 αἱ δαπάναι αὗται κατὰ 110 εκατ. ἢ ἄνευ τῆς ὑποχρέωσης τῆς Ἑλλάδος εις συμμετοχὴν τῆς δαπάνης ἔργων κοινῶν ἐνδιαφέροντος κατὰ 84 εκατ.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμήσασα, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἔκρινε δυνατὴν τὴν περικοπὴν ταύτην.

Δίκαιον εἶναι νομίζομεν νὰ γίνῃ ἕξαρσις τῆς χαραχθείσης ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως νέας πολιτικῆς γραμμῆς τῆς χρησιμοποιοῦσας τοῦ στρατοῦ εις παραγωγικὰ ἔργα. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1956 ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν εἰδικωτέραν παρακολούθησιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου αὐτῆς, ὁ στρατὸς ἐξετέλεσε τὰ ἐξῆς ἔργα:

	Ἀποτιμω- μένη ἀξία ἐργασίας	Πραγματικαὶ δαπάναι εἰς βάρος πιστώ- σεων Ὑπ. Ἐ- θνικῆς Ἀμύνης	Σύνολον ἀξίας ἔργων	Ποσοστὸν πραγματι- κῶν δαπα- νῶν
ἐγγενοβελτιωτικά	37,5	6.-	43,5	13,8 %
διάφορα εἰς σεισμοπλήκτους περιφέρειας	47.-	11,7	58,7	19,9 %
	<u>84,5</u>	<u>17,7</u>	<u>102,2</u>	<u>17,1 %</u>

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμᾶσα μεγάλως τὴν συμβολὴν τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων παραγωγικῶν ἐπενδύσεων μελετᾷ τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν πρὸς τοῦτο στρατιωτικῶν μονάδων, λίαν δὲ προσεχῶς θὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

XIII.

Δαπάναι σωματίων ασφαλείας.

Διά τὰς ἀνάγκας τῶν σωματίων ασφαλείας, χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων προβλέπονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1957 πιστώσεις ἐκ δραχ. 932 ἑκατ. ἐν συνόλῳ. Αὗται ὑπελογίσθησαν διὰ μὲν τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ βάσει τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου προβλεπομένης μειώσεως τῆς δυνάμεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. 3529/1956 διὰ δὲ τὰς λοιπὰς δαπάνας αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις, εἶναι ἀνώτεραι κατὰ 9 ἑκατ. τῶν τοῦ 1955-56, λόγῳ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ἀποθεμάτων, ἰδίᾳ τῶν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ κλινοστρωμνῆς.

Αἱ δαπάναι τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καλύπτονται, ὡς γνωστόν, κατόπιν τοῦ Ν. Δ. 3563/1956 ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἐιδικῶν πόρων.

XIV.

Δαπάναι ὑγείας καὶ κοινωνικῆς προνοίας.

Διὰ τὸν τομέα τοῦτον ὁ προϋπολογισμὸς 1957 προβλέπει τὰς ἑξῆς πιστώσεις :

διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτῶν	Δρ. 85 ἑκατ.
ἐναντι πραγματοποιηθείσης δαπάνης κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1956 μῆνας ἐκ δραχ. 67 ἑκατ. Κατὰ τὸ 1957 προβλέπεται ἀξίησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοινοτικῶν λατρείων εἰς 350, τῶν ἀγροτικῶν εἰς 600 καὶ τῶν κοινοτικῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν εἰς 100 ἤτοι 1.050 ἐν συνόλῳ ἐναντι 850 τοῦ 1956, ὧν ἡ λειτουργία ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω μηνὸς Μαρτίου 1956. Ἡ ὀλοκληρωτικὴ λατρικὴ ἀσφάλισις θ' ἀπαιτήσῃ τὴν λειτουργίαν διπλασίου ἀριθμοῦ τῶν ἀνωτέρω λατρείων καὶ σταθμῶν λόγῳ ἑμῶς τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τούτοις δαπάνης, θὰ χωρήσῃ αὕτη τμηματικῶς, μελετωμένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς δυνατότητος ἐλαφρᾶς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἡσφαλισμένων ἀγροτῶν δι' ἐτήσιας ασφαλιστικῆς εισφορᾶς, τόσον διὰ τὴν λατρικὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν φαρμακευτικὴν περίθαλψιν αὐτῶν. Ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ κρίνεται ἀναγκαία ὄχι κυρίως ὡς ἔσοδον, ὅσον ὡς μέσον ἀποφυγῆς καταχρήσεων ἐκ μέρους τῶν ἡσφαλισμένων. Ἀποτελεῖ δὲ πάλιν καὶ ὑγιᾶ ἀρχὴν τῆς ασφαλιστικῆς ἐπιστήμης ἢ συμμετοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἀσφαλίσεως	
διὰ τὴν νοσηλίαν τῶν ἀπύρων εἰς τὰ κρατικὰ κυρίως νοσηλευτικὰ ἰδρύματα καὶ τὰ βάσει συμβάσεων δεχόμενα πρὸς νοσηλίαν ἀπύρων δημοτικὰ ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τοιαῦτα, προβλέπονται πιστώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1957 δι' ἐπιχορηγήσεις εἰς τὰ ἰδρύματα ταῦτα ἐκ	» 290 »
Εἰς μεταφορὰν	» 375 »

	Δρ.	375 έκ.ατ.
Ἐκ μεταφορᾶς		
μὴ περιλαμβανομένης εἰς τὸ πᾶσιν τοῦτο τῆς ἀξίας τῶν εἰς εἶδος παρεχομένων ἐκ δωρεῶν φιλανθρωπικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀργανώσεων.		
διὰ τὴν ἐξοφραφανικὴν περίθαλψιν τῶν ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου ὄρφανῶν	»	30 »
λόγῳ τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, διὰ τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ καθωρισμένου ὀρίου ἡλικίας, μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιθαλπομένων ὄρφανῶν.	»	37 »
διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κρατικῶν ὄρφανοτροφείων	»	25 »
διὰ τὴν μέσῳ τοῦ ΠΚΠΑ περίθαλψιν τοῦ παιδιοῦ	»	27 »
διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν παιδικῶν καὶ μαθητικῶν ἐξοχῶν καὶ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων	»	26 »
διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἰδιωτικοῦ δικαίου φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων παρεχόντων κοινωνικὴν πρόνοιαν	»	3 »
διὰ τὴν περίθαλψιν ἀναπήρων καὶ ἰδιωτῶν τυφλῶν	»	14 »
διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀναξιοπαθούντων ἐσωτερικοῦ, ὁμογενῶν ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ	»	18 »
διὰ τὴν προμήθειαν ὑγειονομικοῦ, φαρμακευτικοῦ καὶ ἀπολυμαντικοῦ ὕλικου	»	18 »
διὰ τὴν ἐνίσχυσιν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων ἰδιωτικοῦ δικαίου	»	10 »
διὰ τὴν τὸ πρῶτον λειτουργίαν κέντρου αἰμοδοσίας	»	7 »
διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας, φυματιώσεως καὶ ἄλλων νόσων.	»	7 »
δι' ἀνεγέρσεις, συμπληρώσεις καὶ ἐπισκευὰς κτιριακῶν ἔργων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων	»	95 »
διὰ δαπάνας προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου	»	14 »
διὰ λοιπὰς διοικητικὰς δαπάνας	»	706 »
ἤτοι διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 διὰ τὰς δαπάνας δημοσίας ὑγείας καὶ κοινωνικῆς προνοίας	»	706 »

XV.

Δαπάναι γεωργίας.

Ἐξαιρέσει τῶν δαπανῶν μισθολογίου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀνερχομένων εἰς 116 έκ.ατ. καὶ τῶν προσθέτων παροχῶν εἰς τὸ προσωπικὸν ἐξ 24 έκ.ατ. ἤτοι ἐν συνόλῳ Δρ. 140.- έκ.ατ.

Προβλέπονται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 καὶ αἱ ἐξῆς πιστώσεις :

δι' ἐπιδότησιν τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν λιπασμάτων λόγῳ παροχῆς τούτων εἰς τοὺς ἀγρότας ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ	»	70.- »
διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, συμμοριοπλήκτων ἀγροτῶν καὶ ἐπανοικισμῶν παραμεθορίων περιοχῶν	»	22,5 »
διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν ἔργων Μακεδονίας, ἐργεῖοβελτιωτικῶν ἔργων, ὡς καὶ διὰ τὴν συντήρησιν ἀρδευτικῶν καὶ ἀποστραγγιστικῶν τοιοῦτων	»	29.- »
διὰ τὴν προμήθειαν γεωργικῶν φαρμάκων	»	3.- »
διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διὰ τὴν μέσῳ τούτου ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος γεωργικῶν ἐφαρμογῶν	»	19.- »
δι' ἐπιχορηγήσεις εἰς ὀργανισμοὺς (ἐπιτροπὴ δενδροστοιχιῶν, ἐταιρεῖαν προστασίας ζῶων κλπ.)	»	2.- »
διὰ λοιπὰς διοικητικὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου	»	6,5 »
	»	<u>292.- »</u>

XVI.

Δαπάναι δημοσίων έργων.

Ἐξαιρέσει τῶν δαπανῶν μισθολογίου ἀνερχομένων εἰς 77 ἑκατ. καὶ τῶν προσθέτων παροχῶν εἰς τὸ προσωπικὸν ἀνερχομένων εἰς 6 ἑκατ. ἦτοι ἐν συνόλῳ εἰς Δρ. 83.- ἑκατ.
προβλέπονται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 καὶ αἱ ἐξῆς πιστώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ἐν γένει :

Δρ. 83.- ἑκατ.

Διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων :

διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν	Δρ.	130	ἑκατ.		
διὰ τὴν συντήρησιν ὑδραυλικῶν ἔργων	»	17	»		
διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς Πρωτευούσης ἐξ εἰδικῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιβεβλημένων πόρων	»	40	»		
διὰ δαπάνας πολεοδομίας	»	20	»		
διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν	»	5	»		
διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν δημοσίων κτιρίων	»	6	»		
διὰ τὴν κατασκευὴν γεφυρωτῶν διαβάσεων τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Κηφισιάς	»	1,5	»	»	219,5
διὰ λοιπὰς δαπάνας διοικήσεως	»			»	<u>26,5</u>
				»	<u>329.-</u>

Μέσω τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων :

δι' ἀπαλλοτριώσεις :

ὑπὲρ τῆς ὁδοποιίας	Δρ.	7	ἑκατ.
» τοῦ διυλιστηρίου	»	2,5	»
» σιδηροδρομικῶν ἔργων	»	3,5	»
» πολιτικῆς ἀεροπορίας	»	0,5	»
» δημοσίου ψυχιατρείου	»	2,3	»
» τῆς προσφυγικῆς στεγάσεως	»	12,5	»
» τῆς λαϊκῆς στέγης	»	2.-	»

διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑπὲρ τῆς γεωργίας	Δρ.	53.-	»
διὰ τὴν ἀνάγεσιν καὶ συντήρησιν κτιρίων ὑγειονομικῶν ἰδρυμάτων	»	6,7	»
διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων λαϊκῆς στέγης	»	1.-	»
διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων εἰς μουσεῖα καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους	»	10.-	»
διὰ τὴν ἐπισκευὴν :			
δημοσίων δικαστικῶν κτιρίων	Δρ.	8.-	»
δικαστικῶν κτιρίων καὶ φυλακῶν	»	4,4	»
σχολικῶν κτιρίων	»	24,7	»
πρεσβευτικῶν καὶ προξενικῶν κτιρίων	»	1,6	»
διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων	»	139,7	»
	»	<u>249.-</u>	»
	»	<u>388,7</u>	»

ἤτοι ἐν τῷ συνόλῳ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἐν γένει ἔργων διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 (πλὴν τῶν δαπανῶν τοῦ εἰς ταῦτα ἀσχολουμένου προσωπικοῦ καὶ δαπανῶν διοικησεως) πιστώσεις διὰ τοῦ Ἰπουργείου Δημοσίων Ἔργων	Δρ.	220	ἐκατ.
διὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων	»	140	»
καὶ διὰ σεισμοπλήκτους	»	249	»
	»	609	»

ὑπολογιζομένων δὲ καὶ τῶν πιστώσεων τῶν διατιθεμένων διὰ τεχνικὰ ἔργα μέσῳ τοῦ Ἰπουργείου Ἐθν. Ἀμύνης ἐκ	»	247	»
καὶ μέσῳ τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων	»	44	»

προκύπτει ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 παρέχεται ἐργασία εἰς τὸ ἀσχολούμενον μὲ τὰ τεχνικὰ ἔργα τεχνικῶν καὶ ἐργατικῶν προσωπικῶν καὶ εἰς τοὺς συναφεῖς κλάδους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀξίας	»	900	»
--	---	-----	---

XVII.

Ἐκπαίδευσις.

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 αἱ κάτωθι πιστώσεις :

Στοιχειώδης ἐκπαίδευσις.

διὰ μισθολόγιον	Δρ.	583.-	ἐκατ.
καὶ διὰ προσθέτους παροχές	»	33.-	»
	»	616.-	»
δι' ἐπισκευὰς, μέσῳ τῶν σχολικῶν ἐφοριῶν, διδασκηρίων	»	16,5	»
ἤτοι κατὰ 7,5 ἐκατ. ἐπὶ πλεόν τῆς ἀναλογούσης διὰ τὸ δωδεκάμηνον τοῦ 1955-56 πιστώσεως,			
δι' ἐνοίκια σχολείων	»	14.-	»
διὰ δαπάνας νοσηλείας διδασκάλων	»	7.-	»
διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ	»	3,3	»
ἤτοι κατὰ 2,3 ἐκατ. ἐπὶ πλεόν τῆς ἀναλογούσης διὰ τὸ δωδεκάμηνον τοῦ 1955-56 πιστώσεως.			
διὰ λοιπὰς δαπάνας (ὑδοιορικὰ κλπ)	»	6,2	»
Σύνολον	»	663.-	»

ἐπὶ πλεόν τῶν δαπανῶν τούτων διατίθενται, ὑπολογισθεῖσαι εἰς τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀναλυθείσας δαπάνας τῆς κοινωνικῆς προνοίας, πιστώσεις	Δρ.	20.-	»
διὰ δαπάνας μαθητικῶν ἐξοχῶν καὶ συσσιτίων.			

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1957 προβλέπονται πέραν τῶν κατὰ τὸ 1955-56 προσληφθέντων 1050 καὶ νέοι διορισμοὶ 850 δημοδιδασκάλων, μὴ ὑπολειπομένων οὕτω πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων διὰ τὰ ἱδρυμένα σχολεῖα.

Ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ παραλλήλως τὴν ἐξεύρεσιν πόρων πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἐτῶν προγράμματος ἀνεγέρσεως διδαστηρίων πληροῦντων τὰς ἀνά τὴν Χώραν ἀνάγκας κυρίως τῶν μονοταξίων σχολείων.

Μέση ἐκπαίδευσις.

διὰ μισθολόγιον	Δρ.	217 ἑκατ.
διὰ νοσηλείαν	»	4 »
δι' ἐπισκευὰς διδαστηρίων	»	7 »
δι' ἐνοίκια	»	6 »
δι' ἐπιχορηγήσεις εἰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς	»	10 »
διὰ λοιπὰς δαπάνας	»	8 »
Σύνολον	»	<u>252</u> »

Ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις.

δι' ἐπιχορήγησιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν	Δρ.	10.- ἑκατ.
» » » » Θεσσαλονίκης	»	10,5 »
» » τὴν Πάντειον Σχολ. Πολιτ. Ἐπιστημῶν	»	0,1 »
» » τὸ Ι.Κ.Υ.	»	<u>10.-</u> »
	»	30,6 »
διὰ μισθοὺς προσωπικοῦ τοῦ Μετσ. Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν...	»	10,5 »
καὶ τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε.	»	2.- »
καὶ διὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας λειτουργίας τῶν δύο τούτων ἱδρυμάτων	»	<u>0,9</u> »
Σύνολον	»	<u>44.-</u> »

XVII.

Ἐκκλησία.

Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωμῆς τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου ἀπομένοντος ἀνοίγματος προβλέπεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1957 πίστωσης 45 ἑκατ. ἔναντι 69 ἑκατ. τῆς δωδεκαμήνου περιόδου τοῦ 1955-56. Τὸ βάρος τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ, προβλέπεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἀνωτέρω

ποσόν κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 3559/1956, θέλει δὲ ἐπι-
διωχθῆ καὶ ἡ περαιτέρω μείωσις του διὰ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς
τοῦ νόμου τούτου, δι' ἣν ἔχει σημειωθῆ ἀπροθυμία τις τῶν ἀρμο-
δίων ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων.

XIX.

Δαπάναι μισθολογίου.

1. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρομεν ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ
1957 προβλέπονται διὰ δαπάνας προσωπικοῦ αἱ ἐξῆς πιστώσεις :

διὰ μισθοῦ καὶ παρακολουθοῦντα αὐτοῦς τακτικά ἐπιδόματα	Δρ.	3.679	έκατ.
διὰ λοιπὰ ἐπιδόματα καὶ προσθέτους ἀπολαύς	»	496	»
Σύνολον	»	4.175	»
εἰς τὸ ποσόν τοῦτο θὰ ἴδυνάτο νὰ ὑπολογισθοῦν εἰσέτι, λόγω τοῦ ὅτι κατὰ τὰς ἐκάστοτε διαρρυθμίσεις τοῦ μισθολογίου συμμετέχουν εἰς αὐτὰς καὶ αἱ δαπάναι μισθολογίου τῶν σιδηροδρομικῶν δι- κτύων ἐκ	»	384	»
καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων δημοσίου δικαίου, τῶν ἐπιχορηγούμενων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ	»	101	»
οὕτω τὸ διὰ δαπάνας προσωπικοῦ βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 ἀνέρχεται εἰς	»	5.660	»
καὶ μετὰ τῶν δαπανῶν νοσηλείας αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκ εἰς	»	63	»
	»	5.723	»

ἦται εἰς 51,9% ἐπὶ τῶν ἐξ ἑλληνικῆς πηγῆς ἐσόδων καὶ μετὰ τῆς
δαπάνης τῶν συντάξεων εἰς 65,5%.

2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 4.175 ἑκατ. ἀναλύεται ὡς ἐξῆς :

διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰπουργείου Ἐθνικῆς Ἐλευθέριας	Δρ.	981	έκατ.	»	23,5%	ἐπὶ τοῦ συνόλου.
σωμάτων ἀσφαλείας	»	800	»	»	19,1%	»
λοιπῶν ὑπηρεσιῶν	»	1.781	»	»	42,6%	»
	»	2.394	»	»	57,4%	»

3. Τὸ ποσὸν ὡσαύτως τῶν 496 ἑκατ. τὸ διατιθέμενον εἰς
προσθέτους ἀπολαύς τοῦ προσωπικοῦ διατίθεται :

δι' ἐπιδόματα στολῆς καὶ τροφῆς τῶν στρατιωτικῶν καὶ σωμάτων ἀσφαλείας καὶ ἐπιδόματα καταδύσεως καὶ πτήσεως	Δρ.	240	έκατ.
δι' ἐπίδομα βιβλιοθήκης δικαστικῶν	»	18	»
δι' ἐπίδομα ὑπερωριῶν τεχνικοῦ προσωπικοῦ	»	36	»
δι' ἐπίδομα ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. τῆν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν των φόρων, ὡς καὶ δι' ἀποζημιώ- σεις φορολογικῶν ἐπιτροπῶν	»	82	»
δι' ἐπίδομα ἐξαερισίμων ἡμερῶν ταχυδρομικοῦ προσωπικοῦ	»	24	»
δι' ἀποζημιώσιν λοιποῦ προσωπικοῦ λόγω ὑπερωριακῆς ἐργασίας. δι' ἀποζημιώσεις λοιπῶν περιπτώσεων (συμβουλίων, ἐπιτροπῶν κλπ.)	»	22	»
	»	40	»

4. Κατά τους προσαρτωμένους εις την παροῦσαν ἔχθρην συγκριτικούς πίνακας τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ ἐν σχέσει με τοὺς μισθοὺς τοῦ 1938 καὶ τοῦ 1950, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δημοσιευμένους τιμαριθμούς, οἱ βασικοὶ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων κλάδων (δικαστικῶν, στρατιωτικῶν, τεχνικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ διοικητικῶν) μετὰ τῶν παρακολουθούτων αὐτοὺς γενικῶν τακτικῶν ἐπιδομάτων (πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εὐδοκίμου παραμονῆς) καὶ τῶν εἰδικῶν κατὰ κλάδους ἐπιδομάτων (βιβλιοθήκης, στολῆς, τροφῆς, ἐκπαιδευτικῶν, τεχνικῶν, κοινωνικῶν κλπ.) σημειοῦν ὑπερκάλυψιν τοῦ τιμαριθμοῦ. Ὑπολογιζομένης δὲ καὶ τῆς εἰς τινὰς κλάδους ἐν συγκρίσει μετὰ τὴν προπολεμικὴν νομοθεσίαν, γενομένης βαθμολογικῆς καὶ μισθολογικῆς ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολῆς ἢ ὑπὲρ τὸν τιμαριθμὸν σχέσις αὐτῶν καθίσταται ἔτι μᾶλλον εὐνοϊκή.

5. Ἡ ἄνωτέρω ἀναλυθεῖσα σύνθεσις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καθιστοῦν δυσχερῆ, ἂν μὴ ἀδύνατον, ἄνευ ἀμέσου κινδύνου διαταράξεως τῆς ἐπιτευχθείσης δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας, περαιτέρω ἐπιβάρυνσιν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ κονδυλίου τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων.

Ἐντὸς τοῦ σημερινοῦ ὕψους τοῦ κονδυλίου τούτου τῶν μισθῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐπιδομάτων καὶ ἄλλων παροχῶν νέα ριζικὴ διάρθρωσις τοῦ μισθολογίου καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῶν συντάξεων, καταργουμένου τοῦ ἰσχύοντος πολυμόρφου μισθολογικοῦ νομοθετικοῦ καθεστώτος καὶ καθοριζομένου νέου τοιοῦτου, ρυθμιζόντος βασικῶς τὰς κλίμακας τῶν μισθῶν καὶ σεβομένου τὰς κλίμακας τῆς ἱεραρχίας εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μείζονος ὄγκου τῶν προσθέτων παροχῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ὑποίων στέρησις τῶν ἤδη δικαιουμένων τούτων θέλει προκαλέσει σοβαρὰς ἀντιδράσεις, ὡς καὶ λόγῳ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς ἀναλόγου ἀυξήσεως τῶν συντάξεων ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ποσὰ τῶν παροχῶν τούτων ἤθελον μετατεθῆ εἰς προσαυξήσιν τῶν βασικῶν μισθῶν.

Τοιαύτη νέα βασικὴ διάρθρωσις τῶν μισθῶν εἶναι δυνατὴ μόνον ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν αὐτῶν, ἥτις θέλει ἐπέλθει διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γενικῆς τῆς Χώρας οἰκονομίας.

Ἡ Κυβέρνησις, οὕτω ἐκτιμῶσα τὰς δυνατότητας τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκρινεν, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμοζομένης ὑπ' αὐτῆς πολιτικῆς σταθερότητος τῶν τιμῶν, διατηρεῖται καὶ ἡ ἀγοραστικὴ τῶν μι-

σθῶν δύναμις, πρὸς δέ, ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ἡδύνατο νὰ λάβῃ μέτρα βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἄλλας πλευρᾶς τῆς ζωῆς αὐτῶν, τὸ μὲν ἐφαρμόσασα τὴν δαπάναις τοῦ προϋπολογισμοῦ νοσηλείαν τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, τὸ δὲ διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς οἰκονομικῶν διευκολύνσεων πρὸς ἀπόκτησιν ὑπ' αὐτῶν στέγης. Σχετικὸν νομοσχέδιον θέλει κατατεθῆ ἔντος τῶν ἡμερῶν πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν.

6. Βεβαίως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῶν μισθῶν καὶ τῶν συντάξεων ἐπιδρᾶ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων ὀργάνων. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τούτων ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας συνδέεται πρὸς τὴν γενικὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν, ἐξαντληθείσης τῆς δυνατότητος τοῦ περιορισμοῦ των διὰ τοῦ τελευταίου νόμου περὶ μειώσεως τῆς δυνάμεως τῶν σωμάτων ἀσφαλείας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐτονίσαιεν καὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις πόσιν ἀντὶ ὠφελείας ζημίαν ἐπέφερον ἢ τελευταία ἀπόπειρα διὰ τοῦ Ν. 2500 περὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐπεχειρήθη αὕτη, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι αὕτη συνδέεται στενῶς καὶ μὲ τὸ κρατοῦν διοικητικὸν σύστημα καὶ μὲ τὴν μέθοδον τοῦ περιορισμοῦ καὶ μὲ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν, ἢ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ληφθῆ ὑπ' ὄψει προκειμένου περὶ ριζικῆς ρυθμίσεως παρομοίως φύσεως ζητημάτων.

Ἄλλὰ καὶ τὰ ἐκ τοιαύτης ρυθμίσεως ὄφελῃ κατ' οὐδὲν ἢ κατ' ἐλάχιστον θὰ ἐδημιούργουν περιθώρια διαθέσιμων πιστώσεων, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἀνάγκαι καὶ μόνον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς ὑγείας καὶ προνοίας θὰ ἐκόλυπτον εἰς ἀριθμὸν προσωπικοῦ, τὴν διὰ τῆς νέας ὀργανικῆς διαρθρώσεως τῶν θέσεων μείωσιν τοῦ σημερινοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις, περαιτέρω, κατόπιν μελέτης τῶν ἀπασχολούντων τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους θεμάτων καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἐκπροσωπούσης τούτους Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ἀπεφάσισεν ὅπως λάβῃ ὑπὲρ αὐτῶν τὰ κάτωθι μέτρα ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου οἰκονομικοῦ ἔτους:

α.—διὰ κατατιθεμένου νομοσχεδίου καθορίζεται δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐγγάμων θηλέων ὑπαλλήλων μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν.

β.—διὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω, νομοσχεδίου προστίθενται 2/50 εἰς τὴν χορηγουμένην ἐπὶ τῇ βάσει πραγματικῆς ὑπηρεσίας

σύνταξιν εἰς τοὺς ἄρρενας δημοσίους ὑπαλλήλους, διὰ τὰ ἔτη θητείας τούτων ὡς κληρωτῶν.

γ.-διὰ κατατιθεμένου νομοσχεδίου τακτοποιεῖται πλέον ὀριστικῶς τὸ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν χρονίσαν θέμα τῶν ἐκτάκτων καὶ ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων οὐχὶ μεμονωμένως καὶ εἰδικῶς, ὡς ἐγένετο εἰς τὸ παρελθὸν κατὰ Ὑπουργεῖά τινα, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ του, δι' ἅπαντας τοὺς ὑπὸ τὴν ὡς ἀνωτέρω μορφήν παρέχοντας τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Κράτος.

δ.-δι' ἐτέρου νομοθετήματος θὰ τακτοποιηθοῦν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀπολυθέντες βάσει τοῦ Ν. 2500/1953, ὧν ἕως ἡ ὑπηρεσιακῆ σχέσις δι' οἰανδήποτε αἰτίαν δὲν εἶχε λυθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 15/1956 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ νόμου τούτου.

ε.-ἐν σχέσει μὲ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, θέμα εἰς δ ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει ὄλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, ἀναζητεῖται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν δημοσιούπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ἢ προσφορωτέρα τεχνικὴ μέθοδος καὶ ἐλπίζεται, ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἔχη δοθῆ ἢ καλυτέρα δυνατὴ λύσις.

ς.-διὰ νομοθετήματος ρυθμίζεται ἐπίσης τὸ θέμα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων πρὸς ἀπόκτησιν στέγης ὑπὸ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ζ.-προβλέπεται ἐπίσης καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐνίσχυσις τοῦ Μ.Τ.Π.Υ., ὡς καὶ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ.

XX.

Αὐτοδιοικήσις.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως διατίθεται καὶ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 τὸ αὐτὸ ὡς καὶ πέρυσι ἐκ 240 ἑκατ. ποσόν. Ἡ Κυβέρνησις προγραμματικῶς χωροῦσα εἰς τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν μέτρων πλήρους αὐτοδιοικήσεως εἰσηγήθη τὴν ψήφισιν τοῦ Ν.Δ. 3620/1956 περὶ συστάσεως παρ' ἐκάστῳ Νομῷ, νομικοῦ προσώπου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τοῦ ὁποίου θὰ ἐκφράζεται ἡ ὅλη διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ λειτουργία τοῦ Νομοῦ, ἠῦρυνε τὰς ἀρμοδιότητας τῶν νομαρχῶν καὶ μελετᾷ τὰς δυνατότητας τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν ἐνισχύσεως, ὥστε νὰ καταστῇ καὶ πραγματικὴ ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως.

XXI.

Συντάξεις.

Διὰ τὰς συντάξεις ὁ προϋπολογισμὸς 1957 προβλέπει τὰς κάτωθι πιστώσεις :

	Ἀριθμὸς συνταξιούχων τῆ 1-1-57	Προβλεπό- μεναι νέα ἀναγνωρίσεις	Σύνολον	Προβλεπό- μεναι πιστώσεις
I. Κανονικοὶ συνταξιῶχοι :				
Στρατιωτικοὶ	28.764	700	29.464	352 ἑκατ.
Ναυτικοὶ	4.581	150	4.731	63 »
	<u>33.345</u>	<u>850</u>	<u>34.195</u>	<u>415</u> »
Πολιτικοὶ.....	32.500	500	33.000	417 »
Προσωπικαὶ συντάξεις	85		85	1 »
Σύνολον	<u>65.930</u>	<u>1.350</u>	<u>67.280</u>	<u>833</u> »
II. Συνταξιῶχοι ἐκ πολέμου :				
α.-Στρατιωτικοὶ :				
1912-22	22.898		22.898	156 »
1940-49	57.132	180	57.312	488 »
	<u>80.030</u>	<u>180</u>	<u>80.210</u>	<u>644</u> »
β.-Πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι.				
	1.783		1.783	»
γ.-Ἀμάχου πληθυσμοῦ.....				
	4.017	260	4.277	»
	<u>5.800</u>	<u>260</u>	<u>6.060</u>	<u>23</u> »
Σύνολον	<u>85.830</u>	<u>440</u>	<u>86.270</u>	<u>667</u> »
Γενικὸν σύνολον	<u>151.760</u>	<u>1.790</u>	<u>153.550</u>	<u>1.500</u> »

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναλύσεως προκύπτει, ὅτι ἐπὶ συνόλου 153.550 συνταξιούχων τὰ 56,2% προέρχονται ἐκ πολεμικῶν αἰτίων, αἱ δὲ κανονικαὶ ἀποστρατεῖαι ἀποτελοῦν τὰ ὑπόλοιπα 43,8%. Αἱ ἀντίστοιχοι δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 667 ἑκατ. διὰ τὰς πολεμικὰς συντάξεις, ἤτοι τὰ 44,5% τοῦ διὰ ταύτας προβλεπομένου ποσοῦ καὶ 883 ἑκατ. διὰ τὰς κανονικὰς, ἤτοι τὸ ὑπόλοιπον 55,5%.

Ὡσαύτως προκύπτει ὅτι ἐπὶ τῶν κανονικῶν συνταξιούχων 34.195 ἢ 50,8% εἶναι στρατιωτικοὶ καὶ οἱ λοιποὶ 33,085 ἢ 49,2% πολιτικοὶ μετὰ τὴν αὐτὴν περίπου κατανομήν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν συνταξιούχων :

έμφανίμων τόν άριθμόν και κατηγορίας συνταξιούχων.

Κ α τ η γ ο ρ ί α ι	1 9 5 7			1955-56			1954-55			1953-54			1952-53			1951-52			1950-51		
	1-1-1957 'Ανεγνω- ρισμένοι	'Ανεγνω- ρισμένοι	Σύνολον	1-7-1955 Σύνολον	1-7-1954 Σύνολον	1-7-1953 Σύνολον	1-7-1952 Σύνολον	1-7-1951 Σύνολον	1-7-1950 Σύνολον	1-7-1949 Σύνολον	1-7-1948 Σύνολον	1-7-1947 Σύνολον	1-7-1946 Σύνολον	1-7-1945 Σύνολον	1-7-1944 Σύνολον	1-7-1943 Σύνολον	1-7-1942 Σύνολον	1-7-1941 Σύνολον	1-7-1940 Σύνολον	1-7-1939 Σύνολον	
I. Κανονικοί συνταξιούχοι:																					
Στρατιωτικοί	28.764	700	29.464	27.905	27.005	25.450	23.358	21.457	18.950	(α) 16.609											
Νεωτικοί	4.581	450	5.031	4.400	4.250	4.098	3.888	4.014	3.670	3.734											
Πολιτικοί	82.500	500	83.000	82.015	82.018	82.000	27.500	28.000	27.675	18.816											
Βουλευτά									1.580												
Προσωπικοί συντάξεις	73	73	146	76	76	82	86	86	84	1.000											
Ειδικωτάτων περιουσιαί άποζημιώσεις	12	12	24	14	14	14	14	27	31												
Σύνολον (1)	65.930	1.350	67.280	64.408	63.363	57.644	54.846	53.584	51.990	40.159											
II. Συνταξιούχοι έκ πολέμου:																					
αξίωματικοί																					
Πολέμων 1912-22	1.149		1.149	1.246	1.256	1.128	1.262	1.262	1.262	1.262											
Πολέμων 1940-49	21.749		21.749	22.596	23.536	25.430	25.764	26.675	27.846	45.950											
	22.898		22.898	23.842	24.794	26.558	27.026	27.937	29.108	48.350											
	4.522	30	4.552	4.685	4.635	4.692	4.580	4.561	4.214												
	52.610	150	52.760	52.890	52.810	52.100	51.620	51.265	47.342												
	57.132	180	57.312	57.575	57.445	56.792	56.200	55.826	51.556												
Δημόσιοι υπάλληλοι	1.783		1.783	1.815	1.837	1.823	1.775	1.777	1.676												
Πολίται άμάχου πληθυσμού	4.014	250	4.264	3.439	3.000	2.504	2.065	1.986	29.772	(γ) 3.806											
Βοηθηματούχοι Ν. 2208	3	10	13	15	30	200	500	1.100	1.300												
	5.800	260	6.060	5.269	4.867	4.824	4.340	4.863	32.748	3.806											
Σύνολον (2)	85.830	440	86.270	86.686	87.106	87.874	87.566	88.626	113.412	52.156											
Γενικόν σύνολον (1+2)	151.760	1.790	153.550	151.094	150.469	145.518	142.412	142.210	165.402	92.315											

(α) +139 οφίνες έλάμβανον ώς ειδικήν σύνταξιν τας έλαττοτε άποδοχάς ενεργείας.

(β) Αριθμός κατά προσέγγισιν, λόγω μη υπάρξεως έπαρκών στοιχείων. 'Ο άριθμός τής κατηγορίας τούτης των συνταξιούχων περιλαμβάνεται εις τόν προϋπολογισμόν 1938-39 εις τήν άνάλλωσιν των κανονικών στρατιωτικών και ναυτικών συνταξιούχων.

(γ) Ολικόγινεται ίδιούτων παθόντων έκ πολέμων γεγονότων ίδια κατά τά έτη 1917 (έμφοροι εν Βουλγαρία) και 1922 (φονευθέντες ύπό των Τούρκων εν Μ. Ασία).

Κάλυψις ἑλλειμμάτων σιδηροδρομικῶν δικτύων.

Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἑλλειμμάτων τούτων ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 διατίθενται αἱ ἐξῆς πιστώσεις :

δικτύου Σ.Ε.Κ.....	Δρ.	200	ἐκατ.
δικτύου Σ.Π.Α.Π. μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκμεταλλευομένων σιδηροδρομικῶν δικτύων Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος καὶ Πύργου-Κατακόλου	»	<u>133</u>	»
	»	<u>333</u>	»

Ἡ ὑπαρξίς τοσούτω σημαντικῶν ἑλλειμμάτων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων τῆς Χώρας, ὀφείλεται εἰς τὴν διατήρησιν κατωτέρου τῆς αὐξήσεως τοῦ τιμαριθμοῦ κομίστρου ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνίσου ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκινήτου ὑφισταμένου συναγωνισμοῦ καὶ εἰς τὰς βαρείας καταστροφάς, ἃς ὑπέστησαν τὰ δίκτυα κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καὶ τὴν περίοδον τοῦ συμμοριτοπολέμου, ἢ ἀποκατάστασις τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖ διὰ μὲν τὸ δίκτυον τῶν Σ.Ε.Κ. δαπάνην 50 ἐκατ. δολλαρίων διὰ πρόγραμμα ἐκτελεσθῆσόμενον ἐντὸς δεκαετίας καὶ μὲ πρόβλεψιν βάσει τούτου περιορισμοῦ τοῦ ἑλλείμματος ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους εἰς τὸ ἕμισυ καὶ περαιτέρω βελτίωσίν του κατὰ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἔτη, διὰ δὲ τὸ δίκτυον τῶν Σ.Π.Α.Π. δαπάνην 29 ἐκατ. δολλαρίων διὰ πρόγραμμα ἐκτελεσθῆσόμενον ὡσαύτως ἐντὸς δεκαετίας καὶ μὲ πρόβλεψιν βελτιώσεως τοῦ ἑλλείμματος ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος.

Ἐναντι τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως, ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων τοῦ 1957 διατίθενται 140 ἐκατ. δραχμῶν ἢ δολλαρίων 47 ἐκατ. διὰ τὴν προμήθειαν τροχαίου καὶ ὑλικοῦ γραμμῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκ παραλλήλου θέλει λίαν συντόμως καταθέσει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, καταρτισθὲν ἤδη ἐν συνεργασίᾳ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν αὐτοκινητιστικῶν τάξεων, δι' οὗ ρυθμίζονται ὁ τρόπος καὶ αἱ περιπτώσεις συνεργασίας σιδηροδρόμου καὶ αὐτοκινήτου, ὥστε νὰ παύσῃ ὁ ὑφιστάμενος ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο τούτων χερσαίων μέσων τῶν μεταφορῶν, θέλει δὲ εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὡσαύτως μέτρα ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν δικτύων, ἐπ' ὧφελείᾳ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

Τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 ἑλλεμμα

τῶν 333 ἑκατ. εἶναι ἴσον περίπου πρὸς τὸ ἔλλειμμα τῆς δωδεκαμήνου περιόδου 1955-56, παρὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτοῦ διὰ πλήρες ἔτος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συνταξιοδοτικοῦ κώδικος τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικτύων, ὑπολογιζομένην ἐν συνόλῳ εἰς 40 ἑκατ. καὶ μετὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ κατὰ 20 ἑκατ. ἐκ τῆς προβλεπομένης προσεχοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου συνεργασίας αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου, ἢ ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ πλήρες ἔτος ὠφέλεια ὑπολογίζεται εἰς ἕτερα 40 ἑκατ. περίπου.

XXIII.

Δαπάναι ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων περιοχῶν.

1. Γνωρίζει ἡ Βουλὴ, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἡ Χώρα μόλις εἶχεν ἐκπληρώσει τὰς ἐκτάκτως ἐπιβληθείσας εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσεις ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς Μαγνησίας, νέοι καταστροφικοὶ σεισμοί, περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου 1956, πλήξαντες νήσους τινὰς τοῦ Αἰγαίου καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν Θήραν, κατέστησαν ἀναγκάσιν καὶ πάλιν τὴν πρὸς τὸν Λαὸν προσφυγὴν διὰ νέας θυσίας, ἵνα ἐκτάκτως καὶ ἐκ τοῦ φορολογηθησομένου κατὰ τὸ 1957 εἰσοδήματός του προσφέρῃ τοὺς ἀπαιτούμενους πόρους πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν τῶν πληγείσων νέων περιοχῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς αἰτηθείσης ἐκτάκτου ταύτης εἰσφορᾶς ὑπελογίσθη εἰς 120 ἑκατ. περίπου, ὡς δὲ ἐδηλώθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ποσὸν ὑπὲρ ἧθελεν ὑπερκαλύψει τὰς δαπάνας τῆς ἀποκαταστάσεως, ἐκτιμηθείσας κατὰ τοὺς πρώτους ὑπολογισμοὺς εἰς 100 ἑκατ. περίπου, χρησιμοποιοιθῆ ἀποκλειστικῶς διὰ συμπλήρωσιν τῶν δαπανῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς Μαγνησίας.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος ἀνοικοδομήσεως ἤρξατο εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τοὺς σεισμούς, ἦτοι ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1956, ἐγκριθεισῶν πρὸς τοῦτο διὰ τοὺς μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1956 μῆνας πιστώσεων ἐκ δραχ. 25 ἑκατ. Πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματος τούτου ἐντὸς τοῦ 1957 διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου πιστώσεις 60 ἑκατ. ἐνισχυθησομένας ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ τυχὸν ἀπαιτηθὲν μικρὸν εἰσέτι ποσόν.

2. Πρὸς συνέχισιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ προγράμματος ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν Ἰονίων Νήσων καὶ Μαγνησίας διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957

200 εκατ. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου προβλέπεται ἡ πλήρης σχεδὸν ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος ἀνοικοδομήσεως τῶν περιοχῶν τούτων.

Ἐπιλαμβανόμεθα ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀλληλεγγύην ἧτις τόσον συγκινητικῶς ἐξεδηλώθη ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὴν ἀτυχή περίστασιν τῆς συμφορᾶς τῶν πληγέντων ὑπὸ τῶν σεισμῶν ἀδελφῶν μας καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν συνάμα καὶ ἅπασαν τὴν διεθνή κοινωνίαν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικήν της συμπαράστασιν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν καταστροφῶν.

3. Δίκαιον εἶναι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ ἐξαρθῇ ἡ σπουδαία συνδρομὴ τοῦ στρατεύματος, ἧτις συνέβαλε γενικῶς εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ εἰς τὴν οὐσιώδη μείωσιν τῶν δαπανῶν. Τὸ ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ ἐπιτελεσθὲν ἔργον ὑπολογίζεται εἰς 58,7 εκατ., ἐξ ὧν τὰ 11,7 εκατ. ἐδαπανήθησαν ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἰπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

XXIV.

Λοιπαὶ δαπάναι διοικήσεως.

Διὰ τοὺς λοιποὺς, πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξετασθέντων, κλάδους τῆς διοικήσεως προβλέπονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1957 πιστώσεις ἐκ δραχ. 2.523 εκατ. καὶ ἀναλυτικώτερον ὡς ἑξῆς :

διὰ μισθούς προσωπικοῦ πάντων τῶν λοιπῶν κλάδων	Δρ.	918	εκατ.
δι' ἐπιδόματα καὶ λοιπὰς παροχὰς	»	130	»
δι' ἀπαλλοτριώσεις	»	78	»
διὰ δαπάνας προμηθείας μονοπωλικῶν εἰδῶν καὶ ἀμοιβὰς τῆς Ε.Δ.Υ.Π.	»	157	»
δι' ἐπιστροφὰς ἀχρεωστήτως εἰσπραττομένων φόρων	»	112	»
δι' ἀποδόσεις φόρων εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ τρίτων	»	239	»
δι' ἐνοίκια	»	48	»
δι' ἐξυπηρέτησιν μεταπολεμικοῦ δημοσίου χρέους	»	225	»
καὶ διὰ λοιπὰς δαπάνας (ὄδοιπορικὰ, ὕλικόν, συνταγματικὰ βάρη, ἀρτοτροφοδοσίαν κρατουμένων, ταχυδρομικὰς μεταφορὰς, ἐπιχορηγήσεις εἰς ἀγόνους γραμμὰς, φωτισμόν, ὕδρευσιν, θέρμανσιν ὑπηρεσιῶν, εἰδικὰς δαπάνας κ.λ.π.)	»	616	»
Σύνολον	»	2,523	»

XXV.

Ἀποθεματικόν.

Ἰπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1957 προβλέπεται ἀποθεματικὸν ἐκ 570 εκατ. ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 5^ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δαπα-

νών, κρινόμενον ἐπαρκές διὰ τὴν συνήθη ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν συνήθων ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ ὅμοιον ἀποθεματικὸν τοῦ κατατεθέντος προϋπολογισμοῦ 1955-56 (δωδεκαμήνου περιόδου) ἀνήρχετο εἰς 903 ἑκατ. Ἐκ τούτου διετέθη μέχρι 30 Ἰουνίου 1956 ποσὸν 639 ἑκατ. τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἐκ 264 ἑκατ. αὐξήθην εἰς 330 ἑκατ. ἀπετέλεσε τὸ ἀποθεματικὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου διὰ τὸ τρίτον ἐξάμηνον αὐτοῦ. Οὕτω τὰ ἀποθεματικά τῆς δεκακοκταμήνου περιόδου τοῦ 1955-56 ἀνῆλθον εἰς 969 ἑκατ.

Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τούτου διετέθησαν :

διὰ τὰς γενομένας αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων	Δρ.	130 ἑκατ.
διὰ πληρωμὴν ὀφειλῶν ἐκ παρελθόντων ἐτῶν	»	196 »
διὰ συμπλήρωσιν τῶν πιστώσεων ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων περιοχῶν	»	184 »
διὰ ἐνίσχυσιν τῶν πιστώσεων τοῦ Ἰπουργείου Ἐθν. Ἀμύνης ...	»	104 »
	»	614 »
παρέμεινεν ἀδιάθετον τελικῶς ὑπόλοιπον	»	20 »
καὶ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις διετέθησαν	»	335 »

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 335 ἑκατ. ἀναλογεῖ διὰ δωδεκάμηνον περίοδον εἰς 225 ἑκατ. Διὰ τὴν δωδεκάμηνον περίοδον τοῦ 1957 προβλέπεται ἀποθεματικὸν ἐκ 570 ἑκατ. ὅπερ μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν ποσοῦ 200 ἑκατ. προοριζομένου διὰ τὴν πληρωμὴν ἀπαιτήσεων ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν βάσει ἐγκριθησομένων νόμων καὶ ποσοῦ 40 ἑκατ. προοριζομένου διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐπιταχθέντων ὑποζυγίων, περιορίζεται εἰς 325 ἑκατ. ἤτοι κατὰ 100 ἑκατ. ἐπὶ πλέον τοῦ χρησιμοποιηθέντος διὰ τὴν δωδεκάμηνον περίοδον τοῦ 1955-56. Κρίνεται συνεπῶς ἐπαρκές τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὰς συνήθεις ἐτησίας ἀνάγκας τοῦ 1957.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Περίοδος 1963-64

Το κίνημα επενδύσεων της Ελλάδας, στα πλαίσια της οικονομικής ανάπτυξης, είναι ο πλέον γρήγορος της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Το κίνημα επενδύσεων προελαύνεται με βάση τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας είναι η βάση της ανάπτυξης της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η ανάπτυξη της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών είναι η βάση της ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας.

Η Ελλάδα είναι ένα από τα πιο αναπτυσσόμενα κράτη της Ευρώπης. Η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας είναι η βάση της ανάπτυξης της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η ανάπτυξη της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών είναι η βάση της ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας. Η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας είναι η βάση της ανάπτυξης της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η ανάπτυξη της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών είναι η βάση της ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας.

Η Ελλάδα είναι ένα από τα πιο αναπτυσσόμενα κράτη της Ευρώπης. Η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας είναι η βάση της ανάπτυξης της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η ανάπτυξη της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών είναι η βάση της ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας. Η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας είναι η βάση της ανάπτυξης της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών. Η ανάπτυξη της παραγωγής και της εξαγωγής αγαθών και υπηρεσιών είναι η βάση της ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

I.

Πρόγραμμα 1955 - 56.

1. Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ὑψωτικῆς ἢ πτωτικῆς τῆς οἰκονομίας τάσεως, εἶναι ἡ αὐξησις ἢ μείωσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίως τῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ ἐκ τῶν συναφῶν μεταβολῶν προκλουμένη κίνησις πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν μεταβολῶν τούτων κατὰ κανόνα θεωροῦνται αἱ συνολικαὶ ἐν τῇ Χώρα ἐπενδύσεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν πάσης φύσεως ἀποθεμάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου κυρία ἐπιδιώξις τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μείωσις τῶν πτωτικῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐνίσχυσις τῶν ὑψωτικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν ἐπιγνώσει τῆς ὀρθῆς ταύτης τοποθετήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς Χώρας, διέγραψεν ὡς κατευθυντήριον γραμμὴν τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῆς προγράμματος, τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος τῆς Χώρας, ὡς μέσον δὲ πρὸς τοῦτο τὴν συνέχισιν ὀρθῆς μεθοδεύσεως διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων. Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα τὰς κατὰ τὴν 19 Ἰανουαρίου 1957 γενομένας δηλώσεις τοῦ ἀξιότιμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆ, ὑπὸ τὴν ὄλως ἰδιαίτεράν καθοδήγησιν καὶ κατεύθυνσιν, τοῦ ὁποίου τελεῖ ὁ κυβερνητικὸς τομεὺς τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ κ. Πρόεδρος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«α.—Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα, ὅπως ἀρχῆθεν ἐτόνισεν, εἰς τὴν διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας αὐξησιν τοῦ ἐθνικοῦ τῆς εἰσοδήματος, κατέβαλεν ἐπιτυχῆ προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ προγράμματος

δημοσίων επενδύσεων. Ούτω, κατά τὸ διαρρεῦσαν οἰκονομικὸν ἔτος 1955-56, ἐσημείωσε τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν τῆς διὰ τῆς σημαντικῆς ἀυξήσεως τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ προγράμματος, διὰ τῆς εἰς τὸ ἀκέραιον πραγματοποιήσεως τῶν τεθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σκοπῶν καὶ διὰ τῆς ἀναλώσεως τοῦ συνόλου τῶν προγραμματισθεισῶν πιστώσεων. Διὰ τῆς διαθέσεως 800 προσθέτων ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον τοῦ 1956, ἐπετεύχθη συνολικὸν ὕψος προγράμματος 1867 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὸ 18μηνον 1955-56, τὴν εἰκόνα χρηματοδοτήσεως τοῦ ὁποῦ διδουσι οἱ κατωτέρω ἀριθμοί:

ἐκ κρατικῶν πόρων καὶ βοηθείας	Δρ.	1824	ἑκατ.
ἐκ συνεισφορῶν τρίτων	»	43	»
Σύνολον	»	1867	»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν, καθίσταται σαφές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπραγματοποίησεν ὀλόκληρον τὸ ἐκ 1.800 ἑκατ. δραχμῶν πρόγραμμα πληρωμῶν αὐτῆς διὰ δημοσίας επενδύσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπέτυχε κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον νὰ πραγματοποιήσῃ επενδύσεις 831 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι 1.036 ἑκατ. τοῦ προηγηθέντος δωδεκαμήνου.

Ἐπενδύσεις Δ.Ε.Η. καὶ Ο.Χ.Ο.Α.

β.—Αἱ παράλληλοι ἐξ ἄλλου επενδύσεις καὶ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὸ αὐτὸ 18μηνον ἐξ ἰδίων πόρων τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν πιστώσεων ἐξωτερικοῦ (ἀξία εἰσαχθέντος ἐξοπλισμοῦ καὶ ὕλικου διὰ τὴν ΔΕΗ. καὶ τὸ διυλιστήριον πετρελαίου) εἶναι αἱ κάτωθι :

Δ.Ε.Η.	Δρ.	376	ἑκατ.
Ο.Χ.Ο.Α.	»	472	»
Διυλιστήριον	»	184	»
Σύνολον	»	1.032	»

Τοιοιουτρόπως τὸ σύνολον τῶν πραγματοποιηθεισῶν επενδύσεων ἐκ κεφαλαίων βοηθείας καὶ κρατικῶν πόρων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τῆς Δ.Ε.Η., Κ.Ε.Δ. καὶ Ο.Χ.Ο.Α. ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα κατὰ τὰ τελευταῖα οἰκονομικὰ ἔτη :

<u>Οἰκονομικὰ ἔτη</u>	<u>Πραγματοποιηθεῖσαι επενδύσεις</u>
1953-54	Δρ. 1.378 ἑκατ.
1954-55	» 1.495 »
1955-56 (18 μῆνες)	» 2.899 »

2. Ἡ ἀξιολόγησις τοῦ τομέως τῶν ἐπενδύσεων συμπληροῦται καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1957 γενομένων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δηλώσεων τοῦ ἀξιολογομένου ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ συναδέλφου κ. Δ. Χέλμη, ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

«Κυρία ὅμως ἐπιδιώξις πρέπει νὰ εἶναι ὅπως ἐπιτύχωμεν ταχύτερον ρυθμὸν αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Βασικὴν πρὸς τοῦτο προϋπόθεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐπενδύσεων, κρατικῶν καὶ ἰδιωτικῶν. Αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐμφανίζονται εἰς τὴν προώθησιν τῆς ἐπενδύσεως ξένων κεφαλαίων, ἡ αὐξήσις τῆς συρροῆς τῶν ὁποίων εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ἐμπιστοσύνης.

Ἡδὴ εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀριστικῆς πραγματοποιήσεώς των, χρηματοδοτούμενα διὰ ξένων καὶ ἐλληνικῶν ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, τὰ ἀκόλουθα ἔργα συνολικῆς ἀξίας 136,6 ἑκατ. δολλαρίων περίπου.

Διυλιστήριον	§	19,9 ἑκατ.
Μέγδοβας	»	18,9 »
Λιγνίται Πτολεμαίδος.....	»	20,9 »
Θερμοηλεκτρικὸν Πτολεμαίδος.....	»	15,- »
Ἄμιαντος Κοζάνης.....	»	8,3 »
Ἀεροσυγκοινωνία.....	»	15,- »
Ναυπηγεῖα.....	»	8,6 »
Λιπάσματα.....	»	<u>30,-</u> »
Σύνολον.....	»	<u>136,6</u> »

Ἀναφέρομεν ἐπίσης τὴν αὐξήσιν τοῦ ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικῶν στόλου, ἡ χωρητικότης τοῦ ὁποίου ἀπὸ 1.296.000 τόνους ἠρῆθη εἰς 1.501.000 ἐντὸς τοῦ 1956. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ λίαν σημαντικὴ αὐξήσις τῶν ἀπασχολουμένων ἐπὶ ἐλληνικῶν καὶ ἐλληνικῆς πλοιοκτησίας πλοίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνῆλθεν εἰς 56.000 περίπου κατὰ τὸ 1956 ἔναντι 35.000 κατὰ τὸ 1955.

Ἰδιαιτέρον ὅμως βᾶρος δίδεται εἰς τὴν αὐξήσιν καὶ καλυτέραν σύνθεσιν τῶν ἐπενδύσεων τοῦ κρατικοῦ προγράμματος.

Ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐξαμήνου τοῦ 1956 ἓνα οὐσιῶδες εὐρύτερον πρόγραμμα κρατικῶν ἐπενδύσεων. Κατὰ τὸ ἐξάμηνον τοῦτο ἐδαπανήθησαν δι' ἐπενδύσεις τοῦ προγράμματος 831 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι 1.036 ἑκατ. τοῦ προηγουμένου δωδεκαμήνου. Ἡδὴ τὸ πρόγραμμα 1957 προβλέπει, δαπάνας 1.900 ἑκατ. δραχμῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ γεωργία, ἡ ἐνέργεια, ἡ βιομηχανία, αἱ συγκοινωνίαι καὶ ὁ τουρισμὸς, δηλαδὴ οἱ κατ'

έξοχην παραγωγικοί τομείς τῆς οἰκονομίας, ἀπορροφοῦν ποσοστὸν 78%. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐλεγχόμεναι δαπάναι δι' ἐπενδύσεις (ΔΕΗ., ΟΧΟΑ., Διύλιστήριον) ἀνῆλθον κατὰ τὸ 18μηνον τοῦ 1955-56 εἰς 1.032 ἑκατ. δραχμῶν (ἐναντι 72 ἑκατ. κατὰ τὸ 1954-55 καὶ 44 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ 1953-54).

Αἱ ἐπενδύσεις αὗται εἶναι βέβαιον ὅτι ταχέως θ' ἀποδώσουν καρποὺς τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀυξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἰσοζυγίου πληρωμῶν, μειουμένων οὐσιωδῶς τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἀυξανομένων τῶν ἐξαγωγῶν».

3. Πρὸς μεγαλυτέραν διευκόλυνσιν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Βουλευτῶν παραθέτομεν εἰδικωτέραν ἀνάλυσιν τῶν καθ' ὄρισμένους τομείς γενομένων ἐπενδύσεων.

ΠΙΝΑΞ 40.

τῶν κατὰ τὸ 1955 γενομένων ἀκαθαρίστων ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου.

(Εἰς ἑκατ. τρεχουσῶν δραχμῶν)

Συντελεσταὶ παραγωγῆς	Κτίρια	Μηχανήματα	Ἐγγειο- εὐελπιωτικά	Λοιπὰ	Σύνολον
Γεωργία—κτηνοτροφία.....	33	54	142	254	483
Βιομηχανία.....	54	828	—	—	882
Ναυτιλία.....	—	—	—	677	677
Σύνολον.....	<u>87</u>	<u>882</u>	<u>142</u>	<u>931</u>	<u>2.042</u>

II.

Πρόγραμμα 1957.

Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἑαυτὴν ἰδιαιτέρως εὐτυχῆ ἀνακοινώσασα διὰ τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς κατὰ τὴν 19 Ἰανουαρίου 1957, ὅτι ἀπεφάσισεν οὐχὶ μόνον νὰ διατηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐντείνῃ, ἔτι περισσότερον, τὸν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον τοῦ 1956 ἐπιτευχθέντα ρυθμὸν ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων. κατὰ τὰ ἐν συνεχείᾳ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα.

«Οὕτω, τὸ ὕψος τοῦ προγράμματος διὰ τὸ ἀρξάμενον δωδεκάμηνον οἰκονομικὸν ἔτος 1957 καθωρίσθη εἰς 1.900 ἑκατ. δραχμῶν, ἐναντι τῶν 1.867 ἑκατ. τοῦ προηγούμενου 18μήνου, διὰ τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζονται ἀφ' ἐνὸς μὲν αἱ εἰς δραχμὰς ἀνάγκαι τῶν ἔργων, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ εἰς συνάλλαγμα τοιαῦται πρὸς ἐξασφάλισιν κυρίως τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν τοῦ ἐνεργειακοῦ προγράμματος τῶν ἐργοστασίων πετρελαίου καὶ ἀζώτου, τοῦ ὑλικοῦ ἀνακαινίσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου καὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ κατασκευῶν τῆς Χώρας.

Ἐξωτερικαὶ ἐπενδύσεις.

Αἱ παράλληλοι, ἀφ' ἑτέρου ἐπενδύσεις κατὰ τὸ 1957 ἐξ ἰδίων πόρων τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ ἐκ πιστώσεων ἐξωτερικοῦ ἐκτιμῶνται συνολικῶς εἰς 570 ἑκατ. δραχμῶν τοῦλάχιστον, ὡς κάτωθι :

Δ.Ε.Η.	Δρ.	220 ἑκατ.
Ο.Χ.Ο.Α.	»	180 »
Διθλοστήριον	»	170 »
Σύνολον.....	»	<u>570</u> »

II.

Ὁρθολογικὸς προγραμματισμὸς ἐπενδύσεων.

Παραλλήλως δεόν νὰ ἐξαρθῇ ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια τῆς συγκεντρώσεως τῶν πιστώσεων ἐκ δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς τοὺς πράγματι βασικοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν διασποράν αὐτῶν εἰς μεγάλην ποικιλίαν ἐπιδιώξεων. Οὕτω :

1. Ὁ τομεὺς τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ μικρῶν κοινοφελῶν ἔργων, χρηματοδοτεῖται μὲ 552 ἑκατ. δραχμῶν μὲ τὴν ἐπομένῃν σύγκρισιν πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη (α).

1953-54 (12 μῆνες)	Δρ.	158 ἑκατ.
1954-55 (12 μῆνες)	»	258 »
1955-56 (12 μῆνες)	»	271 »
1956 (γ' ἔξαμηνον)	»	238 »
1957 (12 μῆνες)	»	552 »

2. Ὁ τομεὺς βιομηχανίας-ἐνεργείας περιλαμβάνων τὸ διύλι-σθῆριον πετρελαίου, τὰ ἐνεργειακὰ καὶ μεταλλευτικὰ ἔργα, ὡς καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀζώτου, ἀπορροφᾷ 415 ἑκατ. (δὲν περι-λαμβάνεται τὸ πρόγραμμα Ο.Χ.Ο.Α. ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἰδίων πόρων τῆς Δ.Ε.Η. πραγματοποιούμενον).

3. Ὁ τομεὺς τουρισμοῦ καὶ συγκοινωνιῶν ἐν γένει περι-λαμβάνομένου τοῦ ἐθνικοῦ ὁδικοῦ καὶ σιδηροδρομικοῦ δικτύου, χρηματοδοτεῖται μὲ 515 ἑκατ. δραχμῶν.

Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς κύριοι τομεῖς τῆς οἰκονομίας μας χρηματο-δοτοῦνται μὲ τὰ 78% τοῦ συνόλου τῶν κρατικῶν πιστώσεων τοῦ προγράμματος, ἐνῶ μόνον τὰ 22% αὐτοῦ (418 ἑκατ. δραχ.) ἀφοροῦν εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς (οἰκισμοῦ, δημοσίων κτιρίων, δημοσίας ὑγείας, ὑδρεύσεων, σχολείων κ.λ.π.) καὶ τὸ ἀποθεματικὸν

(α) Ἡ διαφορὰ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῷ πίνακι 14 ἀναγραφόμενα ποσά, ὀφείλεται εἰς τὸ, ὅτι τὰ ποσὰ τοῦ πίνακος τούτου ἀναφέρονται εἰς ἡμερολογιακὰ ἔτη καὶ ἀφοροῦν δαπάνας γενομένων ἐπενδύσεων ἔχει μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιοτῶν.

τοῦ προγράμματος, ἀποτελοῦν δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑποχρεώσεις τοῦ παρελθόντος. Ἐάν, περαιτέρω, ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πλὴν τῶν γεωργικῶν ἔργων, τὸ ἐνεργειακόν, τὸ συγκοινωνιακόν καὶ τὸ οἰκιστικόν πρόγραμμα, ὡς ἐπίσης τὸ ἐργοστάσιον ἀζώτου καὶ τὰ σχολικὰ κτίρια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐπαρχίαν, τὸ σημαντικώτερον βᾶρος τῆς ὅλης προσπάθειάς κατευθύνεται εἰς τὴν ὑπαίθρου Ἑλλάδα καὶ βασικὸν μέλημα τῆς Κυβερνήσεως παραμένει πάντοτε ἡ ταχεῖα ἐξύψωσις τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τῶν κατοίκων αὐτῆς, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ τῆς Χώρας μας.

Κατωτέρω παρέχεται μία περισσώτερον λεπτομερῆς εἰκὼν τοῦ προγράμματος εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς δημοσίων ἐπενδύσεων.

IV.

Τομεὺς γεωργίας.

Εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα, κύριοι τομεῖς τῆς προσπάθειάς εἶναι τὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ εἰς μεγάλην κλίμακα ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ κυρίως ἀρδευτικὰ ἔργα, ἀφ' ἑτέρου. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ ὅποια εἶναι μεγάλης ἀποδοτικότητος καὶ ταχείας ἀποπερατώσεως, ἔχουν ἄμεσον τὸ οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαβίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, ἐνῶ τὰ δεύτερα ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴν προϋπόθεσιν ἀναδιαρθρώσεως τῆς ὅλης γεωργικῆς μας οἰκονομίας, συνδυαζομένης μὲ τὴν ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεωργικοῦ ἐδάφους καὶ τὴν εἰς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἔκτασιν χρησιμοποίησιν τῶν ὑποαποασχολουμένων ἐργατικῶν χειρῶν τῆς ὑπαίθρου.

Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως ἡ ἀνεπιφύλακτος ἀποδοχὴ τοῦ προγράμματος τῶν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων, ὡς καὶ ἡ ἐνεργὸς καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα συμμετοχὴ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοπικῶν τούτων ἔργων ἀναπτύξεως, διὰ τὰ ὅποια οὗτος πέραν τῆς κρατικῆς χρηματοδοτήσεως, εἰσφέρει ταυτοχρόνως πρόσθετον προσωπικὴν ἐργασίαν ἐκτιμωμένην εἰς 60 ἑκατ. περίπου δραχμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ προγράμματος διατίθεται τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 180 ἑκατ. δραχμῶν πρὸς τὰ νομαρχιακὰ ταμεῖα, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ἀποκεντρώσεως, μεταφερομένης εἰς τοὺς Νομάρχας τῆς πλήρους ἀρμοδιότητος καὶ εὐθύνης προγραμματισμοῦ καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Τὰ προταθέντα πρὸς χρηματοδότησιν διὰ τὸ 1957 μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, ὑπερβαίνουν τὰς 4000 ὥστε νὰ ἀντιστοιχοῦν διὰ κάθε Νομὸν τοῦ Κράτους 80 κατὰ μέσον ὄρον

ἔργα μέσης ἀξίας 45.000 δραχμῶν. Τὰ ἔργα ταῦτα τυγχάνουν ἰδιαιτέρας σημασίας διότι κινητοποιοῦν πλὴν τῆς τοπικῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἀποταμίευσιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ταῦτα ἐκτελοῦνται κατὰ 80 % διὰ δανεισμοῦ.

Μεταξὺ τῶν συνεχιζομένων μεγαλυτέρων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, διὰ τὰ ὅποια προβλέπεται ἐντατικὴ χρηματοδότησις, ἀναφέρονται : τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα τῶν περιοχῶν Ἀξιοῦ, Ἀλιάκμονος, Ἀχελώου, Ἄρτης, Τυρνάβου καὶ Κορίνθης· τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα τῶν ποταμῶν Ἐβρου, Στρυμόνος, Πηγαιοῦ καὶ Εὐρώτα, τῶν χειμάρρων Ξάνθης, Χαβρία καὶ Ἀροανίου· τὰ συνδυασμένα ἔργα ἀξιοποιήσεως τῶν περιοχῶν Κάλλας-Λαρίσης, Λαϊστίης καὶ Λαγκάστας Ἰωαννίνων, ἄνω Μεσσηνίας, Χειμαδίτιδος Φλωρίνης, Τρινάσου Λακωνίας, ὡς καὶ τὰ ἔργα τοῦ συνδέσμου κοινοτήτων Λακωνίας.

Νέα ἔργα.

Ἐπίσης ἐπρογραμματίσθησαν μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι : τὰ ἀρδευτικὰ Χρυσουπόλεως Καβάλας, Ἀλιστροάτης Δράμας, περιοχῆς Στρυμόνος, Γαλατινῆς, καὶ Ἀνατολικοῦ Κοζάνης, Δραπανιά καὶ Κολυμπαρίου Κρήτης Ἀγίου Ματθαίου Κερκύρας κ.λπ.· τὰ ἀντιπλημμυρικὰ τῶν ποταμῶν Νέστου, Ἀγγίτι, Καλαμῶ, Ἀχέροντος, Μόρνου, Ἀλφειοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων χειμάρρων· τὰ ἀποστραγγιστικὰ νέας Βύσσης, Ὀρεστιάδος, Ἡλείας κ.λπ.

Διὰ τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος χρηματοδοτοῦνται ἐπίσης μεσοπρόθεσμα δάνεια μέσῳ τῆς Α.Τ.Ε. δι' ἀρδευτικὰς κυρίως βελτιώσεις, διὰ τὴν προμήθειαν παραγωγικῶν καὶ ζώων ἐργασίας καὶ διὰ δασικὰς ἐκμεταλλεύσεις. Ἐπίσης χρηματοδοτεῖται ἡ ἐγκατάστασις γεωργικῶν βιομηχανιῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ ἐργοστάσια γάλακτος Τρικάλων καὶ γυμῶν Ἄρτης. Σημαντικαὶ πιστώσεις διατίθενται ὡσαύτως διὰ τὸν ἐποικισμὸν τῶν παραμεθορίων περιοχῶν, δι' ἐπείγοντα ἀντιπλημμυρικὰ καὶ ὄρεινὰ ὑδρονομικὰ ἔργα, δι' ἀρδευτικὰς γεωτρήσεις εἰς μεγάλην κλίμακα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν καὶ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐπίβλεψιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

V.

Ἡλεκτρισμός.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐνεργείας προβλέπεται ἡ ταχεῖα ἐπέκτασις τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Χώρας μὲ κατεύθυνσιν πλεόν παραγωγικὴν καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν κυρίως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου. Ἐνε-

γράφη πρὸς τοῦτο εἰδική πίστωσησιν ἐξ 100 ἑκατ. δραχμῶν ἥτις μετὰ τῶν ἰδίων πόρων τῆς Δ.Ε.Η. θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν εὐρέως, μακροπροθέσμου προγράμματος ὕπερ ἣ Κυβέρνησις ἐπεξεργάζεται ἤδη μετὰ τῆς Δ.Ε.Η.

Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζεται μὲ ταχὺν ρυθμὸν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνεργειακῶν ἔργων Μέργδοβα καὶ Πτολεμαΐδος, ἡ ἐπέκτασις τῶν γραμμῶν μεταφορᾶς καὶ ὁ συγχρονισμὸς τῶν δικτύων διανομῆς εἰς σημαντικὴν ἔκτασιν.

VI.

Βιομηχανία.

Εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα διατίθενται 283 ἑκατ. δραχμῶν (εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα) ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἀποπεράτωσις τοῦ διυλιστηρίου πετρελαίου, ὡς καὶ ἡ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνάθεσις ἐκτέλεσεως τοῦ ἐργοστασίου ἀζώτου βάσει τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμού.

VII.

Συγκοινωνία.

Εἰς τὸν τομέα τῶν συγκοινωνιῶν συνεχίζεται μὲ ταχὺν ρυθμὸν ἡ ἀνακαινίσις τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τῆς Χώρας, ἐξασφαλιζομένου τοῦ τροχαίου καὶ τοῦ ὑλικοῦ γραμμῆς, ὡς καὶ τῆς δαπάνης ἐκτέλεσεως τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἀποπερατοῦνται κατὰ τὸ 1957 διὰ τῆς διαθέσεως ἐκ τοῦ προγράμματος ἐν συνόλῳ 140 ἑκατ. δραχμῶν. Ἔτερα 280 ἑκατ. δραχμῶν διατίθενται διὰ τὸ ὄδικόν δίκτυον, διὰ γεφύρας, λιμένας καὶ ἀερολιμένας. Οὕτω διὰ τοῦ προγράμματος ὁδοποιίας ἀποπερατοῦνται αἱ ἀρτηρίαι Τριπόλεως-Καλαμῶν, Τριπόλεως-Ὀλυμπίας, Σπάρτης-Γυθείου, Φερρῶν-Διδυμοτείχου, Γιῶν-Κατερίνης, καὶ Βουλιαγμένης-Σουνίου, ἀνακαινίζεται δὲ πλήρως ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Ἀθηνῶν-Λαρίσης καὶ μερικῶς ἡ ὁδὸς Κομοτινῆς-Ἀλεξανδρουπόλεως.

Μεταξὺ τῶν κυρίως συμπληρουμένων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεφυρῶν, ἀναφέρομεν τὰς τοῦ Ἀχελώου, Ἐβρου, Ἀξιουπόλεως, Ἀρτης, Κατοχῆς (Μεσολογγίου), καὶ Μενίνας (Καλαμᾶ). Ἐπίσης χρηματοδοτοῦνται καὶ ἀποπερατοῦνται κατὰ τὸ 1957 μὲ συμμετοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων, τὰ ἐκτελούμενα λιμενικὰ ἔργα Κερκύρας καὶ Ρεθύμνου. Ἐξ ἄλλου μεταξὺ τῶν νέων ἐργασιῶν τοῦ ὀδικοῦ δικτύου ἀναφέρομεν τὰς ὁδοὺς Χαλκίδος-Αἰδηψοῦ, Ἀμφίσσης

-Μπράλου, Μουργκάνι-Γρεβενών, Πατρών- Τριπόλεως, Ναυπάκτου-Δελφών, Ἀγρινίου-Θέρμου, Ἀμφιλοχίας- Βονίτσας, Ἀγγίστης-Καβάλας, Θεσσαλονίκης-Μουδανιῶν καὶ Αἰγίου-Φτέρης καὶ τὰς γεφυράς Ἄρδα, Ποταμῶν (Νέστου), Πετρᾶ-Σητείας κλπ.

VIII.

Τουρισμός.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ ἐκτὸς τῶν προαναφερθεισῶν τουριστικῶν ὁδῶν, διατίθενται 50 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς διὰ ferry-boat συνδέσεως Ἑλλάδος-Ἰταλίας, τὴν διαμόρφωσιν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐγκατάστασιν κέντρων ἀναφυγῆς, τὴν ἴδρυσιν ὁδικῶν σταθμῶν κλπ. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ μουσείου Ἡρακλείου καὶ ἡ πρόωθσις τῆς κατασκευῆς ξενοδοχείων εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, τοὺς Δελφοὺς, τὴν Λάρισαν, τὴν Ἄνδρον καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, τὸν ὅποιον θεωρεῖ ὡς ἓνα τῶν πρωτευόντων τομέων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας καὶ ἐλπίζει ὅτι συντόμως θὰ παρουσιάσῃ καὶ θὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ὠλοκληρωμένον πρόγραμμα μεγάλης πνοῆς, τὸ ὅποιον θὰ φέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ διεθνοῦς τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

IX.

Δημοσία ὑγεία.

Ὁ τομεὺς τῆς ὑγείας χρηματοδοτεῖται μὲ 35 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν συνεχιζομένων ἐργασιῶν καὶ ἐπεκτάσεις εἰς τὰ νοσοκομεία Λαϊκὸν καὶ Ἱπποκράτειον Ἀθηνῶν, Ἄρτης, Ἀγρινίου, Σερρῶν, Δράμας, Καλαμῶν, Κυπαρισίας, Κοζάνης, Ναυπλίου, Φιλιατῶν, τὰ ψυχιατρεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τὸ σανατόριον Ἀσβεστοχωρίου καὶ τὴν κατασκευὴν νέων νοσοκομείων εἰς Γρεβενά, Κιλκίς καὶ Χανιά.

X.

Στέγη, ἐκπαιδευσις, δημόσια κτίρια.

Διὰ τὴν ἐργατικὴν κατοικίαν τὴν λαϊκὴν κατοικίαν καὶ τὴν στέγασιν, διατίθενται 60 ἑκατ. δραχμῶν καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, κυρίως διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς, τοὺς πολεμοπαθεῖς, τοὺς πρόσφυγας ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ παραπετάσματος καὶ γενικώτερον τοὺς παρουσιάζοντας τὰς ἀμεσωτέρας ἀνάγκας στεγάσεως, ὡς

επίσης και διά την ενίσχυσιν τοῦ προγράμματος ἐργατικῆς κατοικίας μέσω τῆς ὁποίας ἀνεγείρονται οἰκίαι εἰς Ἀθήνας, Λίγιον, Χαλκίδα, Ἀλεξανδρούπολιν, Θεσσαλονίκην, Κέρκυραν, Λάρισαν, Μυτιλήνην, Καλάμας, Ἐδεσσαν καὶ Χίον.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τεχνικῆς βοήθειας, προβλέπονται 77 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων, τὴν συμπλήρωσιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν, τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν κλπ.

Εἰς τοὺς λοιποὺς τέλους τομεῖς μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ δημόσια κτίρια καὶ αἱ ὑδρεύσεις διατίθενται 50 ἑκατ. Μεταξὺ τῶν χρηματοδοτουμένων ἔργων εἶναι τρία τελωνεῖα Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, τὸ σωφρονιστικὸν κατάστημα Ὠρωποῦ, τὰ διοικητήρια Θεσσαλονίκης καὶ Ἰωαννίνων, τὸ ἐπαρχεῖον Σητείας, ἡ μεταστέγασις τῶν φυλακῶν Σερρῶν κλπ.

XI.

Ἡ ἀνωτέρω παρουσιασθεῖσα εἰκὼν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ οἱ δοθέντες ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν τὴν ἐπιτυχῆ προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διευρύνῃ τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα τόσον διὰ τῆς ἐντατικωτέρας χρηματοδοτήσεως τοῦ προγράμματος, ὅσον καὶ διὰ τῆς σκοπιμωτέρας κατευθύνσεως τῶν διατιθεμένων πιστώσεων πρὸς παραγωγικωτέρους τομεῖς καὶ ἀποδοτικώτερα ἔργα. Οὕτω διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν καταναλωτικῶν καὶ μὴ παραγωγικῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ παρουσιάζει αὕτη τὸ ὑψηλότερον πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν. Διὰ τὴν κατοχύρωσιν ἐξ ἄλλου τῶν σκοπῶν τοῦ προγράμματος ἐμελετήθησαν καὶ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν τὰ κάτωθι μέτρα :

α.—διὰ τὴν ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεωργικοῦ ἐδάφους ἐν συνδυασμῶι μὲ τὴν ἐνδεδειγμένην χρησιμοποίησιν τῶν ὑδατικῶν πόρων τῆς Χώρας, ἐνεκρίθη καὶ κατατίθεται πρὸς ψήφισιν σχέδιον νόμου περὶ ὀργανώσεως τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ συμμετοχῆς τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ὀφελουμένου ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων.

β.—διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων ἀξιοποιήσεως τῶν τοπικῶν πόρων, προωθείται συντόμως ἡ ἀποκέντρωσις τοῦ μηχανισμοῦ διοικήσεως, ἡ ἐπ' ἀνδρωσις τῶν Νομαρχιῶν δι' ἐπαρκεῖς τεχνικοῦ προσωπικοῦ ἐκ μηχανικῶν

και γεωπόνων και ο εφοδιασμός αυτών με τα απαραίτητα δια την κατασκευή και συντήρησιν των πάσης φύσεως έργων, μηχανήματα.

γ.—δια την επέκτασιν και την επιτάχυνσιν των σκοπών του προγράμματος συστηματοποιείται ή συμμετοχή των τεχνικών μονάδων των ενόπλων δυνάμεων των οποίων ή συμβολή εις την εκτέλεσιν έργων, κατά το παρελθόν οικονομικόν έτος, υπήρξεν υποδειγματική και απέδειχθη ιδιαίτέρως αποδοτική.

δ.—δια την ανακαίνισιν και ικανοποιητικήν συντήρησιν του έθνικου οδικου δικτύου, θα εφαρμοσθούν σύγχρονα τεχνικά συστήματα.

Τέλος ή Κυβέρνησις επεξεργάζεται την κατάρτισιν ενός εθνικου μακροχρονίου προγράμματος επενδύσεων το όποιον, κατόπιν μιᾶς πληρεστερας έρεύνης και γνώσεως των δυνατοτήτων αναπτύξεως τῆς Χώρας, θα αποτελέσῃ την βάση τῆς σταθερᾶς αύξήσεως του εθνικου εισοδήματος, ως τῆς μόνης ασφαλούς αφετηρίας πάσης ύγιους κοινωνικῆς πολιτικῆς».

* * *

Ἀξιότιμοι κ. Βουλευταί,

Ἡ Κυβέρνησις καταθέτουσα δι' ἐμοῦ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1957, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογραμμίσῃ, ὅτι τὸ οικονομικὸν ἔτος εἰσέρχεται εἰς τὴν οικονομικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος :

α.— με ἐξησφαλισμένην τὴν νομισματικὴν σταθερότητα,

β.— με τὸ πνεῦμα τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως ἀναγεννηθέν, και

γ.— με τοὺς παραγωγικοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἐν ἀναπτύξει.

Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα διησφάλισε τὸ ἐπιτευχθὲν δημοσιονομικὸν ἰσοζύγιον κατὰ τὸ 1956.

Ὁ νέος προϋπολογισμὸς τοῦ 1957 ἔχων ἐξησφαλισμένον τὸ δημοσιονομικὸν τοῦτο ἰσοζύγιον, ὅχι μόνον κατοχυρώνει τὰ ἀποκτῆματα τοῦ 1956, ἀλλὰ πέραν τούτου ἐγγυᾶται τὴν ἀδιατάρακτον λειτουργίαν τῆς οἰκονομίας ἐκ δημοσιονομικῶν ἐλλειμμάτων και ἀκόμη τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Ἡ ἀξιοποίησις τῶν ἐπιτευγμάτων τούτων ἀνήκει τὸ μὲν εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Χώρας, τὸν ἐν συμπολιτεύσει και ἀντιπολιτεύσει, ὅστις διὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς του συνεργασίας,

ὄχι μόνον θά κατοχυρώσῃ ταῦτα, ἀλλὰ καί θά πολλαπλασιάσῃ, τὸ δὲ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν μόχθου θεμελιώνουν τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύουσα, ὅτι δὲν δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ εὐτυχήσῃ μὲ τὸ ἰδανικὸν τοῦ κράτους - πρόνοια, ὑπερ διασφαλίζει τὴν ἰσότητά ἐν τῇ ἀθλιότητι, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου ἐν συνδυασμῶ μὲ τὴν καθολικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας καὶ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς, ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ καλεῖ αὐτοὺς νὰ συμβάλλουν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἱεραῆς ἐργασίας καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς θά λύσῃ ἕκαστος τὸ πρόβλημα τῆς ἀτομικῆς του εὐημερίας.

Ἐγὼ δέ, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπὸ καθήκοντος φύλαξ τοῦ Δημοσίου Θεσαυροῦ δὲν λησμονῶ τοὺς λόγους ἐνὸς διακεκριμένου Ἀγγλοῦ καὶ μεγάλου φιλέλληνο, τοῦ Γλάδστωνος, ὅστις ἔλεγε: «Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος βαδίζει εἰς δάσος πλήρες ἀκανθῶν προσπαθῶν νὰ ἰσορροπήσῃ τοὺς δύο δίσκους ἐνὸς ζυγοῦ, τὸν ὁποῖον κρατεῖ ἀνὰ χειῖρας. Καθ' ὁδὸν τοῦ ἐπιτίθενται ἐχθροί, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅμως οἱ φίλοι του, οἱ συνάδελφοί του καὶ οἱ συμπολιῖται του. Ἀξίος τῆς ἀποστολῆς του, θά εἶναι ἐὰν κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα, χωρὶς ὁ ζυγὸς του νὰ διαταραχθῇ».

Δίδω τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅτι θά πείσω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοὺς, ὅτι πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα μὲ τοὺς δίσκους τοῦ ζυγοῦ ἐν ἰσορροπίᾳ. Οὐδεμίαν δὲ ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι θά φθάσωμεν μὲ πλήρη ἰσορροπίαν εἰς αὐτό.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ

(Παρασκευή 15 Φεβρουαρίου 1957)

Η ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'

(Παρασκευή 15 Φεβρουαρίου 1957)

Χ. Θ η β α ἰ ο ς (Υπ. Οίκον.). 'Αξιότιμοι κύριοι Βουλευταί, λαμβάνω τὴν τιμὴν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 60 τοῦ Συντάγματος, νὰ καταθέσω εἰς τὸ Σῶμα τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους. Ἡ κατάθεσις δὲν γίνεται βεβαίως αὐστηρῶς ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἐβράδυνε νὰ καθορισθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ ἔνεκα τούτου, ὁ καθ' ὅλα ἔτοιμος προϋπολογισμὸς τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατατίθεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι κατατίθεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1957, ὥστε παρέχεται ἀπόλυτος ἄνεσις διὰ τὴν ἐξέτασιν, τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ψήφισίν του, ὑπὸ τινὰ δὲ ἔποψιν ἀποτελεῖ καὶ ἐνδειξὴν εὐρύθμου λειτουργίας τῶν δημοσιονομικῶν καὶ φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Πρὶν ὅμως εἰσελθῶ εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Σώματος περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τῶν τάσεων τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ 1957, θὰ ἤθελα νὰ ἀντιμετωπίσω μίαν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς γενομένην ἔντεχνον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος καὶ νὰ ἐφελκύσω τὴν προσοχὴν τοῦ Σώματος ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ τόσον ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν, ὅσον καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν οὐδένα νέον φόρον ἐπέβαλεν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. Ἀπλῶς ἐφαρμόζει τοὺς κειμένους νόμους. Ἐπομένως εἶναι περίεργος ὁ θόρυβος ὁ ὁποῖος προκαλεῖται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν νόμου, ἣδη ἐφαρμοσθέντος, ἐνῶ δὲν προσκλήθη τοιοῦτος καθ' ὃν χρόνον ἐψηφίζετο ὁ νόμος οὗτος. Ἀλλὰ πέραν τούτου, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ ἐνιαίου φόρου διαπιστοῦται, ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀφηρέθη ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν ἐν γένει εἶναι ὀλιγώτερον κατὰ 200 ἢ 300 ἑκατ. τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἀφηρεῖτο, ἐὰν δὲν εἰσήγετο ὁ νέος νόμος, ἀλλὰ ἐφηρμόζετο ὁ παλαιὸς φόρος καθαρᾶς προσόδου. Διότι κατὰ τὸ 1954-55, ὅτε ἴσχυε ἡ φορολογία τῆς καθαρᾶς προσόδου ὁ φόρος ἀνῆλθεν εἰς 1.425 ἑκατομμύρια.

Σ. Κ ω σ τ ὀ π ο υ λ ο ς. Εἰσπραχθεῖς ἢ βεβαιωθεῖς;

Χ. Θ η β α ἰ ο ς (Υπ. Οίκον.). Εἰσπραχθεῖς, ἐπὶ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος 47,9 δισεκατ. δραχμῶν. Κατὰ τὸ 1955-56 (12μηνον διάστημα) ἀνῆλθεν εἰς 1.200 ἑκατ. τῶν φυσικῶν προσώπων καὶ εἰς 400 ἑκατ. τῶν νομικῶν προσώπων. Ἐνῶ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τὸ ποσὸν

ἔπρεπε νὰ ἀνέλθῃ εἰς 1.800 ἢ 1.900 ἔκατ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου. Ἐπομένως ὁ θόρυβος περὶ ἐπιβαρύνσεως τῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου δὲν εὐσταθεῖ. Ἀντιθέτως τὸ Κράτος ὑπέστη μίαν μείωσιν τῶν ἐσόδων διὰ τῆς φορολογικῆς αὐτῆς μεταβολῆς. Ἡ μείωσις δὲ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπορωτέρων τάξεων, (220.000 φορολογουμένων) καὶ περαιτέρω εἰς τὴν μείωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν τῆς δευτέρας ἀπορωτέρας τάξεως. Ἐὰν ἡ μείωσις αὕτη, ἡ ἐλάφρυνσις τοῦτέστι τῆς δευτέρας τάξεως καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀπαλλαγὴ τῆς πρώτης, εἶναι γύρω εἰς τὸ ποσὸν τῶν 200 ἕως 300 ἔκατ. πρέπει νὰ συναγάγωμεν ὡς τεκμήριον, ὅτι ἡ ὑπόλοιπος φορολογουμένη τάξις τῶν ἐμποροβιομηχανῶν δὲν ἐπεβαρύνθη πλέον. Ἀλλὰ καὶ ἂν δεθῶμεν ὅτι ἡ τάξις τῶν ἐμποροβιομηχανῶν ἐφορολογήθη ὀλίγον βαρύτερον τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπῆλθε διὰ τῆς νέας φορολογίας ἀπλῶς μετακινήσις τῶν φορολογικῶν βαρῶν ἀπὸ τοὺς ἀσθενεστέρους εἰς τοὺς ἰσχυροτέρους. Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα ἐνώπιον ὄλου τοῦ Σώματος καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου : εἶναι δυνατὸν νὰ μετακινήσωμεν τὰ βάρη ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους εἰς τοὺς πτωχοτέρους ;

Αὐτὸ εἶναι κατὰ βάσιν τὸ ζήτημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πρόβλημα ἐρευνᾶται διὰ νὰ ἀποδειχθῇ στατιστικῶς ἐὰν ὑπάρχῃ θέμα πρὸς ἀντιμετώπισιν. Ὁ δὲ διεξαγόμενος θόρυβος εἶναι ἀναμφισβητήτως ὑποβολιμαῖος καὶ εἶναι συντοσιμῆς ὥστε νὰ μὴ ἀναποκρίνεται πρὸς καμμίαν πραγματικὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνίας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ὑπενθυμίσωμεν τὴν ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν νομιματικὴν εὐστάθειαν, ἥτις θὰ ἀνατραπῇ διὰ τῆς δημιουργίας ἐλλείμματος ἐκ τῆς καταργήσεως ἢ περιορισμοῦ ἀπερισκέπτως τῶν φόρων, ὅποτε πλέον ὅλα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν κυρίως οἱ φωνασκοῦντες θὰ ἀνατραποῦν καὶ μεταξὺ ἐκείνων ποὺ θὰ πληρώσουν θὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φωνάζουν. Συνεπῶς νομίζω, ὅτι ὁ θόρυβος εἶναι ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος. Οὐδὲν νέον βάρος ἐπιβάλλεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κειμένου νόμου ὁ ὅποιος ἀποδίδει πολὺ ὀλιγώτερα ἐκείνων τὰ ὅποια θὰ εἰσπραττωμεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν φορολογίαν. Ἀλλὰ ἀπλῶς ἀπαλλάσσομεν τοὺς πτωχοτέρους καὶ ἀφίνομεν φορολογουμένους κυρίως τοὺς εὐρωστοτέρους τῶν φορολογουμένων.

Καὶ ἤδη εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Σώματος ἐπὶ τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ. Ἔστιν γνωστὸν εἰς ὅλους, ὅτι ἡ δημοσία οἰκονομία ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ἐκφράζεται ὅλη ἡ κίνησις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Τμημα σπουδαῖον αὐτῆς ἀποτελεῖ ὁ προϋπολογισμὸς ὁ ὅποιος ἐκφράζει τὰ κρατικὰ ἔσοδα καὶ ἀποτελεῖ ἓνα τμημα τῆς ὅλης οἰκονομίας. Συνεπῶς διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τοὺς μεμονωμένους προϋπολογισμοὺς ὅπως καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος προϋπολογισμοῦ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἔχωμεν σαφῆ συνειδησιν τῆς πορείας τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τὸ ὅποιον προθεμελιώνει τὴν κρατικὴν δημοσίαν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ προσδιορίζει τὴν δικαίαν κατανομήν τῶν φορολογικῶν βαρῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει

των στατιστικῶν δεδομένων τὰ ὅποια ἔθεσαν ὑπ' ἄψιν ἡμῶν ἡ ὑπηρεσία, τὸ ἔθνικόν εισόδημα τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὸ ἄθροισμα ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν παραχθέντων ἐντὸς τῆς Χώρας ἀγαθῶν καὶ τῶν παρασχεθεισῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑπηρεσιῶν, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀποσβέσεων, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εισαχθέντων κεφαλαίων, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐξαχθέντων, τὸ ἔθνικόν εισόδημα ἀκολουθεῖ μίαν ἀνοδικὴν πορείαν ἢ ὅποια εἰς γενικῶς ἀριθμοὺς ἐκφράζεται ὡς ἀκολούθως. Τὸ ἔθνικόν εισόδημα τὸ 1950 ἀνῆρχετο εἰς 24,9 δισεκατ. εἰς δραχμὰς τρεχούσας καὶ τὸ 1955 εἰς 55 δισεκατ. δραχμὰς, δηλαδή μία αὐξήσις 30 δισεκατ. δραχμῶν ἐντὸς τῆς πενταετίας, ἢ ὅποια κατανέμεται εἰς τὰ ἐνδιάμεσα ἔτη, ἦτοι 24,9 δισεκατ. τὸ 1950, 29,4 δισεκατ. τὸ 1951, 30,7 δισεκατ. τὸ 1952, 41,5 δισεκατ. τὸ 1953, 47,9 δισεκατ. τὸ 1954 καὶ 55 δισεκατ. τὸ 1955.

Συνεπῶς ἡ διαπίστωσις εἶναι, ὅτι ἡ ἔθνικὴ ἡμῶν οἰκονομία ἀκολουθεῖ σταθερῶς ὑψωτικὴν τάσιν ἐντεινομένην κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Μεγαλύτεραν ὅμως ἀξίαν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ αἰσιδοῦξου αὐτοῦ ἀποτελέσματος ἔχει καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως τῆς αὐξήσεως τοῦ ἔθνικου εισοδήματος κατ' ἔτος ἐν συνδυασμῶι πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔθνικῶν λογαριασμῶν ἡ ἐξέλιξις αὕτη μεταπολεμικῶς καὶ προπολεμικῶς διαφέρει. Μεταπολεμικῶς ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἔθνικου εισοδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας δίδει τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα : Τὸ 1948 ἐπὶ πληθυσμοῦ 7.772.000 κατοίκων ἔχομεν καθαρὸν εισόδημα 22,65 δισεκατ., εἰς τὸ 1952 ἐπὶ πληθυσμοῦ 8.122.000 εισόδημα 28,89 δισεκατ. καὶ εἰς τὸ 1955 ἐπὶ πληθυσμοῦ 8.366.000 εισόδημα 36,34 δισεκατ. Τοῦτέστιν ἔχομεν μίαν αὐξήσιν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1952-1955 τοῦ ἔθνικου εισοδήματος κατὰ 5,54% ποσοστὸν καθ' αὐτὸ λαμβανόμενον ἀπόλυτως αἰσιδοῦξον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ μέσος ὄρος τῆς ἐτησίως αὐξήσεως τοῦ ἔθνικου εισοδήματος τῶν Δυτικῶν χωρῶν ἀνέρχεται εἰς 6%. Παρὰ τὴν αἰσιδοῦξον ταύτην σύγκρισιν δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἐκφράζη τὴν ἀπόλυτον αἰσιδοῦξιν του καὶ ἱκανοποιήσιν του διότι ἡ οἰκονομία ἡ ἑλληνικὴ, εἶναι οἰκονομία μιᾶς ὑπαναπτύκτου χώρας ἀποτελουμένη ἀπὸ ἄθροισμα μικρῶν εισοδημάτων καὶ ἐπομένως ἡ ἐτησία αὐξήσις τοῦ ἔθνικου εισοδήματος ὅσονδῆποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι κατὰ ποσοστὸν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς παραμένει χαμηλὴ· ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ κεφαλὴν γενικὸν εισόδημα ἠδύξθη ἀπὸ δραχ. 29,33 τὸ 1948 εἰς δραχ. 36,63 τὸ 1951, εἰς 34,34 τὸ 1952 καὶ εἰς 43,40 τὸ 1955.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τὴν ἀπόλυτον κατανόησιν τῆς θέσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατ' ἄτομον ἐν σχέσει μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ ἐξειλιγμένην οἰκονομίαν πρέπει νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ Σώματος, ὅτι τὸ ἔθνικόν εισόδημα κατὰ κεφαλὴν κατανεμόμενον, μᾶς δίδει κατὰ τὸ ἔτος 1954 182 δολλάρια κατ' ἄτομον. Τῶν ἄλλων χωρῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐξῆς πορείαν. Τῆς Πορτογαλίας ἀνέρχεται εἰς 227, τῆς Γαλλίας εἰς 630, τῆς Ὀλλανδίας εἰς 759, τῆς Δαλίας εἰς 1000 καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν εἰς 1.800. Τοῦτέστιν ἡ σχέσις

του ἑλληνικοῦ εισοδήματος κατ' ἄτομον εἰς δολλάρια εἶναι 1:10 ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἀμερικὴν. Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ κατ' ἄτομον ἐθνικοῦ εισοδήματος ὀφείλεται ἔχει μόνον διότι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπῆλθεν ἐξαντλητικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, διότι ἐνῶ ὁ ἐνεργὸς πληθυσμὸς τῆς Χώρας, τοῦτέστιν ὁ πληθυσμὸς ὁ δυνάμενος νὰ ἐργασθῆ ἀπὸ ἡλικίας 15 ἕως 65 ἐτῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ 1/2 περίπου (48,8 %) ἀπασχολεῖται ἐν τμήμα μόνον αὐτοῦ· τὸ μὴ ἐργαζόμενον τμήμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δυναμένου νὰ ἀπασχοληθῆ πληθυσμοῦ ἀνῆλθεν κατὰ τὴν τριακονταετίαν ἀπὸ τοῦ 1920 ἕως τὸ 1950 εἰς 9 % τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Βεβαίως τὸ 9 % εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὸν καίτοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας, διότι δὲν ἔχομεν δυστυχῶς καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπαρκεῖς στατιστικὰς, παρατηρεῖται μὴ σταθερὰ μείωσις τῆς ἀνεργίας. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν ἀνέργων ἐξευρίσκειται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιδοτουμένων ἕνεκα ἀνεργίας.

Εἶς Β ο υ λ ε υ τ ῆ ς. (Θόρυβος).

Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς. Δὲν ἔχει γίνεи οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου κατὰ τὴν εἰσῆγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ διατυπῶνται ἐρωτήματα. Ἡμεῖς ποὺ εἴμεθα παλαιοὶ βουλευταί, μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως ἠκούομεν εἰσῆγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ δὲν εἶδομεν ποτὲ αὐτὸ τὸ θέαμα. Θὰ κάμῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὴν εἰσῆγησίν του, θὰ ἐπεξεργασθῆτε τὴν προϋπολογισμὸν καὶ θὰ ἀπαντήσητε. Προχειρολογία κατὰ τὴν εἰσῆγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν γίνεται.

Χ. Θ η β α ῖ ο ς (Ὑπ. Οἶκον.). Αὐτὰ τὰ ὅποια θέτω ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς εἶναι ἀποτελέσματα τῶν προγενεστέρων ἐτῶν, διότι δὲν ἔχομεν ἀποτελέσματα τοῦ 1956. Συνεπῶς τὰ θέτω ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς ἀπλῶς διὰ νὰ σχηματίσῃ σαφῆ ἀντίληψιν τῆς καθόλου οἰκονομίας. Καὶ δὲν εἶναι συνεπῶς δεκτικὰ τοιούτων ἀμφισβητήσεων διότι προέρχονται ἐκ δημοσίων στοιχείων. Λέγω λοιπόν, ὅτι ἡ ἀνεργία βαίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῶν ἐπιδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας εἰς μείωσιν τῶν ἐπιδοτουμένων ἀπὸ τοῦ 1954 κατὰ 20.682, τὸ 1955 κατὰ 16.108 καὶ μέχρι τέλους Αὐγούστου τὸ 1956, κατὰ 7.076. Ἐπίσης ἡ μετανάστευσις βαίνει αὐξουσα. Ἐκ τῆς συγκρίσεως ὅλων αὐτῶν τῶν στοιχείων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ μὲν αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ ἐτήσιον ποσοστὸν βαίνει μειουμένη κατὰ μέσον ὄρον, διότι ἐνῶ τὸ 1928-1939 ὁ μέσος ὄρος αὐξήσεως ἀνῆρχετο εἰς 1,38 ἢ ἐτησίᾳ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ σήμερον κατέληξεν εἰς 0,88. Ἀντιθέτως τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα βαίνει αὐξάνον ἀπὸ 2.900 τοῦ 1948 εἰς 4.300 τοῦ 1955, ἤτοι ἠύξθη κατὰ 49 %. Ἡκίνησις αὐτῆ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ ἐτησίου εισοδήματος ἀποτελεῖ μίαν αἰσιόδοξον κατάστασιν διότι τείνει νὰ αὐξήσῃ τὸ εἰσόδημα, ἀκόμη περισσότερο, καὶ ἐπομένως νὰ δώσῃ περισσότερα μέσα καὶ ἄνεσιν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας.

Ἐπίσης πρὸς περαιτέρω ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος πρέπει νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰς γενομένας διὰ μέσου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πιστοδοτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν τὴν ἐξῆς πορείαν :

Τὸ 1947 ἀρχίζει μὲ 1,5 δισεκατ. δραχμῶν, τὸ 1948 ἀνέρχεται εἰς 2,1 δισεκατ., τὸ 1949 εἰς 3,4 δισεκατ., τὸ 1950 εἰς εἰς 4, 6 δισεκατ., τὸ 1951 εἰς 5,6 δισεκατ., τὸ 1952 εἰς 5,4 δισεκατ., τὸ 1953 εἰς 6 δισεκατ., τὸ 1954 εἰς 8 δισεκατ., τὸ 1955 εἰς 84 δισεκατ. καὶ κατὰ τοὺς 10 μῆνας τοῦ 1956 εἰς 10,7 δισεκατ.

Τούτέστιν ἡ πιστοδοτήσις κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀνῆλθε κατὰ 594,1% ἔναντι τῶν παλαιότερων.

Ἡ κατανομή τῶν πιστοδοτήσεων ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν: ὑπὲρ τῆς γεωργίας κατὰ 37,23%, ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας κατὰ 22,47%, ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου κατὰ 14,17%, τοῦ καπνεμπορίου κατὰ 14,45%, τῆς κτηματικῆς πίστεως κατὰ 4,06% καὶ ὑπὲρ διαφόρων κλάδων κατὰ 7,61%.

Ἐκ τῆς κατανομῆς αὐτῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἡ πιστοδοτήσις κατηρθύνθη κυρίως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας καὶ κατὰ δευτέρον λόγον εἰς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ τὸ 14% ὑπὲρ τοῦ καπνεμπορίου, τὸ ὁποῖον ἔν τινι μέτρῳ συνδέεται μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, αὐξάνεται περισσότερο τὸ ποσοστὸν τῶν πιστοδοτήσεων τὸ ὁποῖον διετέθη ὑπὲρ τῆς Γεωργίας.

Ἡ διαφορά τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τοῦ 1954 καὶ τοῦ 1955 ἐμφανίζει τὸ ἑξῆς παρήγορον φαινόμενον: ἡ σύγκρισις ἔχει ἀξίαν ὅταν ἐκφράζεται εἰς ὄγκον τῶν παραχθέντων καὶ διατεθέντων ἀγαθῶν καὶ ὄχι εἰς τὴν χρηματικὴν τῶν ἀξίαν, διότι ἡ χρηματικὴ ἀξία αὐτῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν τυχαίων ἢ προγραμματισμένων τιμῶν.

Τὸ 1955 ἡ αὐξήσις τῶν τιμῶν ὀφείλεται κατὰ 60% εἰς τὴν αὐξησιν τῆς χρηματικῆς ἀξίας καὶ κατὰ 40% εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς, ἐνῶ κατὰ τὸ 1954 ἡ ἀναλογία αὐτῆ ἀνῆλθεν εἰς 73% ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν καὶ 27% ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς.

Δηλαδή ὁ διατεθεὶς ὄγκος παρουσιάζει ἀπὸ τοῦ 1954 πρὸς 1955 αὐξησιν ἀπὸ 27% εἰς 40%. Ἡ κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπολογιζομένη εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ 1951 ἔχει ὡς ἀκολούθως:

φυσικὴ παραγωγή	Δρ. 13,3	δισεκατ.
βιομηχανία κ.λ.π.	» 9,5	»
ἐμπόριον-μεταφοραὶ	» 13,5	»
Σύνολον	» 36,3	»

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος, θὰ διαπιστώσωμεν μίαν ἐνδιαφέρουσαν μεταβολήν, διότι ἐνῶ κατὰ τὸ 1938 τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα ἀνήρχετο εἰς τὰ 38% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, σήμερον κατῆλθεν εἰς 34, 6%, ἡ δὲ βιομηχανία ἡ ὁποία ἦτο 15% ἀνῆλθεν εἰς 21%, τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἐνῶ τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα αὐξάνεται,

τό εκ τῆς βιομηχανίας ἀυξάνεται κατὰ ποσοστὸν ἀκόμη περισσότερον, γεγονός μαρτυροῦν, ὅτι ἔχομεν μίαν βιομηχανικὴν πρόδοον εἰς τὴν Χώραν αὐτήν.

Τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα αὐξάνει καὶ αὐτὸ κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ 2117 τὸ 1951 εἰς 2500 κατὰ τὸ 1955. Ἀλλὰ πέραν τούτου ἔχομεν καὶ αὐξῆσιν τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς. Συγκρινόμενις δὲ ὁ ὄγκος τῆς παραγωγῆς μὲ τὸ 1938 ἐμφανίζει, εἰς ὅλα τὰ εἶδη πλὴν τοῦ γλεύκου καὶ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος αὐξῆσιν.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Ἐξαιρέσει τῶν κοινικῶν, τῶν ἵππων καὶ τῶν αἰγῶν ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα ἔχουν ὑπερβῆ εἰς ἀριθμὸν τοῦ 1938 ἀνιστοίχους. Συνεπῶς καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς κτηνοτροφίας βαίνει αὐξανόμενη.

Ἐπίσης καὶ ὁ κλάδος τῶν μεταλλευμάτων ἐκτὸς ὠρισμένων μετάλλων παρουσιάζει αὐξῆσιν παραγωγῆς.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ εἰσαχθέντα μηχανήματα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν μεταλλείων. Διὰ σοβαρῶν ἐπενδύσεων γενομένων εἰς τὰ μεταλλεῖα ἐπῆλθεν αὐξῆσις τῆς παραγωγῆς αὐτῶν καὶ ἐπομένως αὐξῆσις τοῦ μεταλλευτικοῦ εἰσοδήματος. Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι εἰσῆχθησαν μηχανήματα μεταλλείων τὸ 1953 ἀξίας 27 ἑκατ. δραχμῶν, τὸ 1954 ἀξίας 52 ἑκατ. καὶ τὸ 1955 ἀξίας 78 ἑκατ.

Ἐπίσης ἔχομεν αὐξῆσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ μεταλλεῖα. Συνεπῶς καὶ ὁ κλάδος οὗτος ἀκολουθεῖ πορείαν ἀνοδικήν.

Αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων μας ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλαὶ ἐν σχέσει μὲ τὸ παρελθόν. Τὸ 1951 εἴχομεν ἐξαγωγὰς εἰς τρεχούσας δραχμάς, ἀξίας 1.500 ἑκατ. δραχμῶν. Κατὰ τὸ 1955 αὐταὶ ἀνῆλθον εἰς 5.500 ἑκατ. δραχμῶν. Ἐπομένως ἔχομεν τετραπλασιασμὸν περίπου τῶν ἐξαγωγῶν.

Ὁ κλάδος ὁ γεωργικὸς ἐμφανίζει μετὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν, ἤτοι τὰς νεωτέρας μεθόδους καλλιεργείας, τὴν ἀθρόαν πιστοδότησιν, τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς καὶ ἀτελείας τῶν λιπασμάτων καὶ τῶν μηχανημάτων καθὼς καὶ τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν τῶν ὑπηρεσιῶν μίαν ἄνοδον εἰς τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα. Ἦδη δὲ ἡ φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ ἐνιαίου φόρου παρέσχε μίαν ἔντονον ἀνακούφισιν εἰς τὰς γεωργικὰς τάξεις.

Ἄλλος κλάδος τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας εἶναι ἡ βιομηχανία καὶ ἡ βιοτεχνία. Τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐπίσης αἰσιόδοξα, διότι κατὰ τὸ 1938 τὸ βιομηχανικὸν εἰσόδημα ἐκπεφρασμένον εἰς δραχμάς τοῦ 1951 ἀνέρχεται εἰς 4 δισεκατ. δραχμῶν περίπου. Τὸ 1952 εἰς 5.689 ἑκατ., τὸ 1953 εἰς 6464 ἑκατ., τὸ 1954 εἰς 7093 ἑκατ. καὶ τὸ 1955 εἰς 7654 ἑκατ., ἤτοι μέχρι τοῦ 1955 ἔχομεν αὐξῆσιν κατὰ ποσοστὸν ἀπὸ 15% μέχρις 21%. Ἡ αὐξῆσις ὁμοίως τῆς ἀξίας τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ βιοτεχνικοῦ εἰσοδήματος συνεπικουρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν αὐξῆσιν τοῦ ὄγκου αὐτῶν, διότι καὶ ὁ ὄγκος τῆς παραγωγῆς βαίνει αὐξανόμενος. Μὲ δείκτην 100 τὸ 1951 ἔχομεν πτώσιν μὲν τὸ 1952 ἀπὸ δὲ τὸ 1953 καὶ μέχρι τοῦ 1955 σταθερὰν ἄνοδον.

Ἡ τοιαύτη αὐξησης εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐνθαρρυντικὴ καὶ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι δι' ὄλων τῶν μέτρων νὰ αὐξήσῃ περισσότερο τὸ βιομηχανικὸν εἰσόδημα, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἀπασχολουμένων μὲ τὴν βιομηχανίαν. Ἡ πιστοδότησις τῆς βιομηχανίας ἀνῆλθεν ὡς ἀκολουθεῖ : Τὸ 1951 ἐπιστοδοτήθη διὰ ποσοῦ 849 ἑκατ. δραχμῶν, τὸ 1952 διὰ 913 ἑκατ., τὸ 1953 διὰ 1400 ἑκατ., τὸ 1954 διὰ 2140 ἑκατ., τὸ 1955 διὰ 2157 ἑκατ. καὶ κατὰ τοὺς δέκα μῆνας τοῦ 1956 διὰ 2400 ἑκατ. δραχμῶν. Διὰ τὸ 12μηνον τοῦ 1956 προβλέπεται πιστοδότησις 2.900 ἑκατ. περίπου δραχμῶν. Ἐπομένως ἔχομεν μίαν αὐξησην ἐναντι τοῦ 1955 700 ἑκατομμυρίων περίπου καὶ ἐναντι τοῦ 1953 διπλασιασμὸν τῶν πιστοδοτήσεων τῆς βιομηχανίας. Εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ εἰς δολλάρια δοθεῖσαι πιστοδοτήσεις μέσφ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α αἱ ὅποισι ἀνέρχονται εἰς 5.130.000 δολλάρια. Ὡσαύτως δέον νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ πιστώσεις τὰς ὁποίας διέθεσαν ἐξ ἰδίων οἱ βιομήχανοι διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν βιομηχανικῶν τῶν καὶ ὕσαι πιστώσεις ἤλθον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀποτέλεσμα τῆς συγκρίσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι κατὰ τὸ 1956 ἔχομεν ἓνα διπλασιασμὸν τῶν πιστοδοτήσεων ἐν σχέσει μὲ τὸ 1953, γεγονός ἐμφελομένον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα, δι' ὧν ἐρρυθμίσθη τὸ τραπεζικὸν πρόβλημα, ἠδὲξήθησαν αἱ τραπεζικαὶ καταθέσεις διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πίστεως τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν νομισματικὴν σταθερότητα τῆς Χώρας, ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀνάπτυξις τῆς τραπεζικῆς ἀγορᾶς καὶ κάλυψις τῶν λελογισμένων ἀναγκῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἑλλης οἰκονομίας μας.

Αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαὶ τῶν βιομηχανοποιημένων εἰδῶν μας ἀκολουθοῦν τὴν ἐξῆς πορείαν : Τὸ 1953 αἱ εἰσαγωγαὶ ἀνῆλθον εἰς 325 ἑκατ., τὸ 1954 εἰς 450 ἑκατ., τὸ 1955 εἰς 405 ἑκατ. καὶ κατὰ τοὺς 11 μῆνας τοῦ 1956 εἰς 466 ἑκατ. δραχμῶν.

Αἱ εἰσαγωγαὶ ἀκολουθοῦν ὑψηλοτέραν κίνησιν. Τὰ 3.333 ἑκατ. τοῦ 1953 ἐφθασαν εἰς 6.993 κατὰ τοὺς 11 μῆμας τοῦ 1956.

Αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Διευθύνσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἀνῆλθον ἀπὸ 116 ἑκατ. δολλάρια τοῦ 1952-53, εἰς 200 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ 1955-56. Προπορεύεται εἰς ἐξαγωγὰς ἡ ἀξία τοῦ καπνοῦ καὶ κατόπιν ἔρχονται τὰ ἄλλα προϊόντα.

Εἰς τὸ ἐκ τῆς βιομηχανίας προκύπτον συνάλλαγμα πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ τουριστικὸν καὶ ναυτιλιακὸν τοιοῦτον. Ἡ Ἑλλάς διαθέτουσα πολλὰ τουριστικὰ ἐφόδια, τὸ φυσικὸν κάλλος τῆς, τὴν ἱστορίαν τῆς, τὸ κλίμα τῆς κλπ. γενικῶς προσφέρεται εἰς ἔντονον ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῆς. Ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ τονώσῃ τὸν τομέα αὐτὸν δι' ὄλων τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἔλαβε χρηματοδοτοῦσα τὸν τουρισμὸν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναπτύξω κατωτέρω. Πάντως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, παρὰ τὴν γενομένην δυσφήμησιν τοῦ τουρισμοῦ μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξ ὀρισμένων πλευρῶν, ὅτι δη-

λαδή ή 'Ελλάς είναι χώρα με ούχι εξηφαλισμένη ασφάλειαν, τὸ τουριστικόν μας εισόδημα ηὐξήθη ἔναντι τοῦ 1955 κατὰ 7,17 %/ο. Τούτέστι κατὰ τὸ 1956 εισεπράχθησαν 31 ἑκατ. δολλάρια ἐνῶ τὸ 1955 εἶχον εισπραχθῆ 29 ἑκατ. δολλάρια. Οὕτω ὄχι μόνον ἡ ἀύξησης τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος δὲν ἀνεκόπη, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν μας ηὐξήθη παρ' ὄλην τὴν δυσφήμησιν διότι ἔναντι τῶν 196.000 τουριστῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1955, κατὰ τὸ 1956 εἰσῆλθον 206.000 τουρισταί. Εἶναι προφανές, ὅτι ὁ τομεὺς αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ὀργανώσεως διότι ὁλονὲν τὸ ρεῦμα τῶν τουριστῶν μας ἀνέρχεται καὶ ἡ Κυβέρνησις προετοιμάζεται δι' ὄλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα θὰ σῆς ἀνακοινώσω, εἰς τρόπον ὥστε ὁ τουρισμὸς μας νὰ ἀναδειχθῆ εἰς βιομηχανίαν τουρισμοῦ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς πλέον ἐξόχους.

Ἐπίσης σημειοῦμεν τὴν αὐξήσιν καὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ μας συναλλάγματος καὶ ἐπομένως τὴν αὐξήσιν τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Χώρας.

Ὡσαύτως τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα ἔχουν αὐξηθῆ ἀπὸ 18 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ 1952, εἰς 45,6 τὸ 1953, εἰς 47 τὸ 1954, εἰς 50,6 τὸ 1955 καὶ 60,9 κατὰ τὸ 1956.

Ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχομεν ἐπίσης εἰσαγωγὰς κεφαλαίων δι' ἐπενδύσεις ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, γεγονός μαρτυροῦν τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πίστεως τῆς Χώρας ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑπεβλήθησαν μέχρι τοῦδε 100 αἰτήσεις ἀντιπροσωπεύουσαι μακροπροθέσμους ἐπενδύσεις 62,5 ἑκατ. δολλαρίων καὶ 63 αἰτήσεις διὰ βραχυπροθέσμους ἐπενδύσεις 15 ἑκατ. δολλαρίων. Ἐξ αὐτῶν ἐνεκρίθησαν 35 διὰ μακροπροθέσμους ἐπενδύσεις καὶ 30 διὰ βραχυπροθέσμους ταιαύτας συνολικοῦ ποσοῦ 35,7 ἑκατ. δολλαρίων. Περαιτέρω ἐνεκρίθησαν μῆπω ἐκτελεσθεῖσαι 14 αἰτήσεις διὰ μακροπροθέσμους ἐπενδύσεις ἀντιπροσωπευούσας 6,4 ἑκατ. δολλάρια καὶ 7 αἰτήσεις βραχυπροθέσμων ἐπενδύσεων ἀντιπροσωπευούσας 1,4 ἑκατ. δολλάρια.

Αἱ ἐξαγωγὰὶ ἀνέρχονται εἰς 209 ἑκατ. δολλαρίων καὶ αἱ εἰσαγωγὰὶ εἰς 482 ἑκατ. δολλαρίων. Τὸ ἐκ 273 ἑκατ. δολλαρίων ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἐκαλύφθη ἐκ τῶν ἀδήλων συναλλαγῶν κατὰ 163 ἑκατ. δολλαρίων καὶ τὸ ἐξ 110 ἑκατ. δολλαρίων ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν ἐκαλύφθη ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ ἐξ ἄλλων πόρων καὶ οὕτω ἐμφανίζεται ἰσοζυγισμένον. Πράγματι ἔχομεν μίαν αὐξήσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἡ ὁποία ὀφείλεται : π ρ ὠ τ ο ν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν, δ ε ὑ τ ε ρ ο ν εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἐφοδίων τῆς Χώρας καὶ τῶν ἐπενδύσεων ἐν γένει, καὶ τ ρ ῖ τ ο ν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, ἡ ὁποία δημιουργεῖ καὶ αὐξήσιν ἀναγκῶν θεραπευομένων διὰ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν καὶ ποιάν τινα λελογισμένην αὐξήσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Ταῦτα παρακολουθοῦνται μετὰ πάσης προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῶν διαφόρων μέτρων ἐπιδιώκεται νὰ μὴ διαταραχθῆ τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς Χώρας τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1956 ἀνήρ-

χρετο εις 2.065, εκατ. δολλάρια, ήτοι εις 197 εκατ. εις συνάλλαγμα και εις 9,5 εκατ. δολλάρια εις χρυσόν.

Ἐτερον ἀπόκτημα κατά τήν περίοδον αὐτήν εἶναι ἡ ἐπιτευχθεῖσα νομισματική σταθερότης περί τῆς ὁποίας ἔκαμε δηλώσεις και ὁ ἀξιότιμος ἐπί τοῦ Συντονισμοῦ συναδέλφός μου. Κατά τὰς ἀνακρινώσεις τοῦ ἀξιότιμου συναδέλφου μου ἐπί τοῦ Συντονισμοῦ, εις τὸν τομέα τῆς νομισματικῆς σταθερότητος αἱ ἐπιτεύξεις ἦσαν, ὅτι ἀπό Ἰανουαρίου 1956 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 ὁ τιμάρριθμος ἀκριβείας ζωῆς ὑψώθη κατά 1,3 ἐνῶ κατά τήν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1955 ἡ ἀύξησης εἶχεν ἀνέλθῃ εις 5,9 % τῆς δὲ χονδρικής πωλήσεως κατά 4,7.

Ἐὰν ἀντιθέτως περιορίσωμεν τὸν χρόνον ἀπὸ τὸν μετὰ τὰς ἐκλογὰς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1956, τότε διαπιστοῦμεν, ὅτι ὁ τιμάρριθμος ἀκριβείας τῆς ζωῆς δὲν ἀνῆλθε καθόλου.

Τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα τῆς σταθερότητος τοῦ τιμαρίθμου κατά τοὺς τελευταίους μῆνας εἶναι ἀξιόλογον, διότι συνέπεσε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ περιπέτεια τοῦ Σουέζ, ἡ ὁποία συνετάραξε τὰς οικονομίας ὅλων τῶν Χωρῶν. Εὐτυχῶς ὁμως ὁ ἑλληνικός Λαὸς ἐπέδειξεν ὠριμότητα και ψυχραιμίαν και ἀντεπεξῆλθε τήν περιπέτειαν αὐτήν ἄνευ ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ τιμαρίθμου ἀκριβείας τῆς ζωῆς γεγονόςδ μαρτυροῦν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν και ἐπιτυχίαν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, ὥστε νὰ μὴ θιγοῦν οὔτε αἱ καταθέσεις σοβαρῶς αἱ ὁποῖαι ἂν και κατ' ἐλάχιστον ὑπεβιάσθησαν ἐπανῆλθον και πάλιν και ὑπερέβησαν τὰς καταθέσεις τοῦ Ὀκτωβρίου.

Αὐτῇ, ἀξιότιμοι κ. συναδέλφοι, εἶναι ἡ εἰκὼν ἡ ὁποία διαγράφεται ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐν τῷ συνόλῳ του. Ὡς συμπέρασμα τὸ ὅποῖον ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐποπτείας αὐτῆς και τῆς ἀναπτύξεως τοῦ προβλήματος εἶναι, ὅτι ἡ Χώρα διατηρεῖ ἐντόνως τὸν γεωργικὸν αὐτῆς χαρακτήρα, ὅτι ἐπετεύχθη κατά τὰ τελευταῖα ἔτη ἀύξησης τοῦ βιομηχανικοῦ εἰσοδήματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ γεωργικόν, ἐπίτευγμα οὐσιωδῶς ἀξιόλογον και προσδίδον ἐλπίδας διὰ περαιτέρω ἐξέλιξιν. Διότι πράγματι εἶναι ἀναγκαῖον τὸ ἐκ τοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου ποσοστὸν τοῦ εἰσοδήματος νὰ ἀνέλθῃ ὑψηλότερον διὰ νὰ ἀπορροφήσῃ ὅλον τὸ ἐργατικὸν δυναμικὸν τῆς Χώρας. Περαιτέρω ἐπετεύχθη ἀξιόλογος ἀύξησης τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος και ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν μίαν αἰσιόδοξον εἰκόνα και μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ θεμελιώσωμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν δημοσίαν οικονομίαν τῆς Χώρας κατά τρόπον ἀραγῆ και ἀποκλείοντα πλάνας περί τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀριθμῶν και περί τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων.

Πρὶν εἰσελθῶ ἀκόμη εις τὸν προῦπολογισμὸν τοῦ 1957 δι' ἐλάχιστων πρέπει νὰ καταστήσω ἐνήμερον τὴν Βουλὴν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος οἴκου. ἔτους 1955-56 τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀπόψεως ἐσόδων και ἐξόδων μᾶς παρέχουν τὰ θετικὰ κριτήρια διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν και τῶν ἐσόδων τοῦ 1957. Ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψει τοῦ Σώματος ἡ καθολικὴ

ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐξ ὅλων τῶν αἰτίων, τούτέστιν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐκ τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει. Κατὰ τὸ 1955 τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀνῆλθεν εἰς 55 δισεκατ. τρεχουσῶν δραχμῶν. Ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ κρατικῶν φόρων, ἐκ φόρων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἀνῆλθεν εἰς 12,4 δισεκατ., τούτέστιν ἐπεβαρύνθη τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα μὲ 22,5 % ποσοστὸν τὸ ὅποιον ἐν σχέσει μὲ τὰς ἄλλας χώρας δὲν εἶναι ὑψηλόν, διότι ἂν τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀναχθῆ εἰς ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα διὰ λόγους διευκολύνσεως τῆς συγκρίσεως, τότε ἔχομεν τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν: Ἐν Ἑλλάδι ἀνέρχεται εἰς 19 % ἡ ἐπιβάρυνσις δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἦτοι διὰ τὸ Κράτος, τοὺς ἀσφαλιστικoὺς ὀργανισμοὺς, τοὺς δήμους κλπ. ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐνῶ τῆς Ἰταλίας ἀνέρχεται εἰς 21,8 %, τῆς Γαλλίας εἰς 21,8 %, τῆς Ἀμερικῆς εἰς 21,9 % καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς 26,9 %. Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτῆ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι ἐμφανίζεται μικροτέρα δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ, ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα αὐτῶν τῶν χωρῶν εἶναι λίαν ὑψηλόν καὶ ἐπομένως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως αὐτῆς παραμένει ἐπαρκὲς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν, ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι χαμηλόν καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιβαρύνσεων ἀφήνει μικρὸν περιθώριον διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς Χώρας. Ἡ μορφή τοῦ ἐλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἐντελῶς καταναλωτικῆ. Παρ' ἡμῖν εἶναι ἐντονος ἡ πίεσις ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ τῶν ἐπιπέδου. Ὁ Ἕλληρικὸς Λαὸς μὲ παράδοσιν καὶ ἱστορίαν ἐξόχως πολιτιστικὴν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ βελτιώσῃ τὸ βιοτικὸν τοῦ ἐπιπέδου καὶ μοιραίως πιέζει τὸ κράτος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς πίεσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἀύξησις τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ὑπὸ μορφήν μισθῶν, συντάξεων, ἐπιδομάτων καὶ ἄλλων παροχῶν μὴ παραγωγικῶν. Ἡ τοιαύτη καταναλωτικὴ μορφή τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παρεμποδίξῃ τὴν διάθεσιν σοβαρῶν ποσοστῶν διὰ παραγωγικὰς δαπάνας, τούτέστιν δι' ἐπενδύσεις.

Ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἐμφανίζει τὴν ἐξῆς μορφήν. Τὸ ἔτος 1955-56 αἱ καταναλωτικαὶ δαπάναι ἀνῆλθεν εἰς 89 %, κατὰ τὸ 1954-55 εἰς 88 %, ἐνῶ κατὰ τὸ 1957 τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς καταθέσω ὑπερβιβάσαμεν τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἰς 85 %. Ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ ποσοστοῦ τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν ἔχει σημασίαν διὰ τὴν ἀντίστοιχον αὕξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπενδύσεων, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζουσι τὴν ἐξῆς μορφήν: 1952-53 δραχ. 1459 ἑκατ., 1953-54 δραχ. 1275 ἑκατ., 1954-55 δραχ. 1397 ἑκατ., 1955-56 (18μηνον) δραχ. 1867 ἑκατ. καὶ 1957 (12 μῆνες) δραχ. 1900 ἑκατ. Ὅπως σᾶς εἶναι γνωστὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνετάγησαν δύο προϋπολογισμοί, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 12μῆνου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 18μῆνου. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ

12μήνου περιέχει τὸ ἐλάττωμα τῆς δημιουργίας καταναλωτικῶν δαπανῶν καὶ ἐλλειμμάτων. Τοῦτο εἶναι ἐλάττωμα τῶν προϋπολογισμῶν μέχρι καὶ τοῦ οἴκον. ἔτους 1954-55. Διὰ τοῦτο ἐμφανίζουσι ἐλλείμματα οἱ προϋπολογισμοὶ ὄλων τῶν προγενεστέρων χρήσεων μέχρι τοῦ 1954-55 ἐκ δραχμῶν 10.553 ἑκατ.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1955-56 τὸν ὁποῖον κατέθεσεν ὁ προκατόχος μου τὰ μὲν ἔξοδα ἀνέρχονται εἰς 13,5 δισεκατ., τὰ δὲ ἔσοδα εἰς 11 δισεκατ. Ἐπομένως ἐμφανίζεται ἓνα ἄνοιγμα 2,5 δισεκατ. δραχμῶν τὸ ὁποῖον προεβλέπετο νὰ καλυφθῇ κατὰ 1400 ἑκατ. ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας, κατὰ 400 ἐκ δανείου εἰς βάρος τῶν καταθέσεων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ κατὰ 642 ἐκ τῶν ἀδιάθετων πιστώσεων καὶ τοῦ ἐσόδου ἐξ ἐπιστροφῶν χρημάτων.

Ἡ ταμειακὴ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1956 ἀφῆσεν ἄνοιγμα 100 ἑκατ. δραχμῶν, καίτοι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ οὔτε νέοι φόροι ἐπεβλήθησαν καὶ ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια περιορίσθη ἀπὸ 1400 ἑκατ. εἰς 1000 ἑκατ. τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑφίστατο ἐάν δὲν παρετίναμεν τὸν προϋπολογισμὸν εἰς 18μηνον διότι τότε θὰ εἴχομεν τὴν συνήθη εἰς τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους δέμηνον παράτασιν τῆς χρήσεως ὅποτε θὰ ἀπορροφᾶτο τὸ ἄνοιγμα τοῦτο καὶ θὰ ἰσοζυγίζετο καὶ ὁ προϋπολογισμὸς οὕτως. Καὶ παρὰ τὸ γεγονός αὐτὸ ἐν τούτοις ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 12 μήνου οὐσιαστικῶς κατέληξεν εἰς ἰσοζύγιον περίπου, καίτοι οὐδεὶς νέος φόρος ἐπεβλήθη, καίτοι τὸ ἔσοδον ἐκ βενζίνης ὑπέστη ἐλάττωσιν ἔνεκα τῆς μετατροπῆς τῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ βενζινοκίνητα εἰς πετρελαιοκίνητα ὅπερ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως τῆς βενζίνης κατὰ 33.000 τόννους καὶ μίαν μείωσιν τῶν ἐσόδων κατὰ 104 ἑκατ. δραχμῶν. Μετὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὡς θεμελιώδη γραμμὴν τὴν αὔξησιν παντὶ σθένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας καὶ πέραν τούτου τὴν διάθεσιν παντὸς διαθέσιμου ποσοῦ εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπενδύσεων ἐχάραξε γραμμὴν ἐξασφαλίζουσαν τὸ δημοσιονομικὸν ἰσοζύγιον τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, γεγονός τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον ὅπως ἐφεξῆς οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς Χώρας μὴ διαταράσσου τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν διὰ τῶν ἐλλειμμάτων των διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ πίστις πρὸς τὸ νόμισμα καὶ ὁ τιμᾶριθμος κλονίζονται καὶ ἡ οἰκονομία περιέρχεται εἰς ἀσφυξίαν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως χρηματικῶν μέσων ἐκ τῆς ἀγορᾶς, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπομένως ἀπεφάσισε τὴν μείωσιν τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν ὄριον, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπουν αἱ νομοθετημέναι ἀνάγκαι τῆς Χώρας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὅπως πρὸ ὀλίγου εἶχον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν, αἱ καταναλωτικαὶ δαπάναι τοῦ 1957 περιορίσθησαν ἀπὸ 89 εἰς 85 %.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν ἀρχῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται πλέον νὰ παύσῃ ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς Χώρας νὰ εἶναι πολιτικὴ κοινωνικῆς προνοίας καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς πολιτικὴν ἐντάσεως τῆς παραγωγῆς καὶ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ γενικῶς τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, διεμορφώθη καὶ ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ τῆς Χώρας. Καὶ ἀναμορφωθεὶς ὁ προϋπολογισμὸς

έλαβε τὴν ἐξῆς μορφήν : αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν ἀνῆλθον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 εἰς 16 δισεκατ., ἡ στρατιωτικὴ βοήθεια εἰς 1.400 ἑκατ. περίπου, αἱ εἰσφορὰὶ κρατῶν-μελῶν τοῦ NATO εἰς 694 ἑκατ., ἤτοι ἐν συνόλῳ εἰς 18 δισεκατ. αἱ πληρωμαὶ ἀντιστοίχως ἀνῆλθον εἰς 16.242 ἑκατ. Ἐπομένως ἀφέθη πλεόνασμα ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ 1.800 ἑκατομμύρια.

Διὰ τοῦ πλεονάσματος αὐτοῦ, ἐκαλύφθη τὸ ἔλλειμμα τῶν σεισμοπλήκτων τὸ ὁποῖον ἀνῆλθεν εἰς 589 ἑκατ., διότι πράγματι εἰσπράξαμεν 418 ἑκατ. ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν καὶ 186 ἑκατ. ἐκ τῆς βοήθειας, ἤτοι 604 ἑκατ. ἐν συνόλῳ καὶ ἐξωδεύσαμεν 1.193 ἑκατ. Ἐπίσης ἐκαλύφθη τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων ἐκ δραχ. 1.178 ἑκατ. Καὶ ἐπομένως χάρις εἰς τὸ πλεόνασμα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπετεύχθη τελικὸν ἰσοζύγιον μὲ ἓνα μικρὸν ταμειακὸν πλεόνασμα ἐκ 31 ἑκατομμυρίων. Ἡ τοιαύτη εὐτυχὴς κατάληξις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἀφείλεται βεβαίως :

Ἐρῶτον, εἰς τὴν συντητὴν διαχείρισιν τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας διεθέσαμεν. Πρέπει δὲ νὰ τονίσω, ὅτι δὲν περιορίσαμεν οὐδεμίαν παραγωγικὴν πίστωσιν. Ὁ περιορισμὸς συνετελέσθη μόνον εἰς τὰς καταναλωτικὰς δαπάνας καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀδιάθετοι πιστώσεις δὲν ὑπερέβησαν τὸ 5^ο/₁₀₀, ποσοστὸν εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως ἀνήρχοντο αἱ ἀδιάθετοι πιστώσεις καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, γεγονὸς μαρτυροῦν, ὅτι τὸ αὐτὸ ποσὸν διεθέσαμεν, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ διαθέσαμεν ὑπὲρ τῶν παραγωγικῶν πιστώσεων.

Δεύτερον, εἰς τὰς οἰκονομίας τὰς ὁποίας ἐπεβάλλομεν δι' ὄλων τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν ἐνώπιον τοῦ Σκόματος. Βεβαίως, τὰ μέτρα αὐτὰ τῶν οἰκονομιῶν δὲν ἐπέφερον πλήρως τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, διότι βραδέως ἐλήφθησαν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποδώσῃ ἐντὸς ἐλαχίστων μηνῶν. Προσδοκῶμεν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ θὰ ἐπιτευχθοῦν ἐν τῷ συνόλῳ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τρίτον, διότι ἐγένετο συστηματικὴ παρακολούθησις τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν πραγματοποιήσασιν τῶν ἐσόδων. Ἡ τοιαύτη πορεία τῶν ἐσόδων παρέσχε μίαν αἰσιόδοξον εἰκόνα τῆς δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, διότι πράγματι διὰ νὰ παρουσιασθῇ τὸ μέγαλον αὐτὸ πλεόνασμα οἱ φόροι ὄλων τῶν κλάδων ἀπέδωσαν περισσότερον. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἐπέφερον ἡ μεταβολὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, διότι παρέσχε τὴν εὐχέρειαν πρὸ παντὸς εἰς τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος, νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἅπασαι αἱ ἐκκρεμεῖς φορολογικαὶ δηλώσεις εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσπράξωμεθα ἐφέτος εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνικίου φόρου ἅνευ ἐκκρεμοτήτων ἐκ τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς ἓν εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα ὥστε καθ' ἕναστος ἔτος νὰ περαιοῦται ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ βεβαίωσις τῶν ἐσόδων νὰ μὴ παραμένουν δὲ ἐκκρεμεῖς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκκαθαριζόμεναι εἰς τὰ μεταγενέστερα ἔτη δημιουργοῦν συσσωρεύσειν ὑποχρεώσεων, τόσον ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ παρόντος καὶ δυσχεραίνουν τὰ μέγιστα τὴν

έθνικὴν οἰκονομίαν. Μείωσιν ἐσόδων παρουσίασαν, ὅπως εἶπον προηγουμένως, αἱ εἰσπράξεις τῆς βενζίνης διὰ τὸν λόγον τῆς μετατροπῆς τῶν αὐτοκινήτων εἰς πετρελαιοκίνητα. Ἐπίσης μικρὰν μείωσιν παρουσίασεν ὁ φόρος τοῦ ζύθου, διότι μετεθέσαμεν τὸ ἔσοδον ἐπὶ τῆς βύνης. Οὕτω ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἔδωκε τὸ εὐχάριστον αὐτὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐκάλυψε τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἤρξεν ὡς ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1956 τὸ ταμειακὸν πλεόνασμα τῶν 31 ἑκατ. δραχμῶν.

Διὰ τῆς ἐφαρμοσθείσης κατὰ τὸ 1955-56 δημοσιονομικῆς πολιτικῆς ὁ προϋπολογισμὸς ἐπέδρασε λίαν ἐντόνως ἐπὶ τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας, διότι χάρις εἰς τὴν ἰσοζύγισιν καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐλλειμμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκαλύπτοντο εἴτε εἰς βάρος τῶν καταθέσεων τῶν νομικῶν προσώπων, εἴτε εἰς βάρος τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας, ἀφήσαμεν ἀθίκτους καὶ τὰς καταθέσεις ὥστε νὰ χρησιμοποιηθοῦν αὐταὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ γενικῶς δὲν ἀφῆραμεν χρηματικὰ μέσα ἀπὸ τὸ ἐκδοτικὸν Ἴδρυμα. Δυνάμει τῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία κατηρτίσθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1955, τὸ Κράτος ἐδικαιούτο νὰ ἀποσύρῃ διὰ προσωρινῆς πιστοδοτήσεως μέχρι 500 ἑκατ. δραχμῶν. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἔκαμε σχεδὸν χρῆσιν τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους μὴ ἀντίλησασα πλεόν τῶν 200 ἑκατ., ἀλλὰ καὶ τελικῶς ἠλάττωσε τὰ χρεωστικὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου ἐναντι τῆς Τραπεζῆς κατὰ 272 ἑκατ., τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι διηκόλυσε κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τὴν κυκλοφορίαν καὶ συνέβαλε εἰς τὴν μείωσιν αὐτῆς περαιτέρω, γεγονός ἐπιδρῶν καὶ ἐπὶ τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Ἐπομένως ὁ προϋπολογισμὸς ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦδε ἐνεφάνιζε ἐλλείμματα καὶ ἀπετέλει σταθερὰν πληγὴν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, διότι διὰ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπερρόφα τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα, ἥδη ἀπετέλεσεν ὑγιὲς ὄργανον ἐξασφαλίσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ κατοχυρώσεως τῆς ὅλης οἰκονομίας. Ἀλλὰ καὶ ἀπέβη περαιτέρω καὶ ὄργανον πίστεως ἢ ἀκολουθηθεῖσα δημοσιονομικὴ πολιτικὴ, διότι ὄχι μόνον δὲν ἐθίξαμεν τὰς καταθέσεις, ἀλλὰ καὶ ἐπεστρέψαμεν χρηματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐθέσαμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς παραγωγῆς.

Πέραν δὲ τούτου διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν ἐτι περαιτέρω τὰς ἀποταμιεύσεις ἀπὸ πλευρᾶς δημοσιονομικῶν μέτρων, διὰ διαταγῆς μας κατεστήσαμεν ἀπὸ 1 Μαρτίου ὑποχρεωτικὴν τὴν πληρωμὴν τῶν ἔνδων τῶν 3000 δραχμῶν μισθῶν δι' ἐπιταγῶν, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ σύστημα τοῦτο. Δι' αὐτοῦ, ἐπιδιώκομεν τὸ μὲν νὰ ἐθίσωμεν τοὺς συναλλασσομένους νὰ συναλλάσσονται τραπεζιτικῶς, τὸ δὲ νὰ δημιουργῆται ἓνα ζήτημα καταθέσεως καὶ τρίτον νὰ μὴ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὸ τραπεζικὸν Ἴδρυμα χρήματα τὰ ὁποῖα οὕτω θὰ παραμείνουν διαθέσιμα εἰς χεῖρας τῶν δικαιοῦχων. Καὶ πέραν τούτου ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1957 θὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ σύστημα τῶν τραπεζικῶν ἐπιταγῶν διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν ἐργολάβων, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ διευκολύνῃ τὰ μέγιστα τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομισματικὴν σταθερότητα τῆς Χώρας, ἐπιδιώκοντες ὅπως ἐφεξῆς

φθάσωμεν εἰς τὸ πεπολιτισμένον ἐπίπεδον ὥστε ὄλαι αἱ πληρωμαὶ τοῦ Κράτους νὰ γίνωνται δι' ἀνοίγματος πιστώσεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιοῦχου παρά τραπέζῃ εἰς τρόπον ὥστε ὀλόκληρος ἢ ὑπὸ τοῦ Κράτους συλλαγή νὰ περιέλθῃ εἰς τὸ τραπεζιτικὸν σύστημα καὶ νὰ ἔχῃ ὄλας τὰς εὐνοϊκὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος. Ἐπίσης διὰ τῆς ἀκολουθηθείσης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς συνεβάλομεν τὰ μέγιστα οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς, διότι παρέσχομεν ἀτέλειαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν λιπασμάτων ἅτινα καὶ ἐπεδοτήσαμεν διὰ νὰ εὐθηνήσουν, εἰσγγάγομεν ἀτελῶς τὰ γεωργικὰ μηχανήματα, ἐπηνδρώσαμεν τὰς βασικὰς γεωργικὰς ὑπηρεσίας πρὸς ἔντονον ἀξίησιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν βιομηχανίαν, ἐπίσης, παρέσχομεν ἀτελείας εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μηχανημάτων τέλος δέ, ἐπεδοτήσαμεν τοὺς σιδηροδρόμους δι' ἑνὸς ποσοῦ 335 ἑκατ., διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνοιγμάτων καὶ διευκλυνσιν τῶν μεταφορῶν καὶ διεθέσαμεν περαιτέρω 15 ἑκατ. διὰ τὰς ἀγρόνους γραμμὰς.

Διεθέσαμεν ἐπίσης 1041 ἑκατ. διὰ τὴν ἄσκησιν κοινωνικῆς πολιτικῆς, 363 ἑκατ. διὰ τὴν δικαιοσύνην, 1541 ἑκατ. διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ 1260 ἑκατ. διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν. Διὰ νὰ διευκολύνωμεν ὅμως περαιτέρω καὶ ἐξυγιάνωμεν τὴν ὕλην φορολογικὴν κατάστασιν διὰ Β. Δ. ἐπετρέψαμεν τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἰσολογισμῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, διότι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τῶν συνιστῶντων μίαν ἐπιχείρησιν στοιχείων ἐγένετο μὲ παρωχημένας καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενας πρὸς τὴν πραγματικότητα τιμὰς καὶ ἐπομένως καὶ ἡ πίστις τῶν ἐπιχειρήσεων ἐνεφανίζετο μειωμένη δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤθελον νὰ κάμουν εἰσαγωγὴν κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ δανεισμὸν οἰονδήποτε.

Διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν θὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἡ πραγματικὴ τιμὴ τῶν μετοχῶν μὲ ἀποτέλεσμα ἢ τοιαύτη τακτοποίησις νὰ ἐπιφέρει μείωσιν τῶν κρατικῶν ἐσόδων κατὰ 25 ἑκατ. κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ κατὰ 50 ἑκατ. κατὰ τὸ δεῦτερον ἔτος, διότι διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ποσοστοῦ ἀποσβέσεων θὰ ἐκπεσθῇ μεγαλύτερον ποσὸν ἐκ τῶν κερδῶν. Προετιμήσαμεν ὅμως νὰ ὑποστώμεν τὴν μείωσιν αὐτὴν τῶν ἐσόδων διὰ νὰ ἐξυγιάνωμεν τὴν κατάστασιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ νὰ ἀποκαταστήσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν τὴν εὐκρίνειαν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τοῦ καλυτέρου φορολογικοῦ ἐλέγχου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἀντιμετωπίσθησαν, ἐπίσης, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ δημοσιουπαλληλικά προβλήματα. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιληφθεὶς αὐτῶν προσωπικῶς ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1956 προέβη εἰς τὰς ἐξῆς παροχὰς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Εἰς τοὺς τακτικὸς τοὺς ἔχοντας οἰκογενειακὰ βάρη δημοσίους ὑπαλλήλους διέθεσε ποσὸν 51 ἑκατ. ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβον οἱ ἔχοντες μισθοὺς μέχρι 1156 δραχμῶν 200 δραχμὰς μη-

νιαίως, οί δέ λοιποί οί λαμβάνοντες μισθόν μέχρι 1220 δραχμῶν 80 δραχμᾶς μηνιαίως. Ἐνεκρίθη ἐπίσης ἡ χορήγησις ἐπιδόματος ἀκριβείας τὸ ὅποιον ἐπεβάρυνε τὸν προϋπολογισμόν μὲ 300 ἑκατ. Παρεσχέθη εἰς κατηγορίας τινὰς ὑπαλλήλων ἑκτακτὸν ἐπίδομα διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, ἐξ οὗ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 15 ἑκατ. Παρεσχέθη ὡσαύτως νοσοκομειακὴ περίθαλψις εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐντεῦθεν ἐπεβάρυνθη ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ 20 ἑκατ. ἑτησίως. Ἐδόθησαν ἐπίσης 5 ἑκατ. ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἐφ' ἄπαξ ἡ ἀξία τοῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ ἀνεργομένη εἰς 22 ἑκατ. Ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης 30 ἑκατ. διὰ τὴν δημιουργίαν οἰκοτροφείων εἰς τὰ ὅποια θὰ εἰσέρχονται τὰ τέκνα τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ καθ' ἃς ἔχῃ πληροφορίας ἡ ἐργασία αὐτὴ προχωρεῖ. Ἐπίσης διερρυθμίσθη ἡ θέσις κατηγοριῶν τινῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ὡς : οἰκονομικῶν, τριατατικῶν καὶ δικαστικῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἐπεβάρυνθη ὁ προϋπολογισμὸς μὲ 60 ἑκατ. Ἐχορηγήθη ἐπίσης ἕτερον ἐπίδομα εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀνερχόμενον εἰς 19 ἑκατ. Ἡϋξήθη ἡ τροφοδοτικὴ μερὶς τῶν σωμάτων ἀσφαλείας μὲ ἐντεῦθεν ἐπιβάρυνσιν 35 ἑκατ. Ἐχορηγήθη ἐπίσης αὐξήσις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν πλέον τοῦ παγίου μισθοῦ οὐδεμίαν ἄλλην πρόσθετον ἀπολαύην. Ἐνεκρίθησαν κατ' ἀποκοπὴν ὑπερωριακαὶ ἀπαζημιώσεις ἀνερχόμεναι ἀπὸ 160 ἕως 350 δραχμᾶς μηνιαίως δι' ἑκαστον, ἤτοι συνολικὴ ἑτησίᾳ δαπάνη 22 ἑκατ. δραχμῶν. Τοῦτέστι διετέθησαν κατὰ τὸ 1956 500 ἑκατ. διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συνταξιούχους, ἐξ ὧν ὑπὲρ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίων λειτουργῶν 370 ἑκατ. τὰ ὅποια ἐν σχέσει μὲ τὸ μισθολόγιον τὸ ὅποιον ἀνέρχεται εἰς 3.270 ἑκατ. ἀποτελοῦν μίαν αὐξήσιν κατὰ 11,3 %. Βεβαίως εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐχώρησεν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ μισθολογίου, ὅχι διότι οἱ καταβαλλόμενοι μισθοὶ εἶναι ἐπαρκεῖς, ἀλλὰ διότι πιστεύει, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθολογίου χωρὶς αὐτὴ νὰ εἶναι παγία καὶ σταθερὰ καὶ νὰ ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας. Νομίζω ὅτι ὁ μόνος τρόπος σήμερον ὁ ὅποιος θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν λύσιν τοῦ μισθολογικοῦ προβλήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἶναι ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος. Διότι διὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς φορολογίας καὶ διὰ τῆς ἐκ ταύτης μειώσεως τῶν εἰσοδημάτων ἢ διὰ τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος αὐξήσις τῶν μισθῶν, ὡς μόνην συνέπειαν θὰ εἶχε μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, τὴν αὐξήσιν τοῦ τιμαριθμοῦ καὶ ἀπώλειαν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τὸν ὅποιον ἐλάμβανον πρὸ τῆς αὐξήσεως καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν ὁλοκλήρου τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Συνεπῶς ὁ μόνος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος εἶναι ἡ ἔντασις τῆς προσπάθειας τῆς παραγωγῆς ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καθήκον ὄλων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἠϋξημένης καθολικῆς παραγωγῆς θὰ τοποθετήσωμεν ὄλοι τὴν προσωπικὴν μας εὐημερίαν καὶ

πρό παντός οί δημόσιοι υπάλληλοι οί όποιοι άποτελοῦν τό σώμα καί έν τινι μέτρῳ τήν διάνοιαν τοῦ Κράτους, διότι αὐτοί φέρουν τήν εὐθύνην τῆς επίτυχίας ἢ τῆς άποτυχίας τῶν προγραμμάτων τοῦ Κράτους. Χαρακτηριστικόν δέ τῆς άδυναμίας τοῦ προϋπολογισμοῦ νά ὑποστῆ έτέραν πέραν τῶν 500 έκατομμυρίων έπιβάρυνσιν εἶναι, ὅτι ὁ προϋπολογισμός άντιμετωπίζει διά δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, σωμάτων άσφαλείας καί διά μισθοῦς τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν τό ποσόν τῶν δραχ. 7.630 έκατ., δηλαδή τό 47 % τοῦ προϋπολογισμοῦ διατίθεται ὑπέρ τῆς καλύψεως τῶν μισθῶν καί συντάξεων. Ἐγώ τήν πεποιθήσιν ὅτι ὁ ὑπαλληλικός κόσμος άντιλαμβάνεται τήν ὀρθότητα τῆς άκουσμένης οικονομικῆς πολιτικῆς καί ὅτι θά καταβάλλῃ κάθε προσπάθειαν διά τήν επίτυχιάν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καί μέσα εἰς αὐτήν τήν προσπάθειαν νά ικανοποιήσῃ καί τās ιδικάς του δικαίας ἀξιώσεις.

Ἡ κίνησις τῶν διορισμῶν κατά τό παρελθόν έτος χαρακτηρίζεται ἀπό τήν προσπάθειαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν διορισμῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς πλήν τῶν παραγωγικῶν. Διά τοῦτο ένεκρίθησαν κυρίως διορισμοί δημοδιδασκάλων, μηχανικῶν, γεωπόνων, δασονόμων καί κτηνιάτρων. Εἰς τήν έκθεσιν τήν ὅποιαν θά ἔχω τήν τιμῆν νά θέσω ὡς ἕψιν ὡμῶν ὑπάρχει πλήρης κατάστασις τῶν εἰσελθόντων καί ἐξελθόντων κατ' Ὑπουργεῖον, ὥστε ἡ Βουλῆ νά ἔχῃ τήν εὐχέρειαν νά κρίνῃ τόν ρυθμόν τῶν γενομένων διορισμῶν καί τῶν γενομένων ἐξόδων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τελευτῶν τήν ἐπισκόπησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1955-56 ἐπιθυμῶ νά ἐπιστήσω τήν προσοχήν σας ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐν σχέσει με τό ἔθνικόν εἰσόδημα. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει διαλαμβανομένου πίνακος προκύπτει τό τελικόν συμπέρασμα, ὅτι τό ἔθνικόν εἰσόδημα ὁλονέν ἀνέρχεται εἰς ὕψηλότερον βαθμόν καί προχωρεῖ περισσότερον ἀπό ὅ,τι προχωρεῖ ἡ ἐπιβάρυνσις. Διότι ἐνώ ἡ αὐξήσις τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ἐναντι τοῦ 1952 ἀνέρχεται εἰς 80 % ἡ αὐξήσις τῶν φορολογιῶν ἐναντι τοῦ 1952 ἀνέρχεται μόνον εἰς 71 % τό ὅποιον σημαίνει, ὅτι προπορεύεται τό ἔθνικόν εἰσόδημα έτησίως περισσότερον ἀπό ὅ,τι προχωροῦν αἱ εἰσπράξεις αἱ ὅποιαι ἀφαιροῦνται ἀπό τό ἔθνικόν εἰσόδημα, γεγονός τό ὅποιον μαρτυρεῖ μίαν ἐξυγίανσιν τῆς καταστάσεως καί μίαν ἀνακούφισιν τῆς οικονομίας ἐκ τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων.

Συμπέρασμα ἐκ τῆς ὅλης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τοῦ 1956 εἶναι, ὅτι ἐπετεύχθη τό πρῶτον ἡ ἐξισορρόπησις τῶν δαπανῶν καί ἐσόδων καί έπομένως εἰσερχόμεθα εἰς μίαν περίοδον δημοσιονομικοῦ ἰσοζυγίου. Ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ προωθήθη σπουδαίως ἡ ἀποκαταστάσις τῶν σεισμοπλήκτων καί έπαυσε πλέον ὁ προϋπολογισμός τῆς Χώρας νά ἀποτελῆ ἐπικίνδυνον παράγοντα διά τήν νομισματικῆν κυκλοφορίαν καί διά τήν ὅλην δημοσίαν οικονομίαν.

Καί ἤδη εἰσερχόμεθα, κύριοι συνάδελφοι, εἰς τήν διά βραχείων ἀνάλυσιν τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκ. έτους 1957. Ἐκεῖνο τό ὅποιον χα-

ρακτηρίζει τον κατατιθέμενον προϋπολογισμόν είναι, ότι εμφανίζει εξησφαλισμένην εξισορρόπησην εσόδων και εξόδων κατά τρόπον μη αφήνοντα καμμίαν αμφιβολίαν περί της πραγματοποιήσεως της εξισορροπήσεως αυτής και ότι επετεύχθη διά πρώτην φοράν μεταπολεμικώς το σύνολον της διδομένης αμερικανικής βοήθειας να επιτρέπη εις τον προϋπολογισμόν ώστε ἴσον ποσόν εκ τῶν ἐγχωρίων πόρων να τὸ διαθέτῃ ὑπὲρ τῶν ἐπενδύσεων και πέραν τούτου μικρόν μέρος εκ τῶν τακτικῶν εσόδων. Τούτέστιν επιτυγχάνεται πλέον ἴσον ποσόν πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν να μὴ χρησιμοποιῆται διὰ κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως να διατίθεται πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐπενδύσεων. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι χαρακτηριστικὸν σημεῖον τῆς προόδου μιᾶς χώρας εἶναι ὁ ρυθμὸς τῶν γενομένων ἐπενδύσεων αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εις τὴν περαιτέρω αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Τὰ ἔσοδα ὅπως ἐμφανίζονται εις τὸν κατατεθέντα προϋπολογισμόν ἀνέρχονται μαζί με τὴν εκ 1.400 ἑκατ. ἀμερικανικὴν βοήθειαν εις 12.650 ἑκατ. δραχμῶν. Αἱ δαπάναι τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνέρχονται εις 11.250 ἑκατ. δραχμῶν. Ἐπομένως παραμένει εκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ πλεόνασμα 1.400 ἑκατ. ἰσόποσον πρὸς τὴν εις δραχμάς ἀξίαν τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας τὸ ὅποιον διατίθεται δι' ἐπενδύσεις αἱ ὁποῖαι προσαυξανόμεναι διὰ δανεισμοῦ εις συνάλλαγμα κατὰ 435 ἑκατ. και διὰ τὴν εἰσαγωγὴν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν και δι' εἰδικῶν πόρων ἐξ ἐπενδύσεων κατὰ 65 ἑκατ. μᾶς δίδουν τὸ ποσόν τῶν 1.900 ἑκατ. τὰ ὁποῖα διατίθενται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἡ ἀνάλυσις τῶν εσόδων ἔχει ὡς ἀκολουθῶς: Ἀλλὰ θὰ ἤθελον πρὶν εἰσελθῶ εις αὐτὴν να σᾶς ἀναφέρω τὸ ἐξῆς γεγονός. Μία ἐφημερίς, σήμερον, ἡ ὁποία εἶναι και οἰκονομολογικὴ μάλιστα, πληροφορηθεῖσα κατὰ τρόπον ὅπως πληροφοροῦνται οἱ δημοσιογράφοι και τὰ πλέον ἀπόκρυφα τοῦ Κράτους τὴν εἰκόνα αὐτὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔγραψεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ προϋπολογισμὸς παρουσιάζει πλεόνασμα 1.400 ἑκατ. εἶναι εὐκαιρία να μειώσωμεν τοὺς φόρους και να διαθέσωμεν τὰ 1.400 ἑκατ. διὰ τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν φορολογιῶν.

Τούτέστιν ἐάν τοῦτο ἦτο ποτὲ δυνατόν να γίνῃ, θὰ ἐσήμαινε να καταδικάσωμεν τὴν Χώραν εις τὸ ἐπίπεδον εις τὸ ὅποιον εὐρίσκεται σήμερον, να ἀποκλείσωμεν πᾶσαν πρόοδον πρὸς περαιτέρω αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος και να βάλωμεν τὴν ἐπιτάφιον πλάκα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς χώρας ἐσαι ὑπαναπτύκτου, εις περίοδον μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Δύσις διὰ νέων μεθόδων προσπαθεῖ να δημιουργήσῃ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουν ἰδιαιτέρως εις τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας, ὡς ἡ Ἑλλάς, να ἐπισπεύσουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον και να προωθήσουν τὴν παραγωγικότητά των εις ἐπίπεδα προσεγγίζοντα τὰ τῶν δυτικῶν χωρῶν και να καταστήσουν οὕτως ἐφικτὴν τὴν συμβίωσιν πρὸς ἣν φέρεται ὁ κόσμος τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν εις ποίαν σοβαρότητα ὀδηγοῦνται αἱ συζητήσεις διὰ μέσου ἐνίων ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι εἴτε καλοπίστως εἴτε κακοπίστως δημιουργοῦν ἐντυπώσεις εις βάρος μιᾶς

προσπαθείας, ή οποια οδηγεί εις εξυγιανσιν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως.

Ἡ σύνθεσις τῶν ἐσόδων ἔχει ὡς ἑξῆς : ἄμμοσι φόροι 2.355 ἑκατ., ἔμμοσι 7.753 ἑκατ. Θά ἤθελα νά ἐπιστήσω τήν προσοχήν σας, ὅτι αὐτή ἡ σύνθεσις τῶν ἐμμέσων φόρων ἀκολουθεῖται καί παρ' ἡμῖν, ὡς καί ἀλλαχοῦ, κατὰ μίαν παράδοσιν καί περιλαμβάνει πλὴν τῶν κυρίως ἐμμέσων φόρων καί φόρους οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἔμμοσι, ὡς ὁ φόρος πολυτελείας, χαρτοσήμου, μονοπωλιακῶν εἰδῶν κλπ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀκολουθοῦντες τήν πηγίως καθιερωμένην ὁρολογίαν ἔχομεν σύνολον ἐμμέσων φόρων 7.753 ἑκατ. Διάφορα τακτικά ἔσοδα 742 ἑκατ. Διάφορα ἔκτακτα ἔσοδα 175 ἑκατ. Εἰσφοραὶ κρατῶν-μελῶν ΝΑΤΟ 225 ἑκατ. καί ἀμερικανικὴ βοήθεια 1.400 ἑκατ., ἤτοι : σύνολον 12.650 ἑκατ. Δὲν θά σᾶς ἀπασχολήσω περὶ τῶν καθ' ἕκαστον προβλέψεων. Αἱ καθ' ἕκαστον προβλέψεις στηρίζονται ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων τῶν περυσινῶν ἐσόδων, ἐγένοντο κατ' ἐξοχὴν συντηρητικαὶ καί ἔλασσαν τῶν τεκμηριωμένων ἐκ τῆς ἐνδεχομένης αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καί τῆς μέσης ἐπιβαρύνσεως αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καί τοῦτο ἵνα τὸ ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον ἔχει τήν τιμὴν νά ἐμφανίσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἢ Κυβέρνησιν νά μὴ παρέχῃ τὸν φόρον διατηράσεως μὲ ὀμαλὴν πορείαν τῶν πραγμάτων καί μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ δι' ἀποκλεισμοῦ ἐκτάκτων γεγονότων.

Ἡ φορολογία τοῦ εἰσοδήματος, εἰσερχομένη εἰς τὸ δευτέρον ἔτος, εὐρίσκει, ὡς σᾶς εἶπον, τὰς ἐφορείας ἀπῆλλαγμένας τοῦ φόρτου τῶν παρελθόντων ἐτῶν καί ἐπομένως εὐελπιστοῦμεν, ἥτι ἐντὸς τοῦ ἔτους θά ἐπέλλῃ καί ὁ ἐλεγχος καί ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὥστε νά μὴ ὑπάρχῃ ἡ σῶρευσις τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἡ φορολογία τῆς καθαρᾶς προσόδου καί ἐφέτος θά ἐξακολουθήσῃ νά ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Καίτοι ὁ νόμος περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων εἶναι ἀπολύτως ἔτοιμος καί ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου θά ἀχθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δὲν ἠθελήσαμεν ἐσπευσμένως νά ἐφαρμόσωμεν τὸν ἐνιαῖον φόρον καί ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων, ἀλλὰ προετιμήσαμεν νά ἀφήσωμεν ἕνα χρόνον μελέτης τοῦ ἐνιαῖου φόρου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ οὐσιώδη καινοτομίαν, ἔχουσαν εὐρύτεραν οικονομικὴν ἐπίδρασιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν θά ἀκολουθήσωμεν.

Ἡ φορολογία τῆς κληρονομίας βεβαίως ὑπελογίσθη μὲ τὰ δεδομένα τὰ σημερινά, ἀναγκαῖα ὅμως καθίσταται ἡ μεταρρύθμισις τῆς νομοθεσίας αὐτῆς, διότι μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐπῆλθον μεταβολαὶ τῶν βαθμῶν καί ἐπομένως χρειάζεται νά γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ τῶν τάξεων τῶν κληρονομιῶν ἀφ' ἐνὸς καί δευτέρον, λόγῳ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τὰ κλιμάκια τῆς φορολογίας πρέπει νά προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν νομισματικὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Οἱ τελωνειακοὶ δασμοὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν συνόλῳ εἰς 2.661 ἑκατ. δραχμῶν Ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς ἀπῆλλάγησαν τοῦ δασμοῦ τὰ σπορέλαια, κατεψυγμένα κρέατα, ὁ βακαλάος καί ἄλλα εἶδη

πρώτης ανάγκης και γενικῶς ἡ κατεύθυνσις τῆς δασμολογικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ἐνίσχυσις διὰ πρώτων ὑλῶν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ν. Μ α λ λ ι ἄ κ α ς. Ἐὰ σπορέλαια νὰ τὰ δασμολογήτε, νὰ μὴ τὰ ἀπαλλάξετε.

Χ. Θ η β α ῖ ο ς (Ἵπ. Οἶκον.). Αὕτη εἶναι μία εἰδικὴ περίπτωση, τὴν ὁποῖαν, ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος θὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν. Εἶναι πρόβλημα ἐκάστης στιγμῆς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ δέουσα δασμολογικὴ πολιτικὴ.

Ἡδὴ θὰ θέσω δι' ὀλίγων ὑπ' ὄψει σας τὴν φορολογικὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀκολουθήσωμεν κατὰ τὸ 1957. Εἶναι γνωστὸν καὶ ὅλοι ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι αἱ φοροτεχνικαὶ ὑπηρεσίαι, ὡς λειτουργοῦν, δὲν ἐπιτυγχάνουν τὴν σύλληψιν ὅλης τῆς κατὰ νόμον φορολογητέας ὕλης, ἐν ἄλλοις λόγοις ἔχομεν φοροδιαφυγὴν, ἡ φοροδιαφυγὴ δὲ αὕτη εἶναι σύννητος φαινόμενον, ὅχι μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐσχάτως δὲ ἤρχισε νὰ ἐμφανίζεται καὶ εἰς κράτη ὅπου ὑπῆρχεν ὑψηλὴ φορολογικὴ συνείδησις, ὡς αἱ Ἑνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπομένως καὶ παρ' ἡμῖν ὑφίσταται φοροδιαφυγὴ. Ἄρκει νὰ σας ἀναφέρω ὅτι ἐδηλώθησαν 7.500 ἑκατ., ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὡς φορολογητέα ὕλη τοῦ νόμου τοῦ ἐνιαίου φόρου, ἐνῶ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἦτο 55 δισεκατ. εἰς τερούσας δραχμὰς. Βεβαίως ὑπάρχει σειρὰ ἀνθρώπων ἀπαλλασσομένων, ἀλλὰ πάντως ὑπάρχει μία φοροδιαφυγὴ. Ἀποτελεῖ αἷτημα φορολογικῆς δικαιοσύνης διὰ τὴν κατανομὴν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, αἷτημα κυρίως, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἀπὸ τοὺς εἰλικρινεῖς φορολογουμένους, διότι ὁ διαφεύγων τὴν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν μετακινεῖ τὸ ἴδιον αὐτοῦ βάρος ἐπὶ τῶν εὐσυνειδήτων καὶ εἰλικρινῶν φορολογουμένων. Διὰ τοῦτο καταβάλλομεν ἰδιαιτέρην προσπάθειαν πρὸς σύλληψιν τῆς φοροδιαφυγῆς. Διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν ἐπετύχομεν τὴν ἐγγραφὴν νέων διαφυγόντων μέχρι τοῦδε φορολογουμένων, ἐνερχομένων εἰς 31 χιλιάδας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι μεγάλης βεβαίως ὀκλήης, ἀλλὰ συμβιβασθέντες ἀπεδέχθησαν τὰς φορολογικὰς τῶν ὑποχρεώσεις εἰς ποσοστὸν μάλιστα ἀρκετὰ ὑψηλόν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ βεβαιωθέν. Περαιτέρω συνεστήσαμεν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ μητρώου τῶν φορολογουμένων, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται περὶ τὸ τέλος του καὶ τοῦ μητρώου τῶν ἐνασκούντων οἰκονομικῆν δραστηριότητα εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κατὰ πρῶτον, ἵνα ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν ἀσκούντων οἰκονομικῆν δραστηριότητα, συλλάβωμεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν μετέχουν τῶν βαρυνόντων αὐτοὺς δημοσιονομικῶν βαρῶν. Διότι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν φορολογουμένων θὰ δοθῇ εὐκαιρία καὶ δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν βαρῶν καὶ ἐλαφρύνσεως τῆς φορολογίας. Συνεκεντρώσαμεν ἐπίσης δια τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς, τὰς ὁποίας καθιεροῦ ἡ κειμένη νομοθεσία καὶ δι' ἐπιτροπῆς μελετῶμεν διὰ νὰ ἴδωμεν ποῖαι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀνεκταί, ποῖαι ἐξεπλήρωσαν τὸν προορισμὸν των καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ παύσουν ὑφιστάμεναι καὶ ποῖαι εἶναι χαριστικά καὶ πρέπει νὰ καταργηθοῦν. Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν καὶ

ἐκείθεν μίαν ἀποκατάστασιν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ μίαν πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς.

Μετεργουμίσαμεν ἐπίσης τὴν νομοθεσίαν τῶν φορολογικῶν στοιχείων καὶ ἀπηλλάξαμεν τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ πολυπλόκους διατυπώσεις, χωρὶς νὰ μειώσωμεν τὰς φορολογικὰς ἐγγυήσεις καὶ διὰ διαταγῶν καθωρίσαμεν διαδικασίαν ἐλέγχου τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν φοροτεχνικῶν ὀργάνων ἐλέγχων, διότι ὑπάρχει μία τάσις ἀπορρίψεως τῶν φορολογικῶν βιβλίων, τάσις ὀφειλομένη εἴτε εἰς τὸν φόβον τῶν εὐθυνῶν τῶν φορολογούντων, εἴτε καὶ εἰς λόγους φυγοπονίας, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦμεν νὰ πλήξωμεν. Καθιερώσαμεν λοιπὸν διαδικασίαν ὥστε, ὅταν ὁ φορολογούμενος πιστεύῃ, ὅτι ἀδίκως ἀπορρίπτονται τὰ βιβλία του καὶ ἐπομένως ἀδίκως φορολογεῖται, νὰ φέρεται ἡ ἔκθεσις τοῦ διενεργηθέντος ἐλέγχου τῇ αἰτήσει του ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς λογιστικῶν βιβλίων τοῦ Ὑπουργείου.

Καὶ περαιτέρω, διὰ τῆς ἀναμορφώσεως τῶν ἰσολογισμῶν, προσεπαθήσαμεν νὰ προωθήσωμεν τὴν δημιουργίαν εἰλικρινῶν βιβλίων.

Περαιτέρω, ἔχομεν ἐτοιμὴν διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας θὰ πατάξωμεν τὴν φοροκλοπὴν. Αἱ μέχρι τοῦδε ποινικαὶ διατάξεις εἶναι τοσοῦτον συγκεχυμέναι, ὥστε εὐλόγως δὲν ἐφαρμόζονται ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἐντοπίσωμεν τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος εἰς τὴν ἀπόκρυψιν εἰσπράξεων καὶ εἰς τὴν ἐγγραφὴν ψευδῶν δαπανῶν, διότι, ἐὰν τὸ φορολογικὸν ὄργανον γνωρίζῃ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας ἐναπόκειται εἰς αὐτὰ νὰ εὑρῇ τὸ κέρδος. Διότι, ἂν καταστήσωμεν ποινικῶς ὑπὸχρεωσὴν τὴν περίπτωσιν κακοῦ ὑπολογισμοῦ εἴτε διότι τὸ τεκμήριον ἐφ' οὗ τὸ κέρδος εἶναι 10-20 καὶ ὁ φορολογούμενος βάζει 10, ἔρχεται ὁ ἐλεγχος καὶ προσδιορίζει 20 καὶ θεωρεῖ ἀνείλικρινῆ τὴν δήλωσιν, εἶναι φυσικόν, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς ἀπὸ 10 εἰς 20 εἶναι ἐντελῶς ὑποκειμενικὸς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραπέμψῃται ὁ κατηγορούμενος εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἂν παραπεμφθῆ ἀπαλλάσσεται. Ἐάν, συνεπῶς, ἐντοπίσωμεν τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος μόνον εἰς τὴν ἐγγραφὴν ψευδῶν δαπανῶν καὶ τὴν ἀπόκρυψιν εἰσπράξεων, ἔχομεν σταθερὰ ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα ἀδικήματος, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ τὸν πλήξωμεν καὶ νὰ χωρήσωμεν κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν. Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον κύρωσις ἠθικῆ, ἡ δημοσίευσις τῶν ὀνομάτων. Εἰς τὸ δεῦτερον στάδιον ποινικὴ κύρωσις καὶ εἰς τὸ τρίτον στάδιον πλεον βαρύτερα κύρωσις, ἐξικνουμένη μέχρι καὶ στέρησεως ἀδείας ἀσκήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει κάποτε νὰ φθάσωμεν εἰς σύστημα φορολογίας, καθ' ἃ ἕκαστος, συλλαμβανόμενος φοροκλέπτης νὰ πατάσῃται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀποτελῇ φόβον δι' ὅλους τοὺς φορολογουμένους, καθ' ὃν τρόπον γίνεται εἰς ἕλας τὰς προηγμένας χώρας. Σπουδαῖος παράγων τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας φορολογουμένου καὶ Κράτους εἶναι ἡ ὀργάνωσις τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης. Παρ' ἡμῶν ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη ἀσκεῖται δι' ἐπιτροπῶν, ἐκτάκτως καὶ ἐκ περιστάσεως συντεθειμένων, ἐκ προσώπων τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐξ ἐπαγγέλματος

τὴν ἀπασχόλησιν καὶ τὴν συνταγματικὴν κατοχύρωσιν διὰ τὰ ἀπονείμουν τὴν φορολογικὴν δικαιοσύνην.

Γνωστὰ εἶναι τὰ παράπονα καὶ ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης τοῦ φορολογουμένου κόσμου πρὸς τὴν ἀποδιδωμένην κατὰ τοιοῦτον τρόπον φορολογικὴν δικαιοσύνην. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι οἱ ἐντεταλμένοι εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης δὲν καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν, ἀλλ' εἶναι φυσικόν, ὅταν οὗτοι καλοῦνται παρέργως νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, νὰ μὴ ἔχουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ φορολογουμένου κόσμου καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐπαγγελματιῶν ἰσοβίων δικαστῶν. Τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψιν συνέστησα μίαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν κ. Μερτικόπουλον, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία προετοιμάζει τὸν ὄργανισμὸν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τὴν φορολογικὴν δικονομίαν. Ὁ ὄργανισμὸς τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐλπίζω μετὰ δίμηνον νὰ εἶναι ἔτοιμος. Διὰ τὴν φορολογικὴν δικονομίαν θὰ βραδύνωμεν περισσότερον. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐνεγράψαμεν ἅπασαν τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων καὶ ἔχω ἔτοιμον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ φέρω εἰς τὴν Βουλὴν. Διὰ τοῦτου ὀρίζεται ἡ μέθοδος τῆς προσλήψεως τῶν πρώτων δικαστῶν καὶ ἡ μετεκπαίδευσις αὐτῶν καὶ ἡ σύνθεσις τῶν πρώτων πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ θεμελιωθῇ τὸ νέον Σῶμα τῶν φορολογικῶν δικαστῶν, διότι, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ σύνθεσις τοῦ Σώματος αὐτοῦ εἰς τὸν πρώτον βαθμὸν θὰ συντελεσθῇ ἀπὸ δικαστικούς, δικηγόρους καὶ φορολογικούς ὑπαλλήλους. Ἐκαστος ὁμοῦ κλάδος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, διάφορον ἀντίληψιν καὶ γνώσιν τῶν φορολογικῶν προβλημάτων ἔχει. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς αὐτούς ἄνευ μιᾶς μετεκπαιδεύσεως, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν κοινὰ γνώσεις, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, καὶ κοινὴ, ἐν ὀρισμένῳ μέτρῳ, κρίσις ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προβλημάτων καὶ ἀπονομῆς τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης. Περαιτέρω, ἡ φορολογικὴ μας νομοθεσία εἶναι πεπαλαιωμένη καὶ καὶ διάτρητος ἐξ ἐπαλλήλων μεταρρυθμίσεων. Μέχρι τοιοῦτου δὲ σημείου εἶναι περιπεπλεγμένη, ὥστε οὐδεὶς ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων κατὰ κλάδον, νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι γνωρίζει τὴν φορολογικὴν μας νομοθεσίαν. Ἡ τοιαύτη κατάστασις δὲν προάγει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ φορολογουμένου πολίτου πρὸς τὸ Κράτος καὶ ἐπομένως καὶ τὴν καλὴν ἀπονομὴν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης διὰ τὰ ἱκανοποιῆ τὸν πολίτην. Ἀναγκαῖα, λοιπόν, ἦτο ἡ κωδικοποίησις τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας. Διὰ τοῦτο διὰ νόμου, τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαμεν τὸ θέρος, συνεστήσαμεν πέντε ἐπιτροπὰς. Τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας, τοῦ τελωνειακοῦ καὶ δεσμολογικοῦ κώδικος, τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, τῶν δικῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸν νόμον δ' ἐκεῖνον, ὅπως ἐνθυμεῖσθε, ἀπεκλείσαμεν κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τὴν αὐξήσιν τῆς φορολογίας, ὥστε νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ ἐπιχειρήμα, ὅτι εἶναι δυνατὸν, διὰ μέσου τῆς κωδικοποιήσεως, νὰ ἐπιδιωχθῇ αὐξήσις τῶν φορολογικῶν βαρῶν. Τὸ ἔργον προχωρεῖ καὶ εὐχόμεναι καὶ ἐλπίζω ἐντὸς τοῦ ἔτους νὰ ἔχη τερματισθῇ, ὥστε τὰ

νέα φορολογικά δικαστήρια, ἐξ ἰσοβίων φορολογικῶν δικαστῶν καὶ ἡ φορολογικὴ ἐνημερότης μὲ τὴν κωδικοποίησιν, νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς νέας πλέον φορολογικῆς λειτουργίας καὶ δικαιοσύνης, ἡ ὁποία καὶ ἐμπιστοσύνην θ' ἀποκαταστήσῃ μεταξύ τῶν φορολογουμένων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν νόμων θὰ κάνῃ εὐκολωτέραν καὶ τὰ ἔσοδα, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ αὐξήσουν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Κράτους.

Περαιτέρω διὰ νὰ ταρματίσωμεν τὸ κεφάλαιον τοῦτο διέταξα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου νὰ καταρτισθοῦν στατιστικὰ στοιχεῖα, ὥστε νὰ καταταγοῦν τὰ εἰσοδήματα κατ' ἐπίπεδα διὰ νὰ ἴδωμεν ποῦ ἐπιπίπτουν τὰ φορολογικὰ βάρη καὶ νὰ ἴδωμεν ἀν' ἡ κειμένη νομοθεσία ἐπιπίπτῃ βαρύτερον εἰς τὴν μίαν τάξιν ἢ εἰς τὴν ἄλλην, ἔργον κατ' ἐξοχὴν δυσχερές. Διότι οὔτε στατιστικὰ στοιχεῖα ἔχομεν, οὔτε εἶναι εὐκόλον νὰ συνταγοῦν. Ὅταν συνταγοῦν ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μελετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιπτώσεως τῶν κειμένων φορολογικῶν βαρῶν.

Τὴν κατανομὴν τῶν δαπανῶν θὰ τὴν ἴδετε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς διανεμηθῇ καὶ θὰ ἦτο κόπος νὰ σᾶς τὸν ἀναγνώσω, θὰ ἤθελα ἀπλῶς νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῆς ποσοστιαίας κατανομῆς. Διότι πράγματι ἡ κατανομὴ τῶν δαπανῶν κατ' εἶδος δημοσίου ἐξόδου μαρτυρεῖ καὶ τὴν ἀσκουμένην γενικωτέραν πολιτικὴν τοῦ Κράτους. Διότι ποσὸν ὑπερ διατίθεται ὑπὲρ ὠρισμένου τομέως τῆς Διοικήσεως, μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν τομέα ἐκεῖνον. Ἡ κατανομὴ ἔχει ὡς ἑξῆς: στρατιωτικὰ δαπάναι 26,6%, ἀσφάλεια 8,45%, δημόσιον χρέος 2,04%, ὑγεία καὶ πρόνοια 6,40%, παιδεία 9,29% καὶ ὄθτω καθ' ἑξῆς, εἰς τοιαῦτα ποσοστὰ τὰ ὅποια ἐξαντλοῦν τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὅσοον ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἶναι δυστυχῶς τὸ ὑψηλὸν ποσὸν τῶν συντάξεων καὶ τοῦ μισθολογίου, ἅπως σᾶς εἶπον πρὸ ὀλίγου, τὸ ὅποῖον βαρύνει κατὰ τρόπον πιεστικὸν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει οὔτε νὰ προβῶμεν εἰς μειώσεις, οὔτε νὰ διαθέσωμεν μείζον ποσὸν διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς πλέον τῶν ὅσων διαθέτομεν.

Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τὸν ὁποῖον σᾶς καταθέτω, ἀνέρχονται εἰς 2.940 ἑκατ. ἐξ ὧν 966 ἑκατ. διὰ μισθοῦς καὶ 1974 ἑκατ. διὰ λοιπὰς δαπάνας. Αἱ τελευταῖαι αὗται εἶναι ἡλαττωμένα ἐναντι τοῦ παρελθόντος κατὰ 110 ἑκατ. Εἶναι ἕμως δίκαιον νὰ τονίσω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι χάρις εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν προσωπικὴν κατεύθυνσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς, ἐγένετο ὀργάνωσις στρατιωτικῆς ἐργασίας δι' ἔργα παραγωγικά. Καὶ πράγματι τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα, τόσον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, εἶναι ἀξιόλογον, διότι πράγματι ἡ δοκιμὴ αὕτη ἀπέδωσε κατὰ τὸ 1956 ἔργον 102 ἑκατ. δραχμῶν, τὸ ὅποῖον συνετελέσθη ἐναντι δαπάνης 17,7 ἑκατ. Ὁθτω ἐξοικονομήθησαν ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ στρατοῦ διὰ τοῦ πειράματος αὐτοῦ 85 ἑκατ. δραχμῶν. Μάλιστα δὲ τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα ἐστί-

χισαν εις δαπάνας 13,8 %ο. Το χαμηλόν αυτό κόστος δίδει την ευκαιρίαν εις την Κυβέρνησιν νά προβή εις σκέψιν περισσότερον συντονισμένης οργανώσεως τών στρατιωτικῶν μονάδων αἱ ὁποῖαι ἐξοπλισμένοι διὰ πλήρους μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ νά ἐπιδοθῶν εις ἐντονωτέραν ἐξυπηρέτησιν παραγωγικῆς ἐργασίας. Καί τοῦτο θά ἀποτελῆ μίαν ἀνταπόδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνθ' ὧσων ἡ δημοσία οἰκονομία καταβάλλῃ διὰ τήν συντήρησιν τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων αἱ ὁποῖαι κατοχυρώνουν τήν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑθνους καί τήν ἐξωτερικήν ἀσφάλειαν.

Αἱ δαπάναι κοινωνικῆς προνοίας καί υγείας ἐνέργονται διὰ τήν ἀσφάλειαν τῆς υγείας τῶν ἀγροτῶν εις 85 ἑκατ. Κατὰ τὸ 1957 προβλέπεται ἡ αὔξησις τῶν κοινοτικῶν ἰατρειῶν καί τῶν υγειονομικῶν σταθμῶν κατὰ 200, ἤτοι εις 1.050 ἐν συνόλῳ ἔναντι τῶν 850 τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον. Διὰ τήν νοσηλείαν τῶν ἀπόρων διατίθενται 290 ἑκατ. καί τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν κοινωνικῆς προνοίας καί υγιεινῆς ἀνέρχεται εις 706 ἑκατ.

Αἱ δαπάναι τῆς γεωργίας ἀνέρχονται εις 292 ἑκατ. Αἱ δαπάναι δημοσίων ἐργῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐν ἐκ τῶν παραγωγικῶν τομέων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι αἱ ἄλλαι παραγωγικαὶ δαπάναι ἀνήκουν εις τὸν προϋπολογισμὸν ἐπενδύσεων, αἱ δαπάναι τῶν δημοσίων ἐργῶν, λέγω, ἀνέρχονται εις 900 ἑκατ., τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μίαν προσθήκην εις τὸ ποσὸν τῶν 1.900 ἑκατ., τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων εις παραγωγικὰ ἔργα. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἀπορροφᾷ ἐν τῷ συνόλῳ 663 ἑκατ., ἡ μέση ἐκπαίδευσις 252 ἑκατ. καί ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις ἐπιχορηγεῖται μὲ 44 ἑκατ. Ἡ Κυβέρνησις πέραν τούτου θά διαθέσῃ ἔτερα 35 ἑκατ. διὰ τήν δημιουργίαν 350 μονοταξίων σχολείων εις τὰ χωρία καί τήν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν δημοτικῶν σχολείων (χειροκροτήματα ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως). Αἱ δαπάναι μισθολογίου ἀπορροφῶν τὰ 52 %ο περιπίου ὅλων τῶν ἐξ ἑλληνικῆς πηγῆς εἰσπράξεων. Ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει σειράν ἄλλων μέτρων πρὸς λύσιν οὐσιωδῶν προβλημάτων τῆς δημοσιούπαλληλικῆς τάξεως.

Τὰ μέτρα ταῦτα δὲν τὰ ἔφερον εις τήν Βουλὴν διότι ἔγινεν ἡ ἐκλογή ἐν τῷ μεταξύ τῆς νέας ΑΔΕΔΥ ἡ ὁποῖα παρεκάλεσε νά συνεργασθῆ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα λάβῃ γνώσιν τῶν προβλημάτων καί ἀπὸ κοινοῦ νά καταλήξωμεν εις πορίσματα. Πράγματι κατελήξαμεν ὅπως ληφθῶν τὰ ἐξῆς νέα μέτρα τὰ ὁποῖα θά τεθοῦν ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς. Πρῶτον διὰ νομοσχεδίου ἐδέχθημεν νά συνταξιοδοτοῦνται αἱ ἐγγαμοὶ θήλειαι δημόσιοι ὑπάλληλοι μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν. Δεύτερον δι' ἐτέρου νομοσχεδίου ἐδέχθημεν νά προστίθενται εις τὸ ἐπὶ τῆ βάσει τῆς πραγματικῆς υπηρεσίας κτώμενον συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐπὶ πλέον 2/50 καί τοῦτο διότι οἱ ἄρρενες δημόσιοι ὑπάλληλοι εὕρισκοντο εις μειονεκτικὴν θέσιν λόγῳ τοῦ χρόνου τῆς στρατεύσεως των ἔναντι τῶν θηλέων ὑπαλλήλων, αἱ ὁποῖαι διορίζονται ἐνωρίτερον καί ἐπομένως ἔχουν περισσότερα συντάξιμα ἔτη διότι δὲν στρατεύονται, ἐνῶ οἱ ἄρρενες διορίζονται βραδύτερον καί δὲν προλαμ-

βάνουν να συμπληρώσουν την σύνταξίν των. Τρίτον δι' éτερου νομοσχεδίου τακτοποιείται τὸ πρόβλημα τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων πάσης φύσεως. Δι' éτερου νομοσχεδίου τακτοποιοῦνται οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 2500 ἀπολυθέντες ὑπάλληλοι, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις δὲν ἐλύθη λόγῳ τῆς ἀναστολῆς τοῦ Ν. 2500. Λόγῳ τῆς ἀναστολῆς αὐτῆς εὐρέθησαν ἐν διαδικασίᾳ ἀπολύσεως ὠρισμένοι ὑπάλληλοι, ἄλλοι εἶχον κριθῆ ἀπολυτέοι διὰ τοῦ συμβουλίου κρίσεως καὶ κατέφυγον εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἄλλων ἠκυρώθησαν αἱ ἀπολύσεις καὶ ἐπανῆλθον καὶ δι' ἄλλους δὲν ἐξεδόθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὁποίους κατὰ τινα τρόπον ἢ ὑπ' ἀριθ. 15 τοῦ 1956 Πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εὔρε με ὑπαλληλικὴν σχέσιν ἄλυτον, προβλέπεται ἡ τακτοποίησις αὐξανομένων κατ' ἴσον ἀριθμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας. Ἐπίσης εὐρισκόμεθα εἰς συνεννοήσεις καὶ προχωρεῖ, ἐπιζῶ κατ' ὁμοφωνίαν μετὰ τῆς ΑΔΕΔΥ, ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ἐξωτερικῆς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν δημ. ὑπαλλήλων, διότι ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις ἐρρυθμίσθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐπίσης δι' ἄλλου νομοσχεδίου ρυθμίζεται τὸ πρόβλημα τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς αὐτοστεγάζσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ δανεισμοῦ καὶ περαιτέρω προβλέπεται ἐνίσχυσις τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Ὁ προϋπολογισμὸς ἐπίσης ἀντιμετωπίζει νέας δαπάνας διὰ τοῦ ἐνισχυθέντος θεσμοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Προβλέπεται δηλαδὴ ἡ σύστασις τοπικῶν ταμείων τὰ ὅποια ἐμπλουτίζονται πλέον διὰ μηχανημάτων καὶ διὰ τεχνικῶν, ὥστε νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὰς τοπικὰς διοικήσεις ἡ διενέργεια ἐπενδύσεων μικρᾶς τοπικῆς σημασίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐδελπιστεῖ, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ὀργανώσεως θὰ δώσῃ εὐκαιρίαν εἰς ὅλους τοὺς διοικούντας τὴν περιφέρειαν νὰ ἀναπτύξουν δραστηριότητα καὶ νὰ καταστήσουν αἰσθητὴν τὴν λύσιν διαφόρων προβλημάτων τῶν περιφερειῶν τοῦ Κράτους.

Τέλος ἕσον ἀρροῶν τὰς συντάξεις, αὗται ἀποτελοῦν βεβαίως μίαν ὑποχρέωσιν ἐναντι τῶν υπηρετησάντων τὴν πατρίδα, ἀποτελοῦν ὅμως καὶ ἓνα σημαντικὸν βᾶρος διότι οἱ συνταξιούχοι ἀνέρχονται εἰς 66.000. Ἐὰν ἀναλογισθῆ κανεὶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεργεῖα ὑπαλλήλων, δὲν πιστεύω νὰ ἀμφιβάλῃ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνταξιούχων εἶναι δυσανάλογος. Θὰ ἔπρεπε κανεὶς νὰ πιστεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀσφαλιστικῶν ἀρχῶν ὅτι τὸ σχῆμα συνταξιούχων καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων θ' ἀπέτελε πυραμίδα καὶ ὄχι παραλληλόγραμμον.

Προσεγγίζουσιν οἱ συνταξιούχοι νὰ ἀποτελοῦν τὰ 6/9 τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων. Πάντως αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν κατάστασιν.

Γ. Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ. Καὶ οἱ στρατιωτικοὶ εἶναι μὲζ'ί ;

Χ. Θ η β α ῖ ο ς. (Ὑπ. Οἶκον.) Βεβαίως ὄλοι. Οἱ στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι εἶναι περίπου 29.000, οἱ ναυτικοὶ εἶναι 4.600 καὶ οἱ πολιτικοὶ συνταξιούχοι 32.500. Ἐπομένως 50 9/10 εἶναι οἱ πολιτικοὶ συνταξιούχοι ἐναντι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, ἐνῶ οἱ στρατιωτικοὶ εἶναι πολλοὶ περισσότεροι. Τὰ θύ-

ματα πολέμου δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν. Τὰ θύματα πολέμου ἀποτελοῦν μίαν κατηγορίαν ἐξ 86.000 συνταξιούχων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 66.000, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι καὶ ὄχι τὰ θύματα πολέμου καὶ ἀνάπηροι. Ἐν συνόλῳ ὅλοι ἀνέρχονται εἰς 152.000 συνταξιούχους.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπίσης, προβλέπεται δαπάνη 333 ἑκατ. δραχμῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν σιδηροδρόμων. Οἱ σιδηροδρομοὶ μέχρι τοῦδε καὶ λόγῳ ἐλλείψεως ἐξοπλισμοῦ καὶ λόγῳ τοῦ ἐντόνου συναγωνισμοῦ μεταξὺ φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ σιδηροδρόμων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὑποβιβάζει τὸ κόμιστρον καὶ ἀφαιρεῖ ποσὸν ὄγκου μεταφορᾶς, ἐκ τῆς ἀνάγκης δὲ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνατίμησις τῶν εισιτηρίων καὶ τῶν κομιστρῶν εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον τοῦ σημερινοῦ, ὅπότε θὰ εἴχομεν ἀντίκτυπον εἰς τὸν τιμᾶριθμον, ἐμφανίζου ἕνα ἔλλειμμα, δι' ἀμφότερα τὰ δίκτυα, ὡς εἶπομεν, ἐκ 333 ἑκατ. δραχμῶν. Ἡ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ μειώσῃ τὸ κόμιστρον τοῦτο, ἔχει ἔτοιμον νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐναρμονίζεται ἡ συνεργασία φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ σιδηροδρόμων καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι θὰ ἀρχίσῃ ἀνερχόμενον τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων, ὥστε ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὸ ἔλλειμμα αὐτῶν νὰ βαίνει ἐλαττούμενον μέχρι τῆς ἡμέρας πού θὰ παύσῃ ὁ σιδηρόδρομος νὰ δημιουργῇ ἔλλειμματα καὶ νὰ ἀποτελῇ ἐπιβάρυνσιν διὰ τὸν προϋπολογισμὸν.

Λι δαπάνη τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπλήκτων βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 260 ἑκατ. δραχμῶν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ πάλιν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στρατεύματος διὰ τῆς προσφορᾶς τῆς ἐργασίας του.

Τὸ ἀποθεματικὸν τὸ ὁποῖον διατηροῦμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 570 ἑκατ. δραχμῶν καὶ ἀποτελεῖ ποσοστὸν 5 % περίπου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν. Εἶναι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον παγίως καὶ κατὰ παράδοσιν θεωρεῖται ὡς ἀπολύτως ἐπαρκὲς διὰ νὰ ἐκαστοποίησῃ τὸσον τὰς καταδειχθησμένους ἀνεπαρκεῖς πιστώσεις, ὅσον καὶ τὰς ἀπροβλέπτους δαπάνας. Ἐπομένως, τὸ ποσὸν αὐτό, εἶναι ἐπαρκές, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κεκτημένης πείρας, διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Πόρισμα τῆς ἐνεργείας ταύτης εἶναι, ὅτι ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἐμφανίζει ἕνα πλεόνασμα 1.400 ἑκατ. δραχμῶν, ποσὸν τὸ ὁποῖον μεταφέρεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐπενδύσεων. Ὅπως εἶπον, χαρακτηριστικὸν τῆς ὑψωτικῆς κινήσεως τῆς οἰκονομίας μιᾶς χώρας καὶ τῆς ὡς ἐκ τούτου ὑψωτικῆς κατευθύνσεως τοῦ εισοδήματος, εἶναι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διατίθεται δι' ἐπενδύσεις. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἐὰν βαίνωμεν εἰς αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς ἢ βαίνωμεν εἰς πτώσιν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐν συνειδήσει τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀρχῆς, διδὲν ἰδιάζουσαν σημασίαν διὰ τὴν ἔντασιν τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐπενδύσεων καὶ τὸν καταμερισμὸν αὐτῶν εἰς τοὺς τομεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουσι ταχύτερα ἀποτελέσματα. Εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ ἀξιότιμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς 19 Ἰανουαρίου 1957, ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα, ὅπως ἀρχῆθεν ἐτόνισεν, εἰς τὴν διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ της εἰσοδήματος, κατέβαλεν ἐπιτυχῆ προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων. Οὕτω, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν οἰκ. ἔτος 1955-56, ἐσημείωσε τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν της διὰ τῆς σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ προγράμματος, διὰ τῆς εἰς τὸ ἀκέραιον πραγματοποιήσεως τῶν τεθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σκοπῶν καὶ διὰ τῆς ἀνκλώσεως τοῦ συνόλου τῶν προγραμματισθειῶν πιστώσεων. Διὰ τῆς διαθέσεως 800 προσθέτων ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον τοῦ 1956 ἐπετεύχθη συνολικὸν ὕψος προγράμματος 1867 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὸ 18μηνον 1955-56, τὴν εἰκόνα χρηματοδοτήσεως τοῦ ὁποίου δίδουν οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ :

ἐκ κρατικῶν πόρων καὶ βοηθείαις	Δρ.	1824	ἑκατ.
ἐκ συνεισφορῶν τρίτων	»	<u>43</u>	»
Σύνολον	»	<u>1867</u>	»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν καθίσταται σαφές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἐνός μὲν ἐπραγματοποίησεν ὀλόκληρον τὸ ἐκ 1.800 ἑκατ. δραχμῶν πρόγραμμα πληρωμῶν αὐτῆς διὰ δημοσίας ἐπενδύσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπέτυχε κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπενδύσεις 831 ἑκατ. δραχμῶν ἔναντι 1.036 ἑκατ. τοῦ προηγηθέντος δωδεκαμήνου.

Πλέον τούτου πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ ἐπενδύσεις τῆς Δ.Ε.Η. καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. ἐκ 1.032 ἑκατ. Αἱ ἐπενδύσεις κατὰ σειράν ἐτῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς :

1953-54	Δρ.	1.378	ἑκατ.
1954-55	»	1.495	»
1955-56 (18μηνον)	»	2.899	»

Σημασίαν ἐπίσης ἔχει ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπενδύσεων εἰς ξένα καὶ ἐλληνικὰ κεφάλαια. Αὐταὶ ἀνέρχονται εἰς 136,6 ἑκατ. δολλάρια καὶ ἀναλυτικώτερον :

Διυλιστήριον	\$	19,9	ἑκατ.
Μέγδοβας	»	18,9	»
Λιγνίται Πτολεμαίδος	»	20,9	»
Θερμοηλεκτρικὸν Πτολεμαίδος	»	15,-	»
Ἄμιαντος Κοζάνης	»	8,3	»
Ἀεροσυγκοινωνία	»	15,-	»
Ναυπηγεῖα	»	8,6	»
Λιπάσματα	»	<u>30,-</u>	»
Σύνολον	»	<u>136,6</u>	»

Ὅλον αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἐπραγματοποιήθη διὰ πρώτην φοράν ἐντὸς τῶν προβλεφθέντων ὁρίων. Κατὰ τὸ 1957, συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ ἀξιο-

τίμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδύσεων προσδιωρίσθη εἰς δραχ. 1.900 ἑκατ. ὅταν κατὰ τὸ παρελθόν 18μηνον ἀνῆλθεν εἰς 1.867 ἑκατ.

Προβλέπεται πέραν αὐτῶν καὶ ὕψος ἐπενδύσεων δραχμῶν 570 ἑκατ. ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η., Ο.Χ.Ο.Α. καὶ λοιπῶν. Τὸ χαρακτηρίζον τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων τοῦ ἔτους 1957 εἶναι ὁ ὀρθολογιστικὸς προγραμματισμὸς τῶν ἐπενδύσεων τούτων. Ἀποβλέπει δηλονότι τοῦτο εἰς τὰ γεωργικὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα. Τὰ κατ' ἔτος διατεθέντα ποσὰ διὰ τὰ ἐν λόγω ἔργα, ἔχουν εἰδικώτερον ὡς ἑξῆς :

1953-54 (12 μῆνες)	Δρ. 158 ἑκατ.
1954-55 (12 μῆνες)	» 258 »
1955-56 (12 μῆνες)	» 271 »
1956 (γ' ἔξαμηνον)	» 238 »
1957 (12 μῆνες)	» 552 »

Ἡ κατεύθυνσις αὐτὴ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐγγειοβελτιωτικῶν προγράμματος μετὰ τῶν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις εἶναι ταχεῖα.

Ὁ τομεὺς τῆς βιομηχανίας-ἐνεργείας περιλαμβάνων τὸ διύλιστήριον πετρελαίου, τὰ ἐνεργειακὰ καὶ μεταλλευτικὰ ἔργα, ὡς καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀζώτου, ἀπορροφᾷ 415 ἑκατ. δραχμῶν, πλὴν τῶν διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ τῆς Δ.Ε.Η. κεφαλαίων. Εἰς τὸν τομέα γεωργίας, κατευθύνεται ἡ ἐπένδυσις τῶν μὲν εἰς μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, τῶν δὲ εἰς ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ κυρίως ἀρδευτικὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ ὁποῖα εἶναι μεγάλης ἀποδοτικότητος καὶ ταχεῖας ἀποπερατώσεως, ἔχουν ἄμεσον οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα καὶ εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαβίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, ἐνῶ τὰ δεύτερα ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴν προϋπόθεσιν ἀναδιαρθρώσεως τῆς ὅλης γεωργικῆς μας οἰκονομίας, συνδυαζομένης μὲ τὴν ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεωργικοῦ ἐδάφους καὶ εἰς τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἔκτασιν χρησιμοποίησιν τῶν ὑποαπασχολουμένων χειρῶν τῆς ὑπαίθρου.

Μὲ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν ἐπιδιώκεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποβῇ οὗτος ὄχι μόνον μέσον πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μέσον αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς χρησιμοποίησεώς του εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν.

Διὰ τὸν τουρισμὸν διατίθενται 50 ἑκατ. δραχμῶν πέραν τῶν διατιθεμένων 515 ἑκατ. δραχμῶν, διὰ τουριστικὰς ὁδοὺς, ξενοδοχεῖα καὶ λοιπὰν συγκοινωνιακῶν δίκτυον διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διὰ ferry-boat σύνδεσις Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦτο διότι ἐνῶ ἐπεσκέφθησαν πέρυσι τὴν Ἰταλίαν 11.000.000 τουρίσται, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου μόνον 200.000 ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύομεν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ βοηθήσωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, ἐν συνδυασμῶ μὲ τὰ ἄλλα μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν διὰ νὰ προσελκυσθῇ οὕτω μεγαλύτερον ποσοστὸν τουριστῶν.